ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LVII

ȘEDINȚELE DIN 1936—1937

MONITORUL OFICIAL
ȘI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ

DEPOZITUL GENERAL
CARTEA ROMÂNEASCĂ
B-DUL ACADEMIEI, 3—5

BUCUREȘTI
1938

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE
5 IUNIE 1936 — 14 MAI 1937

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 5 IUNIE 1936

Președința d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Origina lui Mihai Viteazul după o cronică românească* ».

Ședința intimă

D-l Vicepreședinte Dr. GR ANTIPA salută pe d-l Coleg A C. Cuza, venind pentru întâia oară la ședințele Academiei după alegerea D-sale ca membru activ, elogiindu-i îndelungata sa activitate în diferite domenii, cu deosebire al economiei naționale și al literelor D-sa evocă vechile sale sentimente de prietenie care-l leagă de d-l A C. Cuza și își exprimă credința că va porni la muncă pentru promovarea scopurilor culturale ale Academiei Române cu aceeași tinerețǎ cu care a însoțit activitatea sa în atât de felurite domenii.

D-l Dr. Gr. Antipa salută apoi pe distinșii matematicieni d-nii V. Vâlcovici și S Stoilov, aleși recent membri corespondenți ai Instituțiunii noastre pentru înaltele Domniilor lor merite științifice și le face rugămintea să se devoteze cu tot sufletul țelurilor Academiei Române.

D-l A. C CUZA zice că este profund mișcat de cuvintele ce i-a adresat vechiul său prieten d-l Dr. Gr. Antipa, pe care îl cunoaște cam de pe la 1891, când D-sa se întorsese dela studii din Viena. D-sa exprimă tuturor d-lor Colegi recunoștința sa sinceră pentru votul chemării sale în Academie, arătând că întârzierea acestei alegeri nu i-a turburat câtuși de puțin buna dispoziție cu care însoțește mulțumirile sale Exprimă mulțumiri în deosebi d-lui Coleg Lupaș pentru că a făcut Academiei propunerea de alegere și d-lui Coleg N. Iorga care a cetit raportul asupra activității sale. Se simte mișcat când mulțumește d-lui Coleg Iorga, întrucât de D-sa îl leagă o prietenie timpurie și o veche activitate comună. Alegerea D-sale târzie are astăzi o însemnătate pe care n'ar fi avut-o dacă s'ar fi făcut mai de vreme Teoriile

propovăduite de D-sa dela 1889 s'au afirmat astăzi în fapte, în mod general. Scrierile sale, pe temeiul cărora Academia Română l-a ales membru corespondent în 1903, sunt acum confirmate de fapte. Votul Academiei consfinţeşte concordanţa între ideile sale şi stările sociale actuale, — în aceasta D-sa vede marea însemnătate a acestui vot. « Eu am prevăzut că voiu intra târziu aci — zice d-l A. C. Cuza — dar mi-am luat măsuri de a-mi păstra sănătatea ca să pot rezista spre a vă aduce aci întreagă puterea mea de muncă tinerească ».

D-l **V. Vâlcovici** mulţumeşte călduros d-lui Dr. Gr. Antipa pentru bunăvoinţa cu care l-a menţionat. Mulţumeşte asemenea tuturor D-lor Membri pentru votul dat, Secţiunii Ştiinţifice care l-a propus şi în deosebi d-lor Prof. G. Ţiţeica şi D. Pompeiu, cari sunt autorii propunerii. Cere iertare Academiei că a putut fi învinuită de inflaţie de academicieni poate şi pentru alegerea D-sale. Constată însă că nu de academicieni este inflaţie, ci de Academii. In acest sens, D-sa se simte mândru că a putut intra în singura Academie « cu acoperire aur », care este Academia Română.

D-l **S. Stoilov** exprimă recunoştinţă întregei Academii şi mai ales Secţiunii Ştiinţifice pentru chemarea sa în Academie. Dă asigurări că doreşte să fie util acestei înalte Instituţiuni, în serviciul căreia va pune modesta sa ştiinţă şi experienţa sa de peste 20 de ani.

Dela d-l G. Spacu, Membru activ al Academiei Române, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Adresa D-voastre din 27 Mai curent, prin care binevoiţi a-mi face cunoscută deosebita cinste de a fi fost ales Membru activ al Academiei Române, m'a impresionat profund văzând că cea mai înaltă Instituţiune culturală a Ţării a binevoit să aprecieze atât de elogios modestele mele merite ştiinţifice.

« Cred util să mai adaug că marea onoare ce mi s'a făcut, constitue pentru mine nu numai cea mai înaltă distincţiune, dar şi un îndemn stăruitor de a continua să lucrez cu mai multă râvna încă, pentru propăşirea ştiinţei.

« De aceea mulţumesc cu recunoştinţă în special prea onoraţilor Colegi dela Secţiunea Ştiinţifică, care au binevoit să propună candidatura mea, precum şi tuturor prea stimaţilor Colegi care au binevoit să-mi acorde înalta lor încredere, prin voturile Domniilor lor.

« Regretând că primirea întârziată a comunicării D-voastre, m'a împiedecat de a putea lua parte la ultimele lucrări ale sesiunii generale, în care Academia era întrunită, am onoarea a Vă ruga, d-le Preşedinte şi prea Stimate Coleg, să binevoiţi a primi odată cu via mea gratitudine şi expresiunea celei mai înalte stime ce Vă păstrez. »

Dela d-l Dr. Gr. Popa, Membru corespondent al Academiei Române, se primeşte următoarea scrisoare:

Onorate Domnule Secretar,

« Vă rog să binevoiţi a arăta, din partea mea, d-lor Membri ai Academiei sentimentele de recunoştinţă pentru cinstea ce mi-au făcut de a mă alege membru corespondent al Secţiunii Ştiinţifice. Vă exprim şi D-voastre mulţumirile mele şi vă rog să credeţi că voi încerca să nu desmint încrederea pe care a avut-o în posibilităţile de lucru ale mele cel mai înalt for de cultură românească.

« Primiţi, vă rog, d-le Secretar, expresia celei mai înalte consideraţii pe care v'o păstrez. »

Dela d-l O. Tafrali, Membru corespondent al Academiei Române, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Academia Română a binevoit să aprecieze activitatea mea culturală, începută încă din 1904, şi m'a chemat în sânul ei ca membru corespondent.

« Imi permit să vă adresez, atât D-voastre, cât şi tuturor d-lor Membri ai înaltei noastre Instituţii, mulţumirile mele cele mai călduroase pentru deosebita cinste ce mi s'a făcut. Aceasta va fi pentru mine un nou îndemn pentru desăvârşirea unei serii de lucrări, pe care le-am întreprins în domeniul ştiinţii şi culturii româneşti.

« Nădăjduesc, că, în sesiunea viitoare, să viu în mijlocul D-voastre spre a vă face comunicări asupra cercetărilor mele.

« Primiţi, vă rog, d-le Preşedinte, expresiunea înaltei stime ce vă păstrez. »

ŞEDINŢA ORDINARĂ

DELA 12 IUNIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

S'a luat act cu mulţumire că d-l D. N. Ciotori, Membru de Onoare al Academiei Române, a dăruit câteva broşuri foarte rare şi foarte însemnate pentru istoria, noastre tipărită în anii 1596—1599.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 19 IUNIE 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU a salutat pe d-nii Victor Slăvescu și Dr M. Ciucă, cari au participat astăzi, pentru întâia oară, la ședințele Academiei, după alegerea D-lor ca Membri corespondenți ai Academiei Române.

D-nii **V. Slăvescu** și **M. Ciucă** au răspuns mulțumind.

Dela d-l Șt. Popescu, ales Membru de Onoare în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« Adânc mișcat și măgulit de marea distincție ce-mi acordă Academia Română numindu-mă membru de onoare al ei, vă rog să aveți bunătatea a primi personal și a exprima înaltei Instituții ce prezidați mulțumirile mele recunoscătoare.

« Primiți, vă rog, d-le Președinte, expresia profundului meu respect ».

Dela d-l Petre Antonescu, ales Membru de Onoare în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte și Prea Onorate Coleg,

« Am primit scrisoarea D-voastre din 13 Iunie 1936, prin care îmi aduceți la cunoștință că Academia Română, în semn de înaltă apreciere a activității mele în domeniul Arhitecturei, a binevoit a mă alege Membru de Onoare al ei.

« Prea măgulit și onorat de marea cinste pe care mi-a făcut-o cel mai înalt așezământ cultural al țării, vă rog să binevoiți a primi d-le Președinte și prea onorate Coleg, încredințarea prea distinsei mele considerațiuni. »

Dela d-l V. Vâlcovici, ales Membru corespondent în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« In posesia stimatei D-voastre scrisori nr. 1546 din 13 Iunie a. c., prin care îmi aduceți la cunoștință alegerea mea de membru corespondent al Academiei Române la secțiunea ei științifică, vă rog să primiți mulțumirile mele și să binevoiți a fi interpretul sentimentelor mele de recunoștință față de Academia Română pentru cinstea ce mi s'a făcut.

« Primiți, vă rog, d-le Președinte, expresiunea prea distinsei mele considerațiuni. »

Dela d-l Const. Stoicescu, ales Membru corespondent în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Primind adresa D-voastre nr. 1555 din 13 Iunie a. c., prin care îmi faceţi cunoscut că Academia Română a binevoit, în şedinţa dela 23 Mai, să mă aleagă membru corespondent al Secţiunii Istorice, vă rog să primiţi şi să transmiteţi tot deodată d-lor Membri ai Academiei Române cele mai călduroase mulţumiri pentru marea onoare ce mi s'a făcut »

Dela d-l Mircea Djuvara, ales Membru corespondent în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Am primit azi adresa D-voastre, prin care mă înştiinţaţi că am fost ales membru corespondent al Academiei Române. Ţin să vă mulţumesc în modul cel mai viu pentru sentimentele de apreciere pe cari Academia le-a exprimat în felul acesta în privinţa mea.

« Primiţi, vă rog, d-le Preşedinte, încredinţarea consideraţiunei mele alese. »

Dela d-l N. Dănăilă, ales Membru corespondent în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Prin scrisoarea nr. 1550 din 13 Iulie a. c. aţi binevoit a-mi comunica, că Academia Română în şedinţa dela 25 Mai 1936 m'a ales membru corespondent al Secţiunii ei Ştiinţifice.

« Primesc cu multă plăcere această înaltă distincţiune şi mulţumesc tuturor colegilor, cari au binevoit a mă onora cu aprecierea lor binevoitoare, acordându-mi votul.

« Asigurându-vă de tot concursul meu, vă rog să primiţi mult stimate d-le Preşedinte, încredinţarea celei mai distinse consideraţiuni. »

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 26 IUNIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Mircea Djuvara,** Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre *Criza Dreptului public internaţional.*

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

« Mulțumesc d-lui Coleg M. Djuvara, nu numai pentru interesanta sa comunicare, ci și pentru plăcuta surpriză ce ne-a făcut astăzi.

« In adevăr, faptul că d-sa, ales membru corespondent în sesiunea numai de curând încheiată, a ținut ca, venind pentru întâia oară în mijlocul nostru, să aducă și o contribuțiune științifică, pozitivă și prețioasă, la lucrările Academiei, este pentru noi o surpriză, pe cât de neașteptată, pe atât de plăcută.

« Căci a fost și este dorința cea mai vie a noastră ca colegii mai tineri, pe cari i-am chemat în sânul acestei Instituțiuni, să participe cât mai activ și mai rodnic la promovarea scopurilor culturale ale Academiei Române.

« Gestul frumos al d-lui M. Djuvara dovedește că a pătruns această dorință. Și nu ne îndoim că, acuma, după ce o cunoaște și din rostul nostru, ne va fi unul din colaboratorii cei mai harnici și prețioși, cum, suntem siguri, ne vor fi și ceilalți colegi, pe care i-am ales împreună cu D-sa — mai toți profesori eminenți și publiciști distinși în specialitatea lor.

« Apelul meu se îndreaptă, firește, cu deosebire către cei ce se mai găsesc azi în mijlocul nostru. Intre dânșii e și d-l Coleg profesor Ion Răducanu, pe care, cu multă bucurie, îl salut de bun venit. Căci D-sa este unul din cei mai zeloși și pricepuți animatori și realizatori în domeniul economiei noastre naționale, atât prin lucrări științifice cât și prin realizări practice.

« Și unele și altele i-au câștigat *autoritatea* de care se bucură astăzi ca îndrumător al tinerimei academice ce se dedică studiilor economice. Il așteptăm deci și pe D-sa cu toată încrederea, la muncă alăturea de noi, pentru continuarea operei noastre colective închinată de 70 de ani propășirei culturale a neamului. »

D-l **I. Răducanu** arată că marea distincție cu care l-a onorat această înaltă Instituție de îndrumare a culturii românești, ca și cuvintele binevoitoare cu care a fost primit de d-l Președinte, le are în cea mai înaltă stimă a sa. Ele se adresează modestului său merit de a se afla de 30 de ani în serviciul științelor economice, în domeniul cărora înalta distincție conferită de Academie îl va îndemna a munci cu și mai mult folos. Promite că va căuta să corespundă așteptărilor și îndemnului de colaborare exprimată de d-l Președinte.

D-l **Mircea Djuvara** mulțumește călduros Academiei pentru alegerea D-sale ca membru corespondent și arată că alegerea sa este o înaltă apreciere nu a meritelor sale modeste, cât a cercetărilor în domeniul filosofiei juridice făcute în țara noastră și cari au importanța lor în vieața noastră națională, cercetări la care a luat parte și D-sa de aproape 30 de ani.

Dela d-l Coleg de Onoare Paul Negulescu se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« Am onoare a vă comunica că am primit adresa D-voastră prin care îmi faceți cunoscut că am fost ales membru de onoare al Academiei Române.

« Vă mulțumesc D-voastră și d-lor Membri, cari au binevoit să-mi dea votul. Mulțumirea mea este cu atât mai mare cu cât și prin acest vot, ca și prin altele recente, ați arătat că și activitățile juridice sunt apreciate și au acces la această înaltă Instituțiune.

« Primiți, vă rog, d-le Președinte, asigurarea osebitei mele considerațiuni. »

Dela d-l Coleg Corespondent S. Stoilov se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« Prin scrisoarea sa din 13 Iunie a. c. Academia Română îmi aduce la cunoștință în mod oficial alegerea mea ca membru corespondent al Secțiunei sale Științifice.

« Deși în ședința intimă a înaltei Instituții Culturale, din 5 Iunie a. c., am avut prilejul, plăcut pentru mine, de a exprima verbal membrilor săi mulțumirile mele, vă rog stimate d-le Președinte, — cu ocazia comunicării oficiale ce mi-o faceți — să exprimați încă odată membrilor Academiei Române sentimentele mele de recunoștință pentru distincțiunea cu care m'au onorat.

« Creșterea, foarte simțitoare în ultimele decenii, a contribuției românești la îmbogățirea patrimoniului științific universal a hotărît de sigur Academia Română să acorde, în preocupările sale, un loc tot mai însemnat cercetărilor de pe terenul științelor exacte. Sunt foarte măgulit că — cu ocazia ultimii sesiuni generale — savanții eminenți cărora, în sânul Academiei, le revine în primul rând grija alegerii colaboratorilor lor membri corespondenți, au găsit potrivit a face apel și la cunoștințele și la experiența ce le-am putut acumula până în prezent. Le voi pune, și una și alta, cu plăcere, în serviciul Academiei Române și, prin ea, în serviciul științei românești.

« Primiți vă rog, stimate d-le Președinte, expresiunea sentimentelor mele de desăvârșit devotament ».

Dela d-l Coleg corespondent Dr. Gr. T. Popa, se primește următoarea scrisoare:

« *Domnule Președinte,*

« Primind astăzi înștiințarea că Academia Română mi-a făcut marea cinste de a mă alege membru corespondent al Secției Științifice, vă rog

să binevoiți a primi și a transmite mulțumirile mele d-lor Membri cari m'au ales.

« Voiu încerca din toate puterile să fac cinste înaltei instituții de cultură al cărei membru sunt și, rămânând leal, în toate manifestările, voiu căuta întotdeauna s'o apăr.

« Urez Academiei Române îndelungă prosperitate și strălucire pentru desăvârșirea capacitaților acestui popor.

« Vă rog să primiți înalta mea considerație. »

Dela d-l Coleg corespondent Ing. Gh. Filipescu se primește următoarea scrisoare:

Prea Stimate Domnule Președinte,

« Am primit comunicarea D-voastre prin care mi se face cunoscut că Academia Română m'a ales membru corespondent al ei la Secțiunea Științifică.

« Țin d-le Președinte, să vă mulțumesc D-voastre și colegilor D-voastre, cel mai înalt for cultural al României, atât pentru deosebita cinste ce mi-a făcut cât și pentru măgulitoarea apreciere a activității mele.

« Această deosebită recompensă este pentru mine o încurajare în plus de a continua pe calea care am urmat-o până acum.

« Binevoiți a primi, d-le Președinte, încredințarea deosebitei consideratiuni ce vă păstrez. »

Dela d-l Louis Roule, ales Membru de Onoare al Instituțiunii noastre în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare de mulțumire:

Monsieur le Secrétaire Général,

« J'ai l'honneur de vous accuser réception de votre lettre du 13 juin, par laquelle vous voulez bien m'informer que l'Académie Roumaine m'a élu parmi ses Membres d'honneur.

« Très sensible à ce haut témoignage de considération, je vous serai obligé d'en accepter mes vifs remercîments, et de les présenter à l'Académie Roumaine.

« J'ai déjà fait part de mes sentiments de reconnaissance à Monsieur le Président Dr. Gr. Antipa.

« Veuillez agréer, Monsieur le Secrétaire Général, toute l'expression de mes sentiments très distingués »

Dela d-l Charles Perez, ales Membru de Onoare al Instituțiunii noastre în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare de mulțumire:

Monsieur le Président,

« Je viens de recevoir la lettre par laquelle vous voulez bien me notifier le vote par lequel l'Académie Roumaine vient de m'associer à elle en qualité de Membre d'Honneur.

« Je suis extrèmement sensible à cette haute distinction et je vous prie de vouloir bien être, auprès de l'Académie l'interprète de ma très profonde reconnaissance.

« J'ai eu le privilège, à l'occasion de deux voyages en Roumanie, de faire connaissance avec les principales régions de votre Pays et d'en admirer les richesses et les beautes naturelles J'ai été reçu dans vos Universités avec une cordialité et une bienveillance dont je garde le souvenir ému et des liens étroits d'amitié m'unissent à beaucoup de vos plus illustres savants.

« C'est assurément cette amitié trop indulgente qui me vaut aujourd'hui l'honneur éclatant que me décerne votre Compagnie. Permettez moi d'en associer la reconnaissance à l'émotion d'un souvenir qui m'est cher, la mémoire de votre regretté Confrère le Professeur J. Cantacuzène, qui fut mon excellent ami.

« Veuillez agréer, je vous prie, Monsieur le Président, pour l'Académie Roumaine et pour vous-même, l'assurance de ma vive gratitude et de mes sentiments les plus dévoués. »

Dela d-l G Cazarow, ales Membru corespondent al Instituţiunii noastre în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire:

Monsieur le Président,

« Je viens de recevoir votre honorée par laquelle vous me faites savoir que l'Académie Roumaine a bien voulu me conférer le titre de membre correspondant.

« En appréciant hautement votre bienveillance, j'ai l'honneur de vous exprimer ma profonde gratitude et de vous prier, Monsieur le Président et honoré Collègue, d'agréer ma considération la plus distinguée. »

Dela d-l Vasile Grecu, Membru corespondent, se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

« Primind înştiinţarea D-voastre nr. 1553 din 13 Iunie 1936, ţin să vă încredinţez că pentru mine a fost o deosebită distincţie şi cea mai frumoasă răsplată a modestei mele activităţi istorice şi literare.

« Vă rog să primiţi mulţumirile mele cele mai alese şi vă rog să binevoiţi a transmite şi tuturor celorlalţi membri ai înaltei Instituţiuni care e Academia Română şi îndeosebi d-lor membri dela Secţiunea Istorică profundele mele mulţumiri pentru distincţiunea acordată prin alegerea mea de membru corespondent.

« Mă voiu strădui să mă arăt recunoscător, slujind stăruitor şi cu devotament idealurilor ştiinţifice şi naţionale urmărite de Academia Română, după cât îmi vor îngădui puţinele puteri şi însuşiri.

« Vă rog, primiţi încredinţarea deosebitei mele stime şi consideraţiuni. »

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 3 IULIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Prof. **Franz Babinger** ceteşte o comunicare în limba română despre *Origina şi sfârşitul lui Vasile Lupu.*

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU salută pe d-l Ing. Gh. Em. Filipescu, Membru corespondent al Academiei Române, venind pentru întâia oară să ia parte la şedinţele Academiei.

D-l Ing. **Gh. Em. Filipescu** a mulţumit emoţionat.

Dela d-l Enrico Bompiani, ales Membru de Onoare al Instituţiunii noastre în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Signor Presidente,

« Ricevo la lettera in data 27 Giugno 1936 con la quale mi si comunica la mia nomina a Membro d'onore dell'Accademia di Romania.

« E' per me un onore cui sono molto sensibile, e di cui Le esprimo la più viva gratitudine, di esser chiamato a far parte di così dotta compagnia.

« E' mio vivo desiderio contribuire per quanto è in me ad accrescere le relazioni intellettuali fra le nostre Nazioni; l'accoglienza estremamente amabile ricevuta nel mio recente viaggio in Romania non può che accrescere questo desiderio che ha le sue radici profonde nella sicurezza della perenne vitabilità della civiltà latina.

« Voglia, Signor Presidente, esprimere ai Colleghi dell'Accademia la mia gratitudine per il voto che ad essi mi associa, e gradire personalmente i miei ossequi. »

Dela d-l Louis Lapicque, ales Membru de Onoare al Instituţiunii noastre în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Monsieur le Président,
Monsieur le Secrétaire,

« C'est pour moi un grand plaisir d'apprendre que je suis élu Membre d'Honneur de l'Académie Roumaine, et je vous presents mes sincères remercîments pour la peine que vous avez bien voulu prendre de me transmettre cette heureuse nouvelle.

« J'apprécie profondément l'honneur que me fait l'Académie, et je vous serai reconnaissant de vouloir bien lui faire part de mes sentiments de gratitudine.

« Veuillez agréer, Messieurs et chers Confrères, l'assurance de mes sentiments dévoués. »

Dela d-l Viggo Bröndal, ales Membru corespondent al Instituţiunii noastre la Secţiunea Literară, în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Monsieur le Secrétaire Général,

« Votre illustre Compagnie a bien voulu me recevoir, lors de mon sécond voyage en Roumanie, dans une séance intime qui me restera inoubliable à la fois par les connaissances précieuses que j'y ai pu faire et l'intérét de vos délibérations savantes.

« Dans sa séance du 30 mai l'Académie a bien voulu m'admettre définitivement parmi les siens comme membre correspondant.

« J'apprécie hautement cet honneur qui est en même temps un plaisir et un avantage: je pourrai ainsi suivre vos intéressants travaux de plus près, et j'avrais l'occasion de maintenir les liens intellectuels qui me rattachent à la Roumanie et qui seront encore resserrés par votre délégation de deux de vos membres au Congrès International de Linguistes que nous organisons à Copenhague.

« Je vous prie donc, Monsieur le Secrétaire Général, de vouloir bien transmettre à nos Confrères l'expression de ma gratitude sincère et de vouloir agréer personnellement l'assurance de mes sentiments très distingués ».

Dela d-l I. E. Torouţiu, ales Membru corespondent la Secţiunea Literară a Instituţiunii noastre în recenta sesiune generală, se primeşte următoarea scrisoare:

Ilustre Domnule Preşedinte,

« Adresa D-voastre, prin care binevoiţi a-mi face cunoscut că cea mai înaltă instituţie din Ţară — Academia Română — m'a ales membru corespondent al ei, mi-a produs cea mai profundă fericire, din vieaţa mea

« Deosebit de onorat prin această atât de rară distincţie, Vă asigur că mă copleşeşte grija pentru a putea răspunde şi în viitor, prin stăruitoare şi onestă activitate, la gestul generos aşa încât D-voastră şi prea distinşii membri ai Secţiunii Literare, de unde a pornit iniţiativa, şi ai Secţiunilor Unite, unde s'a desăvârşit alegându-mă, să rămâneţi totdeauna fără desamăgire şi împăcaţi în conştiinţa D-voastre cu alegerea ce aţi făcut-o.

« Păstrând cultul trecutului şi respectând căpeteniile Literaturii, Istoriei şi Ştiinţei Româneşti de sub cupola Academiei Române — simbol al întregii noastre civilizaţii —, închinându-mă pios marilor noştri înaintaşi, intru în Academia Română cu sentimentul că păşesc peste pragul unui lăcaş de închinare pentru mândrul său trecut, de muncă până la istovire pentru înălţarea prezentului.

« Adânc mișcat, Vă mulțumesc din toată inima și vă rog, d-le Președinte, să binevoiți a primi și a exprima și tuturor membrilor din toate secțiunile cele mai vii și respectuoase sentimente de recunoștință, că mi s'a îngăduit, în vremelnica trecere pe acest pământ, să ocup un loc lângă D-voastră și Domniile lor.

« Tuturora Vă juruesc să duc până la sfârșit greaua sarcină ce ați impus-o modestelor mele puteri, cu conștiința trează că trebue să sfințesc acel loc printr'o continuă și rodnică activitate, pentru prestigiul glorioasei instituții și ridicarea Neamului nostru. »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU comunică următoarea scrisoare primită dela d-l Coleg P. P. Negulescu:

Domnule Președinte,

« Imprejurările nu mi-au permis până acum, spre marea mea părere de rău, să iau parte la ședințele Academiei Române, ca să-i pot mulțumi prin viu graiu pentru onoarea ce mi-a făcut alegându-mă membru activ al Secției Istorice, în ultima sesiune generală.

« Ne mai voind să amân îndeplinirea acestei datorii elementare, și întrucât ne aflăm acum în vacanță, îmi iau libertatea să vă adresez D-voastră, cu rugămintea de a o transmite la cea dintâi ocazie înaltei Instituții ce prezidați, asigurarea adâncii mele recunoștințe.

« Primiți, vă rog, d-le Președinte, expresiunea sentimentelor mele foarte distinse »

— Se ia act.

D-l Președinte comunică apoi următoarea întâmpinare pe care o adresează Academiei d-l Coleg Dim. Gusti în calitatea sa de Comisar general al Pavilionului României la Expoziția Internațională dela Paris din 1937:

Domnule Preșdinte,

« In programul expoziției internaționale dela Paris, 1937, este cuprins un « Palais de la Découverte ».

« Acest palat este conceput ca « cea mai vie și cea mai expresivă imagine o progresului ».

« El va cuprinde mai multe secții: *Matematica*, *Astronomia*, *Fizica*, *Chimia*, *Biologia*, *Medicina* și *Hirurgia* Demonstratori, cu discuri fonografice sincronizate și filme cinematografice, vor da explicațiile necesare vizitatorilor.

« Acest palat va fi organizat de grupa I-a Expoziției, intitulată · Le Groupe des Manifestations de la Pensée, și este pusă sub președenția d-lui Paul Valéry.

«In calitatea mea oficială de Comisar General al Pavilionului României la Expoziţia internaţională din Paris mă adresez instituţiei naţionale, ce prezidează progresul ştiinţelor şi al culturii româneşti, care este Academia Română, pentru a-şi lua marea sarcină a participării României la manifestaţia internaţională a ştiinţelor dela 1937.

«Primiţi, vă rog, d-le Preşedinte, asigurarea înaltei mele consideraţii».

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Dim. Gusti, Alex. Lapedatu, Andrei Rădulescu, I. Simionescu şi General R. Rosetti, se decide ca propunerile pentru participarea Academiei la această manifestare ştiinţifică internaţională să se facă de Secţiunea Ştiinţifică. La discuţia în Secţiune vor fi invitaţi şi d-nii membri corespondenţi ai Secţiunii.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 10 IULIE 1936

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa zice:

«Alţi doi Colegi ne-au părăsit în zilele din urmă — profesorii ieşeni Gh Gibănescu şi Cezar Papacostea, întâiul corespondent al Secţiunei Istorice, al doilea corespondent al Secţiunii Literare.

«Cu Gh. Gibănescu dispare cel mai harnic şi devotat culegător şi editor de documente moldoveneşti al generaţiunei noastre A început ca colaborator şi continuator al lui Th. Codrescu, la *Uricariul* acestuia. Mult mai bine însă pregătit ce priveşte cunoştinţa paleografiei chirilice şi limbei slave a vechilor noastre documente, a dat, din capul locului, ediţii cu totul superioare colecţiei dela care pleca.

«Cu marea sa iubire pentru trecutul moldovenesc şi pentru mărturiile scrise ale acestui trecut, a adunat, apoi, din toate părţile ţării, mii şi mii de documente, originale şi în traduceri, pe care le-a publicat în cunoscutele sale colecţii: *Ispisoace* şi *Zapise* şi *Surete* şi *Izvoade* şi în cele două reviste pe care le-a editat în deceniile din urmă: *Ion Neculce* şi *Th. Codrescu.*

«Afară de aceasta, a publicat o sumedenie de studii, lucrări şi articole istorice prin diferite reviste şi ziare, mai ales locale Căci pe lângă neobosita sa râvnă de a căuta şi da la iveală mereu izvoare istorice inedite, Gh. Gibănescu a avut şi meritul de a fi ştiut găsi mijloace pentru tipărirea lor. Astfel şi-a asigurat sie-şi, în vieaţă fiind, monument neperitor şi după moarte. Căci multe generaţii de istorici vor trebui să cerceteze, în viitor, miile de pagini cu documente tipărite pe care s'a cheltuit lumina ochilor lui Gh. Gibănescu şi în care şi-a pus toată iubirea sa pentru trecutul moldovenesc.

«Numele său va fi mereu pomenit de cei ce în urma noastră se vor ocupa de acest trecut. Iar noi, cei cari l-am iubit şi preţuit, pentru munca şi jertfa sa de peste o jumătate de secol, dacă nu vom mai avea fericirea

să-l vedem, aievea, în mijlocul nostru, modest și rezervat cum era, cu publicațiile cele mai noui subsuoară, vom avea cel puțin mângâerea de a purta viziunea acestei imagini în sufletele noastre și de a-i păstra o duioasă și neștearsă amintire.

« Căci cu greu se vor mai întâlni de aci în colo muncitori de felul lui Gh. Gibănescu în ogorul istoriografiei noastre naționale. A fost o vieață întreagă profesor la școala normală din Iași, instruind și educând numeroase generații de învățători, dar a înțeles să facă, în același timp, din ei tot atâția colaboratori ai săi în scotocirea și căutarea de vechi documente. A mai fost prefect, parlamentar, etc., dar toate aceste demnități, trecătoare, au fost pentru dânsul numai accesorii, rostul vieții sale fiind și rămânând neîntrerupt același: munca fără preget și fără prihană pentru desmormântarea și cunoașterea trecutului Moldovei și a oamenilor ei de pe vremuri.

« Ca atare va fi încrestat numele lui Gh. Gibănescu în istoria culturii noastre naționale și ca atare va rămânea apreciată opera sa în analele Academiei noastre.

« Al doilea Coleg pe care îl deplângem face parte din acel admirabil șir de Români macedoneni, veniți în Regat, ca să fie aci elemente culturale de prima ordine.

« Cezar Papacostea și-a făcut din studiile clasice o specialitate în care s'a afirmat, dela început, nu numai ca un profund cunoscător al lor, ci, în același timp, ca un mânuitor subtil și talentat al limbei noastre literare, dându-ne o serie de traduceri de multă frumusețe și studii literare și filosofice de remarcabilă valoare.

« Prin ele mult regretatul nostru Coleg și-a câștigat o autoritate și o reputație, ca profesor și scriitor, care au mers mereu crescând cu activitatea sa didactică și publicistică. Academia Română, care a avut și are în sânul său pe cei mai de seamă cărturari ai fraților din Macedonia, a ținut să aibă alăturea de dânșii și pe Cezar Papacostea, alegându-l acum doi ani ca Membru Corespondent al Secției Literare.

« Ea regretă, astăzi, împreună cu întreaga intelectualitate românească, pierderea prea timpurie a acestui eminent profesor și distins publicist, pentru tot ceea ce ar mai fi putut adăuga la opera sa de până acum și pentru tot ceea ce, mai ales, ar fi putut aduce ca contribuție la lucrările noastre.

« Omagiind memoria acestor doi prea vrednici și meritoși colegi, trimitem expresiunea condoleanțelor noastre celor pe care pierderea lor i-a lovit mai de aproape și mai dureros. »

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Inceputurile și motivele desnaționalizării din Secuime.* »

D-l Președinte ALEX LAPEDATU a salutat pe d-l Const. Stoicescu, venit pentru prima oară în Academie după alegerea D-sale ca Membru corespondent al Academiei Române.

D-l **Const. Stoicescu** a exprimat Academiei gratitudinea sa pentru cuvintele de primire.

Şedinţă intimă.

După propunerea d-lui Dim. Gusti s'a luat în discuţie programul pentru participarea noastră la expoziţia internaţională din Paris, din acest an şi s'a fixat ca, în ce priveşte contribuţia Românilor la istoria universală, ea să fie înfăţişată de primele trei volume din «Istoria Românilor» de d-l Coleg N. Iorga, redate în limba franceză, iar în ce priveşte realizările noastre în toate celelalte domenii, se vor întocmi lucrări monografice pe materii şi pe provincii Lucrările vor apare sub egida şi în editura Academiei Române. D-l Dim Gusti a fost apoi însărcinat să întocmească programul de lucru, desemnându-şi persoanele pentru înfăptuirea lui.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 18 SEPTEMVRIE 1936

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« Reluând şedinţele noastre săptămânale, am nespusa părere de rău de a vă anunţa pierderea, la începutul lunei lui August, a valorosului şi meritosului nostru Coleg dela Secţiunea Ştiinţifică — Profesorul Ion Borcea.

« Ca bursier al Academiei Române, el şi-a desăvârşit studiile superioare la Paris, unde şi-a trecut examenul de doctorat şi unde a intrat în legături cu institutiile şi societăţile ştiinţifice de specialitatea sa, al căror zelos colaborator a fost şi a rămas până la capătul vieţii. Căci o mare parte a studiilor şi cercetărilor sale zoologice au apărut în publicaţiile acestor institute şi societăţi savante.

« Intors în ţară, ca profesor al Universităţii din Iaşi, Ion Borcea a devenit colaborator asiduu şi la publicaţiile ştiinţifice ale acestui înalt aşezământ de cultură şi a condus, doi ani de zile, revista ce poartă numele marelui donator Vasile Adamache, graţie generozităţii căruia el, ca şi atâţia din învăţaţii noştri, şi-a putut face pregătirea ştiinţifică în cele mai bune condiţii.

« La 1919, când a ocupat, pentru scurt timp, demnitatea de Ministru al Instrucţiunii, Academia Română l-a ales, pentru meritele sale ştiinţifice, membru corespondent al ei. După războiu şi-a concentrat activitatea mai ales la Institutul pentru studiul faunei Mării Negre, dela Agigea, institut pe care l-a fondat, l-a organizat şi l-a condus, Cu autoritatea pe care şi-o câştigase în lumea învăţată străină, el a făcut din ce în

ce mai cunoscut acest institut prin rezultatele studiilor și cercetărilor de specialitate întreprinse aci.

« Legat sufletește cu totul de această operă a sa care, prin numele ce-l va purta de acum înainte, îi va perpetua amintirea, i-a fost dat, prin fatalitatea soartei, să se sfârșească în preajma ei, victimă a pasiunei sale pentru știința ce profesa. Moartea sa, în împrejurări așa de impresionante, a îndurerat profund pe toți cei ce au cunoscut, apreciat și prețuit pe acest vrednic fiu de răzeș din munții Moldovei, care a onorat, prin vieața sa de muncă și cinste și prin activitatea sa neîncetată și bogată, țara și neamul.

« La doliul instituțiunilor pe care le-a servit, nu numai ca om de știință, ci și ca bun român, Academia Română se asociază, aducând memoriei fostului ei membru corespondent prinosul său de respectuoasă pietate. »

D-l Președinte zice:

« Salut prezența în mijlocul nostru, pentru întâia oară, a noului Coleg, pictorul Gh. Petrașcu, care vine să reprezinte în mijlocul nostru, după noua structură a secțiunilor Academiei, artele plastice, cu autoritatea și prestigiul pe care prin talentul și activitatea sa îndelungată și l-a câștigat în pictura românească.

« Fii bine venit, d-le Coleg. »

D-l G. PETRAȘCU mulțumește emoționat pentru alegerea D-sale ca membru al Academiei, cât și pentru înființarea unui loc pentru pictură în Academie, arătând că fericirea sa de a ocupa acest loc n'au putut-o avea predecesorii D-sale, pictorii Aman, Grigorescu, Andreescu, Mirea și alții.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, aduce la cunoștința Academiei că o telegramă publicată în ziare a adus știrea scufundării pe coastele Islandei a vaporului pornit pentru cercetări științifice « Pourquoi Pas ». Cu acest vapor a pierit în valuri, victimă a pasiunii sale de explorator oceanograf și șeful expediției, ilustrul explorator Jean Charcot. Decedatul era membru în Comitetul de direcție al Institutului de Oceanografie din Paris și Membru al Institutului Franței. Fiu al marelui neurolog M. Charcot, Jean Charcot s'a ilustrat prin multe expediții făcute în apele polare, atât arctice cât și antarctice, la care a luat parte și pe care le-a condus. Franța și știința universală pierd prin moartea lui Jean Charcot un om de mare merit. D-l Antipa prezintă ultima dare de seamă « La Campagne de Pourquoi Pas » asupra explorărilor făcute de acest vapor în 1934, conținând și planurile expediției următoare, care a fost tocmai aceea în care cei 30 de învățați, în frunte cu Jean Charcot, și-au pierdut vieața din cauza unui uragan în apele din apropierea Islandei. D-l Antipa arată că această dare de seamă i-a fost oferită cu dedicație de însuși autorul ei, Charcot, la S-t Servant, în ziua plecării în noua expediție. D-sa propune ca Academia Română să se asocieze la acest doliu al științei franceze și al științei oceanografice printr'o telegramă de condoleanțe adresată d-lui Albert Lacroix, Secretarul perpetuu al Academiei de

Ştiinţe din Paris şi Preşedintele Consiliului de direcţie al Institutului Oceanografic.

— Propunerea se aprobă.

D-l Dr. G. MARINESCU se asociază la cuvintele omagiale rostite de d-l Coleg Antipa pentru Jean Charcot. Jean Charcot a părăsit de vreme studiile medicale, pentru care nu avea chemare, spre a se devota explorațiunilor oceanografice, cari i-au atras o mare reputațiune şi alegerea sa ca Membru al Institutului Franței, medalia de aur din partea Societății de Geografie din Londra, etc.

D-l DIM. GUSTI, în legătură cu chestiunea participării noastre la expoziția internațională dela Paris din 1937 şi cu însărcinarea dată de Academie D-sale de a întocmi programul de lucru în vederea întocmirii publicațiunilor ce se vor expune la expoziție, a arătat că Academia, prin desbaterile a două şedințe precedente, s'a fixat la patru categorii de publicații şi anume: 1. lucrări care să înfățişeze continuitatea noastră istorică; 2 lucrări care să arate aportul nostru original la civilizația mondială; 3. lucrări care să expună contribuția stăpânirii româneşti la desvoltarea noilor provincii în anii de după alipirea lor şi 4. lucrări care să arate contribuția românească la descoperirile ştiințifice în genere. D-l Dim. Gusti a propus şi s'a aprobat convocarea Secțiunii Ştiințifice pentru a hotărî asupra organizării lucrărilor dela punctul 4 şi şi-a expus părerea asupra desemnării persoanelor cari ar putea contribui la realizarea lucrărilor prevăzute la primele trei puncte.

— S'a luat act.

Dela d-l Lucien Cayeux se primeşte următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca Membru de Onoare al Academiei Române:

Monsieur le Président et honoré Confrère,

« Je viens de trouver en rentrant de voyage la notification officielle de mon élection à l'unanimité, comme membre d'honneur de l'Académie Roumaine que vous avez bien voulu m'adresser.

« Je m'empresse de vous assurer que je suis profondement touché de l'honneur qui m'échoit et que je tiens mon élection pour l'un des événements les plus heureuses de ma carrière scientifique déjà longue. Ainsi, je vous prie, Monsieur le Président et honoré Confrère, de vouloir bien agréer pour l'Académie et pour vous même l'expression de toute ma gratitude et de mon entier dévouement Je suis fier d'être membre d'honneur de l'Académie Roumaine et j'ai grand plaisir à vous le dire bien haut.

« Je vous prie, Monsieur le Président et honoré Confrère, d'agréer l'assurance de ma très haute considération ».

Dela d-l Prof. G. Giuglea se primeşte următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca Membru corespondent al Academiei Române:

Domnule Preşedinte,

« Am primit înștiințarea despre alegerea mea ca membru corespondent al Academiei Române, în Secțiunea Literară.

« Vă mulțumesc din toată inima, atât D-voastră cât și celorlalți d-ni membri ai înaltei Instituțiuni, pentru onoarea ce mi-au făcut, apreciind în acest fel străduințele mele pentru cercetarea și studierea limbii și folclorului românesc. »

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 25 SEPTEMVRIE 1936

Preşedinția d-lui ALEX LAPEDATU.

Dela d-l Coleg de Onoare G. G. Longinescu se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte și Prea Onorate Coleg,

« Academia Română, în semn de deosebită prețuire a activității D-voastră științifice, dusă fără preget și însoțită de un înalt eroism, v'a ales în ședința dela 30 Mai 1936, membru de onoare al ei. »

« Așa glăsueşte scrisoarea din 13 Iunie prin care mi-aduceți la cunoştință alegerea dela 30 Mai.

« Mulțumesc cu toată recunoștința pentru această distincție din partea celei mai înalte instituții culturale și naționale.

« Prețuesc mult și recunoașterea eroismului cu care am desfășurat timp de treizeci de ani activitatea mea științifică, didactică și culturală.

« Așa este. Eroism este în gradul cel mai înalt să muncească cineva desinteresat în vremurile de azi pline de atâtea scăderi. Eroism este să-și facă cineva datoria și să se gândească numai la înălțarea scumpei noastre Românii. Eroismul meu, la care s'a gândit Academia, când a întrebuințat acest cuvânt este de sigur acela că de douăzeci și șase de ani nu văd să scriu, nu văd să cetesc, nu cunosc pe nimeni, sunt dus de mână. Cum îmi place să spun, spre a arăta și mai bine această durere nemărginită, de multe ori pun furculița în supă și lingura în pilaf. Să ferească Dumnezeu și pe dușmanii mei, cărora nu le-am făcut niciun rău, de atâta suferință, fără seamăn pe lume. Numai munca fără preget a putut pune capăt la atâta durere Munca mi-a îndulcit amarul vieții.

« Imi place să mai spun că nimeni nu-mi poate da ce n'am și nimeni nu-mi poate lua ce am.

« Vă rog să primiți, d-le Președinte și prea stimate Coleg, împreună cu toată recunoștința mea și încredințarea că voiu fi mereu admirator sincer al celei mai înlte Instituții culturale dela noi, căreia îi fac urarea să-i fie viitorul strălucit ca și trecutul. »

Se deleagă d-l Coleg Dr. G. Marinescu să reprezinte Academia Română la lucrările Congresului Societății Române de Neurologie, Psihiatrie, Psihologie, Endocrinologie și Medicină legală, care se va întruni la București în zilele de 4—7 Octomvrie a. c.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 2 OCTOMVRIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela d-l I. Lapedatu se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea D-sale ca Membru de Onoare al Academiei Române în trecuta sesiune generală:

Domnule Președinte,

« Răspunzând la adresa D-voastre, prin care îmi comunicați că Academia Română — în ședința sa dela 25 Maiu a. c. — m'a ales membru de onoare al ei, Vă rog să primiți și să transmiteți înaltei Instituțiuni profunda mea gratitudine pentru această onorifică și neașteptată distincțiune.

« Știu că cinstea, de care am fost împărtășit, are a se atribui, cu deosebire împrejurării, că activitatea mea, în domeniul și practica științelor economice și financiare, a fost pusă, multă vreme, în serviciul progresului vieții economice a românilor din Transilvania.

« De aceea, d-le Președinte, în conștiința mea voiu lăsa să treacă în totdeauna această cinste asupra acelor fruntași ai vieții publice ardelene, cari cu bună vreme m'au pus în situațiunea de a putea contribui, prin diferite realizări, la înaintarea și propășirea neamului nostru din acea parte a țării, și asupra acelor distinși colaboratori, cu ajutorul cărora s'au putut înfăptui asemenea realizări.

« Primiți, vă rog d-le Președinte, încredințarea celor mai distinse sentimente de respect ».

S'a dat delegația d-lui Coleg P. Bogdan să reprezinte Academia la la XIII-lea Congres al Inginerilor din România, care se va întruni la Iași în zilele de 11—13 Octomvrie a. c.

D-l DIM. VOINOV comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice încheiat în ședința sa de astăzi:

« In urma propunerii făcută în plenul Academiei de Colegul nostru D. Gusti, invitând Secţia Ştiinţifică să participe la lucrările pentru Expoziţia internaţională viitoare din Paris, secţia întrunindu-se în două rânduri a hotărît următoarele:

« Primeşte să contribue la aceste lucrări, hotărînd să se publice de membrii ei şi supt direcţia lor, două volume, în care să se arate, în mod concis şi general, contribuţia română la progresul ştiinţific internaţional. Nu se vor menţiona, se înţelege, decât acele lucrări care prezintă originalitate pronunţată sau care au fost luate în serioasă considerare de oamenii de ştiinţă din străinătate.

« Se vor publica două volume. Unul priveşte ştiinţele teoretice, iar celalalt ştiinţele aplicate. S'au făcut şi repartizările, după specialităţi, cu designarea colegilor cari sunt rugaţi să primească însărcinările care li s'au oferit.

« D-l Secretar general este rugat să dispună ca colegii noştri să primească lista care a fost alcătuită în acest scop, şi s'o întovărăşească cu lămuririle necesare care nu sunt cunoscute de colegii cari au fost absenţi, relative la extenziunea pe care trebue să dea lucrărilor lor, la epoca la care trebue să se refere şi aceea când trebue să le înainteze Academiei. »

ŞEDINŢA ORDINARĂ

DELA 9 OCTOMVRIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Congresele Internaţionale dela Veneţia şi Roma* ».

D-l **Marcu Beza**, Membru corespondent, ceteşte o comunicare cu subiectul: « *Urme româneşti în Siria, Atena şi insula Hios* ».

In şedinţa intimă d-l SEXTIL PUŞCARIU zice:

« Al patrulea Congres Internaţional de Linguistică, la care am avut cinstea să iau parte, împreună cu Colegul Th. Capidan, ca delegaţi ai Academiei Române, s'a ţinut la Copenhaga în zilele de 27 August până la 1 Septemvrie. La şedinţa de deschidere a fost prezent M. S. Regele Danemarcei. Participarea a fost foarte mare. România a fost bine reprezentată. Guvernul, Academia Română şi cele patru universităţi şi-au trimis delegaţii lor şi anume Universitatea din Bucureşti pe d-l Prof. Al. Rosetti, cea din Iaşi pe d-l Prof. Iorgu Iordan, cea din Cluj pe d-l Prof. Th. Capidan şi pe mine, cea din Cernăuţi pe d-l Prof. Al Procopovici. Delegaţii români au luat parte activă la discuţii şi trei din ei au făcut comunicări: D-l I. Iordan despre Neologism, d-l Th. Capidan

despre Latinitatea balcanică și eu despre Atlasul Linguistic Român, al cărui prospect, cu întâiele hărți, le-am prezentat aceluiași congres care acum opt ani, la Haga, făcuse un apel călduros către toate statele de a publica atlase naționale.

« Conferința d-lui Iordan a stârnit discuții vii și interesante; d-l Capidan s'a impus și prin conferința sa ca un balcanolog de mâna întâi; în conferința mea a impresionat cu deosebire dovezile nouă și hotărîtoare pe care hărțile Atlasului român le aduc pentru continuitatea noastră n stânga Dunării din vremea romană până azi.

« La Copenhaga am găsit amici vechi și devotați ai Românilor, n frunte cu membrii noștri corespondenți, d-nii Kr. Sandfeld și Viggo Broendal, acesta din urmă îndeplinind funcțiunea de secretar general al Congresului. Desigur că și lor avem să le mulțumim că țara noastră a avut un rol precumpănitor la Congres, prin faptul că între cei patru președinți ai ședințelor plenare (Vendryes-Paris, Kretschmer-Viena, Pușcariu-Cluj și Pedersen-Copenhaga) a fost unul din reprezentanții țării noastre (având ca secretar de ședință pe d-l Al. Rosetti) și că mi s'a făcut și marea cinste de a fi ales în C.I.P L. (Comitetul Internațional Permanent de Linguistică).

« Pus subt prezidenția maestrului octogenar Otto Jespusen — care ne-a primit la vila lui din Helsingor — acest congres, admirabil organizat, a decurs într'o atmosferă de distinsă camaraderie, care n'a alterat cu nimic nivelul înalt științific al comunicărilor. Dintre acestea relev pe a d-lui Paul Menzerath, profesor la universitatea din Bonn, care proiectând întâiul film de roentgenograme, ne-a făcut să înțelegem multe din tainele articulării sunetelor graiului omenesc și să revizuim concepțiile noastre fonetice. O deosebită amploare s'a dat discuțiilor provocate de Cercul linguistic dela Praga, punându-se bazele unei « Societăți fonologice », în frunte cu d-nii Vendryes, R. Jacobson și prințul Troubetzkoy. Conferințele au fost grupate în cicluri, dintre care merită să fie relevată mai ales cel ce trata despre rolul social al limbii (între conferențiari fiind și d-l Lévy-Bruhl) și cel despre grupuri și mănunchiuri de limbi, cu conferințele bogate în idei ale d-lor Kr. Sandfeld și R. Jacobson.

« Nu pot să nu amintesc două momente impresionante dela acest Congres.

« Unul a fost când d-l Fouché a comunicat congresului că părintele A. Griera, autorul Atlasului linguistic catalan, care se înscrisese cu o comunicare, a fost prins în vârtejul războiului civil din Spania, și că a putut scăpa de moarte numai ca prin minune, refugiindu-se în Franța. Nu știe nimic dacă manuscrisele sale, cuprinzând partea nepublicată a Atlasului, mai există sau nu.

« Al doilea moment duios a fost când președintele Congresului a propus să se trimeată lui Antoine Meillet, o telegramă cu calde urări de însănătoșare.

« Telegrama aceasta a însemnat poate ultimele clipe ale celui ce a fost inițiatorul congreselor internaționale de linguistică dominând cu personalitatea lui pe cele dintâi.

« Membrul de onoare al Academiei Române, Antoine Meillet astăzi nu mai e între cei vii. Cu el s'a stins unul dintre cei mai mari linguiști.

« Având o putere de muncă cu totul excepțională, el stăpânea un domeniu atât de vast, încât cu greu s'ar putea spune care dintre grupurile de limbi indoeuropene cu care s'a ocupat mai cu dinadinsul era « specialitatea » lui. Un spirit atât de universal ca al lui nici nu putea să se restrângă specializându-se. Deși aprecia amănuntul doveditor, el n'a avut niciodată pasiunea culegătorului de lucruri mărunte. Ii plăcea, dimpotrivă, să se ridice la înălțimi dela care privirea lui putea să îmbrățișeze totalitatea unei probleme. Uneori depășea chiar domeniul său propriu zis pentruca să facă excursii fie în limbi exotice, mai apropiate de stadiul primitiv indoeuropean, fie în linguistica romanică, unde un Gilliéron deschisese cu studiile de geografie linguistică, orizonturi nouă și unde filiațiunea limbilor se putea urmări cu cea mai mare preciziune.

« Cu spiritul său pătrunzător, el a știut să deosebească totdeauna esențialul de accidental, să descopere caracteristicul din materialul inert. De aceea studiile sale sunt de cele mai multe ori admirabile sinteze, pe care, cu marele său talent de scriitor, a știut să le facă accesibile în cercuri mai largi decât cele de specialiști. Faptul că a scos linguistica din turnul de fildeș în care o închiseseră pe la sfârșitul veacului trecut colecționarii de amănunte și a apropiat-o din nou de interesul obștesc, nu e de sigur cel mai neînsemnat merit al lui.

« El este cel ce a accentuat cu mai multă tărie, chiar dela începutul carierii sale științifice, importanța graiului omenesc ca factor social și, prin urmare, necesitatea de a înțelege desvoltarea limbei și subt acest raport. E de sigur una din cele mai însemnate achiziții ale linguisticei moderne. »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU salută pe d-l Dr. Gr. Popa, venind pentru întâia oară să ia parte la ședințele Academiei după alegerea D-sale ca Membru Corespondent al Academiei. D-l Dr. Gr. Popa a mulțumit călduros pentru cinstea de a fi fost chemat în Academie.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA a comunicat următoarea telegramă primită dela d-l N. Titulescu:

« Adânc mișcat de telegrama ce mi-ați adresat în numele Academiei Române vă rog a primi și transmite Colegilor cele mai călduroase mulțumiri pentru urările de însănătoșire ».

Academia de Științe din Paris, primind codoleanțele telegrafice trimise de Academia Română pentru pierderea ilustrului oceanograf Jean Charcot și a colaboratorilor săi în scufundarea vasului « Pourquoi-Pas ? », a răspuns Academiei Române prin mulțumiri pentru simpatia pe care Instituția românească a arătat-o în această împrejurare celei franceze. Telegrama Academiei Române o fost publicată de altfel în dările de seamă ale Academiei de Științe franceze.

Dela d-l D. N. Ciotori s'au primit scrisori de mulțumire pentru alegerea D-sale ca Membru de Onoare al Academiei Române.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 16 OCTOMVRIE 1936

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, deschizând ședința zice:

« Astăzi, țara întreagă sărbătorește ziua nașterii Maiestății Sale Regelui, Președintele nostru de Onoare și Inalt Protector.

« D-l Președinte Lapedatu are ocazia să-I prezinte felicitări din partea Academiei.

« Sunt interpretul D-voastre, exprimând Maiestății Sale și aci în ședința Academiei toată admirația pentru înaltele sale însușiri și pentru energia și munca neobosită ce desfășoară în vederea realizării aspirațiilor naționale, precum și profunda recunoștință pentru sprijinul ce dă și interesul ce poartă instituțiunei noastre.

« Asigurăm pe Maiestatea Sa de tot devotamentul și Ii urăm vieață cât mai lungă și fericită, care știm că este și va fi o jertfă continuă pentru binele și înălțarea Neamului românesc. »

S'a expediat apoi Maiestății Sale următoarea telegramă:

« Academia Română întrunită astăzi în ședință urează Președintelui său de Onoare și Inaltului său Protector vieață cât mai lungă și fericită pentru realizarea aspirațiilor înalte ale Neamului românesc și pentru propășirea culturii naționale. »

Apoi d-l ANDREI RĂDULESCU a salutat pe d-l Prof. Dr. N. Dănăilă venind pentru întâia oară să ia parte la ședințele Academiei după alegerea D-sale ca Membru corespondent al Academiei Române. D-l N. Dănăilă a mulțumit pentru cuvintele de primire și pentru votul cu care l-a onorat Academia.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, zice că după aceste momente de mulțumire sufletească, este nevoit să aducă o știre dureroasă. După recenta moarte a Colegului nostru de onoare A. Meillet, pe care Colegul nostru d-l Pușcariu l-a pomenit în trecuta ședință, am primit vestea încetării din vieață a celebrului romanist Wilhelm Meyer-Lubke.

Wilhelm Meyer-Lubke, Membru de Onoare al Academiei Române, s'a stins la 5 Octomvrie în Bonn, la vârsta de 75 de ani. Figurează printre membrii de onoare al Academiei dela 28 Martie 1906, fiind propus de răposații întru Domnul Dim. Sturdza, Kalinderu, Erbiceanu, Caragiani, At. Marinescu, A. Naum, Onciul, Bogdan, Bianu.

Profesor de Filologia Romanică la Universitatea din Viena, mai apoi la cea din Bonn, Meyer-Lubke s'a arătat de timpuriu ca un strălucit reprezentant

al școlii lui Diez. Lucrările sale, printre care *Gramatica limbilor romanice*, au concentrat, în geniale sinteze, rezultatele obținute în mai bine de o jumătate de veac de continuatorii acelei școale.

Inaltele sale merite științifice, dar și cunoașterea adâncă ce o avea despre limba românească, precum și relațiile de prietenie pe care și le făcuse printre oamenii noștri de știință, l-au îndreptățit la alegerea sa ca Membru de onoare al Instituțiunii noastre.

Ilustrul defunct ne-a făcut bucuria unei vizite acum câțiva ani, când a ținut la Instituțiunea noastră o comunicare publică. L-am primit cu acea ocaziune cu multă căldură între noi, răspunzând cu prietenie la sentimentele sale față de noi. Se cuvine ca să petrecem acum în tăcere un moment de reculegere, gândindu-ne cu pietate la memoria veneratului nostru Coleg.

D-l Dr. G. MARINESCU a informat Academia că osemintele D-rului Victor Babeș vor fi în curând depuse într'o criptă în grădina Institutului Babeș, iar la 27 Octomvrie se va face desvelirea bustului lui Victor Babeș. D-l Dr. G. Marinescu a fost delegat să reprezinte Academia la această solemnitate.

Academia a prelungit mandatul d-lui Prof. I. Simionescu în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice din Timișoara.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 23 OCTOMVRIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: « *Descoperiri cu privire la vieața Românilor din secolul al XVI-lea* ».

D-l ALEX. LAPEDATU face o comunicare cu subiectul: « *Un episod revoluționar în luptele naționale ale Românilor de peste munți acum o jumătate de veac* ».

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA a comunicat următoarea telegramă prin care Maiestatea Sa Regele a binevoit a răspunde la urările Academiei de ziua nașterii Sale: « Sincerele mele mulțumiri Academiei Române pentru urările ei ».

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA salută pe d-l Petre Antonescu, primul arhitect român ales Membru de Onoare al Academiei Române pentru meritele ce și-a câștigat în ordinea artistică. D-l Petre Antonescu a mulțumit Academiei pentru ceea ce a făcut pentru arhitectura românească, chemând în mijlocul ei pe unul dintre slujitorii ei.

Au fost delegați d-nii Președinte *Alex. Lapedatu* și General *R. Rosetti* să reprezinte Academia la lucrările Congresului numismatic întrunit la Cluj în zilele de 25—28 Octomvrie curent.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 30 OCTOMVRIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **O. Tafrali,** Membru corespondent al Academiei Române, face o comunicare despre « *Sculptura în lemn românească* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, după ce mulţumeşte d-lui O. Tafrali, îl salută cu ocazia venirii sale pentru întâia oară în mijlocul nostru ca Membru corespondent al Academiei Române. D-l Tafrali a răspuns mulţumind.

In şedinţă intimă d-l Preşedinte salută şi pe d-l Ion Pillat care participă pentru prima oară la lucrările Academiei după alegerea sa ca Membru Corespondent al Academiei Române. D-l I. Pillat a mulţumit călduros pentru cinstea alegerii sale.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 6 NOEMVRIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Sculptura în lemn românească* ».

In şedinţă intimă s'a luat act de înştiinţarea familiei regretatului Coleg Ioan Sbiera că s'au împlinit 100 de ani dela naşterea şi 20 de ani dela moartea sa şi că familia l-a pomenit printr'un parastas.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

DELA 13 NOEMVRIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. Vasilescu Karpen a fost delegat să reprezinte Academia la sărbătorirea, dela 22 Noemvrie curent, a zece ani de activitate a Institutului român de Energie din Capitală.

D-l N. IORGA face următoarea comunicare:

BROŞURI DESPRE TURCI ÎN SECOLUL AL XVI-LEA, DĂRUITE ACADEMIEI ROMÂNE DE D-L D N. CIOTORI

« D-l D. N. Ciotori ne face un dar deosebit de preţios.

« 1. In rândul întâiu cărticica absolut necunoscută a lui Bassano despre vieaţa de toate zilele a Turcilor

« Titlul e acesta:

I costumi
et i modi partico-
lari de la vita de
Turchi, descritti da M. Luigi Bas-
sano da Zara.

« O ciudată inscripție încunjură înfățișarea unui balaur desfăcut pe o regiune de ruine și simbolizarea unui zeu fluviu.

« Jos:

Con gratia et privilegio di nostro Signore
Papa Paulo III
M. D. XLV.

« Lucrarea e închinată cardinalului Rudolf di Capi.

« Se află în această operă a unui Slav simplu, cum o spune însuși, scuzându-se că nu poate scrie într'un frumos stil italian, *toscheniggiare*, și câte un element istoric și câte un termen de comparație, luat din lumea venețiană pe care dovedește a o cunoaște foarte bine, în ce privește locurile, monedele, dar mai ales se spun aici, pe lângă ceea ce privește monumentele, o sumedenie de lucruri neștiute despre vieața de toate zilele a societății turcești. Sunt în această mai largă parte capitole excelente, ca acela despre traiu, înfățișate în toate amănunțimile și în toate tainele lor. Caracterul însuși al populației musulmane e adânc și simpatic înțeles Institutul de bizantinologie pe care-l conduc va căuta să dea cât mai curând ediția completă și adnotată a unui text atât de rar.

« In acelaşi volum se cuprinde o carte de călătorie dela Veneția la Constantinopol supt Sultanul Soliman: ea pare necomercială. Titlul e acesta:

Delle cose
de Turchi.
libri trei
Delli quali si descrive
Nel primo il viaggio da Venetia a Costan-
tinopoli, con gli nomi de luoghi an-
tichi et moderni. Nel secondo
la Porta, cioe la corte de
Soltan Soleyma-
no, Signor
de Turchi. Nel terzo et
ultimo il modo del
reggere il sta-
to et Im-
perio
mo.

« La urmă:

In Vinegia, nell'anno
M.D.XXXI.
In casa di maestro Ber-
nardi Milanese.

« Partea descriptivă nu e lipsită de importanţă
« Ogn'Aspro vale alla moneta nostra sette quatrini e mezzo et e moneta come il Baiocco in Roma, o vogliamo dire il Marchetto antico di Vinetia, ma è piu grosso, et ha certe lettere Turchesche sopra, sonnoue infiniti de falsi, et ogni poco che sia toso, o tagliato, nol vogliono: Di questi Aspri per uno Ducato Turcho, o Vinetiano ne danno sessanta Vi direi che i Turchi non vogliano Scudi, ne Dobli, eccetto che i Giudei Banchieri (chiamati da loro Saraffi) o Christiani, et vi danno cinquanta Aspri per uno Scudo d'Oro, e che non hanno moneta minore, eccetto una che se ne batte in Constantinopoli ch'essi chiamano Mangur, della grandezza de gli Aspri, e sono di rame, et che solamente si battono in Constantinopoli per il tragetto che si passa di Constantinopoli in Pera, per il qual passo si paga un Mangur. Diroui anchora che nel passar quest'acqua bisogna aspettare che sieno quindici persone, et chi per fretta non vuole aspettar questo numero, paga egli per tutti, e cosi lo passa il Barcharolo, altrimente nò: E che chi vuol passare à cauallo paga un'Aspro, e che il tragetto che si passa di Constantinopoli in Pera è un tiro d'Archo, com'è in Vinetia quello della Giudecha, et chi volesse andar per terra senza tragettare vi sono XII. miglia, e che le Barche che fanno questo essercitio sono come Schiffi, o uero Coppani detti tra lor Perme, con la prora e poppa appontita, e sogliono esser dua et tre huomini per Perma, et che vogano à sedere, dua remi uno (?) mano tirando verso se, come s'usa nelli Coppani de Marciliane tra noi. E che pochi Turchi vogano, ma quasi son tutti Christiani sforzati, schiaui, i quali oltre il lor vitto, quello che guadagnano il danno al padrone, et se nulla guadagnassero il padrone non da loro da mangiare per quello giorno, ma non è mai che non guadagnino al meno il vitto, perche ognuno va piu presto da essi, che da liberi, dico così i Turchi com' i christiani.
« Diroui anchora qualche particolarità della Città di Pera, ma non voglio far si gran digressione, bastarà di parlare di questa quando parleremo di Constantinopoli e dell'altre Città; per horator ueremo à dire del modo che tengono le donne ne l'andare al Bagno: poi che à bastanza habbiamo detto de gl'homini ».

Avem două forme una latină şi germană a descrierii expediţiei turceşti din Ardeal, de un Sas din Sebeş, cu note despre aceeaşi societate turcească, care dau ca autor pe un Gheorghevici [1]).

---

[1]) V Iorga, *Acte şi fragmente*, III, pp. 8—10: după un manuscript, adăugându-se (p. 10, nota 1) bibliografia

« Ediția latină a cărții Sasului și a lui Gheorgevici are acel titlu:

« De affli-
ctione, tam ca-
captivorvm qvam etiam svb
Turcae tributo uiuentium Christianorum, cun ft. gieris
rer. cteare exprimentibus. Similiter de Ritu, de q'. caere-
mmonijs domi, militioreq. ab ea gente usurpatis. Additis
nonnullis lectu dignis, enuarum Sclauo-
nicae et Turcicae, cum inter-
pretatione latina,
libellus.
Autore Bartholomaeo Gyurgievitz, peregrino Hieroso-
lymitano, qui per duos menses cathene collo vin-
ctus, saepe renodatus, XIII. annos apud
eosdem servitutem seruiens, omnia
experientia uidit et didicit.

(Medalion cu un Sultan).

Cum gratia et Priuilegio caesareo, ad
biennim, sub poena. C. Karolus. et
librorum confiscatione

« Se începe cu versuri, după care dedicația către Carol Quintul a lui Georgievitz sau Gyurgievitz.

« Ilustrațiile, foarte frumoase, arată un cunoscător al locurilor și oamenilor.

« La urmă autorul apare ca pelerin.

« Pe frontispiciu e un desemn de o mare frumuseță înfățișând un grup de ostași otomani pe jos sau pe cămile. Titlul e acesta:

« Cronica Abconterfay ung und entwerffung der Turckey mit yrem begryff | Inhalt | Prouintzen | Voelkern ankunfft | Kryegen | Sigen | nyderlagē | glauben | Religiō Gesatzen | sitten | Regiment | Pollicey | reutterey | fromkeit und bossheit | von einem Sybenburger 22. jar darinn gefangen gelegen, inn Latein beschryben | Durch Sebastiā Franck verteutscht.

« Sechtzehen Nation | Seccten und Parthey | allein der Christenheit in dē einigen Christlichen glaubē

« Neuwlich widerumb uberlesen Corigiert und gebessert.
M D.XXX.

« Urmează prefața lui Sebastian Franck, care după o lungă predică, împodobită cu citații din Scriptură, declară că « a tradus și îndreptat » (« verteutscht, corigiert vnnd bessert »; « nit wenig gescherpfft vnd gebessert ») cunoscutul tratat. Scuzându-se pentru greșelile de tipar, promite și alte publicații istorice, de un larg orizont.

« Alte ilustraţii prezintă negoţul turcesc, sfatul Sultanului cu dregătorii lui contra creştinilor, o scenă de luptă, una de harem, un grup de Turci şi Turcoaice, o vrajă musulmană, a adunare de « popi şi călugări în Turcia », un ospăţ al Sultanului.

« La urmă:

« Getruckt zu Augspurg durch Haynrich Stainer an dem 26. Octobris des M D.XXX. Jars.

« O broşură latină cuprinde o cuvântare către regele Angliei Henric ale VIII-lea, rostită la Londra de un Joannes Truber. Prefaţa e dedicată lui Bernard, episcop de Tresto, Juctocavaler al regelui Ferdinand.

« Discursul e un îndemn la cruciată în numele acestuia, cu multe indicaţii istorice. Se pomeneşte la Mohammed al II-lea supunerea în mare parte a « Walahiei, care a fost odată Dacia » (« cum maggiore parte Valachiae, quae Olim Datia »). Nu lipseşte cucerirea Chiliei-Licostomo, Severinului şi Cetăţii-Albe-Moncastro (« Machomet vincit in Rasanum Lycoshanum, Seuerinum, Clirium et Moncastrum pugnacissimas urbes in ripis Daubij, et ad mare sites »). Se înseamnă cruzimile din Trapezont Serbia, Eubeia. Nu lipsesc ştiri de oarecare valoare, asupra organizării militare a Turcilor.

« Pe margine sunt însemnări contemporane, una contra acestui « papicola » care cuteza să atace « damnatissimum Luther nostrum ».

« Cartea lui Spandugino Cantacuzino, scrisă pentru Papa Leon al X-lea, dar având şi o formă dedicată regelui Franţei, Henric al II-lea, apare în traducere germană:

« Pe frontispiciu se înfăţişează ca ilustraţie un Sultan bărbos purtând pe cap peste o coroană obişnuită alte două ca în reprezentarea Papilor; într'o mână ţine sabia, în alta un fel de sceptru. Pe lângă cortul care-l încadrează sunt altele formând o tabără. Titlul e acesta:

« Der Turcken heymliggkeyt.

« Ein New nutzlich buchlein von der Turcken vrsprung | pollicey | hofsytten vnd gebreuchen | in vund ausser den zeittein des kriegs | mit vil andern warhafftigen lustigen anzeygenn | durch Theodorum Spanduuinum Cantacusinum von Constantinopel weylant bebstlicher heilikeyt | Leoni dem X. in welscher sprach beschribenn zugeschickt | vnnd in newligkeytt durch Casper vonn Anfess in ein gemein teutsch zezogen. M.D.XXIII |.

« Jos: Parvus sum sed jucundus.

« Pe verso o dedicaţie, cu data « am freytag nach Georgij des heiligenn Ritter vñ mertrers tag Im jar d' geburt Christi M.D.XXIII », către Ioan de Schwarzenberg, pe care Caspar von Anffsess, traducătorul, şi-l numeşte « Dan ». El arată pomenind osteneala pentru acest « neues buechlein » cum a găsit o cărticică originală, în italieneşte, despre Turci: « nach dem ich in fryschen verschynenn tagen einer grossmechtigen Nation

der Türcken (verfolger gemeiner christenheit) ordnung, sytten und gebreuch, in unnd ausser frides zeitten, in Wellscher sprach beschrieben, Durch swarliches, nachtlichs und taglichs abschreiben zu meinen handen bracht ».

« Jos « cusi val el mondo (lumea e făcută ca un glob), CVA ».

« Urmează, cu un ornament marginal foarte delicat, pe două pagini, versuri cu titlul: « Vorred des buechlines zu dem Leser ». Se cere buna înțelegere între creștini ca să se poată face față, primejdiei otomane: « so mug wir den feinden christi widerstrebenn ».

« După tablă se prezintă traducerea, cu această notă tipografică la sfârșit:

« Gedruckt vnd volendt | durch Georg Erlinger zu Bamberg | am Freytag nach dem Auffarttag im jar nach der gepurt unsers erlosers | funffzehen hunndert vnnd im drey vundzweyntzigsten jar etc ».

D-l **Const. Moisil**, Membru Corespondent al Academiei Române, prezintă două tezaure de monete, dând următoarele relațiuni:

« Dintre achizițiile făcute în ultimul timp de către Cabinetul Numismatic al Academiei Române, îmi iau voie a vă prezenta astăzi două tezaure monetare și un pond antic, cari vin nu numai să confirme cunoștințele ce le avem despre circulația monetară din antichitate în țara noastră, dar ne dau și informații noui asupra unor specii monetare și ponduri antice.

« In primăvara acestui an s'a descoperit întâmplător în satul *Cojeasca* din județul Dâmbovița, un tezaur de monete antice compus din vreo 170 piese, dintre care cele mai multe erau tetradrahme de ale Primei Macedonii și tetradrahme din Thasos, iar restul monete barbare dace, de un tip foarte puțin obișnuit.

« Tetradrahmele macedonene și thasiene sunt emisiuni posterioare anului 150 în. d. Cr., iar piesele dace sunt de tipul numit « muntean », care apare și el cam în acelaș timp la noi.

« Tezaurul acesta ne arată prin urmare, că la sfârșitul veacului II și în veacul I în d. Cr. circulau în Dacia concomitent monete grecești mari de câte patru drahme și piese dace mai mici, de câte o drahmă, care contau astfel ca monete divizionare în raport cu tetradrahmele

« Faptul acesta nu este neobișnuit, căci și în alte tezaure dela noi s'au găsit împreună monete grecești cu monete dace sau cu alte monete barbare

« De altă parte acest tezaur confirmă concluziile trase din alte descoperiri dela noi, că monetele dace de tip muntean au fost emise și au circulat în această epocă. De altfel piese de acestea s'au găsit în unele locuri alăturea de dinari romani republicani și de drahme din Apollonia și Dyrrhachium din veacul I în. de Cr.

« In sfârșit tezaurul ne mai descoperă un tip monetar dac foarte puțin cunoscut până acum, tip inspirat de capul lui Dionysos de pe tetradrahmele din Thasos. Asemănarea între aceste două tipuri este evidentă, dar ea dovedește, ceea ce am susținut totdeauna, că tipurile monetare dace nu erau

numai nişte imitaţii servile, dar puţin reuşite, ale tipurilor greceşti, ci lucrări în cari se recunoaşte o concepţie artistică proprie şi o imaginaţie cu totul deosebită, deci sunt opere de artă dacă.

« Al doilea tezaur a fost descoperit în vara acestui an la Mangalia (vechea Callatia), într'un strat gros de cenuşă şi conţinea 34 bronzuri imperiale romane, bătute în oraşele pontice: Callatia, Tomis, Dionysopolis, Marcianopolis, Odessus, Mesembria, şi Anhial. Epoca emisiunii acestor monete este între domnia lui Septimiu Sever şi cea a lui Filip cel Tânăr; iar data când ele au fost îngropate sub dărămăturile casei prefăîn cenuşă este în jurul anului 249 d. Cr.

« Caracteristica principală a acestui tezaur este, că toate piesele au pe faţă câte două portrete: Septimiu Sever şi Domna; Caracalla şi Domna; Macrin şi Diadumenian; Elagabal şi Maesa; Gordian şi Tranquillina; Filip şi Otocilia; Filip iunior şi Sarapis.

« Fenomenul acesta s'a observat şi la alte tezaure de monete pontice, găsite la noi sau în Bulgaria şi dovedeşte că bronzurile de acest fel erau preferate în comerţ.

« Circulaţia împreună a monetelor contimporane din atâtea oraşe pontice confirmă de o parte strânsele relaţii comerciale dintre ele, chiar în veacul al III-lea d. Cr., când ele erau mereu ameninţate de năvălirile barbare, dar şi identitata pieselor ce emiteau. Ea ne face să mai presupunem, că uniunea monetară a celor şase oraşe, cari formau cunoscuta *Hexapolis* din veacul I şi II d. Cr., a continuat şi în veacul al III-lea.

«Pe lângă aceste tezaure prezint şi un pond antic foarte interesant şi inedit.

« El este de plumb şi provine din vechea Callatia. Pe faţă reprezintă capul Atenei cu coif corintian, pe verso o Victorie ţinând în mâna dreaptă o coroană de lauri de asupra măciucii lui Hercule. Legenda este *EKT* (= *EKTH*), adică a 6-a parte dintr'o mină; iar greutatea este de 80,66 gr., ceea ce ne trimite la o mină de 484 gr. obişnuită în Callatia.

« Un pond cu aceste tipuri, însă rău conservate, a fost găsit tot în Mangalia şi publicat de d-l O. Tafrali în « Arta şi Arhitectura », vol. III. El are însă legenda MNA, adică o mină, Greutatea lui nu este sigură, căci lipseşte o parte, dintr'însul; în orice caz pare a fi în legătură şi din acest punct de vedere cu pondul nostru ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 20 NOEMVRIE 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l I. LUPAŞ face o comunicare despre « *Leopold Ranke şi Mihail Kogălniceanu* ».

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: « *Au fost Moldova şi Ţara Românească provincii supuse Fanarioţilor?* ».

Ședință intimă.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU salută pe d-l D. N. Ciotori care ia parte la ședința Academiei pentru întâia oară după alegerea D-sale ca Membru de onoare al Academiei.

D-l **D. N. Ciotori** mulțumește Academiei cu recunoștință pentru cinstea de a-l fi chemat printre membrii săi de onoare.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA a adus la cunoștința Academiei că Președintele nostru, d-l Coleg Alexandru Lapedatu, va fi sărbătorit mâine la Brașov, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani, împreună cu fratele D-sale Colegul nostru de onoare d-l I. Lapedatu. S'a tipărit și un volum închinat celor doi frați. Președintele nostru este sărbătorit ca istoric, ca profesor, ca om de Stat. Ca președinte al Instituțiunii noastre D-sa și-a depus toată inima și toată puterea de muncă în slujba intereselor înalte ale Academiei Române. Instituțiunea noastră îi exprimă în această împrejurare întreaga ei mulțumire pentru lupta pe care o duce spre apărarea acestor interese și îi urează vieață lungă și plină de aceeași vigoare ca până acum.

D-l G. Țițeica a propus, în aprobarea tuturor colegilor prezenți, ca să sărbătorim pe d-l Coleg Alex. Lapedatu ca academician și președinte printr'o masă colegială.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 27 NOEMVRIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. BĂNESCU face o comunicare despre « *Un nou Duce al Dobrogei bizantine* » (sigiliu găsit la Silistra).

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU semnalează prezența d-lui Gh. Spacu, al treilea membru activ ales la Secția Științifică în sesiunea generală trecută. D-sa îl salută, arătând că împrejurările nu au permis d-lui Spacu până acum să vină a lua parte la lucrările Academiei:

> « D-l Coleg Spacu are o întensă activitate științifică în domeniul chimiei. Publicațiile sale, apărute în țară și în străinătate, i-au câștigat un nume reputat în lumea științifică a specialității sale, iar în Academie a fost chemat pentru a reprezenta o specialitate pe care a ilustrat-o altădată în mijlocul nostru mult regretatul Petru Poni și pe care o ilustrează în prezent urmașul acestuia d-l Petre Bogdan. Academia Română primește pe d-l Coleg Spacu cu toată încrederea că activitatea sa științifică va onora instituția noastră prin contribuția prețioasă pe care o va aduce la împlinirea misiunii ei. »

D-l GH. SPACU zice:

Domnule Preşedinte,

« Vă rog să primiţi mulţumirile mele cele mai recunoscătoare, pentru alesele cuvinte cu care aţi binevoit a saluta prezenţa mea pentru prima oară, în cea mai savantă Instituţiune a ţării şi vă rog să credeţi că le-am ascultat cu o vie emoţiune. Ele m'au bucurat şi mişcat cu atât mai mult, cu cât vin dela D-voastră în special, d-le Preşedinte, prea distinsul meu Coleg dela Universitatea din Cluj, preţuit şi adânc stimat de toţi şi pentru importantele opere înfăptuite şi pentru deosebita activitate desfăşurată în folosul ţării.

« Sunt de asemenea prea măgulit şi mişcat de gestul D-voastre, prea stimaţi d-ni Colegi, de a fi subliniat salutul cald al d-lui Preşedinte, aprobând cu aceasta alesele cuvinte ce D-sa a binevoit să spună cu privire la modesta mea activitate ştiinţifică şi didactică. Vă rog să binevoiţi a primi cu toţii pentru această atenţiune, mulţumirile mele cele mai deosebite.

« Alegerea mea ca membru activ al Academiei Române, după ce avusesem onoarea de a fi 9 ani membru corespondent, constitue pentru mine cea mai înaltă cinstire a modestei mele activităţi ştiinţifice şi cea mai mare distincţiune la care aş fi putut râvni vreodată.

« Cum sunt însă conştient de valoarea relativă a contribuţiunii mele în ştiinţă, îmi dau seamă de bunăvoinţa cu care aţi dorit să o apreciaţi, pentru a mă chema alături de D-voastre.

« De aceea ţin să accentuez, că această înaltă distincţiune ce mi-aţi conferit, va constitui totdeauna pentru mine şi cel mai puternic şi persistent îndemn, de a continua să lucrez şi cu mai mare râvnă încă, pentru progresul ştiinţei în specialitatea mea.

« Pătruns fiind de aceste sentimente, gândul meu de adâncă recunoştinţă, se îndreaptă în primul rând către prea onoraţii d-ni Colegi dela Secţiunea Ştiinţifică, şi în special către d-nii Profesori Racoviţă şi Bogdan, cari au binevoit să vă propună şi să susţină candidatura mea, şi apoi către toţi dintre D-voastre prea stimaţi d-ni Colegi, cari prin încrederea şi votul acordat, m'aţi aşezat printre cei mai distinşi reprezentanţi ai culturii române

« Rugându-vă încă odată să binevoiţi a primi cu toţii întreaga mea gratitudine pentru această deosebită cinstire, încheiu asigurându-vă că mă voiu strădui, să corespund pe cât îmi va fi posibil, înaltei D-voastre aprecieri, colaborând cu D-voastre la păstrarea şi îmbogăţirea patrimoniului spiritual naţional ce vă este încredinţat. »

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, ocupând fotoliul prezidenţial zice:

« Acum când şedinţa publică s'a terminat şi am rămas iarăşi între noi, să-mi daţi voie, ca, în această şedinţă intimă să reviu asupra unei chestiuni privind vieaţa noastră intimă academică.

« Suntem cu toții sub impresiunea atât de plăcută a mesei colegiale, pe care am luat-o astăzi împreună, pentru a sărbători — cu dragă inimă și voie bună — pe Președintele și scumpul nostru Coleg Alex Lapedatu, cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani.

« Din nefericire, în tradițiile Academiei nu s'a stabilit însă și acest bun obiceiu ca membrii ei să se întrunească și în afară de sala de ședință, spre a-și împărtăși reciproc, pe cale amicală, și a lua parte la bucuriile și durerile lor personale. Și totuși, când secretarul general ne-a comunicat în ședința precedentă, că a doua zi se va sărbători la liceul din Brașov, împlinirea a 60 ani dela nașterea celor doi frați gemeni Alexandru și Ion Lapedatu, cu toții, în mod spontan — ca ceva dela sine înțeles — am hotărît să dăm o masă în cinstea atât de iubitului nostru Coleg.

« La masa comună de astăzi, care s'a ținut în sala mare a unui restaurant, vizitat de prea multă lume, și la care a domnit o atmosferă atât de frățească, nu am avut putința să ne deschidem inima și să-i spunem că anume sentimente ne-au îndemnat la această serbare academică neobișnuită. Ajunși aci, în incinta noastră, și ședința publică fiind terminată, să-mi dați voie să explic înțelesul mai adânc al sărbătoarei de astăzi.

« Firește cu toții îl iubim și stimăm pe Colegul nostru Lapedatu, pentru însușirile sale superioare sufletești, pentru bunătatea inimei sale și pentru sfatul înțelept pe care la orice nevoie e gata a ni-l da ca bun camarad. Pentru un asemenea coleg nu putem avea decât cel mai profund devotament.

« Firește, iarăși, că cu toții admirăm valoarea mare științifică și activitatea enormă desfășurată în domeniul cercetărilor trecutului nostru de către distinsul istoriograf care este Alex. Lapedatu. In volumul omagial ce i s'a prezintat la Brașov am văzut că numai lista titlurilor publicațiilor sale cuprinde aproape 24 pagine. Nu putem dar decât să fim mândri și să-i păstrăm un sentiment de profundă admirație pentru marile merite ca om de știință ale învățatului nostru Coleg.

« Dar totuși nu numai aceste admirabile însușiri omenești și merite științifice ale Colegului nostru au fost acele care ne-au îndemnat să-l sărbătorim cu atâta entusiasm.

« Instituția noastră, creată de cei mai de seamă oameni ai neamului românesc, — începând cu Marele Rege Carol I, Kogălniceanu, Alecsandri, Ion Ghica, Maiorescu, Dimitrie Sturdza și toată acea pleiadă de mari oameni cari au trecut prin această incintă, — a putut să aducă la îndeplinire marile visuri ale neamului, numai grație devotamentului care lega pe acei bărbați de aceată instituție. Mai toți vechii academicieni au ocupat cele mai înalte demnități în Stat, dar fiecare din ei a prețuit — în tainițele sufletului său — activitatea sa academică și apărarea intereselor Academiei mai presus de orice altă preocupare și a lucrat astfel pentru întărirea instituției, despre care știau — și cele ce au urmat au arătat că au fost pe calea cea dreaptă — că ea veghează, într'o atmosferă mai serioasă decât cea a vieții politice, la propășirea marilor interese ale neamului.

« In ultimii ani, am avut cu toții fericirea să constatăm că exemplul acelor mari bărbați din trecut — și acum în urmă a neuitatului Secretar general Dimitrie A. Sturdza — a fost urmat cu pietate și energie de către Colegul nostru Alex. Lapedatu, mai întâi în calitate de Vicepreședinte și apoi de Președinte al Academiei In aceste calități el s'a arătat nu numai ca un înțelept și plin de tact conducător al desbaterilor din ședințele noastre ci și ca un priceput administrator care a desfășurat o largă activitate constructivă în delegația Academiei, spre consolidarea întregii instituțiuni cu tezaurele culturale pe care le posedă și spre regularea activității ei în interesul culturii.

« Mai presus de toate Colegul nostru s'a dovedit însă ca un energic apărător al Instituției capabil de orice sacrificiu, pentru a face ca drepturile și prestigiul ei să rămână neștirbite spre a-și putea îndeplini înalta sa misiune.

« O știm doar cu toții că el nu a ezitat niciun moment de a-și pune în cumpănă toată autoritatea sa și chiar de a-și sacrifica și înalta situație politică pe care o ocupa spre a face ca drepturile și prestigiul Academiei să fie respectate.

« Iată de ce noi, toți membrii Academiei, într'un suflet și un gând, ne-am grăbit de a profita de primul prilej banal ce ni s'a prezintat, spre a aduce acestui vrednic Coleg prinosul nostru de recunoștință pentru devotamentul său către Instituția de care suntem cu toții legați până la ultima suflare. Noi îi urăm din toată inima să trăiască încă mulți ani spre a continua să lucreze cu aceeași râvnă și devotament pentru consolidarea și înălțarea Instituției noastre și ca faptele sale să servească de pildă generațiilor mai tinere pentru îndatoririle ce le au pentru Academie și, prin ea, pentru propășirea prin cultură și știință a Neamului Românesc ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 4 DECEMVRIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l TH. CAPIDAN face o comunicare comemorativă despre *B. P. Hasdeu ca filolog.*

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU mulțumește d-lui Coleg Th. Capidan pentru elogiul competent și frumos ce l-a făcut în această comunicare lui Bogdan Petriceicu Hasdeu, unul din iluștrii noștri înaintași în această Instituțiune. In cursul acestui an s'au împlinit o sută de ani dela nașterea lui, iar nu în anul trecut, cum s'a arătat prin gazete. Academia Română a ținut de a sa datorie, — potrivit tradiției sale — să comemoreze acest centenar prin conferința pe care d-l Coleg Capidan s'a oferit s'o facă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ
DELA 11 DECEMVRIE 1936

Preşedinţia d-lui Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte.

La şedinţă a binevoit a asista Majestatea Sa Regina Maria.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

Prea Inaltă şi Augustă Doamnă,

« In lipsa Preşedintelui nostru titular — care cu mult regret a fost nevoit să lipsească azi din Capitală — îmi revine mie distinsa onoare de a saluta în numele Academiei Române pe Majestatea Voastră şi de a-I exprima, în numele Colegilor din Academie, bucuria ce o resimţim cu toţii de a revedea în mijlocul nostru pe Augusta şi scumpa noastră Membră de Onoare.

« Prezenţa Majestăţii Voastre la Academie constitue pentru noi în totdeauna o zi de sărbătoare.

« Bucuria noastră nu este numai pentru marea onoare ce avem de a putea saluta în această incintă pe graţioasa Regină, care — împărtăşind bucuriile şi durerile poporului nostru şi lucrând cu toată marea Ei inteligenţă şi energie alături de bunul şi viteazul Ei soţ, în veci pomenitul Rege întregitor de Neam Ferdinand I, la realizarea idealurilor sfinte ale Neamului — a ştiut să-şi câştige inima întregului popor din toate regiunile teritoriului său etnic şi din toate straturile sale sociale.

« Membrii Academiei se mai bucură însă şi de ocazia ce li se oferă de a putea saluta în mijlocul lor şi pe talentata artistă, care, inspirându-se de frumuseţile acestei ţări şi de comoara de virtuţi şi poezie care împodobeşte sufletul poporului nostru, a ştiut să le pună în evidenţă, creind opere de pictură şi de literatură de o valoare perpetuă.

« Membrii Academiei mai salută încă şi pe marea scriitoare care, prin memoriile ce le-a publicat — fermecătoare ca stil şi înălţătoare ca gândire şi simţire — a adus una din cele mai preţioase contribuţiuni la istoriografia noastră, punând în evidenţă şi făcând cunoscut lumii întregi, atât cumplitele suferinţe ce le-a îndurat cât şi vitejia şi energia îndărătnică în sacrificiul de sine, de care a fost capabil poporul nostru în cele mai grele timpuri prin care a trecut el în războiul pentru unitatea sa naţională.

Prea mărită Doamnă şi ilustră Academiciană!

« Sub aceste trei înfăţişări privesc astăzi Membrii Academiei Române pe Augusta lor membră de Onoare şi sunt fericiţi de a putea să-I exprime, în această incintă, prin glasul meu, sentimentele lor de profund devotament şi de sinceră admiraţie

« Rugăm pe bunul Dumnezeu ca, pe devotata soție și colaboratoare a gloriosului Rege întregitor de Neam și pe fericita mamă a Înțeleptului Rege care consolidează astăzi cu o pricepere și energie neîntrecută, opera marilor Săi înaintași, — spre a asigura poporului pe care-l conduce locul de frunte ce i se cuvine între popoarele lumii — să ne-o păstreze încă mulți ani, ca să se poată bucura în liniște și fericire de opera măreață a vieții Sale și ca să servească poporului Ei — pe care-l iubește și care o adoră — ca pildă de sacrificiu de sine și de abnegație, de care a dat dovadă în vremile de grea încercare prin care a trecut țara.

« Să trăiască Majestatea Voastră!

« Să trăiască Augusta Voastră Familie!

« Să trăiască Augustul și energicul Vostru fiu, Inaltul nostru Protector și Președinte de Onoare M. S. Regele Carol al II-lea, spre fericirea Voastră și a întregului popor și spre gloria scumpei noastre dinastii atât de legată de sufletul și destinele poporului român! »

D-l General R. ROSETTI face o comunicare cu subiectul « *Un uitat: Generalul Ion Emanuel Florescu* ».

Ședință intimă.

Dela d-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Educației Naționale, se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« In dorința ce am de a vedea desăvârșită, cât mai repede, construcția localului Academiei, am dispus ca din suma de 10.000.000, ce mi s'a pus la dispoziție, să dau Academiei două milioane.

« Cu prezenta scrisoare vă înaintez cekul pentru aceste 2 000.000 (două milioane).

« Țin însă să adaug, că am intențiunea să completez suma de mai sus, până la o sumă egală cu aceea din anul trecut, adică zece milioane, pe măsură ce voiu obține sumele pe care d-l Ministru de Finanțe, mi le-a promis, pentru construirea noilor localuri de școli.

« Prea fericit că pot contribui, ca Ministru al Educației Naționale, la clădirea localului înaltei instituțiuni de cultură românească, care este Academia Română, vă rog să primiți, d-le Președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni. »

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 18 DECEMVRIE 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

S'a delegat d-l Vicepreședinte C. Rădulescu-Motru să reprezinte Academia Română la sărbătorirea d-lui Coleg Dim. Gusti, organizată de un

Comitet în ziua de 10 Ianuarie 1937, cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de activitate a d-lui Coleg Gusti pe terenul științific, didactic și cultural.

S'au dat delegații d-lor Colegi I. Simionescu și L. Mrazec să reprezinte Instituțiunea noastră la Congresul Geologic Internațional, care se va întruni la Moscova în Iulie 1937.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 8 IANUARIE 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela Casa Autonomă a Monopolurilor Regatului României s'a primit cu mulțumire o colecție de sigilii, parafe și documente latinești din anii 1767—1858.

D-l General R. ROSETTI a arătat, după informații primite dela d-l H. Place, fiul consulului francez V. Place din epoca Unirii Principatelor, că se mai află încă în picioare unele rămășițe din cetatea Smirodova (Roman) și a făcut propunere pentru păstrarea lor prin Comisiunea Monumentelor Istorice.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 15 IANUARIE 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela Majestatea Sa Regele Carol II se primește următorul răspuns telegrafic la urările Academiei de Anul Nou:
«Vă mulțumesc pentru caldele urări ale Academiei Române.»

Se decide ca Comisiunea pentru acordarea *Marelui Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei pentru opere de pictură și sculptură din acest an, să se aleagă în prima zi a viitoarei sesiuni generale ordinare.

D-l Vicepreședinte C. RĂDULESCU-MOTRU arată că, delegat de Academie, a reprezentat-o la sărbătorirea d-lui Coleg Gusti, Duminecă, 10 Ianuarie curent, în sala Fundațiunii Carol I. D-sa a rostit o cuvântare

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică plenului următoarea listă a concurenților înscriși la concursurile premiilor Academiei Române, care sunt a se acorda în sesiunea generală ordinară a acestui an:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNE SPECIALĂ

1. — Marele Premiu Năsturel, de 12.000 lei

23 scrieri cu conţinut de orice natură:

Borş (Lucia), Doamna Elena Cuza, Bucureşti, f. a

Brădăţeanu (Căpitan Vladimir), Instrucţia în armată (mediu, suflet). Sf. Gheorghe, f a

Brânduş (Gheorghe), Valorificarea muncii şi raţionalizarea gospodăriei ţărăneşti. Invăţături agricole-economice scrise în graiu popular. Sibiu, 1934.

Brânduş (Gheorghe), De ce trebue să muncim. Invăţături economice naţionale. Sibiu, 1936.

Ciauşanu (G. F.), Luminişuri — versuri. Bucureşti, 1935.

Ciocârlan (Ioan), Du-te dor... roman. Bucureşti, f. a.

Diamandi (Sterie), Galeria oamenilor politici. Bucureşti f. a.

Găinariu (Elena Costache), Monografia Comunei Burdujeni, Plasa Bosancea, Judeţul Suceava. Cu o hartă şi 16 fotografii. Bucureşti, 1936.

Georgescu (Constantin G.), Studii din istoria literaturii române. Bucureşti, 1936.

Greceanu (Olga N.), Compoziţia murală — legile şi tehnica ei. Bucureşti, 1935.

Gyr (Radu), Stele pentru leagăn. Bucureşti, 1936.

Hâciu (Anastase N.), Aromânii. Comerţ, industrie, arte, expansiune, civilizaţie. Focşani, 1936.

Hristea (Const. L.), Stupăritul. Tratat complet de apicultură cu 400 clişee. Ediţia I-a. Bârlad, 1935.

Klein (Radu), Corabia fără suflete — roman. Bucureşti, 1936.

Lungianu (Mihail), Din ţara lui Alb împărat — basme. Bucureşti, 1936.

Niculescu-Varone (G. T.), Bibliografia poeziei noastre populare (Folklor român versificat, cuprins în volume şi broşuri), 1830—1935. Autori români în ordine cronologică şi alfabetică. Ediţia a doua, revăzută şi completată. Bucureşti, 1936.

Pallade (Maria S.), Vraja patimei, roman. Bucureşti, 1936.

Păsărică (Inginer Ion), Frumuseţile naturale ale Banatului. Bucureşti 1936.

» Dimensionarea cea mai economică a rezervoarelor cilindrice din tablă de fier. Bucureşti, 1933.

Păsărică (Inginer Ion), Monografia Uzinelor de fier şi Domeniilor din Reşiţa şi frumuseţea naturală a împrejurimilor. Lucrare premiată de Academia Română, ediţia III completată. Bucureşti, 1936.

Sandovici (Maior C. M.), Studii critice: I. Probleme militare din literatura română şi străină; II. Probleme social-militare române şi străine. Bucureşti, 1936.

Soare (Dinu), Tristeţi. Bucureşti, f. a.

Vaida (Dr. Mihail), Cum s'a îmbogăţit satul Sărăceni? Bucureşti, 1933.

2. — *Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei*

pentru opere de compoziție: pictură sau sculptură:

Petrescu (Costin), două tablouri de compozițiune:

a) « Fazele principale ale Istoriei Naționale » (Fresca executată direct pe zid în Aula Ateneului Român);

b) « Bătălia dela Mărăști 1917 » (în sala de festivități a Cercului Militar din Capitală).

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. — *Premiul « Cartea Românească », de 20 000 lei*

pentru un volum de « nuvele » sau un « roman ».

Manolache (General C.), Sfânta dreptate — roman. București, 1936.

Premii cu subiecte date:

2. *Premiul Statului Eliade Rădulescu,* de 50.000 lei, cu subiectul: *Pictura română în secolul al XIX-lea.*

a) Un manuscris cu motto « Eliade Rădulescu », (157 pag.);

b) Un manuscris cu motto « Ars Una », (127 pag.).

3. *Premiul At. Toncoviceanu,* de 1000 lei, cu subiectul: *Contribuția filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului penal:*

Un manuscris cu motto: « Dacă mai curând sau mai târziu, și chiar atunci când noi nu vom mai fi, cele scrise de noi își vor găsi îndeplinirea lor, sau cel puțin vor face să se gândească la interesele mult iubitei noastre țări, noi nu am lucrat degeaba și truda noastră va fi cu prisosință răsplătită ». (I. Tanoviciann, Creșterea criminalității în România, p. 100) (17 pag.)

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

1. — *Premiul Leon Gh. Pallade, de 80.000 lei (indivizibil)*

1 scriere:

Veverca (Ion), Nicolae Suțu, — vieața, activitatea și opera întâiului economist ideolog din România 1798—1871. București, 1936.

2. — *Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei*

19 scrieri istorice, economice, juridice, filosofice:

Balan (Teodor Al.), Contenciosul fiscal. București, 1936.

Ciomac (Dr. Ion L.) și *Popa-Necșa* (Valeriu), Munții Apuseni. Cercetări asupra stărilor economice din Munții Apuseni București, 1936.

Colfescu Delaturda (Ioan), Spirit și Materie. Eroismul în vieața de Stat. Cluj, 1935.

Gaftoescu (Vintilă I.), O problemă în Dreptul Internațional: noțiunea de Suveranitate. București, 1936.
Galan (Dr. A. G.), Monografia Cooperației de Credit din România, 1906—1935. Cu 371 tabele statistice în text. București, 1935.
Ganea (I.), Războiul civil spaniol. București, f. a.
Ghelase (Ion I.), Mocanii. Importanța și evoluția lor social-economică în România. București, 1936.
Ionașcu (I.), Contribuții la istoricul Mânăstirii Hurez după documente inedite din arhiva Eforiei Spitalelor Civile. Craiova, 1935.
Jitianu (General de Divizie Ion), Verdunul în văpaie, 1914—1918. București, 1936.
Lazaru (Ion M.), Problema șomajului. Aspecte naționale și internaționale. București, 1936.
Melic (Eugen I.), Principiul Naționalităților și Intregirea României. Botoșani, 1936.
Mihăiescu (Generalul de Divizie N.). Amintiri și învățăminte din războiul de întregire a neamului 1916—1919. București, 1936.
Nicolaescu-Coveiu (P.), Băilești-Beograd, 1934. Craiova, 1936.
Noica (Constantin), Concepte deschise în istoria filosofiei la Descartes, Leibniz și Kant. București, 1936.
Sacerdoțeanu (Aurelian), Considerații asupra istoriei Românilor în Evul Mediu. Dovezile continuității și drepturile Românilor asupra teritoriilor lor actuale. București, 1936.
Stahl (Henri) și *Bogdan* (Damian P.), Manual de Paleografie slavo-română. București, 1936.
Speranția (Eugeniu), I. Lecțiuni de enciclopedie juridică, cu o introducere istorică în filosofia Dreptului. Cluj, 1936
Theodorescu (Barbu), I. Bibliografia istorică și literară a lui N. Iorga, 1890—1934. București, 1935.
Theodorescu (Barbu), II. Bibliografia politică, socială și economică a lui N. Iorga, 1890—1934. București, 1936.

3. — *Premiul C. G. Vernescu, de 50 000 lei*

10 scrieri juridice.

Barca (Mihail), Acțiuni declaratorii. Acțiuni provocatorii. București, 1936.
Cerban (Alexandru), Privilegii și ipoteci. București, 1936.
Cristoforeanu (E.), Tratat de Drept Cambial. Legea asupra cambiei și biletului la ordin. 2 vol. București, 1936.
Dimiu (Radu), Pandectele alfabetice. Repertoriu decenal de jurisprudență, doctrină și legislație al Pandectelor Române 1922—1931. București, 1937.
Lupaș (S.), Du Concordat préventif de faillite. Paris, 1936.
Maxim (Dimitrie G.), Legile electorale polone în raport cu cele române. București, 1936

Maxim (Dimitrie G.), Noua Constituțiune polonă din 1935 în raport cu Constituțiunea română. București, 1936.

Meitani (Radu), Garanția teritorială în Pactul Societății Națiunilor și unele înfățișări ale Securității. Vol. I. București, 1935.

Minculescu (Alexandru), Precariul în Dreptul roman. București, 1935.

Minculescu (Alexandru) și *Corodeanu* (N.), Usucapio lucrativa pro herede — studiu de Drept roman. București, 1932.

Nachtigal (A.), Reprezentarea minorului în vieața civilă. Studiu doctrinal și jurisprudențial, București, f. a.

4. — *Premiul Inginer Constantin și Elena Fundățeanu, de 5.000 lei*

1 scriere juridică:

Negulescu (Dim. D.), Comasarea minieră. Studiu de doctrină și jurisprudență. Târgoviște, 1936.

5. — *Premiul Grigorie C. Angelescu, de 4 000 lei*

3 scrieri istorice:

Dragomirescu-Buzne (Căpitanul Eduard) și *Cupșa* (Sublocotenentul Ioan), Considerațiuni critice asupra principalelor operațiuni militare ale lui Mihai Viteazul. Timișoara, 1936.

Soreanu (Lt. Colonel A.) și *Ciorogariu* (G. J.), Civilizație și potențial de războiu. București, 1935.

Vasiliu (Locotenent Colonel D. I.), Studii și documente în legătură cu fortificațiile române din secolul al XIX-lea. 2 vol. București, 1934—1936.

6. — *Premiul V. Adamachi, de 5 000 lei (divizibil)*

9 scrieri istorice, economice, juridice, filosofice:

Breazu (Ion), Michelet și Românii. Studiu de literatură comparată. Cluj, 1935

Condurachi (Ioan D), Formarea vechiului Drept românesc nescris (Obiceiul pământului). Brașov, 1935.

Dumitrașcu (N. I.), Praid, sat dintr'un ținut săcuizat. Sibiu, 1936.

Erast (Preot Hostiuc), Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată. Cernăuți, 1936.

Mailat (I. N.), Rusia Sovietică. Dela absolutismul burghez la dictatura proletară. Chișinău, 1934.

Mihan (Christache Ch.), Noțiuni de Drept comercial și privire istorică asupra legii comerciale în România. Turnu-Măgurele, 1934.

Părintele Nicolae, Ne piere neamul. . Triste povești din Petrești. Cluj, 1936.

Petrescu-Sava (G. M.), Un apostol al Moților trecut pe timpul lui Horia în Țara Românească și urmașii lui ploeșteni cu însemnătate în politica și cultura națională. Ploești, 1936

Stăncescu (Scarlat A.), Din trecutul orașului Giurgiu. București, 1935.

7 — Premiul Hagi Vasile, de 5 000 lei

2 scrieri asupra comerțului român:

Doboși (Al.), Relațiile Comerciale ale Principatelor Române cu Veneția Cluj, 1936.

Pizanty (Mihail), Situația României în Comerțul mondial de petrol. București, 1936

Premii cu subiecte date:

8. — La *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50 000 lei, cu subiectul: *Biografii de ierarhi din secolul XVII-lea :*

Un manuscris cu titlul: *Sava II Brancovici Mitropolitul Ardealului*, cu motto « orice faci, fă cu băgare de seamă și privește sfârșitul » (gesta romanorum, cap. 103). (99 pag.)

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

1. — Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei

5 lucrări sau descoperiri în știința medicală:

Atanasiu (Dr Victor C), Aviația sanitară. București, 1936.

Drăgănescu (Dr. State), Infecțiuni neurotrope nedeterminate cu caracter epidemic și localizări secundare infecțioase pe sistemul nervos. București, 1936

Grigorescu (Docent Dr. D.), și *Păunescu-Podeanu* (Dr. A.), Neurologie practică. Elemente de diagnostic și de tratament ale boalelor nervoase. București, f. a.

Hațieganu-Goia, Tratat elementar de Semiologie și Patologie Medicală. Vol. II. Cluj, 1936.

Slătineanu (Al.), *Bălteanu* (I.), *Alexa* (I.), Plasa sanitară rurală de demonstrație Tomești. Iași, 1936.

Vlad (Dr. Petre), Probleme demografice clujene și raport de activitate pe anul 1935. Cluj, f. a

2. — Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu, de 10 000 lei

7 lucrări de natură silvică:

Demetrescu (Dr. Ilie C.), « Rumanien », extras din « Forstliche Rundschau », Band 8, Heft, 1935. Ausgegeben im Februar 1936. Berlin.

Drâmbă (Dim. S.), Piatra uscată armată. Material adunat cu ocazia unei călătorii de studii, făcută în Alpii francezi, în anul 1935. București, 1936.

Drâmbă (Dim. S.), Étude physique et mécanique comparative de deux types de bois de chêne rouvre (Quercus sessiliflora) de Roumanie. Bucarest, 1936.

Drâmbă (Dim. S.), Aperçu sur les travaux technico-forestiers exécutés dans les bassins des rivières de la Roumanie transcarpathine, conformément aux stipulations du « Traité de Trianon ». Bruxelles, 1935

Popescu-Zeletin (Dr. phil. I), Die Kontrollmethode Beiträge zur Auffassung ihrer rechnerischen Grundlagen. Frankfurt a. M. 1936.

Rădulescu (Dr. Anton V.), Wuchs-Leistung, Nutzung und Verjungung der urwuchsigen Buchenbestande in den Karpathen. București, 1936.

Rubțov (Ing. Ștefan), Impădurirea stepelor românești. Semințele, pepinierile și plantațiunile. Cetatea Albă, 1936.

3. — Premiul Adina și Colonel Paul Străjescu, de 8 800 lei

1 lucrare medicală:

Olteanu (Ion), Contribuție la studiul evoluției ideilor asupra isteriei. București, 1936.

4. — Premiul Dr. Em. Riegler, de 5 500 lei

2 lucrări din clinica terapeutică sau terapeutica generală:

Dumitrescu Popovici (Dr. I.), Regimurile alimentare și diversele maladii. Buzău, 1936.

Marian (J.), Le traitement iodé dans les affections syphilitiques. București, 1936.

5. — Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei

6 scrieri cu conținut științific:

Bardan (Maiorul D.), Gazele de luptă și protecția contra lor. București, 1936.

Cernea (Dr. Vet. I.), Viitorul războiu bacteriologic. București, 1935.

Ioan (Const.), Contribuțiuni la clima orașului București, cu 33 planșe și un rezumat în limba franceză. București, 1933.

Linteș (Maior I.), Noțiuni elementare de Aerodinamică și de Mecanica avionului București, 1936.

Linteș (Maior I.), Noțiuni elementare despre construcția Avionului. București, f. a.

Vasiliu (Dr. Ing. agr. Amilcar), Contribuțiuni la clasificarea și bonitarea solurilor. Cluj, 1936.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 29 IANUARIE 1937

Președința d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Victor Slăvescu**, Membru corespondent al Academiei Române, cetește o comunicare despre « *Opera economică a lui Ion Ghica* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 5 FEVRUARIE 1937

Președința d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul « *Există o cronică română în limba grecească în secolul XV-lea ?* ».

Se deleagă d-nii Const. Rădulescu-Motru și I. Petrovici ca să reprezinte Academia la al II-lea Congres Internațional de Estetică și Știința Artei, ce se va întruni la Paris, între 8 și 11 August 1937.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 12 FEVRUARIE 1937

Președinția d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte

D-l CONST. RĂDULESCU-MOTRU face o comunicare despre « *Psihologia poporului român* ».

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU a salutat pe d-l Ștefan Popescu, care vine pentru întâia oară în Academie, după alegerea D-sale ca Membru de Onoare al acestei Instituțiuni, ca reprezentant al picturii românești. D-l Ștefan Popescu a răspuns mulțumind mișcat.

Academia a delegat pe d-l N. Iorga să o reprezinte în comitetul de patronaj care va organiza comemorarea marelui istoric belgian Henri Pirenne, Membru de Onoare al Academiei Române, de curând decedat, și pe d-l Dim. Gusti să ia parte la Conferința Internațională a Științelor Sociale, care se va întruni la Paris în zilele de 5 și 6 Iulie viitor.

Primindu-se înștiințare dela Universitatea din Göttingen că în Iunie se va sărbători împlinirea a 200 de ani dela înființarea acestui înalt așezământ de cultură, Academia a decis să se trimită adresă de felicitare.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 19 FEVRUARIE 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **I. Răducanu**, Membru corespondent al Academiei Române, citeşte o comunicare despre « *Economiştii străini în Academia Română. Friederich v. Kleinwachter şi Andrei Andreades* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU a salutat pe d-l Iorgu Iordan venind pentru întâia oară la Academie după alegerea D-sale ca Membru corespondent la Secţiunea Literară

După propunerea d-lui Preşedinte ALEX. LAPEDATU, care arată că mâine se va înapoia în Capitală, venind din străinătate Marele Voevod Mihai, Moştenitorul Tronului, se decide a se expedia Măriei Sale următoarea telegramă:

Măriei Sale Marelui Voevod Mihai
Moştenitorul Tronului

Bucureşti

« La bucuria şi însufleţirea ţării pentru norocita şi fericita întoarcere a Măriei Voastre sănătos şi voinic acasă, îngăduiţi-mi să asociez cele mai călduroase şi afectuoase urări de bun venit ale Academiei Române ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 26 FEVRUARIE 1937

D-l Preşedinte ALEX LAPEDATU deschizând şedinţa, zice:

« Am trista datorie să vă aduc la cunoştinţă că Marţi din săptămâna aceasta, la 23 Februarie, a decedat, la Cernăuţi, în etate de 73 ani, fostul nostru membru de onoare. Const. Hurmuzaki

« Descendent al familiei de mari şi luminaţi patrioţi şi cărturari, care a ilustrat vieaţa poporului român din Bucovina şi Moldova în epoca renaşterii noastre naţionale, Const. Hurmuzaki, pe drumul fericiţilor săi înaintaşi, a ştiut să reprezinte cu demnitate şi să apere cu îndârjire drepturile şi interesele poporului român din Bucovina, pe timpul când această ţară se găsea sub stăpânire străină

« Aşa se face că la 1919, după Unire, când Academia Română a ţinut să-şi asocieze şi să onoreze, în acelaşi timp, personalităţile reprezentative ale vieţii româneşti din nouile teritorii, l-a găsit vrednic şi pe Const. Hurmuzaki de o asemenea distincţiune şi l-a ales membru de onoare al ei.

« Aplicat studiului ştiinţelor naturale, entomologiei în special, Const Hurmuzaki a găsit în cursul vieţii sale studioase, mai ales după Unire, timpul şi liniştea necesară spre a se consacra cercetătilor ştiinţifice ce-l

pasionau aşa de mult şi prin care s'a făcut atât de bine cunoscut în cercurile oamenilor de ştiinţă, atât în ţară cât şi în afară, prin colaborarea sa asiduă la revistele de specialitate.

« Apreciind această activitate ştiinţifică, Universitatea din Cernăuţi l-a proclamat doctor honoris causa şi mai apoi l-a chemat chiar profesor la Facultatea de Ştiinţe. In acest chip mult regretatul nostru Coleg a continuat, în rândul alor săi, frumoasa tradiţie culturală de care e legat numele familiei Hurmuzăcheştilor.

« La jalea pe care moartea lui a adus-o fraţilor noştri din Bucovina, Academia Română se asociază, cu sentimente de respect şi de pietate, pentru memoria celui ce a fost — ca şi alţi înaintaşi ai săi — membrul nostru de onoare. »

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul: « *Rugiero Boscovich şi Românii* ».

Se deleagă d-nii Colegi L. Mrazec, Gh. Spacu şi N Dănăilă să reprezinte Academia la al II-lea Congres Mondial al Petrolului, care se va întruni la Paris în acest an.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 5 MARTIE 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. VASILESCU KARPEN zice:

« Am regretul a vă aduce la cunoştinţă, încetarea din vieaţă a membrului nostru de onoare: Paul Janet.

« Paul Janet era membru al Academiei de Ştiinţe din Paris, Profesor la Sorbona şi Director al Şcoalei Superioare de Electricitate din Paris, Preşedinte de onoare al Soc. Franceze de electricieni,

« Paul Janet se bucura de un foarte mare prestigiu în lumea ştiinţifică şi tehnică.

« Se poate spune că Janet este întemeetorul în Franţa, acum aproape 40 de ani, a învăţământului special al electricităţii şi era cunoscut mai cu seamă ca conducător al Şcoalei Superioare şi al Loboratorului central de Electricitate din Paris, unde a desfăşurat cea mai mare parte a activităţii sale, organizând temeinic aceste 2 instituţii ştiinţifice şi tehnice.

« Cea mai mare parte dintre inginerii electricieni români, din trecut, au fost pregătiţi la şcoala lui Janet. E destul să menţionez că în corpul didactic al Şcoalei Politehnice din Bucureşti se găsesc 10 foşti elevi ai lui Janet

« P. J. a făcut parte din misiunea universitară Franceză venită în Bucureşti la 1919, a vizitat atunci Academia noastră şi a fost proclamat membru de onoare.

« Academia Româna regretă pierderea acestui savant - care a arătat o deosebită solicitudine studenților români și a contribuit la formarea lor științifică »

D-l Dr GH. MARINESCU face o comunicare despre « *Studiul emotivității și al afectivității cu ajutorul reflexului psihogalvanic* » .

Măria Sa Marele Voievod Mihai, Moștenitorul Tronului, a binevoit a răspunde la recentele urări ale Academiei Române, prin următoarea telegramă:

« Călduroase mulțumiri D-voastre și membrilor Academiei Române pentru frumoasele urări. »

ȘEDINȚA ORDINARĂ

DELA 12 MARTIE 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

S'a delegat d-l N Bănescu să reprezinte Academia la serbarea centenarului Universității din Atena, la 18 Aprilie a. c. și s'a decis a se trimite felicitări prin adresă către *Deutsche Akademie der Naturforscher* din Halle, cu ocazia sărbătoririi a 250 ani de existență a acestei instituțiuni.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 19 MARTIE 1937

Președinția d-lui ALEX LAPEDATU.

D-l Prof. **Franz Babinger** citește următoarele comunicări:

1. « *Despre origina lui Vasile Lupu* »;

2. « *O relațiune neobservată asupra Moldovei sub domnia lui Antonie-Vodă Rosetti (1676)* ».

Comisiunea permanentă pentru organizarea celui de al XVII-lea Congres de Chimie Industrială ne înștiințează că acest Congres se va întruni la Paris dela 26 Septemvrie la 2 Octomvrie 1937 și roagă să luăm parte.

— Se deleagă d-l Coleg corespondent N. Dănăilă

Din partea Comitetului pentru organizarea pomenirii lui Henry Le Chatelier, fost Membru de Onoare al Academiei Române, se primește înștiințare că această solemnitate se va face în ședință la Universitatea din Paris, în ziua de 24 Aprilie sub președinția d-lui Albert Lebrun, Președintele Republicii Franceze, și roagă Academia să ia parte la această solemnitate.

— Va fi rugat d-l Ministru al României la Paris să reprezinte Academia Română.

Dela Comitetul pentru organizarea Congresului Internațional de Geografie, care se va întruni la 18—28 Iulie 1938 la Amsterdam, se primește invitațiune de a fi reprezentanți la lucrările Congresului.

— Se deleagă d-l Coleg S. Mehedinți.

D-l Președinte ALEX LAPEDATU, înștiințând că Majestatea Sa Regina Maria a României, Membră de Onoare a Academiei Române, este de câteva zile bolnavă, propune și se aprobă a se trimite Majestății Sale următoarea telegramă omagială:

« Academia Română întrunită azi în ședința săptămânală, viu îngrijorată de suferința Majestății Voastre, vă trimite urările cele mai calde de restabilire, și vă roagă să binevoiți a primi respectuoasele omagii ale membrilor săi pentru marea Regina și Membră de Onoare a Academiei pe care Pronia cerească a sortit-o să prezideze la unitatea națională a poporului român. »

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 26 MARTIE 1937

D-l C RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreședinte, a salutat pe d-l Ugo Sola, Ministrul Italiei în București și pe d-l Prof Em de Martonne, Membru de Onoare al Academiei Române, cari asistă la ședință.

D-l **Em. D. Martonne** a mulțumit pentru simpatia cu care este primit și asigură pe d-nii membri ai Academiei că, în nicio societate științifică străină din care face parte, nu se simte mai bine ca în mijlocul Domniilor lor. D-sa arată asemănările dintre Academia Română și cea franceză și face observarea că Academia Română are avantajul de a fi unitară, față de cea franceză, în care specializarea Secțiunilor este prea departe împinsă. Academia Română dă un exemplu contrariu, lăsând impresia vie a unei instituțiuni unitare și durabile Ea este o Academie nemuritoare. Incheind d-l Em. de Martonne mulțumește din nou pentru buna primire ce i se face.

D-l N. IORGA face o comunicare intitulată « *Comemorarea lui Leopardi* ».

D-l G MURNU a cetit câteva poeme de Leopardi în traducerea D-sale.

In ședința intimă d-l Secretar general G ȚIȚEICA a comunicat următorul răspuns telegrafic al Majestății Sale Regina Maria a României către d-l Președinte al Academiei, la urările de însănătoșire adresate de Academie în trecuta ședință:

« Vă mulțumesc din tot sufletul D-voastră și tuturor luminaților îndrumători ai culturii românești »

Se deleagă d-l G. Murnu să reprezinte Academia Română în Comitetul de lectură al Teatrului Național din București,

---

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 2 APRILIE 1937

Preşedinţia d-lui ALEX LAPEDATU.

După propunerea d-lui N. Iorga, se decide să se înceapă o serie de conferinţe împotrivă literaturii amorale, cu o conferinţă pe care D-sa o va ţine în şedinţa viitoare în Academie.

D-nii Octavian Goga şi I. Al. Brătescu-Voineşti anunţă şi Domniile Lor conferinţe în acest ciclu.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 9 APRILIE 1937

Preşedinţia d-lui ALEX LAPEDATU.

D-l **Gh. Taşcă**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare cu titlul « *Cum a evoluat claca, dela începutul înfiinţării ei şi până în ziua de azi*

D-l N. IORGA ţine o conferinţă cu titlul « *Există o tradiţie literară românească?* »

Şedinţă intimă

D-l LUDOVIC MRAZEC zice:

« In 11 Martie a. c. s'a stins la Geneva la vârsta de aproape 80 de ani, Amé Pictet profesor emerit de Chimie la Universitatea din Geneva şi Membru de Onoare al Academiei Române.

« Pictet era vlăstarul uneia din cele mai vechi şi ilustre familii de patricieni genevezi care a dat Republicei Geneveze şi Elveţiei atâţia oameni de ştiinţă, literaţi, istorici şi politicieni, toţi buni patrioţi.

« Atras de prelegerile lui Marignac la Geneva, el a părăsit studiul medicinei pentru a urma chimia Timpul petrecut apoi în laboratorul lui R. Schmidt în Dresda, la celebrul Kekulé la Bonn unde a lucrat teza sa de doctorat sub direcţiunea lui Anschutz, dar mai ales personalitatea lui Wurtz la Paris au avut o înrâurire mare asupra specializării sale. Intors la Geneva, fu numit asistentul lui Carl Graebe, iar mai târziu profesor de chimie organică. După moartea lui Denis Monnier mai avea sarcina de a face cursul şi a conduce şi Laboratorul de Chimie Biologică, Toxicologică şi farmaceutică La retragerea lui Graebe i s'a încredinţat catedra principală, acea de Chimie inorganică şi organică.

« Lucrările lui Pictet sunt foarte numeroase; ele aparţin în special domeniului chimiei organice. Studiul alcaloizilor l-a preocupat dela început

« Sinteza celebră a nicotinei, urmată de sinteza papaverinei, laudanosinei, berberinei şi a oxyberberinei, l-au clasat printre maeştrii chimiei organice Şi ca o concluziune a cercetărilor sale în domeniul acesta de contact al chimiei organice şi chimiei biologice Pictet formulează. Alcaloidele sunt produsul « deşeurilor » metabolismului vegetal.

« Tot lui se datoresc primele lucrări privitoare la tratarea huilei la temperaturi joase şi în vid. Spiritul său de cercetător l-a călăuzit şi în câmpul Glucizilor unde a obţinut rezultate din cele mai frumoase prin metoda distilaţiunii uscate în vid. Citez dintre alţi compuşi, obţinerea levoglucosanului şi sinteza maltosei, a lactosei, etc.

« Pictet unea în persoana şi gândirea sa calităţile spirituale mari ale familiilor al căror descendent direct era: ramură Pictet-Richmond şi de Candolle, ale căror nume să întâlnesc de secole în toate domeniile ştiinţei.

« In toate lucrările sale se oglindeşte tendinţa de a adânci problemele şi aceasta cu o perseverenţă care după ani de zile a adus pe cercetător la izbândă, iar în discuţiunile şi prelegerile sale găsim acea simplicitate şi totuşi eleganţa exprimării care este mărturia aristocraţiei gândirii şi a unui spirit filosofic.

« Pictet a fost copleşit de onoruri, doctor honoris causa al Universităţilor din Cambridge şi Bruxelles, Corespondent al Institutului Franţei, al Academiei din Madrid, etc. El a fost ales Membru de Onoare al Academiei Române în 1934.

« Printre elevii săi avea foarte mulţi români cărora le arăta o solicitudine cu totul deosebită. Cu Duparc şi Chodat, dispăruţi şi ei, deşi cu mult mai tineri, Pictet forma mănunchiul bunilor prieteni ai ţării noastre la Facultatea de Ştiinţe din Geneva. Chimia a pierdut pe unul din marii ei îndrumători, iar România un bun şi sincer prieten. »

D-l N. IORGA face un scurt rezumat al cuprinsului comunicărilor sale:

1 « *Moneta Cetăţii Albe* » şi
2 « *Portretul dela Athos al lui Mihnea al II-lea.* »

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 16 APRILIE 1937

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« In mijlocul nostru se găseşte astăzi unul din cei mai distinşi şi valoroşi membri străini ai Academiei, unul din cei mai sinceri şi devotaţi prieteni ai neamului, — d-l René Jeannel, profesor la Muzeul naţional de istorie naturală din Paris.

« Prin lucrările sale ştiinţifice, în deosebi în domeniul entomologiei, d-l René Jeannel şi-a câştigat o reputaţie şi o autoritate care face de prisos

orice recomandare şi laudă Legat printr'o strânsă, laborioasă şi fructuoasă colaborare cu distinsul nostru Coleg, d-l Em. Racovitză, d-l René Jeannel şi-a întins raza cercetărilor sale şi asupra pământului românesc, unde a vizitat şi studiat, amănunţit, peste o sută de grote, cu rezultate care contează, pentru specialişti, ca unele din cele mai importante şi valoroase.

« Afară de aceasta, d-l René Jeannel, venit în ţară imediat după unire, cu iluştrii membrii ai misiunei ştiinţifice franceze, a rămas şi funcţionat, timp de zece ani, ca profesor de biologie generală şi ca subdirector al Institutului de Speologie de pe lângă Universitatea din Cluj, a Daciei superioare. In această calitate, d-sa a contribuit, într'o măsură însemnată, prin activitatea sa, la ridicarea şi afirmarea prestigiului ştiinţific al acestei Universităţi.

« Cei ce l-au urmărit şi cunoscut în această frumoasă şi rodnică activitate, nu l-au putut şi nu-l vor putea uita Iar cercul acestora este foarte larg, căci d-l René Jeannel a ţinut, în tot acest timp, să ne cunoască de aproape ţara şi neamul, prin continue călătorii făcute în toate părţile, cu deosebire însă în regiunea munţilor apuseni ai Transilvaniei.

« A cunoscut şi preţuit acest neam românesc şi, când a fost să se întoarcă în patrie, a dus cu dânsul această iubire şi preţuire, afirmând-o şi manifestând-o la toate ocaziile. Căci, ce poate fi mai măgulitor, pentru noi, în această privinţă, decât mărturisirea pe care a făcut-o cândva, că « C'est dans le calme du laboratoire de l'institut de l'Université de Cluj qu'aura été élaboré, le meilleur, peut-être, de ma production scientifique ».

« Iată de ce afecţiunea pe care i-o păstrăm este împreunată cu sincere sentimente de recunoştinţă şi de ce îl salutăm cu adevărată iubire frăţească. »

In urmă, d-l Al Lapedatu salută, în cuvinte tot aşa de calde şi de recunoscătoare pe d-l Upson Clark, profesor la Universitatea din New-York şi Membru de Onoare al Academiei, a cărui activitate ştiinţifică şi propagandă în folosul neamului românesc e bine cunoscută.

D-l **René Jeannel** Membru corespondent al Academiei Române, arată că se simte mişcat că se află în mijlocul Colegilor săi din Academia Română. Mulţumeşte pentru bunele cuvinte de primire ale d-lui Preşedinte Alex. Lapedatu cu care se află de aproape 10 ani coleg la Universitatea din Cluj, unde d-sa a lucrat la Institutul de Biospeologie. A cunoscut şi cunoaşte deci pe români, cărora le păstrează o scumpă amintire şi mărturiseşte că de câte ori se află între români se simte ca la sine acasă.

D-l Dr. **Charles Upson Clark**, Membru de Onoare, spune în româneşte că, asemenea Colegului R. Jeannel, şi d-sa se simte în ţara noastră ca la sine acasă.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU zice:

Domnilor Colegi,

« Lumea românească a sărbătorit, Dumineca trecută, printr'o impunătoare manifestaţiune, a optzecea aniversare a ilustrului nostru Coleg,

d-l A. C. Cuza. Potrivit protocolului său, Academia Română ţine să-i aducă, cu acest prilej, aci acasă, la noi, un sincer şi călduros omagiu.

« La concertul unanim de laude şi recunoaşteri bine cuvenite şi bine meritate, adăugăm, deci, din toată plinătatea sufletului, şi pe cele ale noastre venerabilului octogenar, care, în înalta şi permanenta sa conştiinţă românească, şi-a închinat, mai bine de o jumătate de veac, tot rostul vieţii, intereselor superioare şi salvatoare ale neamului.

« Căci virtutea, marea virtute a d-lui A. C Cuza este că, într'o vreme şi într'un oraş, în care s'au propagat şi răspândit, cu atâta uşurinţă şi intensitate, curente de idei şi doctrine politice, sociale şi economice, străine şi, uneori, contrare geniului, tradiţiilor şi necesităţilor de vieaţă ale poporului român, a avut tăria şi vrednicia să stea şi să rămână necontenit, hotărît şi neînfrânt, pe linia naţională a întemeietorilor României moderne.

« Mai mult. D-sa şi-a făcut din această înaltă conştiinţă şi consecventă atitudine un adevărat apostolat, dând ideii naţionale o bază ştiinţifică, într'o serie de temeinice şi valoroase scrieri, prezentate într'o formă literară totdeauna clară, logică şi convingătoare. Şi fiindcă curentele şi doctrinele ce excludeau din preocuparea şi cadrele lor această idee naţională ademeneau şi rătăceau mai ales tinerimea, d-l A. C. Cuza şi-a îndreptat zelul şi acţiunea sa spre această tinerime, ca să o ţină şi să o îndrumeze pe căile curate şi mântuitoare ale naţionalismului integral.

« Profesor eminent, publicist talentat şi militant vaşnic, d-l A. C. Cuza, privit în perspectiva luptei sale, biruitoare şi triumfătoare, de peste o jumătate de veac, apare, în acest întreit ipostas, în vieaţa intelectuală şi spirituală, politică şi socială a României ca una din cele mai strălucite personalităţi ale epocei noastre.

« Precum opera, aşa şi omul vor rămâne, nu numai în litera scrisă a cărţilor şi publicaţiilor sale, ci şi în noul spirit al vremii, în noua vieaţă naţională a neamului. Căci D-sa este din acei puţini şi norocoşi luptători ai vremurilor ce şi-au putut vedea realizată, aevea, încă din vieaţă, izbânda năzuinţelor şi străduinţelor lor. Iată de ce poate fi mulţumit şi fericit la cei optzeci de ani ai săi Iată dece elogiile ce i se aduc şi recunoaşterile ce i se dau sunt bine cuvenite şi bine meritate. Şi iată de ce ţinem să ne asociem şi noi la ele, cum am zis, cu toată bucuria şi căldura sufletului nostru.

« Academia Română de mult l-a înţeles şi l-a preţuit ca mare doctrinar al ideii naţionale în domeniul spiritual şi ca zelos îndrumător, în acest sens, al societăţii româneşti Şi dacă nu l-am avut până de curând înlăuntrul republicii noastre culturale, este pentrucă structura organizaţiei ei nu ne-a îngăduit. Pe dată ce însă această structură a fost modificată şi lărgită şi pe dată ce în rândurile noastre am putut să chemăm şi reprezentanţi a ştiinţelor sociale şi economice, cel dintâiu spre care ne-am îndreptat a fost d-l A. C. Cuza Suntem deci fericiţi că-l avem şi că-i putem prezenta, azi, omagiile noastre ca unui prea venerat şi mult respectat Coleg.

« Numele, glorios deja în istoria ţării, pe care-l purtaţi şi pe care l-aţi ştiut cinsti în vieaţa d-voastră, închinată întreagă şi fără prihană, numai

și numai binelui și propășirii, în sens național și românesc, a neamului, l-ați înscris în analele epocii noastre cu litere ce nu se vor șterge niciodată din amintirea contimporanilor ce ne vor supraviețui și nici din recunoștința urmașilor ce ne vor continua. La rândul nostru vi l-am înscris și în analele acestei instituții, ca să fie și să rămână alăturea cu al celor mai mari și mai buni români ce au ilustrat vieața ei de până acuma

« Să trăiți, d-le Coleg, și să știți că, trecând pragul acestei Academii, ați dobândit un privilegiu — privilegiul de a ajunge cel puțin nonagenar, ca și alți înaintași ai noștri. Căci, cu vieața d-voastră sobră și înțeleaptă, dedicată numai idealului și moralității, mergeți sigur pe urmele acestor înaintași V'o dorim și v'o urăm din toată inima. Iar cei ce nu vom avea norocirea și fericirea să fim atunci alăturea de d-voastră, vă aducem, de pe acum, cele mai vii și mișcate omagii de iubire și prețuire. »

D-l A C. CUZA răspunde că este profund mișcat în fața salutului solemn pe care Academia Română i-l face prin Președintele său, pentru o vârstă pe care încă n'a împlinit-o, dar pe care o așteaptă, — vârstă când fiecare zi socotește ceva în socoteala generală « Dacă n'aș fi avut norocul să durez până acum — zice d-l Coleg Cuza — nu aveam fericirea să mă văd salutat de d-voastre în această incintă și nici să-mi amintesc de sărbătorirea dela 11 Aprilie, care n'a fost sărbătorirea mea, ci a fost slăvirea ideei naționale românești, pentru care am luptat toată vieața. In afirmarea ideei naționale a neamului nostru, am fost statornic, am fost chiar îndărătnic.

« Eu sunt convins și cred că dacă merită o răsplătire acei cari propovăduesc binele și adevărul, cea mai mare răsplătire ce ei o așteaptă este ca ideile lor să se transforme în realități, căci doctrină adevărată nu există fără realitate

« Nimeni nu mi-a dovedit că doctrina mea despre naționalismul românesc este greșită Prin urmare ea cuprinde în ea adevărul; ea este deci realizabilă.

« Primesc urarea d-voastre de a ajunge nonagenar, dar cu condițiunea ca până atunci să realizăm doctrina mea și d-voastre să fiți alături de mine în această acțiune »

D-l A. C. Cuza termină mulțumind încă odată pentru cuvintele de simpatie pe care d-l Președinte i le-a adresat.

D-l TRAIAN SĂVULESCU face o comunicare despre « *Cadrul etnogeobotanic al României* ».

D-l I BRĂTESCU-VOINEȘTI ține o conferință intitulată « *Care spectacole din realitate pot face obiectul unei opere artistice?* ».

Dela Comitetul Național Cooperatist — Casa Centrală a Cooperației — se primește înștiințare că acest Comitet a hotărît a institui un premiu de 30 000 lei care să se acorde în 1938 prin Academia Română, Secția Istorico-Economică, celui mai bun manuscris despre Cooperație, în condițiunile de tratarea subiectului arătate în adresa Comitetului

— Se ia act cu mulțumire și se va publica din timp premiul. Cercetarea lucrărilor prezentate la concurs se va face potrivit regulelor Academiei.

Dela d-l Prof. Octav Onicescu se primeşte rugămintе ca Academia Română să desemneze un reprezentant matematician în Comisiunea Internaţională pentru decernarea Premiului Malaxa, de 500 000 lei, destinat unui matematician care va fi adus o contribuţie însemnată la problema rezolvirii ecuaţiilor (diferenţiale, funcţionale, etc)..

D-l Onicescu arată că membrii străini ai acestei Comisiuni vor fi d-nii Villat, Membru al Institutului Franţei, Levi-Civita, Membru al Academiei dei Lincei şi Heisenberg laureat al Premiului Nobel Şedinţa pentru înmânarea premiului va fi prezidată de Majestatea Sa Regele Ţării noastre.

— Se ia act şi se deleagă d-l Coleg G. Ţiţeica să reprezinte Academia Română în Comisiunea pentru decernarea acelui premiu.

ŞEDINŢĂ PUBLICĂ

DELA 23 APRILIE 1937

La deschiderea şedinţei *d-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU* salută pe d-l Ostrovsky, Ministrul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, care asistă la şedinţă şi care a făcut, prin d-l Coleg N Iorga, un dar Academiei Române de o foarte mare importanţă. D-sa dă cuvântul d-lui N. Iorga spre a prezenta darul.

D-l N. IORGA a comunicat următoarele scrisori adresate d-sale, una din partea d-lui Ostrovsky, ministrul U. R S. S , cealaltă din partea d-lui Joseph Orbéli, Directorul Muzeului « de l'Hermitage » din Leningrad:

I

Monsieur le Président !

« Je suis particulierement heureux et honoré d'avoir été désigné par mon Gouvernement pour remettre à l'Académie Royale une des œuvres les plus caractéristiques du maître hollandais du XVI-e siècle, Frantz Franken, jusqu'ici possession du Musée de d'Ermitage à Leningrad

« L'intérêt de ce tableau ne réside pas uniquement dans sa valeur artistique, indéniable cependant, et d'une technique impeccable, ni dans le symbole philosophique, qui l'a inspirée, mais encore et surtout pour vous, Roumains, dans la représentation iconographique du plus grand de vos « Domni », Mihai Viteazul, et il est émouvant de retrouver, au bout de quatre siècles, les traits viriles et l'allure martiale de ce promoteur de l'union territoriale et politique de la Roumanie.

Monsieur le Président !

« Votre Excellence est universellement connu comme le grand Ambassadeur de l'Art et de Science Roumaine auprès de la Science mondiale, et j'ai tenu, humble représentant de mon pays, si attaché à la science,

qui est le synonyme de la paix, que ci fût de vos mains, grand maître d'art et de science, que ce tableau passât à l'illustre galerie, où il figurera désormais, car nul, mieux que vous, Monsieur le Président, ne pouvait accueillir au nom de la science Roumaine ce document historique. »

II

Monsieur le Président et Cher Collègue,

« Je suis heureux de Vous remettre le tableau de François Francken qui, d'après ce que j'appris, intéresse Votre Excellence

« Comme Directeur de l'Hermitage et membre de l'Académie des Sciences de U. R. S S je suis enchanté de présenter ce cadeau de la part du Musée de l'Hermitage à l'Académie Royale Roumaine par les soins de Votre Excellence, si bien connue dans nos milieux scientifiques et artistiques.

« Je prie Votre Excellence de bien vouloir admettre les expressions de ma considération très distinguée. »

Directeur de l'Ermitage, Membre de
l'Académie des Sciences de U R S S
Ioseph Orbéli

Apoi D-sa prezintă tabloul dăruit, operă a lui Frantz Francken II, care, la începutul secolului al XVII-lea, prezintă în acest tablou figuri dela Curtea lui Rudolf al II-lea. Printre personagiile reprezentate se află, la loc de cinste, Mihai Viteazul Acest tablou, care stă în legătură cu o gravură a lui Sadler, gravură care dramatizează un desen al lui Frantz Francken, a fost răspândit în copii în câteva exemplare, dintre care unul s'a păstrat la Muzeul Hermitage din Leningrad. Intr'un colț al tabloului este figurat un trimis al Țarului la Curtea lui Rudolf al II-lea, fapt care explică trimiterea unei copii Țarului. Este copia care ni se dăruește acuma nouă, una din cele mai frumoase opere de artă pe care o va poseda Academia Română.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU mulțumește călduros d-lui Ministru Ostrovsky pentru darul pe care Guvernul său îl face Academiei Române. Acest foarte prețios dar ne pune în posesia unui document de cea mai mare valoare despre figura autentică a unuia din marii noștri voevozi.

D-l Lapedatu exprimă mulțumiri d-lui Ostrovsky și pentru cuprinsul scrisorii d-sale și a d-lui J Orbéli, în care se cuprind cuvinte elogioase și calde față de opera Domnului român Mihai Viteazul.

D-l Ostrovsky se retrage, condus de d-l Președinte Lapedatu.

D-l OCTAVIAN GOGA ține o conferință despre «*Infiltrații străine în literatura românească*».

ȘEDINȚĂ PUBLICĂ
DELA 4 MAI 1937

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

« Săptămâna din urmă numărul nostru s'a micșorat din nou: mai întâiu un valoros și merituos membru corespondent al Academiei, Gh. Topîrceanu, ales ca atare în sesiunea din anul trecut, ne-a părăsit.

« Cu dânsul s'a stins nu numai un poet de mare talent și de virtuoasă expresie literară, ci și un om în plină floare a vârstei. Dacă deci, trebue să ne înduioșăm pentru pierderea acestuia din urmă, ca pentru orice semen dispărut înainte de vreme, cu atât mai mult trebue să o facem pentru pierderea celui dintâiu — a poetului bine-cunoscutelor și mult apreciatelor « Balade vesele și triste », cari, cum scrie, în raportul său d-l M. Sadoveanu, « l-au pus alături de marii noștri poeți naționali ».

« Aceasta și pentru că poezia lui Gh. Topîrceanu, « opune — scrie același — prin realizarea ei înaltă, cele mai puternice argumente curentelor de inovație și înstrăinare » — curente din nenorocire, azi, așa de stăruitoare și lămuritoare. Am pierdut deci un tradiționalist al celei mai bune și alese literaturi românești, din punct de vedere al distincției și a eticei, fără să avem în schimb, deocamdată cel puțin, mângâierea de a vedea apărând, în locu-i, scriitori de calități și tendințe similare.

« Iată de ce moartea prematură și neașteptată a lui Gh. Topîrceanu constitue pentru literele române și pentru instituțiunea noastră un doliu adânc și general simțit A vădit-o ecoul impresionant, manifestat de lumea cărturărească, cu ocazia morții sale.

« La condoleanțele exprimate, la marginea sicriului său, în numele Academiei Române, de d-l Petre Bogdan, adăugăm, astăzi, în prima noastră ședință după expiațiunea celui ce a fost Gh. Topîrceanu, și omagiul de pietate al nostru, al tuturor foștilor săi colegi. »

« A doua pierdere am avut-o în ziua de 5 Aprilie a. a când s'a stins la Praga, în vârstă de 75 de ani, Profesorul Cyril Purkine, membru de onoare al Academiei noastre și unul din cei mai valoroși geologi cehi.

« Purkine s'a ocupat în special cu studiul paleozoicului clasic al Bohemiei și s'a consacrat, după constituirea Republicii Cehoslovace, cu totul organizării serviciului Geologic Național, a cărei direcție i-a fost încredințată In scurt timp a realizat aici o operă remarcabilă din punct de vedere științific și mult folositoare țării sale.

« In cursul vieții sale Purkyne a desfășurat o noebosită activitate științifică ca profesor la Școala de Inalte Studii Tehnice, ca Director al Serviciului Geologic și ca unul dintre pionierii renașterii științifice a patriei sale. In personalitatea sa întrupa aspirațiunile la libertatea dar și la cele înalte țeluri culturale ale poporului său.

« Purkyne era descendentul unei vechi familii cehe, care a dat neamului său încă din secolul al XVIII-lea, oameni de știință renumiți, apoi

tehnicieni și pe celebrul pictor Carol Purkyne. O înrâurire netăgăduită a avut această împrejurare asupra carierii sale de cercetător științific.

« Cercurile culturale din Bohemia și din străinătate l-au copleșit cu onoruri, iar Academia noastră l-a ales membrul ei de onoare în 1928.

« Purkyne a fost și un mare prieten al nostru care colabora, cu toată sinceritatea lui caracteristică, la strângerea relațiunilor celor două popoare pe terenul științelor. Un cuvânt mai mult ca să trimitem, din prilejul dispariției sale, familiei lui și națiunii cehe cele mai respectuoase condoleanțe ale noastre. »

D-l S. MEHEDINȚI face o comunicare despre « *Insemnătatea Spătarului Milescu pentru Geografie* »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că, potrivit tradiției noastre, a trimis din partea Academiei Române telegrame omagiale de sărbătorile Paștelui Majestății Sale Regelui Carol II și Majestății Sale Reginei Maria a României, cu urarea creștinească « Christos a înviat. »

Majestatea Sa Regele Carol a binevoit a răspunde:

« Prin strămoșescul răspuns « Adevărat a înviat » mulțumesc Academiei Române pentru urările de Sfânta Inviere. »

Caro

Majestatea Sa Regina Maria a binevoit a răspunde:

« Adevărat a înviat și vă mulțumesc din inimă pentru sincera urare. »

Maria

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 5 IUNIE 1937

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 15 MAI 1937

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

« Deschizând astăzi a 71-a sesiune generală a Academiei noastre, salut, cu simţiminte de afectuoasă simpatie şi deosebită preţuire, pe distinşii şi eminenţii colegi şi amici, veniţi din toate părţile ţării, să participe la opera comună, pe care, potrivit statutelor, suntem chemaţi să o săvârşim în fiecare primăvară împreună.

* * *

« Negreşit cel dintâiu gând şi cuvânt al nostru din această nouă sesiune generală trebue să se îndrepte spre Augustul Preşedinte de Onoare şi Protector al Academiei, care este Majestatea Sa Regele Carol al II-lea şi care ne este nouă, în această instituţiune, nu numai ocrotitor nobil şi puternic, dar şi cârmaciu sigur şi înţelept la îndeplinirea misiunii şi rostului pe cari Academia Română le are în vieaţa poporului român şi pe cari ea şi le-a putut îndeplini în deosebi prin solicitudinea şi sprijinul, moral şi material, acordat de Suveranii ţării, ca înalţi protectori şi preşedinţi de onoare ai noştri. Să rugăm deci pe Majestatea Sa să binevoiască a primi odată cu omagiile noastre de vie gratitudine şi recunoştinţă, urările cele mai calde de sănătate şi vieaţă îndelungată pentru înaintarea şi mărirea României.

« Geloşi şi mândri totodată de patrimoniul cultural şi naţional pe care l-am primit dela înaintaşii noştri şi pe care ne silim, după puteri şi împrejurări să-l creştem şi să-l desvoltăm, ca să fie şi să rămână pentru cei viitori acelaşi instrument de îndrumare şi progres în vieaţa spirituală şi sufletească a neamului, avem de cercetat — şi re rândul acesta — o seamă de importante lucrări şi îndatoriri, pe care trebue să le ducem la bun şi folositor sfârşit.

« Secretarul nostru general — chemat să îndeplinească o sarcină de înaltă onoare, nu numai pentru d-sa personal, ci și pentru țară, la serbarea centenarului Școalei Normale Superioare din Paris — lipsește din mijlocul nostru. In darea sa de seamă despre lucrările Academiei Române din anul 1936—1937 ca și în programul sesiunii generale din anul în curs, ne-a prezentat însă o expresivă icoană despre activitatea, sub toate raporturile, a instituției noastre, și ne indică, în chip amănunțit, lucrările ce avem de săvârșit în actuala sesiune generală. Fără a impieta asupra acestei dări de seamă, fie-mi totuși îngăduit, d-lor Colegi, să fac câteva constatări și să exprim câteva deziderate, în interesul și folosul însăși al lucrărilor ce ne așteaptă.

* * *

« După cum știți, în sesiunea din anul trecut, ca urmare a modificărilor aduse statutelor Academiei noastre, în scopul lărgirii cadrului de constituire și a modului ei de funcționare, pentru o mai întinsă activitate științifică și culturală, am chemat printre noi, ca membri activi și corespondenți, o seamă de personalități ale vieții intelectuale, reprezentând specialități ce lipseau până acum din alcătuirea instituțiunii noastre.

« Cu vie satisfacție trebue să constat că chemările făcute au fost fericite, iar scopul urmărit prin ele ajuns Căci niciodată ca în anul acesta, membrii noștri corespondenți n'au răspuns mai prompt și mai numeros apelului ce le-am făcut pentru o colaborare mai apropiată cu noi. un șir întreg de variate și interesante comunicări, ca și participarea lor efectivă la ședințele și lucrările noastre dovedește aceasta.

« In al doilea loc țin să relev faptul că am izbutit să construim, pentru adăpostirea mai sigură, pentru orânduirea mai bună și pentru folosirea mai lesnicioasă a bogatelor și prețioaselor noastre colecții de tot felul, un nou, încăpător și modern local, în care s'au amenajat și săli de lectură și de expoziții cât se poate de corespunzătoare scopului.

« Localul acesta pus deja la dispoziția publică și pe care îl vom inaugura solemn în decursul acestei sesiuni, constitue, ca și acel construit la 1928 pentru bibliotecă, o parte numai a planului general, după care să urmeze să se ridice complexul de clădiri în jurul viitorului palat al Academiei Române.

« Cu efectuarea localului de care vorbesc și cu revizuirea și completarea celui anterior, biblioteca și colecțiile Academiei Române, actuale și viitoare, care — aceste din urmă — cresc într'o măsură nebănuit de mare, credem că am asigurat adăpostirea lor pe un period de cel puțin 15 ani, în care timp, noi sau alții, vom continua lucrările, menite să înlocuiască, cu timpul, actualul local, vechi și insuficient, al instituțiunii noastre.

* * *

« Ce privește dezideratele de care vă aminteam, ele sunt de ordin moral și material. Primul în legătură cu decernarea premiilor. Sumele

pe care Academia le acordă, anual, pentru încurajarea şi desvoltarea literaturei beletristice, istorice şi ştiinţifice române sunt foarte însemnate. Anul acesta ating cifra de circa o jumătate milion lei. Am observat însă că la aceste premii se prezintă mai ales scrieri de puţină valoare şi importanţă, şi că, în lipsa altora, colegii noştri socotind că premiile trebuesc totuşi acordate, s'au lăsat îndemnaţi a le recomanda. Şi astfel, de scrieri, cari, altă dată, nici nu s'ar fi putut prezenta la concurs, au fost totuşi premiate...

« Spre a ne întoarce la buna tradiţie de odinioară şi pentru a putea atrage scrieri de reală valoare la premiile Academiei, e necesar ca recomandările să se facă cu toată grija şi atenţiunea. Căci, desigur; e mai bine să nu se acorde premii, decât ca ele să fie atribuite unor publicaţiuni de importanţă contestabilă. Aceasta cu atât mai mult, cu cât premiaţii unor astfel de scrieri au căutat să folosească rapoartele ce li s'au făcut, pentru obţinerea de situaţiuni şi demnităţi, la care titlurile şi lucrările lor, se pare, nu-i îndreptăţiau îndeajuns.

« In sfârşit, din experienţa pe care personal am făcut-o de 3—4 ani de când lucrez în Delegaţia permanentă a Academiei şi pe care, au făcut-o de asemenea şi alţi colegi, am văzut şi vedem necesitatea instituirii unei comisiuni speciale pentru supravegherea şi administrarea bunurilor mobile şi imobile, ale Academiei.

« In adevăr, redus aproape total prin reforma agrară, patrimoniul Academiei a crescut şi creşte mereu de atunci încoace prin legatele, donaţiile şi fundaţiunile, pe care încrederea publicului în instituţiunea noastră i-l aduce, an de an, în posesiune. Coeficientul moral al acestei încrederi a venit dela modul, priceput şi corect cu care, Academia Română a ştiut îndeplini, pe de o parte, voinţele donatorilor, iar pe de altă parte a ştiut administra şi valorifica bunurile încredinţate ei.

« Ori, tocmai pentru aceasta, e necesar să se institue comisiunea de care vă vorbesc — pentru ca Academia Română să fie şi să rămână, în rândul instituţiilor de drept public ale ţării, model, în ce priveşte chivernisirea şi fructificarea patrimoniului ei. Chestiunea poate fi rezolvată în legătură cu revizuirea regulamentului nostru general, care trebue neapărat făcută şi — ca şi revizuirea regulamentului de pensionare al funcţionarilor — în actuala sesiune.

« Acestea sunt constatările, îmbucurătoare, şi deziderate, necesare, ce am socotit că e bine să vi le fac şi prezint din prilejul deschiderii sesiunii noastre generale. Cunosc şi apreciez, d-lor Colegi, interesul şi devotamentul d-voastră şi ştiu că în conştiinţa d-voastre, pe lângă respectul faţă de opera predecesorilor noştri, stărueşte dorinţa vie şi voinţa hotărîtă ca la această operă, să aducem contribuţia noastră efectivă, care să garanteze Academiei desăvârşirea misiunii ei viitoare.

« Pentru aceasta va trebui să puneţi pe acelaşi plan preocupările d-voastre pentru rosturile materiale ale Academiei, ca şi pentru cele morale şi culturale ale ei. Căci numai aşezând-o pe o bază materială temeinică şi durabilă, vom putea asigura autonomia şi independenţa instituţiei noastre,

așa după cum au știut-o păstra și salvgarda în cei 71 de ani de existență a ei, înaintașii noștri.

* * *

« Cu acestea, d-lor Colegi, salutându-vă încă odată, din toată inima, deschid sesiunea noastră generală din anul în curs și fac cele mai calde urări ca la închiderea ei, să avem satisfacția de a constata că ne-am îndeplinit întreaga datorie, după cea mai bună conștiință a noastră. »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

« Sunt fericit, d-lor Colegi, că primul meu act protocolar din noua sesiune generală este salutul cald și afectuos pe care trebue să-l adresez d-lui prof P. P. Negulescu, din prilejul prezenței sale pentru întâia oară în mijlocul nostru

« Primindu-l în această incintă istorică, ilustrată în cursul timpului de tot ceea ce neamul românesc a avut mai ales și distins în lumea intelectualității sale, țin să relev simțământul pe care cu toții l-am avut la alegerea sa. că prestigiul și autoritatea pe care și-a câștigat-o prin stralucita sa activitate filosofică și literară, se va răsfrânge și asupra Academiei noastre.

« Iar cum o bună parte din această activitate viitoare a sa ne va fi dată, de buna seamă, și nouă, nu ne îndoim că ea va contribui în însemnată măsură la afirmarea și înălțarea tradiției culturale pe care această instituție o reprezintă în vieața neamului și căreia, tocmai pentru aceasta, ținem să-i dăm tot ce e mai bun în intelectul și simțirea noastră

« Națiunile trăiesc mai mult prin instituțiunile lor tradiționale, decât prin oamenii cari le servesc. De aceea sunt susținute adesea cu jertfe și întotdeauna cu devotament din partea lor. Aceasta este năzuința noastră ca și a noului și distinsului nostru Coleg, a d-lui P. P. Negulescu, căruia îi zic, în numele d-voastre al tuturor, să fie bine venit în mijlocul nostru »

D-l P. P. NEGULESCU răspunde mulțumind d-lui Președinte pentru cuvintele măgulitoare ce i-au fost adresate, cuvinte pe care nu știe dacă le merită. D-sa arată că împrejurări defavorabile l-au împiedecat să vină până acum în mijlocul Colegilor d-sale, însă de aci înainte va veni cât mai des și va căuta să fie Academiei de cât mai mult folos.

Preotul N. M. POPESCU, înlocuind pe d-l Secretar general G. Țițeica, care se află la Paris, cetește următoarea *Dare de seamă despre lucrările Academiei Române din anul 1936—1937:*

Domnilor Colegi,

Deschiderea sesiunii generale a Academiei Române este, fără îndoială, o mare serbătoare a culturii românești. Lumea așteaptă dela noi, pe toate tărâmurile culturii, îndreptarul cumpănit, potrivit tradiției noastre.

Neapărat, cele mai multe reînoiri, cele mai îndrăznețe deschideri de drumuri noui se fac în afară de Academie. Așa a fost totdeauna și în toate țările și așa e natural să fie și la noi. Dar, formele definitive, legătura strânsă între ele, topirea lor în cultura noastră națională se face aici la Academia Română. Aici se păstrează cu sfințenie tradiția creată cu grijă și cu multă osteneală de toate generațiile trecute. Puterile înaintașilor noștri, pe care, de și diferite de ale noastre, nu le-am desprețuit niciodată, se adaugă în chip firesc la puterile noastre. Astfel în literatură, în istorie, în știință, înrâurirea Academiei curată, limpede și înălțătoare crește în fiecare an. Această înrâurire de întâiul ordin, din zi în zi mai mare, o constatăm cu bucurie, în fiecare din sesiunile noastre generale. Sforțarea noastră comună în timpul anului care se încheie își găsește deci răsplata în această prețioasă constatare. Veți vedea în cele ce urmează în toate manifestările culturale și sub diferite alte înfățișări vieața noastră academică din anul 1936—1937, bogată, plină și dătătoare de încredere pentru anul ce vine.

I. *Membrii*

Anul academic pe care-l încheem a fost mai crutător pentru Instituțiunea noastră decât cei precedenți, însemnați prin grele pierderi din rândurile colegilor noștri activi. Academia noastră a trebuit totuși ca să-și dea și în acest an tributul ei de pierderi din rândurile colegilor noștri de onoare și ale celor corespondenți, atât români cât și străini. Ne-a dat astfel prilej de doliu și de întristare trecerea la cele veșnice a Colegului onorar *Constantin Hurmuzaki*, a colegilor corespondenți *Gheorghe Ghibănescu*, *Cezar Papacostea*, *Ioan Borcea*, *G. Topîrceanu* și a iluștrilor colegi de onoare străini *Antoine Meillet*, *Wilhelm Meyer Luebke*, *Henri Pirenne*, *Paul Janet*, *Amé Pictet* și *Cyril Purkine*.

Constantin Hurmuzaki, vlăstar al luminatei și patrioticei familii a Hurmuzacheștilor din Bucovina, s'a stins la Cernăuți în ziua de 22 Fevruarie în vârstă de 73 de ani. Reprezentant al drepturilor firești ale poporului român bucovinean la vieața națională, pe timpul când se găsea sub stăpânire străină, Const. Hurmuzaki a fost socotit vrednic de Academia Română să-l cheme pentru acest merit printre membrii săi de onoare îndată după marea Unire, în 1919, când Instituțiunea noastră și-a asociat personalitățile reprezentative ale națiunii românești din noile provincii. A fost ales astfel membru de onoare în aceeași ședință dela 7 Iunie 1919, cu înaltul prelat Patriarhul Dr. Miron Cristea, cu Vasile Goldiș, cu Valeriu Braniște și cu alți apărători ai credinței strămoșești și ai ființei nației noastre în Ardeal, cu Mitropolitul Dr. Vladimir Cavaler de Repta din Bucovina, cu Paul Gore din Basarabia. Chemându-l printre membrii săi de onoare, Academia mai distingea în Const. Hurmuzachi și pe omul de știință.

Const. Hurmuzachi a fost un pasionat cercetător al faunei și florei Bucovinei. Lucrările sale și colaborarea sa științifică la revistele de

specialitate române şi străine l-au făcut cunoscut lumii ştiinţifice şi i-au atras proclamarea ca *doctor honoris causa* al Universităţii din Cernăuţi şi încredinţarea catedrei pentru Entomologie şi Biogeografie dela acea Universitate. Numele său, ca şi al înaintaşilor săi Hurmuzacheşti, răposaţi ai noştri colegi, Alexandru, Eudoxie şi Nicolae, va fi păstrat şi rostit totdeauna cu recunoştinţă de Academia Română.

Dintre membrii corespondenţi Academia a pierdut pe distinşii ieşeni, *Cezar Papacostea*, *Gh. Ghibănescu*, *Ioan Borcea* şi *G. Topîrceanu*.

Cezar Papacostea, profesorul de limba şi literatura elenă dela Facultatea de Litere din Iaşi, a fost surprins de moarte la Brăila, în ziua de 5 Iulie, la vârsta de abia de 50 de ani, în plină desfăşurare a activităţii sale didactice şi publicistice. Ne era tuturor cunoscut ca unul din cei mai pasionaţi cercetători români ai clasicismului. Interpret în limba noastră al textelor clasice greceşti şi latine, cu deosebire al operei platonice din care ne-a dăruit o mare parte într'o frumoasă limbă românească, regretatul coleg nu s'a oprit numai la această parte de interpretare a cugetării antice, ci i-a cercetat şi i-a adâncit şi fondul prin numeroase studii asupra filosofiei elene, foarte însemnate atât prin contribuţia gândirii personale a autorului la luminarea problemelor studiate, cât şi prin preciziunea şi claritatea expunerii. Pentru aceste necontestate merite Academia Română îl alesese, cu doi ani înaintea morţii sale, membru corespondent la Secţiunea Literară. Plecarea lui de veci dintre noi a fost o surprindere pentru toţi cei ce l-au cunoscut de aproape, în deosebi pentru colegii şi elevii săi dela Universitate, printre cari avea adânci simpatii.

Gheorghe Ghibănescu s'a stins la 6 Iulie la Iaşi, încheind o lungă carieră didactică şi o viaţă de 72 de ani. Profesor aproape 45 de ani la Şcoala normală Vasile Lupu din Iaşi, dela care se retrăsese în ultimii ani la pensie, Ghibănescu a arătat toată vieaţa o mare iubire pentru trecutul moldovenesc şi pentru orice a fost mărturie scrisă despre acest trecut. Admiraţia sa pentru documentele acestei părţi de ţară n'a cunoscut margini. Mulţumită ei şi-a căpătat, prin propriile-i silinţe, învăţătura limbii slavone, necesară studiului celor mai vechi documente; mulţumită ei a ajuns la o rară destoinicie în descifrarea şi înţelegerea vechilor scripte slavone şi române; mulţumită ei s'a îndemnat a aduna — când singur, când prin elevii săi — mii şi mii de documente din toate părţile ţării, spre a le edita apoi în câteva zeci de volume. Din jertfa pe care i-a cerut-o această necontenită strădanie şi-a ridicat un monument nepieritor şi şi-a asigurat un drept necontestat la recunoştinţa ţării şi mai ales a Moldovei lui iubite. Consacrând acest unanim sentiment, Academia Română a asociat la munca sa pe regretatul coleg, încă deacum 32 de ani. Cu acelaşi sentiment de recunoştinţă îi înscriem numele în analele Instituţiunii noastre, spre eternă aducere aminte.

Ioan Borcea a căzut la 30 Iulie în luptă cu natura, pe când încerca a-i smulge o nouă taină Multe din tainele sale natura nu i le-a refuzat — dovadă însemnata operă lăsată în urma-i de omul de ştiinţă.

Cu o pregătire științifică în domeniul Zoologiei din cele mai temeinice, începută la Universitatea din Iași și desăvârșită la Universitatea din Paris, — pregătire pe care Academia Română a sprijinit-o cu burse din fondul generosului Vasile Adamachi — Ioan Borcea, la înapoierea din străinătate, a ocupat catedra sa dela Universitatea din Iași, de unde n'a pregetat a se ocupa asiduu cu știința. A devenit astfel un colaborator prețios nu numai la publicațiile științifice ale acelei Universități și la revistele de specialitate franceze, printre conducătorii și colaboratorii cărora își stabilise durabile legături, dar și la activitatea științifică însăși a Instituțiunii noastre prin publicarea rezultatelor cercetărilor sale în Publicațiile Fondului Adamachi și în « Revista Științifică V. Adamachi », a cărei conducere îi fusese încredințată de Academia Română înainte de războiu. După războiu, explorarea faunei Mărei Negre întreprinse de dânsul prin Institutul pe care-l înființase la Agigea, i-a mărit autoritatea științifică pe care și-o câștigase în lumea învățată din țară și din străinătate, punându-l în rândul învățaților noștri de mâna întâia. Activitatea sa științifică și împrejurarea că în mare parte ea s'a produs în contact și cu sprijinul Academiei Române, l-au impus de timpuriu atențiunii Instituțiunii noastre, care l-a chemat printre corespondenții ei dela Secțiunea Științifică încă dela 1919.

La 8 Mai s'a stins prematur colegul nostru corespondent bine cunoscutul poet *G. Topîrceanu*. Arta lui legată de buna tradiție românească împrăștiată generos în binecunoscutele-i « Balade vesele și triste », « Migdale Amare », « Parodii originale » a ajuns la realizări care l-au așezat alături de marii noștri poeți naționali și l-au făcut cunoscut nu numai iubitorilor de frumos și de poezie, dar chiar marelui public. Academia va păstra totdeauna vii sentimente de simpatie și de admirație regretatului coleg și operei sale.

Șirul membrilor noștri de onoare a scăzut în acest an cu iluștrii colegi străini *Antoine Meillet*, *Wilhelm Meyer-Lübke*, *Paul Janet*, *Amé Pictet*, *Cyril Purkine* și cu *Henri Pirenne*, despre a cărui încetare din vieață întâmplată în anul trecut, trista veste ne-a sosit abia la începutul acestui an.

Henri Pirenne n'a fost numai unul din cei mai de seamă istorici de pe Continent în secolul trecut și cel prezent, n'a fost numai istoricul Belgiei înseși în cea mai înaltă accepțiune a cuvântului, ci a fost și o autoritate morală de mâna întâia în patria sa și printre concetățenii săi, cari s'au resimțit profund de felul de a gândi și de a voi al puternicei sale personalități. Virtuțile sale morale și patriotice i-au atras deportarea în Germania dușmană patriei sale în timpul războiului mondial. Ele însă i-au atras în aceeași vreme și simpatia multor țări neutre, cari și-au făcut o deosebită onoare din a-l reclama pe teritoriul lor. Acelorași înalte virtuți s'au datorit multele și durabilele legături de prietenie pe care le avea printre învățații lumii întregi. Dintre învățații noștri, regretatul coleg Vasile Pârvan mărturisea o caldă prietenie și o înaltă stimă față de marele istoric belgian. Prin regretatul Pârvan,

Henri Pirenne devenise prietenul nostru, al patriei și al poporului nostru. Fără îndoială acestor prețioase sentimente, precum și aprecierii înalte a omului de știință s'au adresat voturile unanime ale Instituțiunii noastre când l-a ales membru de onoare al ei în 1924.

Acum în urmă un grup de învățați belgieni și de admiratori ai lui H. Pirenne au luat inițiativa de a glorifica vieața și opera marelui învățat printr'o manifestare academică de pomenire. Academia Română s'a asociat la această manifestare, delegând pe D-l coleg N. Iorga s'o reprezinte în Comitetul de patronaj al organizării ei.

In toamna anului trecut s'a stins una din gloriile de azi ale științei filologice franceze *Antoine Meillet*. Profesor la Collège de France, Meillet era căpetenia grupului de învățați francezi, cari în cercetările istorice și comparative ale limbilor au făcut loc din belșug ideilor și interpretărilor filosofice. Stăpânea ca nimeni altul vastul domeniu al grupului de limbi indoeuropene, în studiul cărora a adus calitățile unui spirit sintetic, predispus la depășirea amănuntului în folosul ideilor, într'un cuvânt la universalitate. De aceea studiile sale au rămas în filologia clasică admirabile ca sinteză și bogate în idei.

Meillet citea și înțelegea limba noastră, pe care o socotea foarte interesantă din toate punctele de vedere. Acum câțiva ani voind să ne cunoască și poporul, a venit la noi în țară. Tuturor, cari i-au ascultat minunatele conferințe ținute cu acea ocazie le-a rămas neșterasă în amintire figura marelui învățat.

Pe marele filolog german *Wilhelm Meyer-Lübke* Academia Română și-l apropiase încă de acum 30 și ceva de ani. Romanist celebru, Meyer-Lubke a fost profesor de filologia romanică la Universitatea din Viena, iar mai târziu la cea din Bonn, unde s'a și stins la 4 Octomvrie trecut, în vârsta de 75 de ani. Continuator al renumitei școale filologice a lui Diez, care pentru noi are meritul de a fi așezat în mod științific limba românească între limbile romanice, Lubke a concentrat, în geniale lucrări de sinteză asupra limbilor romanice, rezultatele căpătate de continuatorii acelei școale. Prețuia limba poporului nostru, pe care o cunoștea foarte bine, tot pe atât pe cât îi plăcea să cultive relațiile de prietenie pe care și le făcuse printre învățații noștri. Ne-a dovedit adesea statornica sa simpatie pentru poporul nostru și pentru Instituțiunea noastră prin vizitele pe care le-a făcut Țării noastre. In 1930 ne-a făcut bucuria unei vizite, care a fost și cea de pe urmă. L-am primit cu căldură în această incintă și i-am ascultat cu recunoștință comunicarea ce ne-a făcut-o cu acel prilej despre legăturile de limbă dintre strămoșii noștri Romani și poporul nostru.

Paul Janet, ilustrul profesor la Sorbona și Directorul Școalei Superioare de electricitate din Paris, a încetat acum trei luni din viață. Trista veste ne-a fost adusă la 5 Martie de colegul nostru D-l N. Vasilescu Karpen. Activitatea regretatului coleg închinată în întregime studiului și învățământului special al electricității în Franța, precum și prestigiul mare de care se bucura în lumea științifică și technică i-au atras înalta

distincţiune de Membru al Institutului Franţei. Instituţiunea noastră a avut prilejul fericit de a-l avea în mijlocul ei la 12 Iunie 1919, venit cu misiunea universitară franceză în ţara noastră pentru a cunoaşte şi a se interesa de învăţământul nostru superior. Ilustrul coleg şi-a întâlnit aci pe foştii numeroşii săi elevi, ingineri electricieni români, pregătiţi la Şcoala sa din Paris. Cu o zi mai înainte de primirea misiunii universitare franceze, Paul Janet, împreună cu toţi Colegii săi din misiune, fusese aclamat, în unanimitate, ca membru de onoare al Instituţiunii noastre.

Vestea încetării din viaţă a colegului nostru de onoare *Amé Pictet*, din Geneva, ne-a comunicat-o acum patru săptămâni colegul nostru Ludovic Mrazec. Profesor emerit al Universităţii din Geneva, Amé Pictet era cunoscut lumii ştiinţifice de specialitate prin lucrările sale noui şi fecunde în domeniul chimiei organice, mai ales prin cele privitoare la geneza alcaloizilor şi la tratamentul huilei la temperatură joasă — lucrări pe care avea să se sprijine mai apoi industrializarea superioară a cărbunilor în genere.

Membru corespondent al Institutului Franţei, *Doctor honoris causa* al Universităţilor din Cambridge şi Bruxelles, Membru corespondent al Academiei din Madrid, Amé Pictet avea dreptul la admiraţiunea noastră pentru înaltele sale merite ştiinţifice şi pentru sentimentele de bună apreciere ce avea faţă de învăţaţii noştri. De aceea Academia Română şi-a împlinit aproape o datorie alegându-l membrul ei de onoare în 1933 cu unanimitate de voturi.

De unanimitatea voturilor noastre s'a bucurat şi alegerea ca membru de onoare, în 1928, a regretatului coleg *Cyril Purkine*, stins la Praga, la 5 Aprilie trecut. Reprezentant al Geologiei Cehoslovaciei şi în acelaşi timp decanul geologilor, cehoslovaci, Purkine s'a ocupat în deosebi cu studiul paleozoicului clasic al Bohemiei, iar după constituirea Republicei Cehoslovace, cu organizarea Serviciului Geologic naţional, a cărui direcţie i-a fost încredinţată. Profesor la Politechnicum din Praga, Membru al Academiei de Ştiinţe şi Arte cehe, regretatul coleg era pentru noi şi pentru ţara noastră un prieten sincer şi un pasionat partizan al colaborării ţării sale, în orice domeniu şi mai ales în cel ştiinţific, cu ţara noastră. Prin aceasta îşi câştigase simpatia şi recunoştinţa multora dintre oamenii noştri de ştiinţă. Academia a dat exprimare acestor simţăminte, alegându-l membru de onoare.

Pomenind în rândurile de mai sus numele şi meritele colegilor de curând dispăruţi, ne împlinim o pioasă şi tristă datorie. Tot o datorie este însă pentru noi de a ne aminti din când în când şi de colegii de mai multă vreme dispăruţi, la anumite zile şi date legate de vieaţa sau de meritele lor, precum şi de a înregistra bucuriile procurate Instituţiunii noastre de activitatea colegilor noştri în vieaţă, mai ales când le vin din afară preţuirea binemeritată a meritelor lor şi recunoaşterea acestora printre bunurile culturale ale ţării.

In această ordine de idei vom aminti că Instituțiunea noastră a comemorat pe ilustrul nostru înaintaș în această Instituțiune, istoricul, filologul și literatul *B. P. Hasdeu* la împlinirea unei sute de ani dela nașterea sa. Colegul nostru D-l Th. Capidan a rostit în ședința dela 4 Decemvrie cuvântarea comemorativă. Apoi cu pioasă recunoștință Instituțiunea noastră a luat parte în ziua de 27 Octomvrie, prin glasul colegului nostru D-lui Dr. G. Marinescu și prin prezența a multora dintre noi, la desvelirea bustului neuitatului nostru Coleg și ilustrului medic și om de știință Dr. *Victor Babeș*, bust ridicat în grădina Institutului Babeș, unde s'au depus și osemintele ilustrului defunct în cripta săpată în această scop. Intr'altă împrejurare asemănătoare și tot în cursul lunei Octomvrie, colegul nostru D-l I. Lupaș ne-a reprezentat la sfințirea crucii ridicate pe mormântul fostului nostru coleg de onoare *Vasile Goldiș*, la Arad.

Instituțiunea noastră a avut în acest an și câteva bucurii de ordin intim. Ele ne-au fost pricinuite de sărbătoririle pe care intelectualitatea românească le-a organizat în onoarea colegilor noștri domnii *A. C. Cuza*, la împlinirea vârstei de 80 de ani, *Alexandru Lapedatu*, stimatul nostru Președinte și *Sextil Pușcariu*, la ajungerea vârstei de 60 de ani, — precum și în onoarea colegului nostru D-lui *Dim. Gusti* la împlinirea unui sfert de veac de activitate culturală și didactică a D-sale.

Academia s'a asociat cu însuflețire la aceste sărbătoriri. Către veneratul nostru coleg octogenar A. C. Cuza ne-am manifestat viile noastre simțăminte de simpatie prin glasul Președintelui nostru în ședința dela 16 Aprilie, după ce cu 6 zile mai înainte fusese sărbătorit la Ateneul Român de o mare adunare populară în frunte cu Inaltul Patriarh al Țării. Pe colegul nostru Președinte l-ați omagiat în ședința dela 27 Mai prin glasul colegului nostru D-l Dr. Gr. Antipa. D-l Coleg C. Rădulescu-Motru în cuvântarea rostită la sărbătorirea D-lui Coleg Gusti dela 10 Ianuarie și D-l Coleg Capidan prin cuvântarea sa la sărbătorirea D-lui Coleg Pușcariu, dela 17 Ianuarie, au dat expresie simțămintelor noastre de colegială stimă, de prețuire și de iubire către colegii sărbătoriți.

Ședințele

Activitatea Academiei s'a urmat în cursul anului încheiat după regulele stabilite. Pentru încheerea ei s'au ținut 37 ședințe săptămânale. Constatăm cu bucurie că activitatea pe care colegii noștri o desfășoară prin comunicările publice dovedește în acest an un spor cu mult mai mare decât cel din ultimii ani. Intr'adevăr pentru anul încheiat sporul activității noastre publice a fost cu totul neobișnuit. Din cele 37 ședințe, 24 au fost consacrate fie comunicărilor publice științifice, fie comunicărilor comemorative, fie conferințelor de caracter general, desvoltate de colegii noștri activi, dar în mare parte și de

colegii noştri corespondenţi, mai ales de cei nou aleşi, a căror colaborare la lucrările noastre s'a afirmat ca foarte preţioasă şi foarte activă, din chiar primul an al chemării Domniilor-lor printre noi. In total s'au ţinut în acest an academic 32 comunicări destinate publicului. Câteva au fost consacrate pentru comemorarea fie a genialului poet italian *Leopardi* şi a omului de ştiinţă sârb *Rugiero Boscovich* prin cuvântările rostite de d-l Coleg Iorga, fie pentru comemorarea ilustrului nostru înaintaş *B. P. Hasdeu* prin cuvântarea rostită de d-l Coleg Th. Capidan şi pentru acea a generalului *Ion Emanuel Florescu* făcută printr'o comunicare a d-lui Coleg General R. Rosetti. La comunicarea d-lui Coleg Rosetti Academia Română a avut deosebita fericire de a primi în mijlocul ei pe Majestatea Sa Regina Maria a României, care a binevoit a asista la acea şedinţă. Caracter comemorativ au dat comunicările Domniilor-lor şi colegii noştri corespondenţi d-nii Victor Slăvescu şi Ion Răducanu, prin cari ne-au evocat, primul opera economică dar şi figura marelui nostru înaintaş şi fost preşedinte al Academiei Române *Ion Ghica*, al doilea figurile a doi colegi străini dispăruţi, a sociologilor *Friederich v. Kleinwächter* şi *Andrei Andreades*.

In sfârşit în alte 3 şedinţe d-nii colegi N. Iorga, I. Al. Brătescu-Voineşti şi Octavian Goga, împlinind hotărîrea Academiei Române, au ţinut câteva conferinţe cu scopul de a lumina opinia publică şi de a determina o reacţiune în contra curentelor nesănătoase cari s'au ivit în ultimii ani în literatura noastră.

Restul de 13 şedinţe au fost consacrate lucrărilor intime ale Instituţiunii noastre.

Iată în întregime comunicările făcute:

— La 5 Iunie d-l *N Iorga* a făcut o comunicare despre *Origina lui Mihai Viteazul după o cronică românească.*

— La 26 Iunie d-l *Mircea Djuvara*, Membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Criza Dreptului public internaţional.*

— La 3 Iulie d-l Prof. *Franz Babinger* a cetit o comunicare despre *Origina şi sfârşitul lui Vasile Lupu*

— La 10 Iulie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Inceputurile şi motivele desnaţionalizării din Secuime.*

— La 9 Octomvrie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Congresele Internaţionale dela Veneţia şi Roma.*

In aceeaşi şedinţă d-l *Marcu Beza*, Membru corespondent, a cetit o comunicare cu subiectul: *Urme româneşti în Siria, Atena şi insula Hios.*

— La 23 Octomvrie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu subiectul: *Descoperiri cu privire la viaţa Românilor din secolul al XVI-lea.*

In aceeaşi şedinţă d-l *Alexandru Lapedatu* a făcut o comunicare despre *Un episod revoluţionar în luptele naţionale ale Românilor de peste munţi acum o jumătate de veac.*

— La 30 Octomvrie d-l *O. Tafrali*, Membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Sculptura în lemn românească.*

— La 6 Noemvrie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Sculptura în lemn românească.*

— La 20 Noemvrie d-l *I. Lupaș* a făcut o comunicare despre *Leopold Ranke și Mihail Kogălniceanu.*

In aceeași ședință d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu subiectul: *Au fost Moldova și Țara-Românească provincii supuse Fanarioților?*

— La 27 Noemvrie d-l *N Bănescu* a făcut o comunicare despre *Un nou Duce al Dobrogei bizantine (sigiliu găsit la Silistra).*

— La 4 Decemvrie d-l *Th Capidan* a cetit o comunicare comemorativă despre *B P. Hasdeu ca filolog*

— La 11 Decemvrie d-l General *R. Rosetti* a făcut o comunicare cu subiectul. *Un uitat, Generalul Ion Emanuel Florescu.*

— La 22 Ianuarie d-l General *R Rosetti* a făcut o comunicare cu titlul: *Termenii militari din dicționarele și enciclopediile noastre.*

— La 29 Ianuarie d-l *Victor Slăvescu*, Membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Opera economică a lui Ion Ghica.*

— La 5 Februarie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu titlul. *Există o cronică română în limba grecească în secolul XV*

— La 12 Februarie d-l *C. Rădulescu-Motru* a făcut o comunicare despre *Psihologia poporului român*

— La 19 Februarie d-l *I Răducanu* a cetit o comunicare despre *Economiștii străini în Academia Română: Friederich v Kleinwachter și Andrei Andreades.*

— La 26 Februarie d-l *N Iorga* a făcut o comunicare despre *Rugiero Boscovich și Românii.*

— La 5 Martie d-l Dr. *Gh. Marinescu* a făcut o comunicare intitulată *Studiul emotivității și al afectivității cu ajutorul reflexului psihogalvanic.*

— La 19 Martie d-l *Franz Babinger* a cetit comunicările: 1. *Despre origina lui Vasile Lupu*, 2 *O relațiune neobservată asupra Moldovei sub domnia lui Antonie Vodă Rosetti (1676)*

— La 26 Martie d-l *N Iorga* a rostit o cuvântare intitulată: *Comemorarea lui Leopardi*

— La 9 Aprilie d-l *N. Iorga* a ținut o conferință intitulată: *Există o tradiție literară românească?*

In aceeași ședință d-l *Gh. Tașcă*, Membru corespondent, a cetit o comunicare cu subiectul *Cum a evoluat claca dela începutul înființării ei și până în ziua de azi*

In ședința intimă din aceeași zi d-l *N. Iorga* a prezentat manuscrisele comunicărilor d-sale. 1 *Moneta Cetății Albe;* 2 *Portretul dela Athos al lui Mihnea al II-lea*

— La 16 Aprilie d-l *Traian Săvulescu* a făcut o comunicare despre *Cadrul etno-geobotanic al României*

In aceeași ședință d-l *I. Al. Brătescu-Voinești* a ținut o conferință cu titlul: *Care spectacole din realitate pot face obiectul unei opere artistice?*

— In ședința dela 23 Aprilie d-l *Oct Goga* a ținut o conferință despre *Infiltrații străine în literatura românească.*

— 14 Mai d-l *S. Meheainți* a făcut o comunicare despre *Insemnătatea Spătarului Milescu pentru Geografie*

III. *Relațiuni interne și externe*

Prestigiul și marea autoritate de care se bucură Instituțiunea noastră se resfrâng și în statornicirea și menținerea relațiilor ei cu străinătatea Aceste relațiuni continuă a fi din cele mai bune, mulțumită ostenelii ce ne dăm de a achita cotizațiile anuale asociațiilor internaționale la care este afiliată Instituțiunea noastră. Dintre numeroasele asociațiuni internaționale născute după și din cauza urmărilor marelui războiu, cu două se află Instituțiunea noastră în raporturi curente de activitate: cu *Uniunea Academică Internațională*, din Bruxelles, în care suntem reprezentați prin d-nii colegi Andrei Rădulescu și C. Rădulescu-Motru și cu *Comisiunea internațională de cooperație intelectuală*, care, în țară, este reprezentată printr'o Comisiune specială, prezidată de Secretarul general al Domniilor-Voastre. Secretarul general al Domniilor-Voastre mai îndeplinește și însărcinarea de a conduce Comisiunea națională română de Geodezie și Geofizică, care colaborează la lucrarea *Uniunii Geodezice Internaționale* pentru măsurarea Arcului de Meridian de 20^0—25^0 Est Greenwich dela Oceanul glacial Arctic la Marea Mediterană, prelungit apoi până în Africa de Sud.

Și în acest an au fost numeroase chemările la diferitele congrese științifice internaționale, la sărbătoriri de mari și vechi instituții, la comemorări de oameni celebri. Instituțiunea noastră a putut răspunde în măsură prea mică prin delegații speciale de membri la aceste chemări din cauza neputinței ei de a subvenționa călătoriile delegaților. La cele mai multe chemări participarea noastră s'a restrâns, din această cauză, la forma platonică a adreselor.

Putem totuși nota și câteva fericite excepțiuni.

Secretarul general al Domniilor Voastre v'a reprezentat la *Congresul Internațional al Matematicienilor* ținut în Iulie la Oslo, iar acum trei săptămâni a luat parte la sărbătorirea a 600 de ani dela moartea celebrului pictor florentin *Giotto*, organizată de Primăria Florenței sub înaltul patronaj și cu participarea M. S. Regelui Italiei în ziua de 27Aprilie. Colegii noștri d-nii Sextil Pușcariu și Th Capidan au luat parte ca delegați ai Domniilor Voastre la lucrările celui de al *IV-lea Congres Internațional al lingviștilor*, care s'a întrunit sub patronajul Regelui Danemarcei la Copenhaga, în ultimile zile ale lunei August. De asemeni la 18 Aprilie colegul nostru d-l N Bănescu a mers să ia parte în numele Instituțiunii noastre la serbările centenarului Universității din Atena. In sfârșit Instituțiunea noastră, neputând numi o delegație care s'o reprezinte la comemorarea ilustrului om de știință francez *Henry le Chatelier*, a rugat pe d-l C. Cesianu, Ministrul nostru la Paris, să ia parte în numele nostru la ședința solemnă organizată în ziua de 24 Aprilie spre acel scop la Sorbona de un Comitet de oameni de știință din Franța.

Dintre numeroasele telegrame și adrese expediate vom aminti numai că s'au trimis Institutului Franței și Institutului Oceanografic din Paris telegrame de condoleanțe la pierderea, în împrejurări atât de tragice, a celebrului explorator oceanograf Jean Charcot — și adrese de felicitări Universității Harvard cu ocazia serbării a trei sute de ani dela înființare, Universității din Londra la serbarea centenarului ei și Institutului polonez de Cercetări Chimice pentru a douăzecea aniversare a activității sale științifice.

In cursul acestei veri câteva zeci de State își vor da întâlnire de concurență pe toate terenurile la Expoziția Internațională pe care o organizează Franța în Paris. Această expoziție va cuprinde și un « Palais de la découverte » în care vor fi expuse manifestațiunile gândirii, în special ale celei științifice. După propunerea aprobată a d-lui Coleg Dim. Gusti, Comisarul General al Pavilionului României la acea Expoziție, Academia Română și-a luat marea sarcină a participării României la această manifestare internațională a științelor. Instituțiunea noastră a socotit că cerința unei prezentări cu demnitate a țării noastre la această manifestare internațională va fi deplin satisfăcută dacă se vor expune publicațiuni în care să se înfățișeze continuitatea noastră istorică, aportul original românesc la civilizația mondială, contribuția stăpânirii românești la desvoltarea nouilor provincii și mai ales contribuțiunea românească la descoperirile științifice în genere.

Colaborarea Domniilor-Voastre la întocmirea acestor publicațiuni, fiecare în domeniul specialității sale, a fost promptă și efectivă. Volumele sunt sub tipar, astfel că ele vor fi gata la timpul trebuitor pentru a fi trimise locului căruia-i sunt destinate.

Altor îndatoriri naționale și culturale Academia a răspuns potrivit rolului ei de cea mai înaltă instituțiune culturală din țară și însărcinărilor pe care Statul i le dă prin legile în care se iau măsuri în ordinea literară, științifică și artistică, chiar și în organizarea și funcționarea învățământului superior.

Din numeroasele chemări la adunări, festivități și congrese științifice naționale, la care Instituțiunea noastră a răspuns luând parte, vom aminti despre *Congresul de Neurologie* ținut în Capitală în primele zile ale lunei Octomvrie, la care noi am participat prin Colegul nostru Dr. G. Marinescu, organizatorul și președintele acestei însemnate adunări științifice, onorată și cu participarea a câtorva învățați străini; apoi despre al 4-lea *Congres național de numismatică și arheologie* organizat la Cluj în zilele de 25—28 Octomvrie de Societatea Numismatică Română, la care am fost reprezentați de colegul nostru Președinte Alex. Lapedatu, împreună cu d-l Coleg Generalul Radu Rosetti; apoi despre al XIII-lea *Congres al Inginerilor din România*, ținut la Iași în Octomvrie, la care am luat parte prin d-l Coleg P. Bogdan și în sfârșit despre sărbătorirea, la 22 Noemvrie, a zece ani de activitate a *Institutului Român de Energie*, la care ne-a reprezentat d-l Coleg N. Vasilescu Karpen.

IV. *Publicațiile Academiei*

Greutățile financiare amintite în rapoartele anuale trecute nu au putut fi învinse cu totul. Modestia mijloacelor financiare este încă o piedică serioasă în publicarea memoriilor și studiilor membrilor Academiei și ale colaboratorilor externi din țară și străinătate.

Dela ultima sesiune generală au apărut următoarele publicații:

1. *Anale*, tomul LVI, ședințele din 1935—36.

2. Din publicațiile *Secțiunii literare*:
   a) *Memorii:* Seria III, Tom. VIII:
   M. Beza, *Biblioteci mănăstirești în Patmos;*
   » » *Biblioteci mănăstirești în Siria, Atena și Insula Hios;*
   General R. Rosetti, *Termeni militari din dicționarele și enciclopediile noastre;*
   b) *Studii și cercetări:*
   Ștefan Pașca, *Nume de persoane și nume de animale în Țara Oltului;*

3. Din publicațiile *Secțiunii Istorice:*
   a) *Memorii*, Seria III, Tom. XVII:
   N. Iorga, *Explicația monumentului dela Adam-Clissi,*
   Al. Ciorănescu, *Petru Rareș și politica orientală a lui Carol Quintul;*
   N. Iorga, *Dovezi despre conștiința originii Românilor;*
   H. Dj. Sirouni, *Mărturii armenești despre România. Extrase din Cronica Armenilor din Camenița;*
   N. Iorga, *Marele logofăt al bisericii constantinopolitane Hierax și însemnările sale pe un manuscript al Academiei Române;*
   Andrei Rădulescu, *24 Ianuarie 1862.*

   Tom. XVIII:

   Andrei Rădulescu, *Constituțiunea cehoslovacă;*
   Franz Babinger, *Origina și sfârșitul lui Vasile Lupu;*
   I. Lupaș, *Voevodatul Transilvaniei în sec. XII și XIII;*
   Dr. Al. Ivić, *Documente privitoare la mișcarea culturală și literară a Românilor din Ungaria în sec. XVIII și XIX;*
   N. Iorga, I. *In jurul lui Mihai Viteazul;* II. *Origina lui Mihai Viteazul după o cronică românească;*
   Mircea Djuvara, *Criza Dreptului public internațional;*
   N. Iorga, *O scrisoare importantă a lui Cezar Boliac;*
   » » *Inceputurile și motivele desnaționalizării în Săcuime;*
   Alex Lapedatu, *Un episod revoluționar în luptele naționale ale Românilor de peste munți acum o jumătate de veac;*
   I. Lupaș, *Leopold Ranke și Mihail Kogălniceanu,*
   N. Iorga, *Congresele de istorie dela Veneția și dela Roma;*
   » » *Au fost Moldova și Țara-Românească provincii supuse Fanarioților?*

N. Iorga, *Sculptura în lemn, românească;*
» » *Neamul lui Petru Șchiopul și vechi documente de limbă mai nouă.*

Tom. XIX:

G-ral R Rosetti, *Un uitat, Generalul Ion Em. Florescu;*
N Iorga, *Știri noui despre sfârșitul sec. al XVI-lea românesc;*
R. V Bossy, *Urme românești la miază-nopate;*
Victor Slăvescu, *Opera economică a lui Ion Ghica.*

b) *Studii și cercetări:*
Otto Witting, *Istoria Dreptului de vânătoare în Transilvania;*
Al. Doboși, *Datul oilor, un capitol din istoria economică a Românilor din Transilvania.*

c) Din *publicațiunea de documente Hurmuzaki:*
Vol. XIV, partea III, Docum. grecești priv. la Ist Rom , de N. Iorga.

4. Din publicațiile *Secțiunii Științifice*
a) *Memorii*, Seria III, Tom. XI:
I. Z Barbu, *Flora fosilă dela Muereasca de Sus;*

Tom. XII:

Prof Dr G. Marinescu, *Cercetări asupra razelor mitogenetice;*
G-ral Sc. Panaitescu, *Coordonatele geografice ale orașului Iași;*
Marie Celan, *Notes sur la flore algologique du littoral roumain de la Mer Noire;*
C Motaș, Victor Anghelescu, *Notes sur la faune torrenticicole des environs de Broșteni,*
N Gavrilescu, Z. Popovici, *Ergebnisse der Untersuchungsfahrten mit dem S. M. Schiff « Constantza » der Kgl Rum. Marine im Schwarzen Meer in den Jahren 1934 und 1935;*
Gh Manolescu, *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului;*
C. Papp, *Monographie der Asiatischen Arten der Gattung Melica L.*

b) Din *Etudes et Recherches:*
L. Mrazec, *Le progrès de la science minéralogique dans les quarante dernières années;*
G. Marinesco, N. Ionesco-Sisești, O. Sager et A. Kreindler, *Le tonus des muscles striés.*

c) Din *Bulletin* au apărut Nr. 1—9 din vol. XVIII

5. Din *Publicațiile Bibliotecii.*
Bibliografia românească veche, vol. III, fasc. 3—8 *Creșterea colecțiilor*, Secția manuscriselor, Nr. XXXI—XLIII (1920—1932).
Idem, idem, Secția numismatică, Partea I, (1920—1933).
6. *Anuarul Arhivei de Folklor*, vol. IV este sub tipar.
7. Din *Dicționarul Limbii Române* a apărut fasc. IX din tomul I, partea II — (cojoc-confluent).
8. Din *Discursuri de recepție:*
Nr. 67. Th. Capidan, *Romanitatea balcanică* — cu *Răspuns* de S Pușcariu;

Nr. 68. D. Pompeiu, *Discurs de recepție* — cu *Răspuns* de Dr. G. Marinescu.

9. S'a inaugurat noua serie: *Publicațiile Fondului Elena Simu*, fiind dat la tipar studiul: Elena Zara, *G. Panaiteanu-Bardasare și Constantin Stahi.*

V. *Legate, donațiuni, fundațiuni*

Marea autoritate morală a Instituțiunii noastre și încrederea pe care și-a câștigat-o până în cele mai adânci straturi ale neamului nostru au îndreptat și în cursul acestui an gândul generoșilor donatori pentru scopuri culturale către dânsa.

Regretații Mihail Vâlsan, tatăl mult regretatului nostru coleg George Vâlsan, marele bogătaș oltean Ioan Michail, Gheorghe Stan-Roman fost proprietar și rentier în Capitală, precum și defunctele *Aurelia N. Nenovici* și *Elena Sturdza Scheianu,* au lăsat prin testamentele lor Instituțiunii noastre legate, de ale căror valoare și scopuri veți lua cunoștință în cursul acestei sesiuni, în care veți binevoi a decide cu privire la acceptarea lor, potrivit obligațiunilor noastre statutare. Votul Domniilor-Voastre va avea de asemenea să hotărască și asupra acceptării donațiunii făcută de d-na *Margareta Jocu,* din Focșani.

La capitolul donațiunilor primite, s'au înregistrat în acest an trei donații manuale:

1. Colegul nostru corespondent d-l *Inginer Gh. Filipescu* a donat suma de 15.000 lei, pe care Academia i-o acordase ca premiu în trecuta sesiune generală pentru lucrarea sa « Statica și Rezistența ». Darul s'a încasat la fondurile de publicațiuni ale Secțiunii Științifice.

2. Marea societate de editură din Capitală « *Cartea Românească* » a pus la dispoziția Instituțiunii noastre suma de 20.000 lei pentru un « Premiu Cartea Românească », care urmează să fie acordat în această sesiune generală unui volum de « nuvele » sau, în lipsă, unui « roman » ales din lucrările apărute în ultimii doi ani.

3. *Comitetul Național Cooperatist* a instituit un premiu de 30.000 lei pentru cel mai bun manuscris, care se va scrie despre *Cooperație.* In acest scop a pus la dispoziția Academiei valoarea premiului.

Fundațiunea Elias, precum vă este cunoscut, a pășit la realizarea celei mai însemnate îndatoriri testamentare, anume la ridicarea spitalului « Menachem H. Elias » sub auspiciile și numele Academiei Române. Compus din două corpuri de clădiri, construite pe o suprafață de 3.000 m.p. în mijlocul unui parc propriu de 13.500 m.p., spitalul va cuprinde două mari diviziuni spitalicești, dispunând de 130 paturi, de un ambulatoriu și de un spital de urgență. Acest așezământ sanitar, înzestrat cu tot ce știința medicală apuseană cere astăzi pentru un spital modern, nădăjduim să fie inaugurat și dat folosinței publice în cursul acestui an.

Fundaţiunea « Ioan I. Dalles » se află în al cincilea an de existenţă. Cererile atât de numeroase ce ni se adresează pentru expoziţiuni de pictură, de sculptură, pentru concerte, pentru conferinţe, dau dovadă despre locul de frunte pe care această Fundaţiune şi l-a câştigat în manifestările artistice şi culturale ale Capitalei. Rezultatele fericite, sufleteşti şi materiale, din an în an mai mari, pe care le dă Fundaţiunea Dalles, ne îngădue să întrevedem un viitor strălucit acestei fundaţiuni.

VI. *Colecţiunile. Noul local al Bibliotecii*

Colecţiunile Bibliotecii Instituţiunii noastre cresc în număr şi importanţă prin daruri, prin schimbul de publicaţiuni pe care-l facem cu aşezămintele ştiinţifice străine, prin cumpărături şi prin obligaţia pe care o impune legea din 1904 tipografiilor din ţară de a trimite Bibliotecii noastre câte două exemplare din tot ce tipăresc. Dela crearea Regiei Autonome a Poştelor, coletele postale pe care ni le adresau tipografiile — de altfel ca şi corespondenţa expediată de Instituţiunea noastră — au fost impuse la taxele de porto postal. Cu începere din Aprilie trecut expediţia corespondenţei Academiei, ca şi expediţia coletelor de imprimate ale tipografiilor către Instituţiunea noastră, sunt scutite de francare, printr'o lege specială votată în recenta sesiune parlamentară. Această fericită măsură legală va înlesni completarea într'un apropiat viitor a colecţiilor noastre şi ne va scuti de neplăcerea chemării în justiţie a tipografiilor care se sustrăgeau până acum obligaţiei trimiterii imprimatelor din cauza cheltuelilor de poştă.

Pe aceste căi, aşa dar, colecţiile noastre cresc metodic şi sigur In cursul anului trecut colecţiunile s'au înmulţit cu 8362 volume (cărţi), 694 periodice româneşti, 865 reviste străine, 1366 ziare, 68 atlase şi hărţi, 127 stampe şi portrete, 51 fotografii, 673 documente, 284 volume manuscrise.

Aceste date numerice ale creşterilor numai pentru un an ne dau o idee îndestulătoare despre ritmul rapid, aproape vertiginos, în care se face îmbogăţirea Bibliotecii noastre.

Din nevoia de a se adăposti în bune condiţiuni colecţiunile primite anual în cantităţi din ce în ce mai mari s'a construit primul depozit de cărţi în 1926. Din aceeaşi nevoie, dar în acelaşi timp şi pentru a concentra şi folosi într'o singură clădire toate colecţiunile Bibliotecii, s'a construit în anul trecut al doilea depozit de cărţi.

Noul pavilion al Bibliotecii, ca şi cel construit în 1926, figurează în planul general de construcţie al Palatului, inclusiv al Bibliotecii Academiei întocmit de d-l Arhitect Duiliu Marcu şi aprobat de Academie încă din 1931. Pornit din nevoia nu numai de a concentra toate colecţiile într'un singur corp de clădire, dar şi din aceea de a se da publicului cetitor putinţa unei bune şi uşoare folosire a lor, — la întocmirea planului acestei noui clădiri făcând parte din ansamblul Bibliotecii s'a

prevăzut la parter o mare sală de lectură cu aproximativ 100 de locuri, bine aerisită şi bine luminată ziua şi noaptea; apoi o sală a cataloagelor pentru public; o sală de lucru pentru membrii Instituţiunii noastre şi pentru profesorii universitari. La etajul I, unde se află depozitul manuscriselor, documentelor, cărţilor vechi româneşti şi colecţia numismatică a Academiei, s'au destinat de asemenea anumite încăperi pentru săli de consultarea acestor colecţii şi pentru expoziţii trecătoare sau permanente. In sfârşit la etajul II, unde se află depozitul hărţilor, stampelor şi portretelor, s'a prevăzut o sală de consultare a acestora

Acest nou local de Biblioteca s'a ridicat mulţumită sprijinului colegului nostru de onoare d-lui Dr. C. Angelescu, Ministrul Educaţiei Naţionale, şi d-lui Mircea Cancicov, Ministrul Finanţelor, cari, cu marea înţelegere pe care o au în ordinea culturală, ne-au pus la dispoziţie suma de 15.000.000 lei pentru ridicarea şi înzestrarea nouei clădiri. Ne-au venit în ajutorul acestei construcţiuni şi dania de 1.000 000 lei a Băncii Naţionale precum şi cea de 500 000 lei a Societăţii de Credit Industrial. Academia Română le exprimă tuturor şi cu această ocaziune mulţumirile ei recunoscătoare.

VII. *Bursele.*

Pentru bursierii Instituţiunii noastre s'a destinat în acest an suma totală de 204 800 lei, din care s'au acordat burse lunare la studenţi doctoranzi în ţară, la elevi ai şcoalelor politehnice, ai Liceului Industrial din Capitală şi ai şcoalelor superioare şi elementare comerciale.

Bursele s'au achitat din fondurile *V. Adamachi*, *Leon S. Arié*, *Inginer Petre şi Maria Lucaciu*, *Ilie Ştefănescu*, *N. Rătescu* şi *Apostol Papadopol.*

Bursele de câte 3.000 lei lunar, din venitul fondului *C. G. Vernescu*, hotărîte a se da prin concurs la licenţiaţi ai Facultăţii de Drept şi ai Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Capitală pentru studii de specializare nu s'au putut acorda, — rezultatul concursului arătându-se nesatisfăcător chiar din faza înscrierilor la concurs.

1. Din venitul *Fondului V. Adamachi* s'au acordat 3 burse, din care 2 a câte 3000 lei lunar la doi doctoranzi ai Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi şi una de 2000 lei lunar unui elev al Şcoalei Politehnice din Bucureşti.

2. Venitul *Fondului Leon S. Arié* s'a folosit la acordarea unei burse de 800 lei lunar unui elev al Şcoalei Politehnice din Timişoara.

3. Bursa *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, de 2.000 lei lunar, s'a acordat unui elev al Şcoalei Politehnice din Timişoara, Secţia Mine. Bursierul a terminat studiile.

4. Din venitul *Fondului Ilie Ştefănescu* s'a acordat cu începere din aces tan o bursă de 1000 lei lunar unui absolvent al Liceului Industrial din Capitală.

5. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat în continuare unui elev al Şcoalei Superioare Comerciale din Capitală.

6. Din venitul *Fondului Apostol Papadopol* s'au distribuit ajutoare lunare de câte 50 şi 30 lei la câte 10 elevi ai Şcoalelor Inferioare şi Elementare Comerciale din Galaţi.

In afară de aceste burse Academia a distribuit cărţi didactice de curs primar la şcolari săraci, fii de ţărani, ai şcoalelor primare rurale din Tighina şi Lăpuşna. Aceste ajutoare, în valoare de 37 000 lei, s'au dat din venitul Fondului Fătu şi au fost distribuite prin mijlocirea binevoitoare a colegului nostru D-l Şt. Ciobanu.

VIII. *Şcoalele Academiei*

Şcolile de Agricultură « Tache P. Anastassiu » dela Ţigăneşti (Tecuciu) şi « Ioan C. Agarici » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcţionat mulţumitor în cursul anului, cea din urmă cu un număr restrâns de elevi, potrivit caracterului ce i s'a dat câţiva ani de Şcoală de iarnă La buna conducere a acestor şcoale ne-a adus sprijinul său competent şi constant Comisiunea Şcolară formată din Colegii noştrii domnii General R. Rosetti, Dim. Pompeiu, N. Vasilescu-Karpen şi G. Ionescu-Siseşti.

Mulţumitor a funcţionat şi Şcoala Primară « Tache P. Anastassiu » dela Călmăţiu.

Institutul « Ioan I. Otteteleşanu », dela Măgurele (Ilfov) se află în al 16-lea an de funcţionare ca Şcoala Normală de Fete, întreţinută de Stat.

IX. *Concursurile Premiilor*

La concursurile premiilor, care sunt a se acorda în actuala sesiune generală, s'au prezentat pentru *opere publicate* 101 scrieri, concurând la 15 premii în valoare de 490.300 lei. Nu s'a prezentat nicio scriere la *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, pentru lucrări sau descoperiri arheologice făcute în ţară, la *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2 000 lei pentru lucrări asupra *ştiinţei Dreptului* şi la *Premiul Profesorului Petre Antonescu dela Politehnică*, de 7 000 lei, pentru lucrări privitoare la economia forestieră

La cele 16 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de 268 743 lei, s'au prezentat 6 manuscrise, din cari două la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, tratând subiectul « Pictura română în secolul al XIX-lea »; unul la *Premiul At Toncoviceanu*, de 1000 lei, tratând subiectul « Contribuţia filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului penal »; unul la *Premiul Ministerului Cultelor şi Artelor de 50 000 lei*, tratând despre « Sava II Brancovici, Mitropolitul Ardealului »; unul la Premiul Dr. L. L. Russ, de 10.000 lei, cu subiectul « Afecţiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a plămânului » şi unul la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, tratând despre « Contribuţia a'calozică ». Insfârşit la concursul *Marelui Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru opere de *pictură* sau *sculptură*, s'au prezentat două tablouri de compoziţiune.

D-l General R. ROSETTI citeşte *Raportul Comisiunii Şcolare asupra Şcoalelor de Agricultură « T. P. Anastassiu » şi « I. C. Agarici »*.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Silviu Dragomir, Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu şi Alex. Lapedatu, se deleagă d-l coleg G. Ionescu-Şişeşti să studieze la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor chestiunea de a ni se lăsa libertatea de disciplinare şi de sancţionare a personalului şcolilor şi să ne întreţină cu această chestiune în decursul actualei sesiuni.

D-l General R ROSETTI citeşte următorul *Raport al Comisiunii permanente a Bibliotecii pe 1936*:

Domnilor Colegi,

« Raportul de faţă prezintă, ca de obiceiu, activitatea şi desăvârşirile îndeplinite de Biblioteca Academiei în anul încheiat

« Privite în perspectiva desfăşurării lor, lucrările executate în 1936 dovedesc că în organizarea colecţiilor şi funcţionarea serviciilor s'au adus îmbunătăţiri simţitoare, dar arată totodată şi piedicele care încă mai stăruesc în calea desăvârşirii acestui organ de cultură naţională.

I COLECŢIUNILE

« Colecţiunile Bibliotecii Academiei, după felul materialului pe care-l cuprind, sunt organizate în următoarele secţiuni.

« I. SECŢIUNEA IMPRIMATELOR, cu diviziunile:

« a) *Cărţi şi broşuri* româneşti şi străine, din toate timpurile şi în toate limbile, privitoare cu deosebire la ţara noastră şi la neamul românesc. Cărţile vechi româneşti, dinainte de 1830, sunt încredinţate — spre păstrare şi folosire — Secţiunii Manuscriselor şi Documentelor, cu care au mai dese legături de întrebuinţare.

« b) *Publicaţiuni periodice* româneşti şi străine: reviste, ziare, calendare, almanahuri, anuare, dări de seamă, situaţii, statistici, rapoarte anuale, etc.

« II. SECŢIUNEA MANUSCRISELOR, în limbile: română, latină, slavă, greacă şi altele. La această secţiune se păstrează şi documentele istorice româneşti (originale, fotografii şi côpii).

« III. SECŢIUNEA STAMPELOR, cuprinzând. portrete, hărţi geografice şi istorice, planuri de oraşe, şi cetăţi, etc., originale sau reproduse în diferite chipuri (litografii, fotografii, etc). La această secţiune se păstrează şi materialul grafic muzical.

6*

« IV. CABINETUL NUMISMATIC, cuprinzând colecţiunile de monete antice şi româneşti. Pe lângă Cabinetul Numismatic se mai află şi colecţiile cunoscute sub numele de « Muzeul M C Sutzu », precum şi materialul filatelic, până azi necatalogat şi neclasificat.

2 LOCALUL

« Serviciile Bibliotecii Academiei au funcţionat şi în 1936 în condiţiunile arătate în darea de seamă a anului 1935· o parte — Secţiunea Imprimatelor, cu sala lor de lectură — în clădirea, construită în 1927, cu destinaţie de depozit; o altă parte — celelalte secţiuni ale bibliotecii — în vechea clădire, la un loc cu serviciile administrative ale Academiei.

« Prin stăruinţa preşedintelui nostru, d-l Al. Lapedatu, şi mulţumită sprijinului material al Statului, s'a început în 1936, lângă depozitul din 1927 al imprimatelor, construcţia unei clădiri care să îngădue strângerea la un loc şi adăpostirea, în condiţiuni de păstrare şi folosire bune, a tuturor colecţiilor şi serviciilor bibliotecii, până ce se vor găsi mijloacele de construire a localului definitiv al Academiei

« Noua construcţie este sfârşită, iar mutarea serviciilor s'a organizat în aşa fel ca, până la deschiderea Sesiunii actuale, funcţionarea lor în noul local să fie fapt împlinit.

3 SPORUL

« *A)* SECŢIUNEA IMPRIMATELOR a crescut în 1936 cu publicaţiuni primite atât pe temeiul legii din 1904, cât şi prin daruri, schimburi şi cumpărături. Pentru primirea, înregistrarea şi urmărirea publicaţiilor legale, biblioteca şi-a organizat, încă cu mulţi ani în urmă, un *Serviciu de primire* care are acum 4 funcţionari. trei funcţionari proprii şi unul detaşat din cadrul Cancelariei Academiei, precum şi trei oameni de serviciu, din numărul acestora din urmă unul, având studii secundare, face serviciu de funcţionar.

« S'a primit şi înregistrat în cursul anului, prin acest serviciu, 6180 cărţi şi broşuri din ţară (în câte două exemplare) — faţă de 5480 primite în 1935 — şi s'a ţinut evidenţa a 2295 publicaţiuni periodice din ţară (în câte două exemplare) şi 13 (ziare) din străinătate. In numărul celor primite nu se cuprind miile de foi volante, care de mulţi ani încoace nu se mai pot înregistra, ci se pun de o parte spre a fi clasificate şi catalogate atunci când serviciile vor avea personal îndestulător.

« Spre completarea colecţiunilor cu publicaţiile legale netrimise, s'au reclamat dela tipografi şi editori 519 opere prin 467 reclamaţiuni şi s'au

făcut 47 dări în judecată pentru 55 opere. Pentru periodice s'au făcut 2781 reclamaţiuni (unele din ele cuprinzând mai multe titluri) şi 653 dări în judecată Numărul dărilor în judecată a crescut dela 660, în 1935, la 700, în 1936.

« Rezultatele aşteptate în urma reclamaţiunilor noastre sunt de multe ori împiedicate din cauza slăbirii concursului dat de autorităţile Statului, îndatorate prin lege să susţină interesele Academiei, precum şi din cauza lipsei de înţelegere şi — uneori — a relei credinţe a tipografilor. Sunt imprimerii şi edituri, unele cu activitate întinsă şi cu frumos trecut în industria cărţii, cari trimit exemplare din cele mai urîte, cu lipsuri de tot felul, silind, prin aceasta, Academia la multe intervenţii şi pierdere de timp spre a obţine exemplare în bună stare.

« Colaborarea — în ceea ce priveşte controlul publicaţiunilor legale — cu celelalte biblioteci mari din Cluj, Iaşi şi Cernăuţi ne-a fost şi în anul trecut de folos

« Pe lângă aceste lucrări, Serviciul Primirilor pregăteşte şi trimite spre a fi publicate în străinătate — prin Comisiunea Internaţională de Cooperare Intelectuală, Almanahul Minerva, The Europa Service, revista Droit d'Auteur, Index Translationum, etc , — diferite statistici şi bibliografii de traduceri străine în limba românească şi dă informaţiuni presei şi altor persoane despre publicaţiunile ce apar

« Imbogăţirea Bibliotecii, în afară de imprimatele din ţară, care se trimit prin obligaţie legală, s'a mai făcut în 1936 prin donaţiuni şi prin schimbul de publicaţiuni cu aşezăminte culturale din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Naţiunilor, care ne trimite toate publicaţiunile ei oficiale, iar în fruntea publicaţiunilor primite în schimb stau cele venite dela instituţiile ştiinţifice ale Americei, atât din Statele Unite cât şi din republicele latine sud-americane, precum şi cele din Japonia şi Rusia Sovietică. Pe lângă acestea, biblioteca a mai primit publicaţiuni în schimb dela cele mai multe academii şi societăţi savante din întreaga lume. Daruri de publicaţiuni s'au mai primit dela Legaţiunile din Bucureşti ale Franţei, Italiei, Cehoslovaciei, Germaniei, Poloniei şi Turciei, dela Ministerul Afacerilor Străine, Institutul de cultură italiană, Institutul francez din România, Marele Stat Major, Institutul Geografic Militar, Comisiunea Monumentelor Istorice şi Societatea Română de Radiodifuziune, dela d-nele: Elisa Constantinescu-Bagdat, Cleonaqui Scherer-Cavaliotti din Chişinău, d-ra Ioana R. Rosetti, dela I P S.S Visarion, Mitropolitul Bucovinei şi dela d-nii· Prof. G. Adamescu, Prof Franz Babinger, G Baiculescu, Prof. N. Basilescu, D N. Ciotori, Pr Dr Gh. Ciuhandu, Adrian C. Corbu, Prof. Giorgio Del Vecchio-Roma, Econ. D. Furtună, Colonel C. Georgescu, Vicomte de Guichen-Paris, Teofil Gheorghe Ioncu, Prof. M. Lascaris-Salonic, Prof. Leca Morariu, Prof Paul Negulescu, Prof. Pompiliu Nicolau, T. Nicolau, N. Petraşcu, Prof. Costin Petrescu, Dr. Poenaru-Căplescu, General Radu Rosetti, Prof. Kr. Sandfeld-Copenhaga, Aurel V. Sava, D. G. Dem. Teodorescu, I E. Toroutiu şi P. Vladimirescu.

« Din numărul imprimatelor primite în dar sau în schimb în cursul anului 1936 s'au înregistrat și predat serviciilor de catalogare respective 1119 volume cărți, în care număr intră și volume din donațiunile Docan și Pallady, a căror înregistrare a început în anul 1935, precum și 762 publicațiuni periodice străine, în 5079 numere.

« Colecțiile imprimatelor au sporit de asemenea, prin cumpărare, cu 1063 volume cărți: 281 românești, din secolii trecuți, și 782 străine

« S'a continuat și în anul trecut cumpărarea de publicațiuni pentru îmbogățirea bibliotecilor de referință ale serviciilor Bibliotecii, în special pentru Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, pentru Cabinetul Numismatic și pentru Contenciosul Academiei

« Pe lângă procurarea de cărți străine necesare studiilor privitoare la țara și neamul românesc, a fost tot mai vie preocuparea de a procura — prin cumpărare — cărți și periodice românești vechi, spre completarea tezaurului cultural național aflat în Biblioteca Academiei.

« *B)* SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR a crescut în anul 1936 cu următoarele:

« *a)* 284 *volume manuscrise*, cu proveniența. 201 volume cumpărate, 56 volume dăruite, 1 volum prin schimb cu publicații ale Academiei, 24 opere prezentate la premii și neretrase în termen și 2 volume reproduse la aparatul Letero-Fotokopist al Academiei După limba în care sunt scrise, aceste volume se împart în: 249 în limba română, 8 în limba franceză, 9 în limba germană, 11 în limba engleză, 3 în armeană și 1 în mai multe limbi

« *b)* 673 *documente naționale* (dintre care 631 sunt originale sau còpii vechi, iar 42 în còpii nouă), provenite 419 din daruri și 254 prin cumpărare. In privința cuprinsului ele se împart în: 580 documente istorice, 92 documente-corespondență particulară și 1 plan; 8 din aceste documente sunt scrise pe pergament, 4 din ele având câte o pecete de ceară legată cu șnur de mătasă

« *c)* 119 *foi volante vechi* (imprimate), primite în dar, a căror păstrare se face deocamdată la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor.

« Persoanele și instituțiile care au făcut daruri, în 1936, pentru această Secțiune sunt: Prof G Adamescu, Dr. I. Baltariu, Marcu Beza, I Ciorăneanu, D N. Ciotori, M. Costăchescu, General G. Filitti, Econ. D Furtună, V. Iacob, N. Iorga, d-na Ana Lahovary, Prof. Al. Lapedatu, Președintele Academiei, Liceul Carol II din Bolgrad, Ministerul Afacerilor Străine, Ministerul Cultelor, Anton Oprescu, P P. Panaitescu, General R. Rosetti, A Sacerdoțeanu, Aurel V Sava, C. Stan, V. Tillea, I E. Torouțiu, M. Țiculescu, A. Vasilescu și d-na Natalia Vlădoianu

« *C)* SECȚIUNEA STAMPELOR a crescut în 1936 cu. 7 atlase (2 legale, 4 dăruite, 1 cumpărat); 24 albume (10 legale, 14 dăruite); 61 hărți (42 legale, 11 dăruite și 8 cumpărate), 55 stampe (11 legale, 41 dăruite și 3 cumpărate); 87 portrete (31 legale, 40 dăruite și 1 cumpărat), 51 fotografii (46 dăruite și 5 cumpărate); 20 calendare de perete (legale) și 103 note muzicale (88 legale, 1 dăruită și 14 cumpărate).

« Pentru creşterea colecţiunilor acestei Secţiuni au făcut daruri în cursul anului 1936 următorii: Gr Avakian, I C. Băcilă, Marcu Beza, G G. Cretzianu, Locot I N. Dimitriu, d-ra Constanţa Grecescu, N. Iorga, Ministerul Afacerilor Străine, Observatoire National d'Athènes, Dr Poenaru-Căplescu, Aurel Savela, Prof. Şonţu, N. Titulescu, A P Todor, I P S S Visarion, Mitropolitul Bucovinei; la acestea s'au adăogat colecţiile de fotografii şi alte materiale din donaţiile. Dr Felix Bamberg, Prof I. Bianu, N Docan, G. Em. Filipescu şi D. A Sturdza

« *D)* CABINETUL NUMISMATIC s'a îmbogăţit în anul trecut cu 582 monete şi 17 medalii şi insignii.

« Faţă de anii anteriori sporul înregistrat în 1936 la toate aceste secţiuni ale Bibliotecii, — atât legal cât şi provenit din donaţiuni, schimburi şi cumpărături, — este în neîncetată creştere, după cum se poate constata şi din tabelele următoare.

TABELA I, arătând sporul legal în anii 1932—1936

Anii	Volume şi broşuri	Reviste şi ziare	Atlase	Hărţi	Stampe şi portrete	Albume	Note muzicale	Formulare ilustrate
1932	3 960	2 047	1	8	8	7	77	14
1933	4 020	2 197	—	10	22	5	29	41
1934	4 544	2 251	2	8	17	8	51	23
1935	5 480	2 351	6	7	18	9	29	39
1936	6 180	2 295	2	42	42	10	88	20
Totalul creşterilor în 1931—1935	24 184	11 141	11	75	107	39	274	137

TABELA II, arătând sporul legal din 1936, după felul publicaţiunilor şi după limba în care sunt scrise

Limba	Volume şi broşuri	Reviste	Ziare şi gazete	Total
Română	5 511	694	1 055	7 260
Maghiară	236	112	142	490
Germană	191	39	87	317
Franceză	181	22	7	210
Alte limbi	54	11	46	111
Mixte . .	7	51	29	87
Total	6 180	929	1.366	8 475
		2 295 periodice		

TABELA III, arătând sporul general, la toate secțiunile bibliotecii, în 1936.

Proveniența	Volume și broșuri	Periodice: Reviste Din țară	Periodice: Reviste Străine	Periodice: Ziare Din țară	Periodice: Ziare Străine	Alase	Hărți	Stampe și Portrete	Fotografii	Albume	Formulare ilustrate	Note muzicale	Volume manuscrise	Documente	Monete și medalii
Legale . .	6 180	929	—	1 366	—	2	42	42	46	10	20	88	—	—	—
Dar și schimb . .	1.119	—	762	—	12	4	11	81	—	14	—	1	83	419	354
Cumpărate.	1 063	—	103	—	1	1	8	4	5	—	—	14	201	254	245
Total . .	8 362	929	865	1 366	13	7	61	127	51	24	20	103	284	673	599

4 LUCRĂRI DE CATALOGARE ȘI ALTELE

« I. SECȚIUNEA IMPRIMATELOR a continuat și în anul 1936, pe lângă catalogarea publicațiunilor curente, să înregistreze după noul sistem, atât colecții din vechile biblioteci ale Academiei, precum și colecțiile din fosta bibliotecă a lui G. Em. Filipescu, care, neavând catalog, n'a putut fi pusă până acum în folosința publicului.

« A) **Serviciul catalogului cărților.** Pentru grăbirea lucrărilor s'a înmulțit numărul funcționarilor dela catalogul cărților și s'a păstrat împărțirea personalului, ca și în anul trecut, în două echipe de catalogare. prima echipă compusă din 5 funcționari, a lucrat în orele de dimineață (8—13), continuând catalogarea publicațiunilor curente (legale, daruri, schimburi și cumpărături), iar a doua echipă, formată din 3 funcționari, cu serviciul în orele de după amiază (13—18), a lucrat la catalogarea bibliotecilor vechi după noul sistem, precum și darurile mai vechi de 1905. Dela 1 Septemvrie s'a adăogat la echipa de dimineață încă un funcționar (al 6-lea), Serviciul Catalogului Cărților având acum, în total, 9 funcționari și un om de serviciu

« *a)* Echipa I-a a înscris în inventar în 1936 un număr de 3602 opere în 3857 volume (Nr. 132 003—135 604) S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile Bibliotecii 3000 opere în 3113 volume (Nr. 130 801—133 800), pentru care s'au lucrat 4074 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor și 4069 fișe metodice pentru catalogul pe materii, în total 8143 fișe.

« S'a continuat clasificarea după sistemul decimal pentru catalogul pe materii, clasificându-se 2400 opere (Nr. 130.801—133 200).

« Pentru cataloagele-dublet, destinate sălii de lectură a imprimatelor, s'au lucrat, începând cu Nr. 130 871, 4149 fișe pentru catalogul alfabetic și 1686 fișe pentru catalogul pe materii, în total 5835 fișe. Pentru noul catalog s'au lucrat în 1936, 13 978 fișe

« Dintre publicațiunile în curs de aparițiune s'au înscris în inventarul special 211 opere (C 2667—2877) pentru care s'au făcut fișe de control.

S'au mai lucrat fișe speciale pentru toate acestea și anume: 308 fișe alfabetice și 256 fișe metodice, iar pentru cataloagele-dublet s'au făcut 180 fișe alfabetice și 114 pe materii, în total 858 fișe.

« *b)* Echipa a II-a a continuat și sfârșit catalogarea bibliotecii G. Em. Filipescu — începută în anul 1935, — lucrând apoi la catalogarea bibliotecilor dăruite de General R Rosetti, J Pallady, N. Docan, precum și a unui număr de cărți din bibliotecile vechi ale Academiei

« Prin încorporarea bibliotecii marelui bibliofil G. Em. Filipescu, Biblioteca Academiei s'a îmbogățit cu un număr de 2082 opere în 3028 volume de mare preț pentru noi, atât prin raritatea unora sau valoarea multora, cât și prin faptul că astfel ne-am putut completa unele colecțiuni mai puțin înzestrate ale bibliotecii, ca de pildă istoria artelor, istoria Franței, literatura franceză din a doua jumătate a secolului al XIX-lea — mai ales literatura dramatică — evoluția costumelor și a moravurilor, edițiі rare, ediții ilustrate pentru bibliofili, etc.

« Până la 31 Decemvrie 1936 echipa a II-a a înscris în inventar 1571 opere în 1930 volume (Nr 137 730—139 300). S'au catalogat, clasificat pe materii, după sistemul decimal și s'au așezat în rafturi 1500 opere în 1975 volume (Nr. 137 073—138 572), pentru care s'au lucrat 2244 fișe alfabetice și 2506 fișe metodice pe materii, în total 4750 fișe. Pentru cataloagele-dublet destinate sălii de lectură a imprimatelor, s'au lucrat: 2184 fișe alfabetice și 282 fișe pe materii, în total 2466 fișe Echipa a II-a de catalogare a lucrat, în anul trecut, 7216 fișe

« Total general· 21 194 fișe lucrate de ambele echipe în cursul anului 1936.

« In rezumat, până la 31 Decemvrie 1936, catalogul nou cuprinde·

« Inscrise în inventar 138 832 opere în 163 220 volume Catalogate definitiv și așezate în rafturi 136 300 opere în 160 382 volume.

« Pentru toate aceste 136.300 opere s'au lucrat:

	175 717	fișe alfabetice,
	161 820	fișe metodice,
Total	337 537	fișe

« Serviciul Catalogului Cărților a fost nevoit să îndeplinească în cursul anului și lucrări care nu țineau strict de catalogare, din care cauză a fost întârziat în lucrările sale curente. Astfel funcționarii acestui serviciu au întocmit bibliografia scrierilor de seamă publicate de Români în limbi străine, pentru expoziția dela Paris din 1937, lucrându-se de ambele echipe fișe provizorii pentru 1154 publicațiuni S'au mai controlat cataloagele bibliotecii Prof. Hangu (1606 publicațiuni) și Aurel C. Popovici (2300 volume), în vederea cumpărării publicațiunilor ce lipsesc din Biblioteca Academiei.

« O lucrare de o importanță deosebită, executată în cursul anului trecut pe lângă acest serviciu, a fost întocmirea unui al doilea catalog alfabetic al cărților tipărite, destinat a fi pus în folosirea publică în sala

special rezervată din noul local, realizându-se astfel un vechiu deziderat al Bibliotecii noastre Pentru cruțarea catalogului alfabetic al serviciului, primirea publicului la acest catalog a fost până acum oprită, cercetarea lui pentru indicarea cotelor — pe buletinele de cerere din sala de lectură,— făcându-se zilnic de către 2 funcționari. Prin punerea catalogului-dublet în folosința publică se ușurează atât lucrarea serviciului cât și a persoanelor cari fac cercetări în Bibliotecă.

« Acest catalog — alcătuit din aproape 178 000 fișe alfabetice a fost executat cu personal străin de bibliotecă, tocmit temporar, sub supravegherea unui funcționar dela Catalogul cărților.

« B) **Serviciul catalogului periodicelor** a funcționat în 1936 cu 3 funcționari (al treilea fiind adăogat la 16 Aprilie) și un om de serviciu Pe lângă acest serviciu a mai funcționat Cancelaria bibliotecii, serviciul de predare și primire a colecțiunilor date la legat, precum și comenzile de cărți, periodice și alte materiale

« Lucrările efectuate la acest serviciu în cursul anului 1936 au fost următoarele·

« *a)* S'au catalogat și înscris în inventar 525 publicațiuni noui, românești și străine (Nr. 14 441—14.966), lucrându-se 593 fișe pentru catalogul de control (dintre care 68 sunt fișe de trimitere) și 1186 fișe pentru catalogul alfabetic și pe materii.

« Aceste publicațiuni noui, catalogate și inventariate în anul trecut, se împart în:

« *românești*· 468 colecții (454 legale, 4 cumpărate și 10 dăruite) și

« *străine:* 57 colecții (4 provenite din abonamente și 53 din daruri și schimburi).

« *b)* La continuări au fost catalogate 2773 publicațiuni românești și străine, împărțite după cum urmează:

« *românești:* 1823 colecții legale și 288 provenite din diferite donațiuni în total 2011, și

« *străine.* 99 colecții (în 907 numere) abonate, 392 colecții (în 3569 numere) primite în dar și 271 colecții (în 1603 numere) primite în schimb; în total 762 publicațiuni în 5079 numere.

« In rezumat, catalogul de control al periodicelor, precum și cel alfabetic destinat a fi pus la dispoziția publicului, au fiecare câte 34.173 fișe alfabetice, din care 1322 au fost lucrate în 1936, iar pentru catalogul pe materii există 34.170 fișe (neclasificate încă), 593 fiind lucrate în cursul anului

« Pentru păstrarea numerelor răzlețe din periodicele străine, care cuprind articole și studii privitoare la diverse chestiuni românești s'a organizat și început catalogarea lor la un singur număr de inventar (13 000), catalogându-se în anul trecut 67 fascicole din această categorie. Ele se vor lega în volume, pe formate, volumele fiind prevăzute cu o listă a conținutului, spre a se ușura astfel folosirea lor

« II. SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR La această secțiune serviciul este îndeplinit de 5 funcționari (al 5-lea

numit la 1 Septemvrie) şi un om de serviciu. Pe lângă supravegherea cetitorilor în sala de lucru, la această secţiune s'au făcut în 1936 următoarele lucrări:

« *a)* Inventarierea a 390 documente (47 documente istorice originale — 4—50, CCCX — şi 343 còpii fotografice din pachetele XXII—XXIX), pentru care s'au redactat fişele rezumative necesare;

« *b)* S'au redactat regeste pentru piesele greceşti aflate în volumele manuscrise Nr. 1083—1097 şi s'a întocmit statistica pieselor greceşti aflate în manuscrisele Nr. 1098—2580;

« *c)* S'au făcut rezumate în vederea publicării în *Creşterea Colecţiunilor* a 70 volume manuscrise româneşti şi s'au descris 15 volume manuscrise greceşti;

« *d)* Pentru uşurinţa folosirii s'a întocmit un indice general pentru toate manuscrisele şi documentele intrate în anii 1919—1936;

« *e)* S'a îngrijit publicarea volumului din *Creşterea Colecţiunilor* (Manuscrise şi documente) pentru anii 1920—1932;

« *f)* Biblioteca uzuală din sala de lectură a fost pusă în ordine, prin completarea unora din volumele necesare şi prin întocmirea unui inventar al ei. Biblioteca uzuală are azi 579 volume, aducând reale servicii cercetătorilor secţiunii.

« Serviciul special al *cărţilor româneşti vechi*, ce funcţionează pe lângă Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, a continuat în cursul anului 1936, a se îngriji de tipărirea volumului III şi ultimul din *Bibliografia românească veche* (1508—1830), care a şi apărut în toamna trecută Tot prin acest serviciu s'a început lucrarea de completare — prin còpii fotografice — a colecţiilor de cărţi româneşti vechi, executându-se în 1936 fotografiarea a 30 volume după originalele aflate în biblioteci din ţară şi străinătate. Lucrarea aceasta, foarte importantă prin rezultatele ei, este azi în continuare, urmărindu-se cu stăruinţă — după cataloagele bibliotecilor din ţară şi străinătate — procurarea de còpii fotografice după toate publicaţiile româneşti din perioada 1508—1830, ce nu se află în biblioteca noastră.

« III. SECŢIUNEA STAMPELOR, îngrijită de un funcţionar şi un om de serviciu, a executat în 1936 următoarele lucrări de inventariere şi catalogare:

« S'au inventariat 132 hărţi (Nr. inv 1632—1763); 82 atlase (Nr inv 579—660); 473 portrete (mapele CXIV—CXXVI); 475 gravuri (mapa I—XXII), 131 stampe de etnografie (mapele VII—XV); 420 fotografii arte plastice (mapa I—XII), 1374 fotografii şi stampe de arhitectură (mapele I—LIV); 451 de vederi (mapele XXXVII—LIII), 151 fotografii şi gravuri de istorie militară (mapele XXIII—XXVI) şi 1 hartă murală (Nr. 56).

« S'au lucrat 173 fişe pentru portrete, 1172 fişe pentru hărţi, 15 fişe pentru daruri şi 1700 fişe pentru Creşterea Colecţiunilor

« S'au înscris în inventar special, la dublete: 36 hărţi, 25 atlase, 4 albume, 102 portrete, 32 vederi, 50 fotografii de arhitectură, 40 stampe

de iconografie, 61 gravuri, 16 fotografii de etnografie și 5 fotografii de istorie militară.

« Catalogul pe fișe al întregului material are 26 315 fișe pe autori și pe materii.

« IV. CABINETUL NUMISMATIC. Pentru lucrările executate în 1936 la această secțiune, d-l Coleg Corespondent C. Moisil, îngrijitorul Colecțiilor numismatice, va prezenta în ședință, ca și în anii trecuți, un raport aparte.

« Pentru a se alcătui cât mai temeinic serviciile bibliotecii, s'au întocmit în cursul anului trecut norme de lucru pentru fiecare secțiune sau serviciu în parte.

« Până acum existau, redactate cu douăzeci de ani în urmă de către răposații I Bianu și Al Sadi Ionescu, instrucțiuni privitoare la catalogarea cărților; de asemenea fusese întocmite în anul 1927 de către I. Bianu și A P. Todor instrucțiuni pentru serviciul primirilor.

« In 1936 s'au redactat instrucțiuni pentru serviciile sălii de lectură, al împrumuturilor și al eliberării cărților de intrare, precum și pentru catalogarea periodicelor, a manuscriselor și documentelor, a stampelor și colecțiilor numismatice. Tot odată s'au revăzut vechile instrucțiuni privitoare la catalogarea cărților.

5 PERSONALUL BIBLIOTECII — LUCRĂRI PROIECTATE.

« Precum am arătat mai sus, mulțumită înmulțirii personalului la unele servicii ale bibliotecii, s'au putut executa în anul 1936 câteva din lucrările aflate până atunci numai în stare de proiect.

« Biblioteca Academiei are azi 26 funcționari și 17 oameni de serviciu, a căror distribuție pe servicii este următoarea:

« Funcționari· 19 la Secțiunea Imprimatelor (9 la Catalogul Cărților, 3 la Catalogul Periodicelor și Cancelaria Bibliotecii, 2 la Sala de lectură, 2 la Imprumuturi și 3 la Serviciul Primirilor); 5 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor și 1 la Cabinetul Numismatic.

« Oamenii de serviciu: 11 la Secțiunea Imprimatelor (1 la Catalogul Cărților, 1 la Catalogul periodicelor, 3 la Sala de lectură, 3 la depozitele cu publicațiuni și 3 la Serviciul Primirilor); 1 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor, 1 la calorifer, 2 la garderobă și 1 în curte

« Personalul superior al Bibliotecii este bine pregătit pentru lucrările ce are de făcut și depune sforțări temeinice spre desvoltarea și îmbunătățirea lor. Efectivul acestui personal este însă cu totul neîndestulător pentru numărul mare de lucrări ce se află de ani de zile numai în stare de proiect.

« Categoriile de publicațiuni neinventariate încă sunt următoarele:

« a) *Colecțiile de cărți imprimate*. Mai sunt de inventariat colecțiile Bianu, Docan, Pallady, Vladimirescu, Câmpineanu-Cantemir — primite în dar — și colecția Șaraga — cumpărată — în total circa 4000 volume și broșuri;

« b) *Periodice*. Sunt de inventariat toate colecțiile de dări de seamă, etc. precum și periodicele provenind din daruri, în total circa 20 000 volume, de asemenea sunt de înregistrat și clasificat circa 200 000 foi volante;

« c) *Manuscrise*. Avem mari cantități neinventariate și anume: 750 pachete cuprinzând circa 200 000 foi, 300 condici și 150 000 documente ale casei Hagi Pop din Sibiu, 44 lăzi nedeschise încă, 690 volume manuscripte în limbi străine, 40 cutii cu clișee fotografice de documente, 29 cartoane autografe, 90 planuri de moșii;

« d) La *Stampe* este neinventariată colecția de note muzicale, 6450 bucăți

« In același timp publicațiunile primite în ultimii ani (legale, daruri, schimburi, cumpărături) au sporit în măsură foarte mare Dela 5509 vol. și broșuri, cât era creșterea anuală în 1922 au ajuns în 1935 la 8494 vol, pentru ca în 1936 publicațiunile legale singure să atingă cifra de 6180 vol. și broșuri. Pentru catalogarea întregului spor anual (8362 vol. în 1936) funcționarii ce-i avem sunt neîndestulători. Făcând inventariere, catalogare alfabetică și pe materii după sistemul decimal, o echipă de 6 n'a reușit să întreacă cifra de 4699 opere catalogate într'un an (maximum realizat în anul 1925).

« Deoarece publicațiunile curente trebuesc lucrate în primul rând spre a putea fi consultate, și pentru a grăbi catalogarea rămasă în întârziere, a fost nevoie să se hotărască ca amândouă echipele să lucreze numai la catalogarea acestora Dată fiind creșterea anuală mare a publicațiunilor curente, care e de așteptat că va spori și mai mult, este aproape sigur că lucrarea de catalogare a lor va ocupa în întregime pe toți cei 9 funcționari ai serviciului Nu trebue uitate nici donațiile numeroase de cărți din ultimii ani (Bianu, Docan, Pallady, Vladimirescu, Câmpineanu-Cantemir, etc) și cumpărături (Șaraga), în parte neînregistrate de primire până acum, care se ridică, precum am arătat mai sus, în total la 4000 vol. și care toate așteaptă să fie catalogate.

« Trebue amintit apoi că avem câteva zeci de mii de volume din vechile biblioteci a căror catalogare a fost nesistematic făcută și ale căror fișe, din pricina multei întrebuințări și a hârtiei de rea calitate din care sunt făcute, cad în bucăți.

« Recatalogarea acestor biblioteci trebue deci făcută, lucru ce s'a și început, dar nu mai poate fi urmat cu actualul personal redus. Pentru a nu întrerupe această lucrare, absolut trebuincioasă pentru buna păstrare și ușoara consultare a publicațiunilor, trebue mărit numărul funcționarilor dela catalogul cărților în proporție corespunzătoare

« Bibliotecile vechi conțin, conform inventarelor:

« Biblioteca	A	29 486	numere de inventar,
»	Scheiană	7 236	» » »
»	Veche	6 535	» » »
»	Ghenadie	1 719	» » »
	Total . . .	44 976	

« De notat că, în aceste cataloage, la un număr sunt adeseori înscrise în inventarele vechi mai multe opere, încât totalul real al operelor este mai mare.

« Dintre acestea, în intervalul de timp dela 1922—1936, s'au scos și s'au catalogat după noul sistem, conform rapoartelor anuale ale Bibliotecii, 11 643 opere. Rămân așa dar peste 33.000 opere (în realitate mai multe), care așteaptă să fie recatalogate. Pentru a duce la sfârșit această catalogare o echipă de 3 funcționari ar trebui să lucreze aproximativ 15 ani.

« O altă lacună a Serviciului Catalogării, care îngreuiază consultarea și trebue împlinită, este în legătură cu catalogul pe materii. Intre anii 1929—1934 s'au lucrat fișe pentru catalogul pe materii, însă a fost oprită clasificarea decimală din cauza personalului neîndestulător și pentru a grăbi catalogarea vechilor biblioteci. Au rămas astfel un număr de 38 020 opere (Nr 92 331—130 350) neclasificate.

« Din cauza personalului redus n'au putut fi începute până acum alte lucrări de catalogare cu totul trebuincioase. Astfel e catalogarea statutelor diferitelor societăți și instituții comercilae, profesionale, etc., apoi a tezelor de licență dela universitățile străine și a publicațiunilor în limba engleză primite din America. Singure statutele sunt înregistrate de primire numai. Toate aceste publicațiuni cuprind aproximativ 32.000 vol. și broșuri și anume:

Statute	15.000
Teze	11.000
Englezești	6.000

« Statutele, fiind primite conform legii și având importanța lor în cadrul bibliografiei naționale românești, trebuesc catalogate. Rămâne de studiat dacă nu e cazul de a li se aplica o catalogare simplificată. In ce privește tezele de licență străine și publicațiunile de tot felul în limba engleză, trebue făcută o alegere așa ca să nu fie catalogate — cel puțin deocamdată — decât cele de valoare și care ar putea fi consultate cu folos de către cercetătorii români. Celelalte s'ar înregistra numai de primire în parte sau în grupe și s'ar păstra în depozitele Bibliotecii într'o ordine ce urmează a se stabili, pentru a fi găsite la nevoie.

« Tot din punctul de vedere al folosinței publicului cititor, este nevoie să se urmeze cu tipărirea unor anumite publicațiuni bibliografice, începute de mult, despre care se vorbește mai pe larg la capitolul respectiv.

« Pentru aducerea la îndeplinire a unora din lucrările de mai sus, Delegațiunea Academiei a aprobat înscrierea, în proiectul de buget 1 Iulie 1937—30 Iunie 1938, a încă 4 locuri de funcționari.

6 LUCRĂRI DE CONSERVARE

« I. **Legatul colecțiunilor** s'a făcut în 1936 pe o scară mai întinsă decât în anul precedent, mulțumită mijloacelor bugetare hotărîte în acest scop.

« S'au legat în cursul anului, dela Secțiunea Imprimatelor, 4732 volume (3660 volume cărți și 1072 volume periodice) și s'au reparat 282 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

« O simțitoare îmbunătățire s'a făcut în 1936 pentru conservarea materialelor din Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, executându-se 1750 mape din carton, de diferite mărimi, 50 000 coperte protectoare, din hârtie groasă, pentru documentele istorice, și 5000 plicuri pentru păstrarea autografelor. Dintre cărțile Bibliotecii uzuale din sala de lucru a acestei Secțiuni s'au legat 101 volume și s'au reparat 6. La serviciul cărților românești vechi s'a controlat starea de conservare a întregului depozit și s'au legat din nou toate volumele — în număr de 90 — cu egătura stricată.

« Din colecțiile Secțiunii Stampelor s'au legat 71 atlase și albume, s'au reparat 11 hărți, cărora li s'au făcut și cutii de protecție, și s'au executat 53 mape, de diferite mărimi, pentru conservarea Stampelor. Pentru biblioteca uzuală a Cabinetului Numismatic s'au legat 14 publicațiuni.

« Lipsa de fonduri ne-a împiedicat să legăm tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului, costă mai mult.

« O treime din colecțiunile Bibliotecii fiind nelegate, este trebuință să se găsească fondurile necesare spre grăbirea lucrărilor pentru conservarea acestor colecții, din care unele — cărțile — sunt supuse, prin consultare, deteriorărilor, iar periodicele stau nefolosite — conform prevederilor regulamentare — atâta timp cât nu se pot da la legat.

« II. **Curățirea depozitelor și colecțiilor.** In cursul vacanței de vară din anul trecut s'a făcut curățirea de praf a depozitelor și colecțiilor, atât la imprimate, cât și la documente și manuscrise. Această curățire s'a făcut deocamdată prin metode simple, manuale, studiindu-se acum spre a se executa în viitor, o deparazitare completă a colecțiilor prin procedee chimice și mecanice. Se vor avea în vedere mai ales colecțiunile de stampe, documente și cărți românești vechi, care prezintă de obiceiu neajunsuri ce nu se pot îndrepta decât prin acțiunea unor compoziții chimice.

« Pentru a se studia și proceda temeinic la întreținerea și curățirea pieselor din colecțiuni, este nevoie să se înființeze în viitor un mic laborator, care să servească și ca atelier de reparațiuni.

7. FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

« I. **Consultarea în sălile de lucru.** Pentru admiterea în sălile de lucru ale Bibliotecii — imprimate, manuscrise și documente, stampe, — s'au liberat în 1936, 901 cărți de intrare, din care 155 și pentru secțiunea manuscriselor și documentelor, iar 278 și pentru periodice românești dinainte de războiul de întregire. Se observă, de câtva timp, că foarte mulți studenți sunt trimiși să-și facă lucrările de seminar în Biblioteca Academiei. Ori nu aceasta este menirea Bibliotecii noastre, cu

atât mai mult, cu cât unii studenţi sunt cu totul nepregătiţi pentru cercetări ştiinţifice. Cum sălile de lucru ale Bibliotecii au avut până acum un număr restrâns de locuri — a imprimatelor 65 locuri, a manuscriselor şi documentelor 8 locuri, a stampelor 4 locuri, — iar numărul cărţilor de intrare acordate studenţilor fiind atât de mare încât împiedica posibilităţile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat hotărîrea, încă dela 1 Iulie 1933, ca să nu se mai libereze cărţi de intrare în bibliotecă decât studenţilor din ultimul an de studii (Anul IV), hotărîre care se păstrează şi acum.

« Din cauza marelui număr de cereri spre consultare a colecţiilor de ziare şi reviste româneşti şi pentru a feri de distrugere aceste colecţii, unele unice, care nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat încă de acum câţiva ani hotărîrea ca aceste colecţii de ziare şi reviste româneşti, apărute înainte de 1920, să nu se mai dea spre consultare studenţilor pentru lucrări de exerciţii didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură, sub specială supraveghere, numai cercetătorilor bine cunoscuţi personalului superior al bibliotecii şi în niciun caz pentru lucrări de bibliografie, căci acestea cer transportarea şi frunzărirea grăbită a colecţiilor, expunându-le în felul acesta distrugerii.

« Sala de lectură a cărţilor tipărite a fost deschisă în 1936 în 277 zile de lucru, afară de Duminici şi sărbătorile fixate de Delegaţiune. In 217 zile sala a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 şi 14—18, iar în 60 zile din lunile de vară, câte 4 ore pe zi (8—12). In cursul anului 1936 — al VII-lea an de funcţionare în localul construit în 1927 cu destinaţie de depozit — numărul cetitorilor a fost în creştere: 21 302 cetitori — faţă de 20.294 în 1935, — cărora li s'au comunicat 64 414 volume. Se aminteşte că cetitorii au la liberă dispoziţie, în sala de lectură, o bibliotecă de referinţă alcătuită din 2286 volume, 90 reviste străine şi 40 reviste din ţară.

« Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, ale cărei ore de lucru pentru public sunt între 8—12 şi 14—18, a fost cercetată în 1936 de 1735 cetitori — faţă de 1185 în 1935, — care au consultat: 2633 volume manuscrise, 3580 documente istorice şi 624 cărţi româneşti vechi.

« La Secţiunea Stampelor care este deschisă, pentru public, între orele 8—13, au lucrat în 1936, 103 cercetători

« Pentru îmbunătăţirea serviciului în sălile de lucru s'a hotărît mărirea bibliotecilor uzuale la îndemâna publicului, lucrare care se află în curs de executare. Iar pentru punerea la dispoziţia cetitorilor a cât mai multe periodice străine din diferite ramuri de specialitate, s'a pus problema circulaţiei interbibliotecare, sub formă de împrumut pe termen scurt, a revistelor curente aflate în instituţiile şi bibliotecile care primesc să intre în acordul — în principiu stabilit — în vederea realizării acestei idei. Acum se studiază măsurile practice de aducere la îndeplinire.

« Biblioteca are de asemenea, pentru înlesnirea cercetătorilor, şi un aparat de fotografiat Letero-Fotokopist (anexat la Serviciul Primirilor), care face bune servicii atât cercetătorilor cât şi Academiei. S'au executat

astfel pentru Academie 1972 fotografii, reproduceri de pe colecţiile Bibliotecii sau de pe acte şi documente puse de particulari la dispoziţia Academiei pentru a fi copiate fotografic, precum şi reproducerea în întregime a 30 volume de cărţi româneşti vechi dinainte de 1830, împrumutate din afară în acest scop. Pentru cercetători s'au executat 1799 fotografii pe un preţ modest.

« Tot sub îngrijirea Serviciului Primirilor s'a fotografiat în întregime ms. 2260 Eminescu, executându-se còpii pentru cinci biblioteci, în afară de còpiile rezervate Bibliotecii Academiei. In chipul acesta originalul poate fi cruţat, la dispoziţia cercetătorilor punându-se, spre consultare, doar còpiile fotografice. Cheltuelile de fotografiere se acopere din costul còpiilor cedate celorlalte biblioteci. Sperăm ca, în chipul acesta, să putem fotografia, în câţiva ani, toate manuscrisele lui Eminescu şi să continuăm cu alte colecţii preţioase ale Bibliotecii Academiei Spre a duce lucrarea mai departe se simte nevoie de o mai bună organizare tehnică şi de personal specializat.

« Pentru crearea de dublete, la manuscrise şi stampe, s'a luat măsura de a se păstra câte o còpie de pe toate fotografiile, de această natură, din colecţiile Academiei, executate pentru particulari.

« II. **Imprumuturi.** In cursul anului 1936 s'au împrumutat acasă la 2293 persoane, care au acest drept prin regulament s'au l-au obţinut, prin Comisiunea Bibliotecii, 4777 volume cu 3795 bilete de împrumutare. Deşi împrumutarea este bine mărginită prin regulamentul nostru, atât pentru persoane şi timp, cât şi pentru felul cărţilor ce pot fi împrumutate, acest serviciu este îngreuiat de abuzul pe care-l fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărţile împrumutate la timp, ci numai după reclamaţiuni repetate ce li se adresează în scris şi uneori numai după darea lor în judecată.

« Ajutorul ce dă Biblioteca noastră culturii naţionale se poate vedea din statistica cetitorilor pe ultimii cinci ani, arătat în tabela de mai jos:

TABELA IV

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1932	16 861	63.104	1 793	3 566
1933	19 323	63.984	1 838	3.465
1934	20 918	64.409	2 065	4 378
1935	20 294	65 915	2.142	5 139
1936	21 302	64 414	2.293	4 777

« III. **Cancelaria bibliotecii** a continuat şi în 1936 să execute toate lucrările de relaţie — prin corespondenţă — ale Bibliotecii, cu instituţiile sau particularii din ţară şi străinătate, privitoare la împrumuturi de cărţi, daruri şi schimburi de publicaţiuni, informaţiuni bibliografice

pentru cercetări şi studii ştiinţifice, comenzi de cărţi şi alte materiale necesare serviciilor Bibliotecii. Lucrările acestui serviciu, anexat pe lângă Catalogul Periodicelor, cer, atât prin importanţa şi varietatea lor, cât şi prin numărul lor din ce în ce mai mare, ca serviciul Cancelariei să fie organizat independent de lucrările de catalogare, şi cât se poate mai curând.

« IV. **Publicaţiunile bibliotecii.** Biblioteca începuse înainte de războiu o serie de publicaţiuni bibliografice menite să înlesnească studiile literare, istorice şi ştiinţifice. Toate aceste publicaţiuni au fost oprite din cauza războiului şi nu au putut fi continuate decât numai în parte Aceste publicaţiuni sunt·

« a) *Creşterea Colecţiunilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări Mulţumită fondurilor puse la dispoziţie de d-l Coleg Al. Lapedatu, în anul 1928, această publicaţiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creşterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând, din lipsă de fonduri, a se urma cu tipărirea ei, s'a hotărît să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărţile străine — daruri şi schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicaţiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicaţie 12 numere (5 broşuri) pentru anul 1932, care au fost trimise fără plată tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituţii culturale, biblioteci, etc. Incepând cu anul 1933, această publicaţie de mare folos a fost şi ea oprită din lipsă de fonduri. In 1935 s'a pregătit şi s'a dat la tipar o parte din « Creşterile » pentru Documente (anii 1920—1932) şi pentru Cabinetul Numismatic, care au şi apărut în 1936. Simţindu-se tot mai adânc nevoia unei asemenea publicaţii bibliografice, care să înfăţişeze, ca în trecut, creşterile tuturor secţiunilor Bibliotecii, s'a hotărît, în urma mijloacelor acordate, să se continue această publicaţie, deocamdată cu creşterile cele mai recente Sunt deci în curs de pregătire şi se vor pune în curând sub tipar *Creşterile* tuturor secţiunilor pentru anul 1936.

« b) *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărţi româneşti 1508—1830. Se publicase până acum două tomuri şi primele două fascicole din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărţi din anii 1508—1817. In 1934 s'a pus sub tipar celelalte fascicole din tomul III, cuprinzând anii 1817—1830, care au apărut în toamna anului trecut.

« c) *Publicaţiunile periodice româneşti* (ziare şi reviste). S'a tipărit până acum tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare Tomul II la care se lucrează, urmează să cuprindă indicele cronologice, pe localităţi, pe limbi şi pe materii, cum şi indicele pe nume proprii.

« De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicaţiilor periodice româneşti, în ordinea sistematică pe autori şi pe materii, pentru articolele şi materialele de natură ştiinţifică şi literară apărute în aceste publicaţiuni;

« d) *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele românești, care sunt acum în număr de 5423, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în care au fost descrise 728 manuscrise, în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr 729—1061 și este astăzi în pregătire tomul IV. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 un catalog de C. Litzica. Acum se pregătește pentru tipar, al doilea volum din catalogul manuscriselor grecești și s'a început lucrarea celui dintâiu volum al Catalogului documentelor slave. Publicarea acestor cataloage va ușura lucrul numeroșilor cercetători ai manuscriselor noastre, cari azi sunt siliți a pierde multă vreme pentru cercetarea lor.

« V. **Expozițiile bibliotecii.** Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii au putut fi cunoscute până acum aproape numai de specialiști, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puține din ele sunt publicate, cum se arată mai sus, cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

« Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziții, în care să se arate pe rând publicului categoriile mai de seamă de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic.

« Un modest început s'a făcut în 1925.

« Seria expozițiilor a început cu « *Presa periodică românească din anii 1820—1925* », în luna August 1925, cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Ințelegeri

« A doua expoziție: « *Cartea românească veche (1508—1830) și câteva portrete și stampe alese* » a fost organizată la 15 Martie 1926, fiind deschisă aproape 3 luni de zile.

« Cu ocazia Congresului Presei Latine, în 1927, s'a organizat din nou « *Expoziția retrospectivă a presei române* », care a fost deschisă în zilele de 30 Septemvrie—8 Octomvrie.

« In anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat o expoziție specială de operele, edițiile, manuscrisele, autografe, periodice, pe care le-a alcătuit, redactat sau la care a colaborat bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc , în legătură cu viața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă de la 3—10 Iunie

« Această expoziție — a 4-a — a fost urmată de aceea a Poeților Români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcțiunea Culturii Poporului.

« In 1931 s'a făcut, în luna Octomvrie, o expoziție de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini, iar în luna Noemvrie a aceluiași an o expoziție de portrete, vederi, tipuri și costume din țară.

« In anul 1932 s'a organizat, în luna Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie, o expoziție de hărți geografice.

« In 1933 au fost două expoziții. întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai, pentru Săptămâna Cărții, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octomvrie.

« In 1934, în legătură cu Congresul Asociaţiei Române pentru înaintarea ştiinţelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie—5 Mai, o expoziţie privind *Cartea ştiinţifică românească* în secolele 17—19, iar pentru Săptămâna Cărţii Biblioteca a organizat o nouă expoziţie, referitoare la *Cartea românească ilustrată*, care a fost deschisă dela 12 Mai—3 Iunie.

« Din iniţiativa d-lui Coleg Al Lapedatu, s'a organizat în anul 1935, cu prilejul împlinirii a 150 ani dela martiriul eroilor naţionali. *Horia, Cloşca şi Crişan*, o expoziţie comemorativă cu materialul dela Academie şi dela alte instituţii şi persoane, după arătarea şi cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legaţie. Expoziţia aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie. Tot în 1935 s'a organizat de către Serviciul Bibliotecii expoziţia « *Cartea şi presa bucureşteană* », cu ocazia Lunii Bucureştilor şi a Săptămânii Cărţii, care a fost deschisă publicului între 9 Mai—9 Iunie 1935.

In 1936, în timpul sesiunii noastre generale, biblioteca a organizat o expoziţie de *Calendare şi Almanahuri Româneşti*, deschisă pentru public între 10 Mai — 9 Iunie.

« Acestea sunt, Domnilor Colegi, lucrările executate de Biblioteca Academiei în 1936, a cărei activitate, dela an la an, este, precum se vede, în necontenită creştere şi pentru desăvârşirea căreia cerem întreg concursul Domniilor-Voastre. »

Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiilor,

General R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,

Dr. Gr. Antipa
G. Murnu
Preotul Niculae M. Popescu

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 17 MAI 1937

D-l Dr. GR. ANTIPA Vicepreşedinte, comunică următoarea telegramă expediată de d-l Alex. Lapedatu, Majestăţii Sale Regelui, cu ocazia deschiderii sesiunii generale a Academiei:

« Deschizând a 71-a sesiune generală, Academia Română roagă pe înaltul Protector şi Augustul său Preşedinte de Onoare să binevoiască a-i fi şi pe mai departe ocrotitorul generos şi îndrumător preţios. Ea prezintă Regelui culturii naţionale respectuoase omagii de credinţă şi devotament cum şi călduroase urări de sănătate şi vieaţă îndelungată pentru binele şi propăşirea neamului. »

La birou se depune următoarea propunere semnată de 12 d-ni colegi:

Domnilor Colegi,

« Subsemnații propunem ca alegerile de noi membri activi ai Academiei în locurile vacante să fie amânate pentru sesiunea generală ordinară din 1938.

Andrei Rădulescu, N Iorga, Em. Racoviță, G Țițeica, N. Bănescu, Dr Gr Antipa, R Rosetti, G. I Sisești, Dim. Pompeiu, Preotul Nicolae M. Popescu, I Simionescu, G. Murnu.

D-l Secretar general G ȚIȚEICA face o dare de seamă asupra însărcinării D-sale de a reprezinta Academia la pomenirea marelui pictor italian Giotto la 600 de ani dela moartea sa.

D-sa face o expunere și asupra participării sale la inaugurarea recentă a laboratoarelor Școalei Normale Superioare din Paris, cu care împrejurare D-sa a rostit următoarea cuvântare:

Monsieur le Président de la République,
Monsieur le Directeur,
Mes chers Camarades,

« Je viens de loin Je viens comme un pèlerin pour apporter à cette bonne et vieille École Normale le plus pur hommage des anciens élèves roumains. Je profite de ces moments solennels pour déclarer, non sans une certaine émotion, la fierté que je garde dans mon cœur d'avoir appartenu, comme élève étranger, à cette institution française du premier ordre.

« Il est particulièrement intéressant de constater à cette occasion que, par quelques-unes de ses meilleures institutions de culture supérieure, la France a réalisé, il y a déjà longtemps, la meilleure coopération intellectuelle entre les peuples; car, recevoir avec discernement, dans ses grandes Écoles, fermées en général, des jeunes gens de pays dont la culture n'a pas pu se développer librement en raison de circonstances historiques exceptionnelles, c'est, sans le moindre doute, une œuvre réelle de véritable coopération intellectuelle. Si j'ajoute que dans l'École où nous nous trouvons actuellement, on n'a jamais fait de distinction entre élèves français et élèves étrangers, que par conséquent les camarades étrangers ont toujours été considéré comme des camarades tout court, vous vous imaginez bien l'obligation que nous avons tacitement prise, d'être chez nous les dignes représentants du haut esprit normalien.

« Pendant mes trois années d'École Normale, il y a déjà 40 ans, sous la direction scientifique de Jules Tannery, dont le nom est pieusement inscrit dans tous les cœurs de ses anciens élèves, j'ai réussi à acquérir

cette discipline intellectuelle qui est à la base de toute activité scientifique. Tout ce que j'ai fait dans ma spécialité vient d'ici, de cette bonne et admirable source

« Avoir eu comme professeurs des savants illustres, avoir eu d'excellents camarades, scientifiques et littéraires, dont le souvenir ne s'effacera jamais de ma mémoire, avoir eu une bonne bibliothèque dont j'ai été souvent, pendant les vacances, le seul maître, — avoir eu par conséquent un admirable milieu matériel et intellectuel, favorable à la formation définitive de ma jeunesse, voilà les grands, les immenses avantages dont j'ai largement profité à l'École. Ma vie s'est déroulée, depuis cette époque déjà éloignée, en grande partie, sous l'impulsion des idées et des sentiments cueillis jour par jour dans les salles d'études et dans les couloirs de cette École, sous l'influence de mes chers camarades français

« Permettez-moi, pour finir, de répéter ce que j'ai déjà dit autre fois à Bucarest dans une conférence sur l'École Normale Supérieure: « Je puis affirmer, que moi Roumain, j'ai eu le rare bonheur, l'inestimable bonheur, d'être là dans cette École Normale, pleine des souvenirs du passé et de la jeunesse du présent, près du cœur de la France. J'en ai écouté les battements et j'en ai senti les pulsations et je crois que mon cœur s'est mis, petit à petit, à l'unisson. Mais, chut! on ne doit pas parler à haute voix de sentiments trop profonds »

D-l N. BĂNESCU face o dare de seamă asupra festivităţilor aniversării Centenarului Universităţii Naţionale din Atena, dela 18 Aprilie a. c., la care a luat parte ca reprezentant al Academiei Române.

D-l N VASILESCU KARPEN citeşte următorul *Raport al Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exerciţiul bugetar 1 Iulie 1935—31 Iunie 1936:*

Domnilor Colegi,

« Subsemnaţii, membri ai Comisiunii Financiare, am cercetat gestiunea patrimoniului Academiei pe exerciţiul bugetar 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936 şi am constatat că din veniturile prevăzute în buget de 20 363.504,55 lei s'a încasat suma de Lei 17.215.288,42 rămânând de încasat suma de Lei 3 148.216,13 adică rata pe Iunie din subvenţiile dela Stat (470 437), produsele dela cele 2 şcoli de agricultură, cupoanele dela diverse societăţi care plătesc cu întârziere dividendele, etc. care de regulă se încasează după 30 Iunie a fiecărui an

« In schimb avem încasări peste prevederile bugetare de Lei 8 737.211,53 după cum se arată mai jos

Cheltuelile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetare, cât şi cele neprevăzute, au fost efectuate pe baza mandatelor emise şi aprobate de Delegaţiunea Academiei

« Veniturile și cheltuelile pe anul bugetar 1935—1936, după cum rezultă din registre și din Raportul Contabilității, se prezintă astfel.

La venituri, încasări de		Lei 44 626 061,77
La cheltueli cu . . .	Lei 23 553 325,65	
la care se adaugă cheltuelile în plus dela Fondul T P Anastassiu din anii trecuți	Lei 2 740 581,50	Lei 26 293 907,15
A rezultat la 30 Iunie 1936 un sold de . .		Lei 18 332.154,62

care se află depus parte la Banca Națională, parte la Banca Românească și parte în casa Academiei.

« In acest sold este cuprins și numerarul disponibil al Fundațiunii Dalles de Lei 2 946 996,30, din care Lei 2 306 850, se află depuși la Banca Românească în cont special.

« Din raportul Contabilității și din situațiunile alăturate, se mai constată că pe lângă încasările ordinare prevăzute în buget, s'au mai încasat și lei 8 737 211,53 din subvențiuni dela Stat, dividende, produse dela școli rămase din exercițiul precedent, fonduri noui, etc.

« Pe de altă parte s'au cheltuit, pe lângă sumele prevăzute în buget, și suma de *Lei 10 111.829,90*, care reprezintă soldurile rămase de cheltueli din exercițiul precedent, pentru lucrări angajate în tipărituri, capitalizări la diverse fonduri conform regulamentelor respective, întreținerea Fundațiunii Dalles, cumpărare de efecte în locul celor ieșite la sorți, etc.

« Bugetul propriu al Academiei s'a încheiat la 30 Iunie 1936 cu un excedent de *Lei 29 769,78*.

« Deficitele rămase din exercițiul precedent, trecute asupra acestui an au fost.

« *Fondul Agarici* pentru Școala dela Moara Grecilor, a avut un deficit de	Lei	1 184 996,02		
din care s'a amortizat în 1935—36	»	196 266,—		
Deficit rămas			Lei	988.730,02
« *Fondul Tache P. Anastassiu*, pentru Școala dela Țigănești, a avut un deficit de .	Lei	2 426 781,—		
din care s'a amortizat	»	77 456,06		
Deficit rămas			»	2 349 324,94
« *Fondul Dr Păcuraru-Bianu*, deficit	Lei	97 777,65		
s'a amortizat	»	17 448,—	»	80 329,65
« *Fondul Dr Aurel Cosma*, deficitul este același de			»	93 112,20
« *Fondul General H. Berthelot*, a avut un deficit de .	Lei	205 888,—		
care s'a mărit în cursul anului cu dobânda plătită la împrumutul de Lei 100 000	»	11 250,—	»	217,138,—

« *Deficitul Bibliotecii :*

Deficitul reportat din exercițiul trecut a fost de	Lei 1.262.963,12		
la care se mai adaugă . . . . »	128.648,—	Lei	1 391 611,12
Totalul deficitului		Lei	5.120.245,93

care se trece pe anul 1936—1937.

« Deficitul Bibliotecii se va acoperi din venitul fondului format din Renta de Consolidare 3 % 1935, primită dela Stat în schimbul subvențiilor neîncasate în 1931 și 1933 și din sumele ce eventual vor rămâne necheltuite din bugetul de cheltueli al Bibliotecii la încheierea anului bugetar.

« In acest deficit s'au angajat disponibilitățile dela fondurile generale ale Academiei.

« Față de anul trecut deficitul s'a micșorat cu Lei 151.272,06.

« Efectele și acțiunile au fost de nominal Lei 133.479 590,— în valoare reală de Lei 65.597.479,— calculate după cursul zilei dela 30 Iunie 1936.

« Efectele sunt depuse la Banca Națională iar o mică parte se găsesc în casa Academiei.

« Pentru Bonurile de Impozite și suma neîncasată din subvențiuni din anul 1933, am primit Rentă de consolidare 3 % de nominal lei 2.480.500,— care este cuprinsă în totalul de mai sus.

« In afară de aceste efecte, mai avem la Banca din Roma aproximativ nominal Lei 3.000 000,— care nu au putut fi aduse încă în țară.

« Academia mai posedă efecte bulgărești, sârbești, ungurești, grecești și rusești, din care unele nu aduc niciun venit.

« Imprumutul făcut la Banca Națională pentru achitarea datoriilor defuncților I. Em. Pallady și N. Docan, este tot cel arătat în raportul anului precedent de Lei 3.618.000.

« Restul datoriilor s'a achitat cu numerar disponibil din casa Academiei dela fondurile generale ale Academiei, conform aprobării Delegațiunii Nr. 400 din 12 Fevruarie 1936.

« Subvențiile dela Stat s'au încasat regulat în rate lunare.

« Bilanțul general al Academiei a fost întocmit.

« Patrimoniul Academiei este de Lei 402 463.119,12.

« Acesta fiind rezultatul cercetărilor noastre, vă rugăm ca să dați descărcarea cuvenită pentru anul bugetar 1935—1936.

Membrii Comisiunii Financiare·
Preotul Nicolae M. Popescu, Dim. Pompeiu,
N. Vasilescu Karpen.

— Se ia act și se aprobă propunerea Comisiunii de a se da descărcare gestiunii Academiei pe 1935—1936.

Se realeg pentru a forma Comisiunea financiară a Academiei pentru exercițiul 1936—1937 d-nii *N. Vasilescu Karpen*, *Dim. Pompeiu*, *I. Nistor* și Preotul *N. M. Popescu*.

In programa lucrărilor figurând punerea regulamentelor Academiei în concordanță cu noile Statute, d-l General R. ROSETTI cetește următoarea propunere, însușită de Delegațiune, pentru modificarea art. 29 din Regulamentul pentru Biblioteca Academiei:

« Prescripția aliniatului 3 de sub articolul 29 a regulamentului pentru Biblioteca Academiei, de a nu se da permisuri cetitorilor decât pe timp de maximum un an, îngreuie serviciul și aduce plictiseală cetitorilor permanenți.

« De aceea propun ca, pe lângă permisele pe timp mărginit, să fie și permise permanente pentru acei cari lucrează în chip permanent în sălile noastre.

« In acest scop este nevoie să se intercaleze un nou aliniat (între actualele aliniate 3 și 4) redactat astfel:

« *Persoanelor care sunt învoite de mulți ani și care lucrează în chip permanent în sălile de cetire, manuscrise, stampe, numismatică, li se pot da, după aprecierea Conservatorului, permisuri permanente* ».

— Propunerea se aprobă.

D-l General R. ROSETTI cetește următorul referat cu propuneri pentru modificarea Regulamentului pentru Serviciile Academiei, — referat pe care de asemenea și l-a însușit Delegațiunea:

« Aplicația regulamentului pentru serviciile Academiei timp de un an, a arătat nevoia unor schimbări precum și a unor adăugiri.

« Art. 5 din regulament prevede ca să se înființeze câte un dosar personal pentru fiecare funcționar, alcătuit, pe lângă foile arătând starea civilă, studii, etc., din foile anuale

« Este nevoie să se fixeze când începe anul pentru care se dau notele. Delegațiunea, în ședința sa din 17 Noemvrie 1936, a aprobat ca notările să se facă pe ani calendaristici și anume în cursul lunii Ianuarie, pentru anul premergător, ceea ce îngădue să se facă din vreme propunerile de înaintare și să se stabilească plusul de cheltueli în bugetul următor

« Delegația, pentru temeiurile de mai sus și pentru a se pune capăt și intervențiilor și înaintărilor făcute în diferite epoce ale anului, a aprobat de asemenea, în ședința dela 15 Decemvrie 1936, ca înaintările să nu se facă decât pe ziua intrării în vigoare a noului buget — 1 Iulie

« Socotim că ar fi bine ca ambele aceste hotărîri să se treacă în regulament: 1) adăugându-se la al. *b* de sub articolul 5, după cuvântul *an* (din rândul întâiu) cuvântul *calendaristic ;* 2) la articolul 17 să se adauge un nou aliniat (intercalat între al doilea și al treilea) în următorul cuprins:

« *Inaintările nu se fac în cursul anului ci numai pe întâia zi a aplicării bugetului.*

« Executarea serviciului a arătat de asemenea nevoia creării unei noi clase de slujbași, intermediară între clasa funcționarilor și aceea a oamenilor de serviciu, clasă intitulată a funcționarilor ajutători.

«Aceşti funcţionari ajutători, meniţi a îndeplini servicii pentru care nu este nevoie de atâtea cunoştinţe ca la funcţionarii titraţi, ar urma să se recruteze printre acei cari au cel puţin 4 clase secundare.

«In acest caz ar trebui făcut regulamentului pentru servicii următoarele modificări

«La Art. 4 să se adaoge un prim aliniat:

«*Personalul Academiei Române este compus din*

«*Funcţionari;*

«*Funcţionari ajutători;* } *Cari fac de serviciu*

«*Oameni de serviciu şi rândaşi.* } *toată ziua*

«La Art 6 să se adaoge un al doilea aliniat, cu următorul cuprins·

«*Spre a fi numit funcţionar ajutător, cel propus trebue să fie Român şi absolvent a cel puţin patru clase secundare.*

«La Art 13 să se adaoge un nou aliniat·

«*Funcţionarii ajutători se împart în trei grade şi anume:*

«*Gradul I;*

«*Gradul II,*

«*Gradul III — stagiar.*

«La Art. 15, după arătarea salariilor funcţionarilor, să se adaoge:

«*Funcţionarul ajutător gradul I* . . . . 4 400 lei

» » » *II* . . . . . 4 000 »

» » » *III* . . . . 3 500 »

«La Art. 7 ar trebui, în interesul unei mai bune redactări, să se facă următoarele îndreptări:

«In rândul întâiu să se înlocuiască cuvântul *scriitori* prin. *funcţionari şi funcţionari ajutători.*

«La sfârşit ar trebui adăugat, ca o măsură de justiţie: *vestind pe cel în drept cu o lună înainte.*

«Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiilor mutându-se în noul local, nu se mai poate ocupa de depozitul de publicaţii; de aceea grija acestuia trebue să revină, ca în trecut, Secretarului general. In textul Art. 12 cuvintele: *Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiilor*, trebuesc deci înlocuite cu. *Secretarul general*

«La Art 17 al ultim ar trebui să se modifice rândul întâiu astfel.

«*Delegaţiunea poate numi, cu titlul provizoriu (art. 7), într'un loc devenit vacant, în ori şi ce grad şi o persoană străină...*».

G Ţiţeica, R Rosetti

— Se aprobă rând pe rând modificările propuse la articolele citate.

«D-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următorul raport asupra *Fundaţiunii «Ioan I Dalles»*·

«După cum se constată de toată lumea, *Fundaţia Dalles* şi-a câştigat în mişcarea noastră culturală şi artistică un loc definitiv. Incetul cu încetul, mai întâi persoane şi artişti izolaţi, apoi grupări culturale şi artistice au

făcut din sala Dalles un centru către care se îndreaptă regulat lumea doritoare de cultură şi de artă. Conferinţe izolate sau în cicluri, concerte de diferite feluri, expoziţii de pictură, sculptură, legătură artistică, ceramică şi covoare s'au ţinut în chip regulat în aceste săli, cari prin, aşezarea Fundaţiei şi prin înfăţişarea lor, atrag şi conferenţiari şi artişti, precum şi public din ce în ce mai numeros.

« De altfel, mai e un motiv direct material care explică succesul deosebit al sălilor Dalles, anume condiţiile favorabile în care sunt date Cu preţuri reduse, dar cu o necontenită întrebuinţare, Fundaţiunea îşi asigură un venit destul de frumos, Anul acesta venitul brut încasat a fost de 1.008.196 lei faţă de 1 016 200 lei anual trecut, deci cu o reducere de 8 000 lei, iar cheltuelile în care se cuprind şi unele amortizări au fost de 636 977 lei faţă cu 696 658,90 anul trecut, adică cu 60 000 lei mai puţin

« Cu multă chibzuială, ajutată de un personal devotat, în fruntea căruia e intendentul nostru d-l Stănescu, căruia ţin să-i aduc aici cele mai bune mulţumiri, pentru chipul foarte conştiincios cum îşi îndeplineşte sarcina grea, — administrarea Fundaţiei Dalles dă Academiei Române, pe lângă un venit sigur, dar şi un rol cultural care merită să fie preţuit după adevărata lui valoare »

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă cu mulţumiri adresate d-lui Secretar general pentru munca depusă în administrarea acestei Fundaţiuni.

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 18 MAI 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l General R. ROSETTI, spre completarea modificării aduse ieri articolelor 4, 6, 13 şi 15 din Regulamentul pentru Serviciile Academiei, propune a se adăuga la alineatul 2 al art. 14, care priveşte acordarea de gradaţiei funcţionarilor, următoarele cuvinte

« Funcţionarii ajutători nu au drept la acest spor ».

— Propunerea se aprobă.

D-l Preşedinte ALEX LAPEDATU luând în discuţie tot modificarea Regulamentului pentru Serviciile Academiei, propune ca după alineatul 3 al art. 17 să se adauge un al 4-lea alineat în următoarea cuprindere·

« Delegaţia este autorizată, în acest caz, să fixeze condiţii speciale de recrutare şi plată. »

— După o discuţie la care iau parte d-nii I Nistor, Andrei Rădulescu şi Alex Lapedatu, propunerea se aprobă

D-l E. RACOVIȚĂ cetește următoarea propunere pentru modificarea art. 9 din Regulamentul Premiilor Academiei, semnată de 9 domni membri:

« Modificarea, pe care avem onoarea s'o propunem, privește, parțial, art. 9 din Regulamentul pentru premii (Statute 1932, pag. 111).

« In acest articol se cere ca « întreg cuprinsul » scrierilor care sunt prezentate la premiile Eliade Rădulescu, Lazăr și Adamachi, să trateze despre « pământul sau neamul românesc, despre istoria sau limba românească ».

« Dacă o asemenea dispoziție este justificată pentru operele istorice și literare, ea este cu totul nepotrivită pentru cele științifice, căci restrânge foarte mult domeniul aprecierii și putinții Academiei de a sprijini munca științifică. Conform acestei restricțiuni, nu pot concura la premii decât numai operele de științe aplicate (cum sunt cele de geologie, de geniu și de biologie sistematică), dar sunt înlăturate majoritatea scrierilor științifice, ca acelea de anatomie, embriologie, istologie, fisiologie, matematică, fizică și chimie teoretică.

« Iată câteva exemple semnificative, în această privință. In anii trecuți au apărut, în Franța, două tratate importante, datorite unor români: unul despre anatomia și patologia creerului omenesc [1]), iar celălalt [2]) despre cultura țesuturilor în biologia experimentală. Ambele scrieri, importante, atât prin materialul lor documentar, cât și prin conținutul lor științific n'au putut fi propuse pentru a fi distinse de Academie, căci au fost scrise, bine înțeles, în limba franceză, deoarece erau destinate marii mulțimi de specialiști străini; iar din cauza naturii subiectului lor, nu s'a tratat în ele « despre pământul sau neamul românesc, despre istoria sau limba și literatura românească ». Din contra, scrieri de valoare relativ mult mai mică, au putut beneficia de sprijinul Academiei, numai fiindcă satisfăceau cerințele restrictive din Regulament.

« Motive de același ordin au stat la baza hotărîrii luate de secția științifică a Academiei, ca Buletinul ei să fie scris în una din limbile europeene mai răspândite.

« Pe baza acestor considerațiuni propunem ca operele scrise de români și în limbi străine, tratând orice cercetare executată într'o instituție științifică din țară, să poată fi premiate. »

I. Simionescu, D Voinov, G. Marinescu, G. Ionescu-Sisești, L. Mrazec, Vasilescu Karpen, Tr. Săvulescu, E. Racoviță, G. Țițeica.

— Se decide ca o Comisiune compusă din d-nii colegi Em. Racoviță, Th. Capidan și Silviu Dragomir să pregătească un proiect de Regulament al Premiilor.

---

[1]) Anatomie cérébrale Les noyaux gris et la région encéphalo-sus-optique, par Ch. Foix et *J Nicolesco* 578 pagini Masson Paris.

[2]) La culture des tissus en biologie expérimentele par *E. Crăciun.* 440 pagini, Masson Paris

D-l N. VASILESCU KARPEN citeşte următorul *Raport al Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exerciţiul bugetar expirat al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundaţiunii Elias a depus darea de seamă asupra exerciţiului 1936, întocmită de d-nii Dr. G. Marinescu şi V. Voinov, însărcinaţi cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanţul şi contul de venituri şi cheltueli sunt însoţite de tablouri cari cuprind situaţia patrimoniului şi operaţiunile ce s'au făcut.

« Averea Fundaţiunii se urcă la suma de Lei 385 060.511,81 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice şi acţiuni, imobile, cauţiuni, construcţia spitalului Elias, etc.

« Veniturile au fost de Lei 15 766 547,03, iar cheltuelile de Lei 6 538 978,25, deci a rezultat un excedent de Lei 9 227 568,78, care s'a trecut la Fondul pentru executarea dispoziţiunilor testamentare (spital, şcoli, fond de prevedere şi investiţiuni).

« La fondul pentru spital şi şcoli s'au mai încasat dobânzi şi cupoane în sumă de Lei 2.028 539 şi subvenţia dela Ministerul de Finanţe de Lei 1.000.000.

« Acest Fond a fost în 1935 de Lei 110.050 368,78. la care s'au adăugat sumele arătate mai sus şi deci la 31 Decemvrie 1936 fondul a fost de Lei 122.306 476,56.

« Fondul de prevedere şi investiţiuni a fost de lei 3 417.484,82

« Din cheltuelile Fundaţiunii, Academia a primit pentru anul 1936 suma de Lei 2.000.000 iar diverse instituţiuni de cultură şi binefaceri, pensii, ajutoare şi subvenţii membrilor familiei Lei 2 385.134 în total Lei 4 385.134

« Cheltuelile de contencios, întreţinerea localului Fundaţiunii, salarii, etc., sunt de Lei 2 153.844,25.

« Cheltuelile pentru construcţia spitalului dela 1932—1936 sunt de Lei 91.864.594.

« Suntem de părere să se aprobe socotelile gestiunii Fundaţiunii Elias, aşa cum sunt prezintate. »

Membrii Comisiunii Financiare:
Vasilescu Karpen, Preotul Nicolae M Popescu,
Dim. Pompeiu.

— După propunerea d-lui coleg I. Nistor, se amână discuţiunea pentru săptămâna viitoare.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU supune discuţiunii propunerea a 12 d-ni colegi, prezentată în şedinţa de ieri, de a se amâna alegerile nouilor membri activi în locurile vacante, la sesiunea generală din 1938.

D-sa aminteşte că în structura nouilor Statute s'a prevăzut lărgirea cadrului Secţiunilor dela 12 la 15 membri, în scopul ca, prin cei 3 membri nou aleşi la fiecare Secţiune, să fie reprezentate specialităţile care până atunci nu aveau reprezentanţi în Academie. Prin noile Statute s'a şi prevăzut timpul

de alegere pentru noii membri Şi anume în sesiunea generală din 1936 câte 2 membri în fiecare Secţiune, iar în sesiunea generală din 1937, cel de al treilea. Aşa dar propunerea de astăzi constitue o modificare a art. 47 din Statute, cerând înlocuirea anului 1937, cu anul 1938. Ea este făcută după Statute, în timp util. O supune discuţiunii.

D-l Vicepreşedinte ANDREI RĂDULESCU zice că această propunere nu e de fapt o modificare, ci e o acomodare a Statutelor noastre faţă de împrejurările de astăzi. In adevăr avem azi 6 membri activi dintre cei nou aleşi, care nu toţi îşi pot ţine discursurile de recepţie Dacă am mai alege încă 4, câte locuri vacante sunt şi dacă la aceştia am mai adăuga pe cei câţiva mai vechi, care nu şi-au rostit discursurile de recepţie, am ajunge la situaţia că am avea de ascultat în viitoarea sesiune generală peste 12 discursuri de recepţie Pentru aceste discursuri însă ne-ar trebui o sesiune de aproximativ 24 de zile, ţinând seama de spaţiul necesar de cel puţin o zi între discursurile de recepţie. Lucrul se vede dela sine cu neputinţă. De altă parte prin alegerile care s'ar face în această sesiune, nu s'ar garanta selecţia Noi facem de obiceiu alegerile de membri activi dintre membri corespondenţi Făcând în acest an alegeri de membri activi, am exclude dela selecţie pe cei 9 membri corespondenţi pe care îi vom alege în această sesiune

In sfârşit şi din alt punct de vedere nu e un mare câştig pentru Academie alegerea acum a încă 4 membri activi. Noui aleşi neavând discursurile de recepţie ţinute potrivit regulelor şi Statutelor noastre, nu li se vor putea încredinţa, din această cauză, însărcinări însemnate pentru Instituţiunea noastră

Amânarea propusă corespunde de altfel cu spiritul Statutelor noastre. Statutele noastre hotăresc prin art 47 sporirea numărului membrilor în mod evolutiv Astfel pentru 1936 s'a prevăzut în art 47 al Statutelor alegerea a câte 2 membri de Secţiune, iar pentru anul următor al celui de al treilea membru S'ar fi putut prevede dela început alegerea, în fiecare an, a câte unui singur membru de fiecare Secţiune, aşa că s'ar fi putut ajunge cu alegerile de membri până la sesiunea generală din 1938. Este ceea ce propunem acum spre folosul Academiei şi în special al Secţiunilor în vederea selecţiei pentru specialităţile neprezentate încă în Academie

D-l I NISTOR se uneşte la propunere Crede însă că discursurile de recepţie s'ar putea ţine nu numai în cursul sesiunii generale, cum ne obligă Statutele dar, şi în timpul anului, desigur cu aceeaşi mare solemnitate. Sugeră a se studia această idee.

D-l M SADOVEANU împreună cu d-l I. PETROVICI sunt de părere că propunerea de amânare, expusă de d-l coleg Andrei Rădulescu, să nu cuprindă şi cazul locului vacant prin decesul regretatului coleg Bianu.

— Se pune la vot propunerea de amânare şi se votează cu unanimitate ca alegerile pentru cele 3 locuri de membri activi nou create prin Statute să fie amânate pentru sesiunea generală din 1938.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 19 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l M. SADOVEANU comunică următoarele hotărîri luate de Secțiunea Literară în ședința dela 18 Mai curent:

« D-l Sextil Pușcariu amintește că, în 1939, se împlinesc 50 de ani dela moartea lui Eminescu Propune să se rezerve din fondurile de publicații ale secției o sumă pentru o lucrare în care să se reproducă unele bucăți caracteristice din manuscrisele poetului — și care să cuprindă și un studiu asupra operei intime de laborator a lui Eminescu

« Secția aprobă să se rezerve din sumele afectate publicațiilor o sumă de 300.000 lei »

« D-l Octavian Goga propune să se facă mai mult cu acest important prilej. Anume, să se propue Academiei să ia inițiativa ridicării unui monument poetului în Capitală.

« Secția aprobă

« D-nii Sextil Pușcariu și Șt Ciobanu propun ca să se sărbătorească și aniversarea morții lui V Alecsandri. Secția aprobă, în vederea acestui eveniment, să se decearnă premiul « Eliade Rădulescu » de lei 50.000, pe anul 1939, unei lucrări cu subiectul « Vieața și operele lui Alecsandri ».

D-l OCTAVIAN GOGA reluând chestiunea ridicării unui monument lui Eminescu în Capitală, propusă de Secțiunea Literară, arată că ideia vine dela d-l coleg Pușcariu, spre a se face astfel, în 1939, la împlinirea a 50 de ani dela moartea marelui poet, un act de pietate din partea Academiei față de memoria poetului. Secțiunea a mai aprobat, pentru același scop și publicarea unei lucrări în care să se reproducă bucăți din manuscrisele poetului precedate de un studiu asupra operii intime de laborator a lui Eminescu, întru cât din reproducerea facsimilelor s'ar degaja învățăminte pentru tânăra generație. Dar ne-am gândit că această publicație ar însemna prea puțin. Eminescu e călăuza noastră intelectuală. El a îndrumat și domină toată cerebralitatea românească. De aceea am socotit că e de datoria Academiei — și în același timp Instituția noastră ar da dovadă că știe a se pune în fruntea unei mari acțiuni publice — să hotărască ridicarea unui monument poetului în Capitală. In numeroase orașe de provincie poți vedea cel puțin bustul poetului. Capitala nu-l are nici până astăzi. Datoria Academiei s'ar împlini, dacă ar subscrie, într'un apel public, o sumă importantă, apel pe care l-am prezenta mai întâi Majestății Sale Regelui.

D-l Oct. Goga încheind, arată că această inițiativă ar onora Academia și o roagă s'o ia asupra-și.

D-l I. NISTOR se unește la propunere, întru cât crede că nu este admisibil ca să nu existe un monument al lui Eminescu în Capitală.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice că într'adevăr această idee, pornită din sânul Instituțiunii noastre, face onoare Academiei. Hotărîrile pe care, însă, le vom lua, trebuesc duse la bun sfârșit Trebue deci să dăm o deosebită atenție lucrurilor. Nu e suficient să facem apel la contribuția Majestății Sale Regelui și să subscrie Academia o sumă, care s'ar hotărî la formarea bugetului. Trebue, înainte de toate, ca să se ocupe cineva, în mod cu totul serios, în primul rând de adunarea fondurilor. Căci, dacă Academia ia această inițiativă, ea își ia, în acelaș timp, și răspunderea realizării monumentului în timpul, relativ scurt, de doi ani, adică până la 1939. In al doilea rând tot atât de mare atenție trebue dată execuției însăși a monumentului, lucru care nu este ușor Avem exemple de concursuri pentru monumente publice, — o spunem cu părere de rău — cu rezultate deplorabile. Academia nu poate patrona ridicarea unei statui, a lui Eminescu, care să nu fie demnă,— și prin concepția și prin execuția artistică — de importanța epocală a marelui poet al neamului. Atât pentru adunarea fondurilor, cât și pentru îngrijirea execuției monumentului, D-sa este de părere să se numească o Comisiune.

— Propunerea se aprobă și se aleg în Comisiune d-nii *N. Iorga*, *Oct. Goga*, *A C. Cuza*, *S Pușcariu* și *G Murnu*, care va lucra sub președinția d-lui coleg N. Iorga

D-l **Const. Moisil**, membru corespondent al Academiei Române cetește următorul *Raport despre activitatea Cabinetului Numismatic în anul 1936 :*

« Anul expirat a fost pentru Cabinetul Numismatic al Academiei Române o nouă etapă de progres pentru realizarea scopului ce și-a fixat și pe care l-a urmărit cu stăruință timp de o jumătate de veac.

« Este adevărat că unul dintre dezideratele cele mai arzătoare: repatrierea colecțiilor monetare, medalistice, ponderale și sigilografice evacuate în timpul războiului la Moscova nu s'a putut realiza anul trecut, spre marele nostru regret, dar sperăm că în urma unor noi intervenții ce se vor face, să putem obține și aceste colecții foarte prețioase pentru cunoașterea trecutului nostru, după cum am obținut și documentele și manuscrisele.

« Căci avem la Moscova nu numai colecția de monete vechi românești și cea de medalii românești, strânse amândouă de veneratul D A Sturdza, dar și vechea colecție a Statului, compusă din monetele antice dăruite de N Mavrus și completată de M. C. Sutzu și directorii Muzeului de Antichități cari s'au perindat înainte de războiul pentru întregirea României De asemenea cele mai rari și mai prețioase sigilii de metal între care patru bule de aur, extrem de rari, dela Domni munteni și moldoveni din veacul al XVI-lea, inelele sigilare de aur ale Doamnei Todosca, soția lui Vasile Lupu și ale fiului lor Ioan Vodă; cum și sigiliile de argint ale câtorva Domni fanarioți Adăugăm un număr de tezaure de monete vechi românești, achiziționate imediat înainte de războiu și cuprinzând piese de o mare raritate, cum și colecția de monete pontice dăruită în 1911 de către M. C. Sutzu

« Această scurtă înşirare a colecțiilor de monete, medalii şi sigilii, aflătoare actualmente la Moscova, ne permite să ne dăm seamă de valoarea excepțională pentru noi a acestor colecții şi de datoria ce o avem de a stărui din toate puterile ca să ne fie restituite cât mai curând.

« Un al doilea deziderat, care nu a putut fi realizat în cursul anului trecut, a fost numirea unui ajutor numismat. De o jumătate de veac Cabinetul Numismetic nu are decât un singur funcționar, care în acelaş timp trebue să îngrijească şi de muzeul ce există pe lângă acest cabinet. In fiecare an însă atât colecțiile numismatice, cât şi cele muzeistice se măresc, astfel că în momentul de față când avem numai monete în număr de peste 20 000 piese, iar medalii câteva mii; apoi ponduri, sigilii, etc. este imposibil unui singur om să facă față tuturor cerințelor unui serviciu atât de complicat De aceea rugămintea ce o facem şi de astă dată, cum am făcut-o în repețite rânduri, este să se prevadă în bugetul exercițiului viitor şi un post de ajutor numismat

« Cât priveşte activitatea propriu zisă a Cabinetului Numismatic în anul trecut, ea se înfățişează astfel:

« S'au achiziționat 581 monete vechi, între cari 7 depozite· unul de monete macedonene, thasiene şi dace găsit la Cojeasca (Dâmbovița), altul de antoniniani găsit la Camena (Tulcea), al treilea de monete medievale găsit la Reghin; al patrulea, cincelea şi şaselea de monete moderne găsite la Gărăgău (Teleorman), Aroneanu (Iaşi) şi Băleni (Covurlui), iar al şaptelea de monete vechi moldoveneşti găsit la Rachelu-Luncavița (Tulcea).

« De asemenea 27 medalii şi plachete, dintre care menționăm cea bătută de Ruşi la 1848 pentru înfrângerea revoluției ungureşti, placheta executată de d Lavrillier pentru Dr. I. Cantacuzino, medaliile pentru d ing Gigurtu executate de d. Emil Becker, medaliile monetăriei naționale, placheta « Monitorului Oficial », etc.

« S'au determinat şi identificat în cursul anului 2 831 monete prezentate de persoane particulare şi au studiat în biroul Cabinetului Numismatic 171 cercetători

« In sfârşit s'a redactat şi partea a 2-a din Creşterea Colecțiilor cuprinzând restul colecției M. C. Sutzu.

« Dintre donatori menționăm în primul rând Comisia Monumentelor Istorice, Ministerul de Interne, Prefectura Poliției Capitalei, Parchetele de Ilfov şi Durostor, maiorul Boureanu (Brăila) şi d Șt Capsa (Bucureşti) ».

D-l I. SIMIONESCU citeşte următorul *Raport al Comisiunii pentru acordarea burselor din Fondurile V. Adamachi, Leon S Arié, Ing. Petre şi Maria Lucaciu, Ilie Ştefănescu, N. Rătescu şi Apostol Papadopol:*

« Academia Română a destinat pentru bursierii ei din acest an şcolar suma totală de 204.800 lei, din care s'au acordat burse la doctoranzi în țară, la elevi ai Şcoalelor Politehnice, ai Liceului Industrial din Capitală şi la elevi ai Şcoalelor Superioare ori Elementare comerciale.

« Bursele s'au acordat din veniturile fondurilor *V. Adamachi*, *Leon S. Arié*, *Inginer Petre și Maria Lucaciu*, *Ilie Ștefănescu*, *N. Rătescu și Apostol Papadopol*

« Pe fonduri suma de 204 800 lei s'a distribuit și s'a folosit după cum urmează:

1. « Din venitul fondului *V. Adamachi* s'au acordat burse de câte 3000 lei lunar bursierilor: 1. Natalia Melnic, care-și prepară doctoratul la Facultatea de Științe din Iași cu o lucrare din Chimia fiziologică; bursa i s'a acordat pentru doi ani, până la Septemvrie 1938, fără drept de prelungire; 2. Albon Gérard, care este obligat să-și treacă doctoratul în Electrotehnică cu o lucrare preparată în laboratorul d-lui Prof. S. Procopiu dela aceeași Facultate de Științe din Iași. Bursa i s'a acordat pentru 2 ani, adică până la 31 August 1938.

« Tot din Fondul Adamachi s'a mai acordat o bursă de 2 000 lei lunar studentului Mazilu Panait, elev în anul III al Școlii Politehnice din Capitală, Secția Construcții.

2. « Din venitul donațiilor d-lui *Leon S. Arié* s'a acordat o bursă de 800 lei lunar elevului Popa Bazil, din anul II al Școlii Politehnice din Timișoara Al doilea bursier, Ghețu Waldemar, a sfârșit în cursul anului cursurile Școlii Politehnice din Capitală. Bursa sa a devenit astfel vacantă.

« 3. Bursa *Inginer Petre și Maria Lucaciu*, de 2.000 lei lunar, s'a acordat în continuare elevului Bilețchi Mircea, dela Școala Politehnică din Timișoara. Bursierul a terminat cu succes cursurile Școlii în Martie trecut. Asupra acordării bursei în viitor și asupra cuantumului ei, urmează a se decide de plen în această sesiune generală, conform Regulamentului Fondului Lucaciu.

4. « Din venitul *Fondului Ilie Ștefănescu* s'a acordat o bursă de 1 000 lei absolventului Liceului Industrial din Capitală Ogescu Ion, pentru un an, cu începere din Ianuarie 1937. Scopul acestei burse, acordată cu dreptul de prelungire pentru încă un an, este ca bursierul să se perfecționeze într'o fabrică spre a deveni cetățean cu carieră liberă și folositoare țării.

5. « Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a acordat în continuare elevului Zăluță S. Constantin, din clasa a VIII a Liceului Comercial de băieți « Nicolae Krețulescu » din Capitală.

6. « Din venitul *Fondului Apostol Papadopol* s'au dat ajutoare trimestriale de câte 150 și 90 lei la câte 10 elevi ai Liceului Comercial și ai Școalei Elementare Comerciale din Galați.

7. « Bursele de câte 3.000 lei lunar, din venitul *Fondului C. G Vernescu*, hotărîte a se da prin concurs la licențiați ai Facultății de Drept și ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală, pentru studii de doctorat și de specializare în țară, nu s'au putut acorda, — rezultatul concursului arătându-se nesatisfăcător chiar din faza înscrierilor la concurs, deși se făcuse o întinsă publicitate a burselor prin ziare și la cancelariile școlilor respective.

« Propunerile Comisiunii pentru viitor sunt următoarele:

1. « Din fondul V. Adamachi se menţine încă pe un an bursele de câte 3.000 lei date D-rei Natalia Melnic şi a d-lui d'Albon Gérard, înfiinţându-se o nouă bursă de 3 000 lei pentru doctorat, pusă la dispoziţia Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi pentru un licenţiat în zoologie. Concursul se va ţine la sfârşitul lunei Septemvrie după normele stabilite, iar bursa se va acorda ca şi la ceilalţi pe termen de 2 ani.

« Se acordă, după recomandarea specialiştilor, o bursă de specializare de 5 000 lei lunar d-lui Dr. Ilie Popa pentru studiul matematicii pentru un an la Roma, iar d-lui Dr. Victor Tufescu (Prof. Braşov str. Prundului) pentru studii de specializare în geografie-fizică la d-l Prof. E. de Martonne la Paris. Bursele vor fi pentru un an începând pentru d-l I. Popa dela 1 Iunie, şi pentru d-l Tufescu dela 1 Septemvrie 1937 şi nu se vor prelungi Bursierilor, conform obiceiului urmat, li se va plăti drumul dus şi întors cl II-a.

« Se acordă ca şi anul trecut suma de 15.000 lei fostului bursier Dr. N. Moroşanu (Chişinău Str. Viilor 76) pentru recoltarea de fosile vertebrate din Basarabia ce vor fi predate Laboratorului de Paleontologie din Bucureşti, precum şi de urme paleolitice, care după studierea lor de către dr. Moroşanu vor reveni, ca dublete, aceluiaşi laborator. Suma se va acorda în luna Iunie pentru campania de vară din anul 1937.

« Se menţine bursa de 2000 lei studentului Mazilu Panait dela Şcoala Politehnică din Bucureşti până la terminarea studiilor.

2. « Se menţine bursa de 800 lei studentului Popa Bazil dela Şcoala Politehnică din Timişoara, acordându-se altă bursă tot de 800 lei altui student, prin concurs, în locul d-lui Gheţu Valdemar care şi-a terminat studiile.

3. « Rămâne ca plenul — conform regulamentului Lucaci — să decidă asupra bursei de 2000 lunar ramasă vacantă, prin terminarea studiului de către studentul Bileţchi Mircea tot dela Politehnica din Timişoara.

4. « Se prelungeşte încă pe un an bursa absolventului liceului industrial Ogescu Ion, până la 1 Iunie 1938, dacă se va dovedi că bursierul a urmat prescripţiunile bursei din anul trecut

5. « Bursa N. Rătescu de 120 lei lunar se va acorda în anul acesta unui elev dela liceul comercial de băeţi N. Kreţulescu din Capitală după absolvirea actualului bursier Zăluţă S. Constantin.

6. « Se va proceda la fel ca şi anul trecut cu ajutorul din Fondul A. Papadopol.

7. « Rămâne ca delegaţia să decidă asupra modalităţii ţinerii concursului pentru bursa de 3000 lei lunar din Fondul Vernescu, ce trebue de dat la Academia de Inalte Studii Comerciale şi industriale din Bucureşti ».

P. Bogdan, I. Simionescu, G. Ţiţeica

Cu privire la bursa Lucaciu, din *Fondul Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, se decide ca în viitorul an şcolar să se dea unui student al Şcolii Politehnice din Bucureşti, în condiţiile regulamentului şi în valoarea care se va stabili de Delegaţiune potrivit disponibilităţilor.

In privința celor două burse de câte 3000 lei, din *Fondul C. G. Vernescu*, pentru doctorat și specializare, rămase neacordate din anul școlar trecut, se va urma conform propunerii Comisiunii.

— Raportul Comisiunii se ia spre cunoștință în total și se aprobă.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 20 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX LAPEDATU.

D-l S. MEHEDINȚI face o comunicare despre « *Academia Română și Junimea dela Iași* ».

D-l Președinte ALEX LAPEDATU, înainte de a ridica ședința publică, salută pe d-l Lucian Blaga care vine pentru întâia oară la ședințele Academiei, după alegerea D-sale ca membru al Academiei Române. D-l Președinte arată că Academia Română, deși tradiționalistă, ca toate instituțiile similare, n'a fost totuși împiedecată de aceasta să țină seamă de nouile curente literare și filosofice manifestate în mișcarea noastră culturală de după războiu. Spre a da expresie acestei preocupări, Academia Română a ales în anul trecut membru al ei la Secțiunea Literară pe d-l Lucian Blaga. Credem că talentul D-sale se va contura și se va desăvârși în contactul cu Instituțiunea noastră și va ajunge să fie de mare folos activității Academiei Române. Potrivit tradiției și protocolului Instituțiunii noastre, d-l Președinte urează d-lui Lucian Blaga: « Fiți bine venit între noi ».

D-l LUCIAN BLAGA zice:

Domnule Președinte,

« Ingăduiți-mi vă rog să vă mulțumesc cu toată căldura pentru măgulitoarele cuvinte ce ați binevoit să rostiți Fiind slujbaș al țării în străinătate, regret foarte mult că de abia astăzi mă pot prezenta în fața Domnilor Voastre, spre a-mi exprima recunoștința pentru încrederea ce mi-ați acordat-o alegându-mă membru activ al acestei înalte instituții de cultură. Sper să biruesc în fiecare an cel puțin odată impedimentul distanței, spre a adăuga silințele mele la silințele atât de rodnice ale Academiei Române. Nădăjduesc însă și mai mult să-mi pot înfiripa cu timpul, sau chiar foarte curând, un rost în țară, și să pot lua astfel parte la lucrările Academiei așa cum se cuvine și așa cum o doresc eu însumi din tot sufletul. D-le Președinte, d-lor Membri, Vă mulțumesc ».

D-l GH. IONESCU-ȘIȘEȘTI a expus rezultatul examinării chestiunii Școalelor de Agricultură ale Academiei și al demersurilor făcute de D-sa

la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, potrivit însărcinării ce i s'a dat în şedinţa dela 15 Mai curent.

După ce a înfăţişat diferitele soluţii care ar duce la o mai bună funcţionare a Şcolilor, D-sa a fost de părere că singura soluţie realizabilă, în împrejurările actuale, este ca Ministerul să delege Academiei Române puterile sale pentru disciplinarea şi pentru sancţionarea personalului şcolilor, votându-se spre acest scop o lege sau făcându-se un decret-lege spre a se lua putinţa celui sancţionat să apeleze la Contenciosul Administrativ. D-sa a arătat că a luat înţelegere cu organele de răspundere ale Ministerului asupra întocmirii acestei legi, preparând astfel în totul soluţiunea.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Alex. Lapedatu, Gh. Ionescu-Şişeşti, I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, General R. Rosetti, Em Racoviţă şi G. Ţiţeica, se aprobă soluţiunea propusă de d-l coleg Gh. Ionescu-Şişeşti şi se decide ca, în acelaşi timp, Comisiunea Şcoalelor să examineze şi să propună pentru anul viitor reorganizarea Şcoalelor în şcoale de tip folositor agriculturii

---

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ
DELA 21 MAI 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Civilizaţia românească în apropierea anului 1870 şi normele sale naţionale* ».

D-l M. SADOVEANU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare dela 20 Mai, prin care se recomandă spre a fi aleşi membri corespondenţi în Secţiune d-nii Tiberiu Brediceanu şi F. Ştefănescu-Goangă.

D-l ŞT. CIOBANU ceteşte următoarea sa dare de seamă asupra distribuţiei ajutoarelor şcolare din venitul Fondului Fătu în anul şcolar trecut:

« Pentru anul şcolar trecut Academia a destinat suma de 37.000 lei din venitul Fondului I. Fătu pentru procurarea de cărţi didactice de curs primar şi împărţirea lor în mod gratuit la şcolari săraci, fii de ţărani, din judeţele Tighina şi Lăpuşna, în conformitate cu deciziunea luată de D-voastre în şedinţa dela 19 Mai a trecutei sesiuni generale.

« Cu procurarea şi distribuirea acestor ajutoare şcolare a binevoit a se însărcina colegul nostru d-l Şt. Ciobanu, membru în Comisiunea pentru administrarea Fondului I. Fătu. D-lui coleg Ciobanu i s'a trimis în Septemvrie 1936 suma arătată, lăsându-i-se, bineînţeles, toată libertatea de a-şi alege mijloacele cele mai potrivite pentru împlinirea prevederilor testamentare ale generosului testator în anul expirat. D-sa va binevoi a ne da amănuntele distribuirii ajutoarelor.

«Pentru acest an suma care s'a înscris în buget din venitul acestui fond şi pentru acelaşi scop este tot de 37 000 lei.

« Comisiunea propune ca în acest an ajutoarele să se împartă în jud. Hunedoara, Odorhei şi Maramureş »

Alex. Lapedatu, Şt. Ciobanu.

— Se aprobă şi se exprimă mulţumiri d-lui coleg Ciobanu.

Pentru viitorul an şcolar, fiind înscrisă în buget, din venitul acestui fond, suma de 37 000 lei spre a fi distribuită ca ajutoare la şcolari săraci fii de ţărani, după o discuţiune la care iau parte d-nii Silviu Dragomir, I Simionescu şi I. Nistor, se decide ca ajutoarele să se împartă în judeţele Maramureş, Hunedoara şi Odorheiu.

D-l PETRE BOGDAN comunică rezultatul concursului pentru premiul Lecomte du Nouy, ţinut în Martie trecut, sub preşedinţia D-sale, cu elevii Academiei de Arte Frumoase din Iaşi. Comisiunea a propus ca suma de 3 000 lei, valoarea premiului, să fie împărţită în mod egal între 4 candidate reuşite la concurs.

D-l P. Bogdan propune a se admite rezultatul concursului.

— Propunerea se aprobă.

D-l SEXTIL PUŞCARIU citeşte următorul raport al Comisiunii *Dicţionarului limbii române :*

Domnilor Colegi,

«Prin chemarea Colegului nostru *Th. Capidan* la Bucureşti, Dicţionarul Academiei pierde pe unul din colaboratorii săi de căpetenie. Sunt aproape treizeci de ani de când Th. Capidan a început să lucreze la marea operă lexicografică şi — în afară de întreruperea pricinuită de marele războiu şi de anii imediat următori — D-sa a continuat să ne dea, până în anul trecut, valoroasa şi devotata lui colaborare. Partea I din volumul II, cuprinzând literele F până la J sunt, în prima redacţie, opera D-sale, pentru care îi aducem cu acest prilej cele mai sincere mulţumiri.

« In locul d-lui Capidan ne-a făgăduit să-şi reia colaborarea membrul nostru corespondent, d-l *Alecu Procopovici*, profesor la Universitatea din Cernăuţi, împreună cu d-l *Ştefan Paşca*, docent la Universitatea din Cluj, care s'a adeverit un colaborator iscusit şi plin de abnegaţie.

« D-l Paşca a lucrat anul trecut la litera C, ajutând pe cel mai vechiu colaborator, pe d-l *C. Lacea* să termine redacţia primă a celei mai lungi litere din alfabetul nostru care, singură, formează partea II a primului volum. Am putut tipări în anul acesta, pe lângă litera J întreagă şi începutul lui L, două fascicole din C şi avem materialul cules pentru a treia fascicolă (până la cuvântul *Crăciun*).

« De o jumătate de an a început să ne dea prețioasa-i colaborare și d-l *D. Popovici*, profesor de literatura modernă la Universitatea din Cluj, care a terminat întâia redacție a cuvintelor: BALĂ-BĂPĂRA și BARNIC-BĂZVOCA.

D-nii *I. A. Rădulescu-Pogoneanu* și *Teodor Naum* continuă să facă ultimă revizie a redactării, iar d-l *Yves Auger* să revadă traducerea franceză »

— Se ia act și se aprobă.

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ
DELA 22 MAI 1937

Președinția d-lui Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

D-l G. PETRAȘCU își rostește discursul de recepție despre « *O privire asupra evoluției picturii românești* ».

D-l C RĂDULESCU-MOTRU rostește Răspunsul.

Din partea mai multor d-ni Colegi se face propunere scrisă spre a fi ales membru de onoare d-l Arhitect N. Ghika-Budești.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, comunică hotărîrea Secțiunii Științifice luată în ședința dela 21 Mai curent, că Secțiunea a ales pentru a fi propuse plenului spre votare, ca Membi corespondenți, pe următoarele persoane: d-nii C. Motaș, H. Hulubei, M. Gușuleac și P. Sergescu.

După propunerea d-lui Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU se decide ca din venitul fondului Elena Simu să se dea în acest an 100 000 lei Secțiunii Istorice și 100 000 lei Secțiunii Științifice, pentru facerea de publicațiuni de istorie și de științe, conform prevederilor testamentare.

Se primesc cu unanimitate de voturi, sub beneficiu de inventar, legatele testate de defuncții Gh. Stan-Roman, Aurelia Nenovici, Ioan Michail, Mihail Vâlsan, donațiunea d-nei Margareta Jecu și se lasă pe seama Delegațiunii hotărîrea cu privire la acceptarea legatului lăsat de defuncta Elena Sturdza-Scheianu, după terminarea inventarierii averii succesorale.

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ
DELA 24 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l GH. IONESCU-ȘIȘEȘTI își rostește discursul de recepțiune despre « *Desvoltarea studiilor despre sol în România* ».

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA citește Răspunsul

Luându-se în discuție modificarea *Regulamentului general pentru lucrările Academiei*, după propunerea d-lui I. Lupaș și după o discuțiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Alex. Lapedatu și Dr. Gr Antipa, se decide ca discutarea și votarea acestui regulament să se amâne la viitoarea sesiune generală, Delegațiunea fiind autorizată să aplice până atunci regulamentul în conformitate cu nouile Statute.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 25 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU amintește că în fiecare an avem de folosit pentru opere culturale venitul Fondului C. G Vernescu. După ce D-sa arată cum s'a întrebuințat venitul anului expirat, propune ca din venitul de aproximativ 230.000 lei al Fondului, pe anul în curs, să se atribue câte 50 000 (cincizeci mii) lei Secțiunilor Istorică și Științifică, iar 50.000 (cincizeci mii) lei pentru un premiu lucrărilor juridice, așa cum s'a dat și în anul trecut.

— Propunerea se aprobă.

Trecându-se la ordinea de zi d-l Secretar general citește următorul *Raport al Delegațiunii Academiei asupra proiectului de buget al Academiei Române pe anul 1 Iulie 1937—30 Iunie 1938:*

Domnilor Colegi,

« Avem onoare a vă prezenta proiectul de buget pentru anul 1 Iulie 1937—30 Iunie 1938, care se prezintă la venituri cu Lei 26.965.418,02 deci față de cel actual cu un plus de Lei 1 686 175,25 provenit din veniturile capitalizărilor făcute și prin fonduri noui venite după 1 Iulie 1936.

« Bugetul cuprinde două părți:

1. « *Bugetul propriu al Academiei*, cu venit de	Lei	6 345 591,75
iar la cheltueli cu	»	6 326.724,—
rezultând un excedent de	»	18 867,75

« Am numit un inginer silvic pentru serviciul silvic al Academiei și am prevăzut 4 funcționari noi la serviciul Cancelariei.

« Am dat fiecărei Secții câte lei 400.000, — pentru tipărituri.

« Pentru Dicționar am dat aceleași sume ca și în bugetul în curs: Lei 50.000 dela Fondul Zappa, Lei 100 000 dela Fundația Ferdinand și lei 30.000 din bugetul propriu al Academiei care cu celelalte venituri fac în total Lei 410.889,50.

« Biblioteca figurează cu suma de Lei 4 982.535, din care Lei 70.000, este amortisment din deficitul anilor trecuţi.

« Am prevăzut 4 funcţionari noi din cari doi vor fi plătiţi din bugetul propriu al Academiei

2. « *Fondurile speciale* cu cheltueli anuale şi cu cheltueli periodice. După deducerea prelevărilor Academiei, venitul s'a trecut la cheltueli conform obligaţiunilor testamentare.

« *Bugetul Şcoalelor* se prezintă astfel:

a) « Bugetul Fondului I. C. Agarici se urcă la Lei 649 730, din care Lei 157.000, este amortisment din deficitul anilor trecuţi de Lei 988 730,02.

b) « Bugetul Fondului T. P. Anastassiu se prezintă cu suma de Lei 1.820 527, din care Lei 280.000, este amortisment din deficitul anilor trecuţi de Lei 2 349 324,94.

* * *

« *Bugetul general* pentru anul 1 Iulie 1937—30 Iunie 1938 se prezintă la venituri cu			Lei	23 757 643,60
« Plus Fondul de rezistenţă al Cheltuelilor Generale ale Academiei			»	3 207.774,42
Total			Lei	26 965 418,02
« Iar la cheltueli.				
Cheltueli proprii ale Academiei	Lei	6.023 524,—		
Bugetul Dicţionarului . . .	»	410.889,50		
» Bibliotecii	»	4.982 535,—		
» Fondului Agarici . .	»	649 730,—		
» » T. P. Anastassiu	»	1 820 527,—		
Bugetul Fondurilor speciale şi cu cheltueli anuale	»	9 659 281,85		
Bugetul idem cu cheltueli periodice	»	192.288,50	Lei	23 738 775,85
Rămân disponibili			Lei	3.226 642,17

şi anume:

Lei 3 207 774,42 la Fondul de rezistenţă al Cheltuelilor Generale şi
» 18.867,75 excedent din bugetul propriu al Academiei
Lei 3 226 642,17 după cum se vede mai sus

Delegaţiunea Academiei Române:

Preşedinte: *Al. Lapedatu*

Vice Preşedinţi: *Dr Gr Antipa*, *Andrei Rădulescu*, *C. Rădulescu-Motru*

Secretar General: *G. Ţiţeica*

D-l G ȚIȚEICA prezintă și anexele raportului privitoare la situația veniturilor generale, la cheltuelile generale, la diferitele fonduri ale Academiei cu destinații speciale, la bugetul Bibliotecii, la cel al Dicționarului limbii române, al Școlilor de Agricultură și al salariilor funcționarilor:

Bugetul propriu al Academiei se prezintă la venituri cu suma de Lei 6.345 591, iar la cheltueli cu suma de Lei 6 326.724, rezultând și un mic excedent de Lei 18.867

— După propunerea d-lui I Nistor, Comisiunea financiară împreună cu d-l Vicepreședinte Andrei Rădulescu, din partea Delegațiunii, se retrag pentru a revizui proiectul de buget.

La ordinea de zi fiind modificarea Regulamentului pentru fondul de pensiuni al personalului Academiei Române, d-l Președinte supune discuției și votării articol cu articol anteproiectul întocmit de Comisiunea special numită spre acest scop.

Se votează cu unanimitate de voturi articolele 1, 3 și 4 în următoarele texte propuse de Comisiune, art. 2 și 5 rămânând neschimbate:

« *Art. 1.* — Academia Română înființează cu începere dela 1 Iunie 1908 o casă de pensiuni pentru funcționarii și oamenii de serviciu de orice fel, atât din birourile centrale, cât și pentru personalul din serviciile administrației exterioare, care este plătit direct de Academie și căruia i se face rețineri din salariu.

« *Art. 2.* — Neschimbat.

« *Art. 3.* — Personalul ce se va găsi în funcțiune la data de 1 Iulie 1937 și care sub vechiul regulament nu avea dreptul la pensiune, va putea, vărsând reținerile cuvenite la Casa Academiei Române, să se bucure de drepturile recunoscute prin acest regulament.

« *Art. 4* — Se suprimă numai alineatul *i.* Restul neschimbat.

Trecându-se la art 6 d-l Președinte *ALEX. LAPEDATU* comunică următorul text propus de Comisiune:

« *Art. 6* — Pensiunile se acordă prin deciziunile Delegațiunii, intemeiate pe raportul motivat al Directorului Serviciului din care face parte funcționarul, raport confirmat de Secretarul General al Academiei Române sau de Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiilor.

« In cazuri de boale incurabile bine constatate, infirmități vădite, care ar face pe funcționar impropriu pentru serviciu, sau alte cauze de forță majoră apreciate de Delegațiune, funcționarul poate fi trecut la pensie cu următoarele sume, calculate după media salariului primit în mână în ultimii trei ani de serviciu:

« După 10 ani de serviciu împliniți, 25 la sută din media de salariu mai sus arătată.

« După 20 ani de serviciu împliniți 40 la sută.

« După 25 ani de serviciu împliniți 55 la sută.

« După 30 ani de serviciu împliniți 75 la sută.

« După 35 ani de serviciu împliniți 90 la sută

« Timpul servit în războiul pentru întregirea neamului se va socoti îndoit, indiferent dacă la epoca mobilizării funcționarul era sau nu în serviciul Academiei Române

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA ridică obiecții cu privire la scara pensiilor dela alineatul 3, care nu merge gradat și nu urmărește o normă.

D-l General R. ROSETTI arată că o delegație de funcționari care s'a prezentat D-sale ca și proiectul de pensii întocmit de Contencios, au propus o scară de creștere anuală a pensiei, după modalitatea legii generale a pensiilor. Anume, după 10 ani de serviciu împliniți pensia să fie de 25 % din media ultimilor trei ani, iar de aci înainte să se acorde anual un plus de 3 %. Pentrucă această creștere anuală ar duce la totaluri mai mari de 90 % din media salariilor pe ultimii trei ani, cât se prevede ca pensie maximă pentru 35 ani de serviciu în regulamentul actual al pensiilor, funcționarii au propus ca pensia cea mai mare să nu treacă de un plafon de 90 %.

— După o discuție, la care iau parte d-nii Secretar general G. Țițeica, Alex. Lapedatu, I Lupaș și General R. Rosetti, se rezervă alin. 3 din art. 6 spre a fi studiată de d-l Secretar general scara creșterilor propuse de funcționari.

Se pune în discuție Articolul nou, care devine art 7 în următoarea cuprindere·

« *Art. nou.* — Drepturile la pensiune pentru vechime de serviciu se pot dobândi când persoana îndreptățită conform prezentului regulament a împlinit vârsta de 65 ani.

« Drepturile la pensiune pentru vechime de serviciu se regulează după normele arătate în art 6 din prezentul regulament.

— După o discuțiune, în care d-l General R. Rosetti arată că funcționarii au cerut ca vârsta de 65 ani, prevăzută în al. 1 să fie scăzută la 57, se aprobă textul propus de Comisiune, — păstrându-se vârsta de 65 ani.

Art 7 rămâne neschimbat în redacția din 1933.

Art 8 se votează cu unanimitate în următoarea cuprindere:

« *Art. 8.* — Funcționarii cu serviciul de peste 10 ani demisionați sau înlocuiți de Academie, în afară de cazurile prevăzute de art. 19 din acest regulament, au dreptul la pensiune după normele stabilite în art. 6 și li se acordă pensiunea numai la vârsta de 65 de ani ».

Art. 9—15 rămân neschimbate.

Art. 16 se votează în următorul text propus de Comisiune:

« *Art 16* — Văduva nu are drept la pensiune dacă celebrarea căsătoriei s'a făcut după trecerea la pensie a soțului.

« Dacă celebrarea căsătoriei s'a făcut înainte de ieșirea la pensie a funcționarului, care la căsătorie avea mai mult de 50 ani, văduva nu va avea drept la pensie decât dacă va fi conviețuit cu soțul său cel puțin cinci ani și în acest caz va primi o treime din pensia soțului, iar dacă va fi conviețuit cu soțul său zece ani, va avea drept la jumătate din pensiunea pe care o primea soțul.

« Când din această căsătorie s'au născut copii, drepturile la pensiune vor fi regulate după dispozițiile art. 10 din regulamentul de față ».

Art. 17—19 neschimbate,

Art. 20 se votează în următoarea cuprindere:

« *Art. 20* — Acest Regulament intră în vigoare la 1 Iulie 1937 ».

Trecând la discutarea art 6, alin. 3, rezervat, d-l Secretar general constată că calculul arată că la 35 de ani de serviciu s'ar ajunge la o pensie de 100% dacă se adoptă cota anuală de creștere de 3%. Funcționarii au propus un plafon de 90% spre a înlătura acest inconvenient Prin acest plafon nu se mai adaugă nimic la pensia funcționarului bătrân, adică în apropierea trecerii la pensie, fapt care ar constitui o nedreptate.

D-l General R ROSETTI propune ca dela 10 până la 25 ani serviți cota de creștere anuală să fie de 2%, iar în restul anilor până la ieșirea la pensie această cotă să fie de 3%, păstrându-se plafonul de 90% peste care să nu poată trece nicio pensie.

— Propunerea întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU propune votarea proiectului pentru fondul de pensiuni al personalului Academiei în general

— Proiectul se votează cu unanimitate de voturi.

D-l I. NISTOR arată că Comisiunea financiară retrăgându-se împreună cu d-l coleg Andrei Rădulescu, din partea Delegațiunii, spre a examina proiectul de buget, după discuția urmată în Comisiune a găsit bine întocmit proiectul de buget care și l-a însușit cu mici modificări.

D-sa aduce mulțumiri Delegațiunii pentru buna întocmire a proiectului și pentru buna administrare a fondurilor Academiei și propune să se voteze bugetul cu modificările arătate

— Bugetul se votează cu unanimitate.

D-l General R ROSETTI reînoește protestul său de executor testamentar al def. G-ral H M Berthelot că Academia n'a putut acorda burse din fondul testat de ilustrul general.

— După o discuție, la care iau parte d-nii Alex. Lapedatu, S. Dragomir, S. Pușcariu, Andrei Rădulescu, I Nistor, N. Bănescu, I. Lupaș, O. Goga și N. Iorga, d-l general R. Rosetti se alătură la propunerea, adoptată, a d-lui N. Iorga de a se interveni la Ministerul Apărării Naționale pentru subvenționarea burselor în străinătate prevăzute în testamentul Berthelot.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 26 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

Pr. N. M. POPESCU comunică că Secțiunea Istorică, în ședința sa de astăzi, a recomandat pe d-l I Matei spre a fi ales Membru corespondent în locul regretatului coleg Gh. Ghibănescu și că a amânat pentru sesiunea generală din 1938 recomandarea unui candidat pentru al doilea loc vacant de Membru corespondent în Secțiune. Secțiunea a votat și recomandarea d-lor Mercati și Grandijs ca Membri corespondenți la Secțiunea Istorică.

D-l N. BĂNESCU citește următorul *Raport al Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1936—1937* ·

« Comisiunea aleasă în această sesiune, pentru examinarea lucrărilor Academiei Române, din anul 1936—1937, luând cunoștință de raportul d-lui Secretar general, constată cu durere disparițiunea din rândurile noastre a colegului onorar Constantin Hurmuzaki, al cărui nume evocă atâtea mari amintiri, legate de nobila familie bucovineană. Trei membri corespondenți — Gh. Ghibănescu, Cesar Papacostea și Ioan Borcea — ne-au părăsit de asemenea, cel dintâi la capătul unei rodnice vieți, cei din urmă în pline puteri creatoare La aceste pierderi ale colegilor noștri români, s'au adăugat altele, în rândurile colegilor de onoare străini: A. Meillet, W. Meyer Lubke, H. Pirenne, Paul Janet și Amé Pictet nu mai sunt între noi. Academia Română va păstra cu recunoștință numele lor

« Credincioasă bunei sale tradiții, Academia a comemorat 100 de ani dela nașterea ilustrului B P Hașdeu, a cărui activitate uriașă, în domenii atât de variate, a fost schițată cu atâta pătrundere de colegul nostru d-l Th. Capidan Ea a participat la desvălirea bustului neuitatului nostru coleg Dr. Victor Babeș și la sfințirea crucii de pe mormântul bunului patriot Vasile Goldiș Cu mare bucurie s'a asociat la omagiul adus, în acest an, vrednicilor săi membri, d-lor A. C Cuza, Dim Gusti, Sextil Pușcariu, precum și Președintelui său, d-lui Al Lapedatu

« Sporită cu nouă forțe, Instituția noastră a desvoltat, în anul încheiat, o rodnică activitate. S'au ținut 37 de ședințe săptămânale, din care 32 au fost publice, ca tot atâtea comunicări Unele din aceste comunicări au avut caracter comemorativ, închinate lui Boschovich, Hașdeu, Generalului Florescu, lui Ioan Ghica, Kleinwachter și Andreades

« Relațiile cu străinătatea au fost din cele mai bune. Academia Română a fost reprezentată la multe congrese și festivități internaționale, ea a luat măsuri a fi cât mai bine reprezentată, ca expresie a gândirii românești, la Expoziția internațională dela Paris.

« Cu toate greutățile financiare ale momentului, un număr însemnat de lucrări au apărut în publicațiile Academiei Române. Comisiunea a salutat cu multă bucurie inaugurarea seriei nouă a fondului Elena Simu Ea a luat act cu satisfacție de legatele și donațiunile care, și în acest an, sporesc avuția Instituției, și de construcția spitalului « Menachem H Elias », a cărui inaugurare se va putea face în curând.

« Locul însemnat pe care Fundația « Ioan I Dalles » și l-a câștigat în manifestările culturale și artistice ale Capitalei trebue de asemenea să ne bucure

« In sfârșit, creșterea colecțiilor a atins o cifră de care ne putem mândri, iar ridicarea noului pavilion al Bibliotecii, care, peste câteva zile, se va inaugura, asigură punerea la adăpost a bogatelor colecții și buna funcționare mult înlesnită a serviciilor.

« Capitolul burselor, al școalelor și premiilor arată, în chipul cel mai elocvent, cât de însemnată este, și pe această cale, contribuția Academiei Române la opera culturii naționale »

N Bănescu, Gh Ionescu-Sisești, Tr. Săvulescu

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU arată că a primit înştiinţare dela D-l Mareşal al Curţii Majestăţii Sale Regelui că Majestatea Sa este suferind, din care cauză nu va putea veni Vineri să prezideze inaugurarea localului şi recepţiunea d-lui coleg Blaga. Majestatea Sa doreşte însă să vină neapărat la aceste solemnităţi, fapt pentru care am mulţumit în numele Academiei Majestăţii Sale prin d-l Mareşal al Palatului, exprimând regretul că este încă suferind şi dorinţa de a-L vedea între noi sănătos şi voinic. Este posibil ca să vină Marţi sau Miercuri în săptămâna viitoare. Intrucât la palat se ştia că necesităţile serviciului îl obligă pe d-l coleg Blaga să se înapoieze la serviciu îndată după 30 Mai, s'a intervenit direct dela Palat la Ministerul Afacerilor Străine pentru a se prelungi concediul d-lui coleg Blaga. S'a amânat din aceeaşi cauză şi serbările dela Universitatea din Cluj, aşa încât d-nii colegi din Cluj vor putea rămâne în Capitală pentru câteva zile din săptămâna viitoare, în vederea celor două solemnităţi amânate. Pentru aceste solemnităţi vom prelungi actuala sesiune generală, printr'un vot pe care-l vom da Sâmbătă 29 Mai.

— Se ia act.

Se procede la alegeri de Membri corespondenţi la Secţiunea Literară şi Ştiinţifică.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Tiberiu Brediceanu:

« Propunem pe d-l Tiberiu Brediceanu ca Membru corespondent al Academiei Române. D-l Brediceanu şi-a câştigat merite mari pentru muzica noastră populară, închinându-şi vieaţa întreagă cu o sârguinţă fără pereche culegerii cântecelor poporului nostru, mai ales din Ardeal şi Banat Din aceste cântece au fost culese şi fixate pe discuri peste o mie, Dar d-l Brediceanu nu are numai merite deosebite pentru folclorul muzical, el a fost şi printre cei ce au utilizat cu mult talent motivul popular în propria sa creaţie muzicală.

« Lucrările sale mai însemnate sunt:
« Doine şi cântece româneşti » (10 caiete).
« Jocuri româneşti » (10 caiete).
« Colinde » (un caiet).
« Banatul, Ardealul, Crişana şi Maramureşul în port, joc şi cântec »
« La şezătoare », un act muzical.
« Seara mare », scene lirice din ajunul Crăciunului.
« Inviere », pantomimă, cu text de Lucian Blaga.
« La seceriş », icoană dela ţară.

« Tiberiu Brediceanu mai are şi deosebite merite pentru organizarea vieţii artistice din Ardeal şi Banat. Ca şef de resort în Consiliul Dirigent Român, el a întemeiat imediat după războiu prima scenă stabilă românească de drame şi comedii: Teatrul Naţional din Cluj. Tot la Cluj el pune bazele primului conservator de muzică şi artă dramatică din Ardeal,

de asemenea « Opera Națională, sau română » dela Cluj, care a fost întâia Operă de stat din România. La stăruințele sale se înființează la Ministerul Cultelor și Artelor din București « Comisiunea pentru arhiva fonogramică și publicarea de folclor muzical ». Pentru meritele sale pe terenul muzicii poporale românești, a compozițiunilor și a așezămintelor culturale și artistice, d-l Brediceanu a obținut în anul 1927 premiul național pentru muzică ».

S Pușcariu

— Procedându-se la votul cu bile, se constată, drept rezultat al votului: voturi exprimate 27, din care 24 voturi pentru, 3 voturi fiind contra.

D-l Președinte ALEX LAPEDATU constată că d-l Brediceanu a întrunit numărul de voturi cerut de Statute spre a fi ales, și îl proclamă Membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Literară.

D-l E. RACOVIȚĂ cetește următoarea propunere pentru alegerea ca Membru corespondent la Secțiunea Științifică a d-lui C. Motaș:

Domnilor Colegi,

« Secțiunea Științifică supune aprobării d-voastre numirea de membru corespondent a d-lui Constantin Motaș, Profesor de Zoologie la Facultatea de Științe din Iași, Director al Stațiunii hidrobiologice dela Agigea și al Muzeului Societății centenare de Medici și Naturaliști din Iași, însărcinat cu direcția și editarea Analelor Universității din Iași și a prețuitei reviste « Adamachi ».

« Aceste deosebite și importante însărcinări au fost liber încredințate profesorului Motaș de către colegii săi; simpla lor înșirare ne dovedește de ce înaltă prețuire și de ce mare încredere se bucură atât omul cât și savantul

« Secțiunea Științifică este convinsă că această prețuire și încredere sunt în totul meritate.

« C. Motaș este unul din elevii Prof. Bujor, format în acel laborator de morfologie animală al Universității Ieșene, din care au ieșit mai toți zoologii de seamă din generațiile de peste 30 ani. Apoi, după sfatul Colegului Racoviță, s'a dus să studieze hidrobiologia în laboratorul prietenului acestuia, Prof. Louis Léger, renumitul și inimosul specialist din Grenoble, fericită întâmplare, atât pentru elev cât și pentru profesor. Contactul acestor doi pasionați iubitori ai științelor naturale a produs înflăcărarea sufletească născătoare de lucruri bune. Maestrul și-a dobândit un ajutor mult prețuit și un prieten, ucenicul a devenit unul din cei mai eminenți și universal recunoscuți specialiști ai Hydracarienilor, prin numeroasele memorii asupra anatomiei, biologiei și taxonomiei acestor importante componente ale Faunei apelor dulci.

« Astfel a devenit C. Motaș naturalist, făcând parte din două tovărășii de oameni pentru care Istoria naturală este o pasiune și desvăluirea tainelor ei o fericire ce nu are nevoie de altă răsplată.

« Numirile, înaintările în rang, însărcinările onorabile l-au ajuns pe profesorul C. Motaș fără ca să le ceară, pe lunga dar cinstita cale a meritului și de aceea vă propunem să aprobați dorința noastră de a chema printre noi ca Membru corespondent pe acest naturalist modest și plin de merite ».

— Procedându-se la votul cu bile d-l C. Motaș întrunește unanimitatea de 26 voturi exprimate

D-l Președinte ALEX LAPEDATU proclamă ales pe d-l C. Motaș Membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Științifică cu unanimitate de voturi

D-l PETRE BOGDAN citește următoarea propunere pentru alegerea ca Membru corespondent la Secțiunea Științifică a d-lui Horia Hulubei:

« D-l Horia Hulubei, actual conferențiar de *Radioactivitate și structura materiei* a fost până în 1936 asistent și apoi șef de lucrări la Laboratorul de Chimie fizicală al Universității din Iași. In acest timp a pregătit lucrarea de doctorat în Laboratorul Profesorului *J. Perrin*, dela Paris (1932) Diferitele note prezentate Academiei de Științe din Paris și publicate în Comptes-rendus, au atras atențiunea lumii științifice asupra d-lui H Hulubei, iar profesorul *Jean Perrin* a făcut Universității din Iași o propunere de colaborare, în felul acesta, ca d-l H. Hulubei să stea 6 luni la Paris și 6 luni în țară, la Iași, ceea ce s'a și realizat prin aprobarea Consiliului de Facultate, a Senatului Universitar și a Ministerului Educație Naționale.

« Profesorul Jean Perrin a apreciat atât de mult capacitatea științifică și de tehnică de laborator a d-lui H Hulubei, încât i-a dat însărcinarea de *maître de recherches*

« Lista de lucrări anexată acestui raport, arată activitatea rodnică a d-lui H. Hulubei, activitate care culminează în identificarea elementului 87 pentru care d-l Hulubei a propus numele de *Moldavium*

« Secțiunea Științifică apreciind această rodnică activitate a d-lui H Hulubei, l-a propus membru corespondent al Academiei Române ».

— Procedându-se la votul cu bile d-l Horia Hulubei întrunește 25 voturi din 26 voturi exprimate, 1 vot fiind contra

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l Horia Hulubei membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Științifică

D-l TRAIAN SĂVULESCU citește următoarea propunere pentru alegerea ca Membru corespondent la Secțiunea Științifică a d-lui M. Gușuleac:

« D-l M Gușuleac este profesor de Botanică la Facultatea de Științe a Universității din Cernăuți. Studiile universitare și de specialitate și

le-a făcut la Universitatea din Viena, unde a fost elevul lui v. Wettstein și Molisch.

« După ce a publicat mai multe note cu caracter floristic și sistematic, d-l Gușuleac s'a dedicat studiului aprofundat, din punct de vedere sistematic, anatomic, geografic și filogenetic al Borraginaceelor. Numeroasele sale lucrări din această direcție [1]) se bazează nu numai pe cercetarea scrupuloasă și meticuloasă a diferitelor herbarii din lume, ci și pe observațiuni în natură și cercetări experimentale A separat și descris secțiuni, genuri și subgenuri nouă, recunoscute ca bune de specialiști. Studiile morfologice întreprinse de d-l Gușuleac, l-au condus pe autor la considerațiuni filogenetice originale.

« Activitatea d-lui Gușuleac s'a desfășurat și în direcția fitogeografică A studiat pinetele din Bucovina [2]) aplicând cu deosebit discernământ metodele fitosociologice moderne A stabilit că Pinul silvestru are o aree fragmentară, legată de două stațiuni extreme și anume, pe de o parte de tinoave reci și cu excesivă umezeală, pe de altă parte de stânci uscate și calde Stabilește răspândirea pinetelor din întreagă țară, precum și a plantelor însoțitoare. Cu același spirit critic și cu aceeași metodă științifică, ca în lucrările precedente, d-l Gușuleac mai studiază vegetația din Cheile Bicazului [3]), precum și urmele de vegetație halofilă din Bucovina [4])

« D-l Gușuleac și cu colaboratorii săi (Țopa, Tarnavschi, Muhldorf ș a.) au studiat metodic flora Bucovinei și a nordului Basarabiei, pregătind astfel materialul pentru o sinteză a vegetațiunii din aceste părți

« Lucrările de sistematică și fitogeografie ale d-lui Gușuleac sunt nu numai referate în revistele de specialitate, dar și folosite în publicațiunile române și străine apărute ulterior.

« D-l Profesor Gușuleac în laboratorul său a inițiat și îndrumat lucrări din diferite domenii ale Botanicei. Astfel din laboratorul său au apărut lucrări de anatomie (Muhldorf, Dracinschi), algologie (Tarnavschi), briologie (Tarnavschi, Muhldorf), fanerogamie, (Țopa), cariosistematică (Tarnavschi) Unele dintre alte lucrări, cum sunt acelea ale lui Mulhdorf și d-rei Dracinschi, privitoare la spermatogeneza Pteridophytelor sunt folosite în tratatele clasice (Strasburger, Eams), iar figurele lor precise sunt reproduse. Deosebită importanță prezintă lucrările de cariosistematică — cele dintâi în țara noastră — ale lui Tarnavschi

---

[1]) Die europ. Arten der Gattung Anchusa-*Bul. Facult. de Șt.* Cernăuți, I. 1. 1927; Die aussereurop. Arten der Gattung Anchusa-Ib.2, 1927; Species Anchusae generis, hucusque cognitae-Fedde, *Rep. Spec. nov.* XXV, 1929; Zur Nomenklatur der Anchusa officinalis und italica-Ib. XXVI, 1929, Die monotyp. und artenarmen Gattungen der Anchuseae-*Bul. Fac. St.* Cernăuți, II, 1928; Sistemul Borragineelor în lumina cercetărilor noui. I-ul Congres al Naturaliștilor din România, 1928.

[2]) Considerațiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina-*Bul. Fac. de St* Cernăuți, IV, 1930

[3]) Zur Kenntniss der Vegetation des Gebietes Bicaz-Klamm in den Ost-Karpathen-*Ib.* VI, 1932.

[4]) Urme de vegetație halofilă în Bucovina-*Ib.* VII, 1933.

« D-l Guşuleac, este membru al diferitelor societăţi din ţară şi străinătate; şi este unul din întemeietorii şi conducătorii Buletinului Facultăţii de Ştiinţe din Cernăuţi.

« Bine cunoscut şi apreciat în ţară şi în străinătate, d-l Guşuleac este un botanist tot atât de valoros, pe cât este de discret şi modest în manifestările sale publice. Merită cu prisosinţă a i se acorda onoarea de a fi membru corespondent al Academiei Române ».

— Procedându-se la votul cu bile, d-l M. Guşuleac întruneşte 24 voturi din 26 voturi exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l M. Guşuleac Membru corespondent al Academiei Române la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea ca Membru corespondent la Secţiunea Ştiinţifică a d-lui Petre Sergescu:

D-l *Petre Sergescu*, profesor la Universitatea din Cluj, are o activitate ştiinţifică foarte variată. Cu o cultură matematică şi filosofică întinsă, d-l Sergescu a făcut numeroase lucrări de Algebră şi de Analiză. Dar, d-l Sergescu s'a arătat ca un cercetător de mâna întâia în domeniul istoriei ştiinţelor şi în al filosofiei ştiinţifice S'a ocupat în deosebi de desvoltarea ştiinţei matematice la noi, precum şi istoria ştiinţelor matematice în Franţa şi a publicat, atât în limba română cât şi în limba franceză, *cărţi de istoria ştiinţelor matematice* Una a fost premiată de Academia noastră, alta de Academia de Ştiinţe din Paris E cunoscut şi preţuit prin numeroasele sale comunicări făcute la Congresele din străinătate mai ales la cele de istoria ştiinţelor. Pentru aceste motive Secţiunea noastră îl recomandă să fie ales ca Membru corespondent »

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Petre Sergescu întruneşte 25 voturi, din 26 voturi exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l Petre Sergescu Membru corespondent al Academiei Române la Secţiunea Ştiinţifică.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 27 MAI 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Gr. T. Popa**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre « ***Modificările serului sangvin la pasări şi mamifere în urma stimulării nervilor somatici şi simpatici şi în urma injecţiilor cu săruri de potasiu şi de calciu*** ».

Se ia în discuţie Raportul Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pe exerciţiul 1936 şi asupra proiectului de buget pe 1937—1938 ale Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii I Nistor, Alex. Lapedatu, General R. Rosetti, I. Simionescu, Andrei Rădulescu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Dr. Gr. Antipa, se pune la vot şi se votează cu majoritate de voturi atât gestiunea pe exerciţiul expirat 1936, cât şi proiectul de buget al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias cu suprimarea din buget a lefii a 13-a a personalului Fundaţiunii. Se ia totdeodată act de deziderattul d-lui General R. Rosetti, exprimat şi în anul trecut, ca să se egalizeze lefurile personalului Fundaţiunii cu cele ale funcţionarilor Academiei.

La birou se depune propunere pentru alegerea d-lui Paul Bujor ca Membru de onoare al Academiei.

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 28 MAI 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

In două şedinţe anterioare s'a făcut propunerea pentru alegerea ca Membru corespondent a d-lui Fl. Ştefănescu-Goangă, D-l I. PETROVICI cetind următorul text al propunerii:

« D-l Florian Ştefănescu-Goangă este un cercetător foarte serios, cu o activitate deosebit de rodnică în domeniul acelei discipline filosofice, susceptibilă de verificări mai întinse şi de aplicarea unor metode din cea în ce mai riguroase. e vorba de *Psihologia experimentală.*

« Temeinic pregătit la Şcoala lui Wundt dela Leipzig, unde a lucrat o teză originală asupra raportului dintre senzaţiile de coloare şi reacţiile afectivităţii — Experimentale Untersuchungen zur Gefuhlsbetonung der Farbenempfindungen, — teză verificată migălos în laboratorul maestrului său şi publicată de acesta în Colecţia: «Psychologische Studien», d-l Goangă, ocupând catedra de Psihologie la Universitatea din Cluj, a înfiinţat un institut de cercetări psihologice experimentale, în care s'au format, sub dirijarea pricepută a profesorului, o întreagă serie de elevi distinşi, competenţe în mânuirea instrumentelor de lucru şi încă de pe acuma publicişti emeriţi, cari au lărgit raza investigaţiilor de psihologie ştiinţifică, în ţara românească Activităţii şi pregătirii d-lui Ştefănescu-Goangă se datoreşte organizarea neîntârziată a unui institut de psihologie cu adevărat european la Universitatea din Dacia Superioară, căreia foştii stăpânitori îi prevedeau, după plecarea lor, o repede şi fatală scădere, — ceea ce fireşte nu s'a întâmplat.

« Paralel cu îndrumarea acelei falange de elevi numeroşi — astăzi Clujul a ajuns unul din centrele cele mai remarcabile pentru cercetările de psihologie — d-l Ştefănescu-Goangă şi-a continuat şi publicaţiile

sale proprii, urmărite cu aceeaşi migală metodică ce exclude graba şi improvizarea. In special atenţia sa a fost atrasă de problema « Selecţiunii profesionale », reuşind să împământenească şi la noi, o idee curentă în ţările apusene, şi care inteligent aplicată, e menită a da roade, promovând până la maxim capacitatea muncii naţionale.

« In limba română şi ca director de institut d-l Ştefănescu-Goangă a publicat următoarele opere:

« 1 Selecţia capacităţii şi orientarea profesională

« 2. Nestabilitatea emotivă.

« 3. Fişa individuală de observaţie psihologică

« 4. In colaborare. Seria completă de teste pentru examinarea psihologică a individualităţii.

« Pentru aceste consideraţii şi pentru tot ce suntem în drept a mai aştepta de aci înainte din partea unui învăţat harnic şi stăpân pe metodă, Secţia Literară propune alegerea d-lui Ştefănescu-Goangă ca Membru corespondent la unul din locurile vacante. »

Votarea a dat însă rezultat nul. In şedinţa de astăzi s'a votat a treia oară:

— Rezultatul votului cu bile este: voturi exprimate 32, din care d-l Ştefănescu-Goangă întruneşte 20 voturi, 12 voturi fiind contra

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU constată că d-l Fl. Ştefănescu-Goangă a întrunit votul majorităţii absolute şi îl proclamă ales, conform art 10, alin. 2 din Statute, Membru corespondent al Academiei Române la Secţiunea Literară.

Procedându-se prin vot secret la alegerea delegaţilor titulari ai Academiei în Consiliul de conducere şi administraţie al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias, se realeg d-nii *I. Simionescu* cu 29 voturi, din 31 voturi exprimate, Dr. *Gr Antipa* cu 28 voturi, *Dim Voinov* cu 19 voturi, Dr *G. Marinescu* cu 18 voturi.

D-l N IORGA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea ca Membru de Onoare a d-lui N Ghica-Budeşti:

« Lucrările cu privire la trecutul nostru de artă au avut rareori orizontul şi în acelaşi timp perfecta cunoştinţă şi a celui mai mic amănunt din publicaţiile din urmă, reprezentând extraordinara experienţă a unei lungi vieţi de muncă, ale d-lui N. Ghica-Budeşti Ceea ce se publică astăzi în *Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice* reprezintă o cunoştinţă fără pereche a tuturor elementelor din sutele de biserici pe care le-a cercetat A-l aşeza între membrii noştri de onoare acuma când programul nostru prevede şi arta e, cred o datorie »

N Iorga Preotul Nicolae M. Popescu, Dim. Pompeiu, R Rosetti, Brătescu-Voineşti, G. Murnu, S Dragomir, Al Lapedatu, I Simionescu, I Nistor, Ion Inculeţ A Rădulescu N Bănescu.

— Rezultatul votului cu bile. voturi exprimate 26, din care d-l N Ghica-Budeşti întruneşte 24 voturi, 2 fiind contra

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales Membru de onoare al Academiei Române pe d-l N. Ghica-Budești

D-l N. IORGA cetește următoarea propunere pentru alegerea profesorului olandez Grondijs ca Membru corespondent:

« Propun alegerea ca Membru corespondent străin a profesorului olandez Grondijs.

« D-l Grondijs e una din personalitățile cele mai înțelegătoare în toată lumea de azi. Adânc cunoscător al gândirii antice el se mișcă sigur în toate domeniile filosofiei clasice Deci interesul său trece la lumea neo-clasică a Bizanțului în care se caută mai mult sunt, firește, ideile

« Orice e element de cugetare îl atrage. Si el le caută nu numai în scris, ci și în acțiune Curagios a cercetat regimul german în Belgia, apărând pe intelectualii amenințați Mai ieri a mers în Spania sfâșiată de războiul civil și a revenit cu cea mai bine cumpănită carte despre luptele de acolo.

« Pentru noi a arătat o afecțiune deosebită. A fost aici de două ori și ne-a prezentat cu o putere de comprehensiune neobișnuită și cu o caldă simpatie. Se socoate oarecum ca legat de noi.

« Ne-am face o datorie făcând din el un coleg al nostru. »

— Rezultatul votului: voturi exprimate 23, din care d-l Grondijs întrunește 20 voturi, 3 fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă pe d-l L. H. Grondijs Membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l N. IORGA cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Silvio Mercati ca Membru corespondent:

« D-l Silvio Mercati a fost sufletul recentului congres de studii bizantine ținut la Roma și D-sa, profesor de bizantinologie la Universitatea romană, D-sa e inițiatorul revistei *Studii bizantini*.

« Neîntrecut cercetător și al celor mai mici din amănuntele de cultură și literatură ale acestei Rome orientale, d-l Mercati nu pierde din vedere niciodată atât de vastul total din care fac parte.

« La orice prilej D-sa a dovedit că ne știe, ne înțelege și ne iubește. Am vorbit aici de recentul dar de cărți și de table geografice pe care l-a făcut așezămintelor noastre. Mai ieri adăugea o altă trimetere, legând-o de emoția ce i-a pricinuit o auzire la Roma a cântecului românesc și serbarea zilei noastre naționale.

« Il vom lega și mai strâns de noi prin asocierea ca Membru crespondent la Academia noastră. »

— Rezultatul votului: 24 voturi exprimate, din care d-l Silvio Mercati întrunește 21 voturi, 3 fiind contra

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l Silvio Mercati ca Membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l LUDOVIC MRAZEC citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Paul Niggli ca Membru de Onoare:

«Propun pentru a fi ales Membru de Onoare al Academiei Române, pe d-l *Paul Niggli*, Profesor de Mineralogie la Politehnicul federal și la Universitatea din Zurich

«Paul Niggli, de naționalitate elvețian, este astăzi una din somitățile cele mai proeminente ale Științelor Mineralogice în general. Spirit sintetic și profund științific a reușit prin numeroasele sale lucrări în domeniul acestor științe și aplicațiunilor lor, a le da o factură nouă prin rânduirea și sinteza cuceririlor noi și în special din punct de vedere al structurii intime. Dar mai ales în eruptivism, a dovedit anumite regule în succesiunea perioadelor magmatice și a dat o formulare nouă dinamică-mineralogică rezultatelor analitice ale rocelor; apoi raportul între chimismul globului terestru și zăcămintele de minereuri, elaborarea metamorfismului de dislocație, ca să nu citez decât unele din importantele sale vederi sintetice mult cuprinzătoare în a concepe aceste mari procese și fenomene naturale, constituesc elemente ce au clasat repede pe Niggli, încă tânăr, ca conducător a unei mișcări noui și sănătoase în studiul fizico-chimic a litosferei.

«Chemat foarte tânăr ca profesor la Universitățile din Tubingen și Leipzig, Niggli s'a întors în patria lui refuzând ori și ce alte chemări în țări străine cât de seducătoare și onorate erau, pentru a se stabili în orașul său natal Zurich, devenit prin prezența sa un centru de atracție pentru mineralogii și petrografii din toate continentele.

«Printre elevi săi numeroși, Niggli avea chiar în timpul din urmă români cărora le rezerva întotdeauna o primire călduroasă și o amintire neștearsă

«Chemarea lui Niggli în rândul membrilor Academiei Române umple în același timp golul lăsat prin decesul lui Amé Pictet, un alt elvețian.»

G Țițeica, P Bogdan, I Simionescu, D Voinov, Dr Gr. Antipa, L Mrazec.

— Rezultatul votului. 22 voturi exprimate, din care d-l Paul Niggli întrunește 21 voturi, 1 vot fiind contra

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l Paul Niggli ca Membru de onoare al Academiei Române.

D-l L MRAZEC citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Francisc Slavik ca Membru de onoare:

«Propunem ca Membru de Onoare străin în Secțiunea Științifică a Academiei Române, pe d-l *Francisc Slavik*, Profesor de Mineralogie la Universitatea Carol din Praga.

«Slavik, fiul unui mineralog distins din Invățământul Superior tehnic al Boemiei, provincie în care știința mineralogică a fost de mai bine de 100 de ani una din Științele Naturale mult cultivate, e un mineralog în

concepția cea mai largă a cuvântului și unul din rarii cunoscători ai tuturor mineralelor până astăzi descoperite și determinate sub toate formele lor de ocurențe.

« Numeroasele sale lucrări constituesc o bibliografie interesantă a mineralelor din acest punct de vedere și în special al ocurențelor din vechea monarhie Austro-Ungară In modul acesta a devenit un perfect cunoscător al mineralelor și zăcămintelor lor clasice din Transilvania și Banat.

« Slavik este un bun și mai ales devotat prieten al României, pe care a vizitat-o în mai multe rânduri fie singur, fie însoțit de colaboratorii și elevii săi în lungi excursiuni. Cordialitatea raporturilor ce le are cu România este pusă în lumină de altfel prin trimiterea colaboratorilor săi să lucreze în laboratoarele noastre, unde urmăresc studii petrografice sub direcțiunea noastră și din punctul nostru de vedere. »

L. Mrazec, P. Bogdan, I. Simionescu, D Voinov, Dr Gr Antipa, G Țițeica, N Vasilescu Karpen.

— Drept rezultat al votului se constată că d-l Francisc Slavik a întrunit unanimitatea de 23 voturi.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă pe d-l Francisc Slavik ales Membru de Onoare al Academiei Române cu unanimitate de voturi.

D-l TH. CAPIDAN citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Jos, Scrijnen ca Membru de onoare:

« Printre învățații străini care se ocupă cu studiul limbilor indoeuropene, d-l Profesor Jos Scrijnen dela Universitatea din Nijmegen (Olanda) este unul dintre cei mai reputați.

« Incepând ca profesor de linguistică greco-latină la Universitatea din Utrecht (1912), d-l Jos. Scrijnen și-a îndreptat cercetările sale în direcția latinității clasice din epoca creștinismului primitiv, încercând să dovedească cu mijloacele pe care i le oferea știința limbii și metoda cercetărilor istorico-culturale că, alături de latina clasică și populară, a mai existat una întrebuințată de comunitățile creștine de limbă latină. Aceste cercetări au fost desăvârșite în ultimele publicații făcute în această direcție.

« Dar d-l profesor Jos. Scrijnen a activat și în direcția studiilor de linguistică comparativă. In acest domeniu, publicațiile sale sunt foarte numeroase Cunoscător profund al problemelor capitale din studiul limbilor indoeuropene, el a reușit să lămurească o serie de chestiuni cu o valoare permanentă pentru cercetările linguistice.

« Astăzi numele profesorului olandez este cunoscut de specialiștii din toate țările civilizate prin excelentul său tratat: « Introducere în studiul linguisticei indoeuropene », cartea de căpătâiu pentru toți aceea care doresc să se introducă în studiul acestei discipline

« Pentru această bogată activitate desfășurată în știința limbii, îl propunem ca Membru de onoare al Academiei noastre. »

Sextil Pușcariu, Th Capidan, I. Petrovici, G. Murnu, C R. Motru, M. Sadoveanu, N. Bănescu, Oct. Goga, G Petrașcu.

— Rezultatul votului: 24 voturi exprimate, din care d-l Jos. Scrijnen întrunește 23 voturi, 1 vot fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l Jos Scrijnen Membru de Onoare al Academiei Române.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui W. v. Wartburg ca Membru Corespondent:

« D-l W v. Wartburg a cărui alegere ca Membru corespondent străin am onoare a v'o propune, este astăzi unul din cei mai de seamă romaniști. Atât cartea sa recentă despre *Evoluția și structura limbii franceze*, care e o admirabilă sinteză cu multe contribuții originale, cât mai cu seamă *Dicționarul etimologic al limbii franceze* pe care-l publică de mulți ani utilizând tot materialul cuprins în nenumărate dicționare și glosare dialectale și în Atlasul limbii franceze, sunt două opere fundamentale Ca director al celei mai vechi reviste de specialitate din Germania, *Zeitschrift fur romanische Philologie*, căreia i-a dat o nouă vigoare, el cuprinde în sfera preocupărilor sale toate limbile romanice, iar ca deținător al catedrei de filologie romanică din Leipzig, el a creat o secție românească a seminarului său, în care se continuă opera lui G. Weigand, scoasă însă din ambianța balcanică, în care o înglobase acesta, și integrată în cadrul firesc a romanisticei ».

Sextil Pușcariu, Th. Capidan, G. Murnu, I. Petrovici, C. R. Motru, M. Sadoveanu, N. Bănescu, Oct. Goga, G. Petrașcu

— Rezultatul votului: 24 voturi exprimate, din care d-l W. von Wartburg întrunește 22 voturi, 2 voturi fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales pe d-l W. v. Wartburg Membru corespondent al Academiei Române, la Secțiunea Literară.

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 29 MAI 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l L. MRAZEC zice:

« In una din ședințele acestei sesiuni Colegul Emil Racoviță a ridicat chestiunea mizeriei laboratoarelor și a institutelor Invățământului Universitar, ale căror fonduri de întreținere au fost suprimate, dela 1931, din bugetul Statului.

« Această situație nenorocită a fost discutată în a IX-a Reuniune a « Asociației Române pentru Inaintarea Științelor », care á votat moțiunile aci alăturate. Intervenția menționată în una din ele s'a făcut la Ministerele

interesate şi e probabil că Ministerul de Industrie va lua iniţiativa constituirei unui Consiliu naţional de cercetări.

« Suntem convinşi că Academia Română trebue şi ea să intervie, nu numai însuşindu-şi moţiunea, dar punându-se chiar în fruntea acestei mişcări. Academia e instituţia cea mai indicată ca să ceară înfiinţarea unui « Consiliu Naţional de Cercetări », mai necesar la noi decât oriunde. Amintim că în Italia, Preşedintele Academiei Italiene este şi Preşedintele « Consiliului Naţional de Cercetări », care a avut un rol important în pregătirea războiului abisinian

« Tot în a IX-a « Reuniune a Asociaţiei Române pentru Inaintarea Ştiinţelor », s'a cerut prin o moţiune înfiinţarea acestui Consiliu. De altfel chestiunea aceasta a fost discutată încă din anul 1928, şi în mai multe rânduri s'a revenit asupra ei.

« Rezemaţi pe motivele expuse, propunem ca Academia noastră să adere la lupta întreprinsă contra mizeriei laboratoarelor şi pentru înfiinţarea unui « Consiliu Naţional de Cercetări », reclamând în această mişcare rolul care îi revine, adică cel mai de frunte. »

D. Voinov, Tr. Săvulescu, E. Racoviţă, Dr. G Marinescu, L. Mrazec, I Simionescu, Dr. Gr. Antipa

Apoi D-sa comunică şi următoarele două moţiuni, votate de Asociaţia pentru înaintarea Ştiinţei:

I

Moţiune votată de al IX-lea Congres al Asociaţiunii Române pentru Inaintarea Ştiinţelor, ţinut la Bucureşti:

« E necesar să se creeze o instituţiune care să vină în ajutorul laboratoarelor de cercetări ştiinţifice atunci când Statul nu este în măsură să o facă prin buget. Numai pe această cale se poate asigura continuitatea şi desvoltarea lucrărilor ştiinţifice româneşti care constitue azi o condiţie esenţială chiar pentru progresul economiei noastre.

« Congresul propune să se facă apel la întreprinderile economice din ţară spre a veni în ajutorul cercetărilor ştiinţifice.

« Ministerul Instrucţiunei, al Industriei şi Comerţului, al Comunicaţiilor, al Muncii, al Agriculturii, vor fi rugate să susţină acest apel.

« Până la organizarea unui Consiliu Naţional de Cercetări, comitetul Asociaţiei va putea eventual, asociindu-şi persoane competente, să facă demersurile pentru îndeplinirea acestui deziderat al Congresului »

II

Moţiune propusă de d-l Profesor L. Mrazec şi aprobată în Congresul Asociaţiei Române pentru Inaintarea Ştiinţelor, ţinut la Bucureşti în anul 1934.

« Congresul Asociației Române Pentru Inaintarea Științelor, cere ca să se înființeze un « Consiliu Național de cercetări » organ îndrumător și consultativ al Statului în toate chestiunile în care cuvântul științei pure sau aplicate trebue ascultat, după exemplul instituțiilor similare din țările Europei Occidentale și transoceanice »

D-l L. MRAZEC propune ca Academia Română să se ocupe de organizarea Consiliului Național de Cercetări în țara noastră, luându-și rolul de frunte care i se cuvine de drept și în această chestiune și dând vot pentru înființarea acestui Consiliu.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii C. Rădulescu-Motru, E Racoviță, G. Țițeica și Alex Lapedatu, se votează, în principiu, înființarea unui Consiliu Național de Cercetări și se numește o comisiune formată din d-nii *E. Racoviță*, Dr. *G. Marinescu* și *Dim. Voinov*, care să facă propunere pentru alegerea unei comisiuni din toate Secțiile, spre a formula regulamentul de organizare al Consiliului.

Intrându-se în ordinea de zi, scaunul prezidențial este ocupat de d-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA,

Se procede la alegerea, prin vot secret, a Președintelui Academiei Române pentru anul academic 1936—1937, în conformitate cu art. 15 din Statute.

— Rezultatul votului · votanți 29. D-l *Alex. Lapedatu* întrunește 26 voturi, d-l N. Iorga 1 vot, d-l I. Petrovici 1 vot, 1 vot fiind alb

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Președinte a-Academiei Române pe d-l *Alex. Lapedatu*, pentru anul 1936—1937.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, ocupând fotoliul prezidențial, mulțumește d-lor Colegi pentru cinstea ce-i fac, realegându-l și pentru încrederea ce-i acordă. Făgăduește că va depune aceeași muncă și își va împlini datoria sa față de Academie cu același devotament și în anul care urmează

Se procede la alegerea de Vicepreședinți. Se realeg d-nii *C. Rădulescu-Motru*, pentru Secțiunea Literară, cu 25 voturi; *Andrei Rădulescu*, pentru Secțiunea Istorică, cu 27 voturi și Dr. *Gr. Antipa*, pentru Secțiunea Științifică, cu 22 voturi.

D-l I LUPAȘ cetește următoarea propunere pentru alegerea ca membru corespondent a d-lui profesor I. Mateiu:

« In numele Secțiunii Istorice am onoare a prezenta propunerea, votată cu majoritatea celor prezenți în ședința de azi (26. V 1937) pentru alegerea d-lui profesor I. Mateiu ca membru corespondent al acestei Secțiuni.

« Profesorul Dr Ioan Matei este de mai bine de un sfert de secol în primele rânduri ale luptătorilor cu condeiul pentru progresul culturii și științei românești Preocupările lui de ordin istoric și juridic l-au îndrumat din anii studiilor universitare spre cercetarea unor momente și personalități de seamă din trecutul neamului românesc, îndeosebi a celor dintre Carpați

și Tisa Nu i-a lipsit însă interesul statornic nici pentru restul neamului, In cursul războiului de întregire națională a desfășurat la Chișinău o importantă activitate publicistică pentru Renașterea Basarabiei românești Revenit în Transilvania, a îndeplinit important rol de îndrumător în chestiuni privitoare la naționalizarea învățământului. A publicat apoi temeinica cercetare, intitulată *Contribuțiuni la istoria dreptului bisericesc*, carte distinsă de Academia Română cu unul dintre însemnatele ei premii. De atunci a continuat cu nemicșorată stăruință și cu apreciabile rezultate cercetările sale istorice și juridice desfășurând și la catedra sa de drept civil la Academia de înalte studii comerciale din Cluj o activitate didactică mănoasă, iar în domeniul publicistic-istoric afirmându-se prin studii prezentate cu tot mai impunătoare surse de informație și de interpretare

« Numărul considerabil al publicațiilor d-lui profesor Matei ne îndreptățește a-l recomanda să fie chemat printre membrii corespondenți ai Academiei Române

Lucrările publicate până acum de d-l Matei, sunt următoarele:

« 1. Preoțimea românească ardeleană în veacul XVII. Sibiu, 1911, (studiu istoric premiat de Liga Culturală la propunerea d-lui N. Iorga).

« 2. Din carnetul unui dascăl. Sibiu, ediția II. 1912.

« 3. Chestiunea școlilor de repetiție Sibiu, 1913.

« 4 Interpretarea legilor școlare Sibiu, 1913.

« 5 Limba maghiară în școlile noastre confesionale. Sibiu, 1913.

« 7. Soarta școlilor românești din Ungaria Sibiu, 1913.

« 7. Școala noastră și războiul. Sibiu, 1915.

« 8. Dascălul Simion Jinariu. Arad, 1916.

« 9. Școală și educație (Biblioteca Semănătorul) Arad, 1916

« 10. Cultura românească și minoritățile etnice din Transilvania, Brașov, 1919.

« 11 Scrisori din pribegie, Sibiu, 1919

« 12. Conferințele corpului didactic primar din Dacia superioară, Cluj, 1920.

« 13. Renașterea Basarabiei, București, 1921.

« 14. Independența Eparhiei Clujului, Cluj, 1921

« 15. Contribuțiuni la istoria dreptului bisericesc, București 1922, vol I, 411 pag (operă premiată de Academia Română).

« 16 Vacanțele Mitropoliei ortodoxe din Ardeal în veacul XVIII. Cluj, 1922

« 17. Cercetări privitoare la Constituția Bisericii ortodoxe din Ardeal. Cluj, 1922

« 18. Politica școlară a României întregite. București, 1924

« 19. România și conferința interparlamentară dela Washington, 1925

« 20. Minoritățile etnice și legea învățământului particular, București, 1925.

« 21. Dreptul bisericesc de stat în România întregită, București, 1926.

« 22. Doctrina de stat a problemei minoritare, București, 1927.

« 23. Valoarea Concordatului încheiat cu Vaticanul, Sibiu, 1929.

«24. Biblioteca cercurilor religioase dela Internatul teologic. Bucureşti, 1929.
«25 O instituţie de educaţie ortodoxă. Bucureşti, 1930.
«26. Politica bisericească a Statului românesc, Sibiu, 1931.
«27. Intemeierea Frăţiei ortodoxe române, Cluj, 1933.
«28. Biografia lui Ion A. Lapedatu, Cluj, 1934.
«29 Frăţia ortodoxă română; obiective şi metode. Cluj, 1934.
«30. Cel dintâi an de luptă Cluj, 1935.
«31. Insemnări bisericeşti din Sebeşul de Sus, Cluj, 1935.
«32. Al doilea an de luptă, Cluj, 1935.
«33. Prinos P. S. Episcop Nicolae Ivan (în colaborare), Cluj, 1935.
«34 Săvârşirea din vieaţă şi punerea în mormânt a P. S Episcop Nicolae Ivan, Cluj, 1936.
«35. Semnificaţia Unirii, Cluj, 1936.
«36. Problema unităţii religioase în revoluţia din 1848, Sibiu, 1936.
«37. Un champion dela magyarisation. Albert de Berzeviczy, Bucureşti, 1936
«38. Gheorghe Lazăr. Pagini de pomenire, Cluj, 1936.
«39. Profesorul Sextil Puşcariu, Cluj, 1937.
«40 Al treilea an de luptă, Cluj, 1937.
«41. Personalitatea lui Parteniu Cosma, Cluj, 1937».

— Drept rezultat al votului se constată că, din 28 voturi exprimate, d-l I. Mateiu a întrunit 9 voturi 19 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU constată că propunerea este căzută.

D-l E. RACOVIŢĂ citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Paul Bujor ca membru de onoare:

«Profesorul Paul Bujor dela Universitatea din Iaşi, trebue privit ca unul din ctitorii zoologiei moderne şi al învăţământului ei, în ţara noastră.

«Studiile universitare începute la Paris le-a desăvârşit la Geneva unde şi-a luat doctoratul sub direcţia marelui naturalist Carl Vogt, pe lângă care a lucrat mai mulţi ani, nu numai ca student, ci ca ucenic deosebit de apreciat şi iubit

«Numit profesor la Facultatea de Ştiinţe din Iaşi, a creiat, pe lângă catedra nou înfiinţată, un Institut de morfologie animală în care s'au format aproape toţi zoologiştii români, trecuţi de 30 ani, din generaţiile următoare; să citâm numai pe Scriban, Borcea, Motaş, Ionescu, D-na Lupu, Dornescu.

«Profesorul Bujor a fost un înaintaş, dacă te uiţi la lucrările mai însemnate ce a publicat, adică cercetarea anatomiei Amocetilor, cei mai primitivi dintre peştii ce trăiesc acum, şi studiul faunei, florei şi evoluţiei mâlului din bălţi, ambele subiecte mult frământate de naturaliştii actuali, iar ultimul şi de patologi.

«Inrâurirea Profesorului Bujor asupra generaţiilor tinere a dat roade şi în alte direcţii, căci el este unul din cei doi fundatori ai cunoscutei

reviste «Viața Românească» iar modul cum și-a împlinit sarcinele sale cetățenești l-a adus la președinția Senatului țării.

«Profesorul Bujor a trecut acum altuia sarcina universitară ce a împlinit cu iscusință, dragoste și ispravă timp de vreo patru decenii și se îndeletnicește cu punerea la punct a câtorva lucrări de mult începute, ce are acum timp să le desăvârșească.

«Subscrișii își iau voie să vă propue numirea Profesorului Bujor ca Membru de Onoare, pentru ca și Academia să-i poată arăta înalta prețuire ce păstrează învățatului și dascălului și recunoștința ce închină Românului de ispravă care și-a servit țara cu cinste și credință.

E Racoviță, I. Simionescu, D. Voinov, L Mrazec, P Bogdan, G Spacu, Vasilescu Karpen, Dr G. Antipa

— Rezultatul votului: 29 voturi exprimate, din care d-l Paul Bujor întrunește 17 voturi pentru, 12 voturi fiind contra

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că votul se va repeta în ședința viitoare, deoarece d-l P. Bujor n'a întrunit $^2/_3$ din numărul de voturi ale membrilor prezenți.

Se aleg membri supleanți în Consiliul de Administrație și conducere a Fundațiunii Familiei Menachem H Elias, d-nii *N. Vasilescu Karpen, S. Pușcariu, G. Murnu* și *S Mehedinți*

D-l TH. CAPIDAN comunică următorul proces verbal al Colegiului extraordinar de candidare întrunit în ședința dela 26 Mai:

«Astăzi, în 26 Mai c, subsemnații, membri ai Secției literare, completați cu membrii Delegațiunii, potrivit alineatului 3, art. 25 din Statute, după ce am constatat că au trecut 8 (opt) zile dela prezentarea procesului verbal al Secțiunii Literare, prin care se hotăra amânarea alegerii unui membru literar, am procedat la o nouă alegere cu numărul tuturor membrilor prezenți și, după repetatarea votului de cinci ori, am constatat votul nul.

«Drept care, s'a încheiat acest proces verbal.»

Președinte: *M. Sadoveanu* Secretar: *Th. Capidan*
C Rădulescu-Motru, I. Petrovici, G. Murnu, L. Blaga, G. Petrașcu

Se ia act de raportul asupra activității Școlii Române din Roma în anul 1936—1937, înaintat de d-l Prof. Em. Panaitescu, Directorul Școlii, și se procede prin vot secret la desemnarea persoanei care să fie recomandată ca Director al Școlii pe un termen de doi ani, cu începere dela 15 Octomvrie 1937, când expiră mandatul de Director al d-lui Em. Panaitescu Neîmplinind niciun candidat majoritatea de voturi, s'a decis repetarea votului în ședința viitoare.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 31 MAI 1937

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Prof. **N. Dănăilă** Membru corespondent al Academiei Române, face a comunicare despre « *Contribuţiuni la organizarea chimică a apărării naţionale* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU aduce la cunoştinţă că d-l Mareşal al Curţii Regale, i-a comunicat dezolarea Majestăţii Sale de a nu putea veni Miercuri să prezideze recepţiunea d-lui Lucian Blaga şi inaugurarea localului Bibliotecii. Majestatea Sa doreşte însă din tot sufletul ca să prezideze aceste solemnităţi, pentru care a pregătit chiar o cuvântare, şi doreşte să ştie dacă nu se poate prelungi sesiunea noastră până Sâmbătă, 5 Iunie a c

D-l Preşedinte a comunicat d-lui Mareşal că prelungirea se hotăreşte de plenul Academiei şi că va supune plenului prelungirea sesiunii până Sâmbătă

D-l Preşedinte arată că noi ne aflăm în sesiune prelungită prin faptul că, încă din cursul săptămânii trecute, am aprobat amânarea recepţiunii d-lui Blaga pentru ziua de Miercuri, 2 Iunie. Regulamentul prevede că se poate prelungi sesiunea cu cel mult 5 zile.

D-sa pune la vot prelungirea sesiunii generale până Sâmbătă, 5 Iunie curent.

— Propunerea se aprobă

Reluându-se chestiunea conducătorului Şcolii Române din Roma, d-l N. BĂNESCU a arătat că, constatându-se necesitatea de a se reorganiza Şcoala dela Roma, D-sa e de părere şi face propunere formală ca mai întâiu să se facă reorganizarea Şcolii şi după aceasta să procedăm la recomandarea Directorului, care va fi ales potrivit cu noul caracter ce se va da şcolii. Până la împlinirea reorganizării şi numirii Directorului, să fie rugat d-l Coleg N. Iorga să ia conducerea interimară a Şcolii.

— După discuţia, la care iau parte d-nii N. Iorga, Silviu Dragomir, Alex Lapedatu, I. Petrovici, Dr. Gr Antipa şi N. Bănescu, se hotăreşte:

1. A se reorganiza Şcoala Română din Roma;
2. A se numi o Comisiune compusă din 7 membri, 3 din Secţiunea Istorică, 2 din Secţiunea Literară şi 2 din Secţiunea Ştiinţifică, care să întocmească proiectul de reorganizare;
3. Dacă până la 15 Octomvrie viitor, când expiră mandatul actualului Director, reorganizarea nu va fi împlinită şi dacă deci Academia nu va fi în situaţia de a recomanda pe Directorul Şcolii, — să fie rugat d-l Coleg N. Iorga a primi delegaţia de a conduce interimar Şcoala până la votarea reorganizării şi numirea implicită a Directorului.

Repetându-se pentru a doua oară votul pentru alegerea d-lui Paul Bujor ca Membru de Onoare al Academiei Române, la despoierea scrutinului s'a constatat că d-l Paul Bujor n'a întrunit $^2/_3$ din voturile membrilor prezenți. Votul se va repeta, pentru a treia și ultima oară, în ședința de mâine.

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ

DELA 1 IUNIE 1937

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, deschizând ședința publică pentru proclamarea premiilor acordate de Academie în acest an, zice:

« In sesiunea generală a acestui an Academia Română a avut de acordat 35 de premii, din cari 18 premii, cu o valoare care variază între 2 000 și 80.000 lei pentu *opere publicate*, — 16 premii, cu valori variind între 1 000 și 50.000 lei pentru *lucrări tratând subiecte date de Academie* și 1 premiu special, Marele Premiu C. Hamangiu, de 100 000 lei, — pentru opere de compoziție: *pictură sau sculptură.*

« Pentru acordarea acestor premii Academia Română a destinat însemnata sumă totală de 739.043 lei, din care 470.300 lei pentru opere publicate, 268.743 lei pentru lucrările ce urmau să ia parte la concursurile premiilor cu subiecte fixate de Academie și 100.000 lei pentru premiul special arătat, C. Hamangiu.

« Pentru operele publicate s'au destinat: 12.000 lei pentru publicațiuni cu conținut de orice natură, 20 000 lei pentru un volum de nuvele sau roman, 144.000 lei pentru publicațiuni cu caracter economic, istoric filosofic sau juridic, 57 000 lei pentru publicațiuni pur juridice, 30.000 lei pentru lucrări sau descoperiri arheologice, 84 300 lei pentru lucrări privitoare la știința medicală, 17 000 lei pentru lucrări privitoare la economia forestieră și 6.000 lei pentru scrieri cu conținut științific în genere.

« La concursul acestor premii pentru publicațiuni s'au prezentat 103 scrieri, din care 25 au fost distinse cu premiile care se vor anunța îndată. Din lipsă de concurenți au rămas neacordate: *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, pentru lucrări sau descoperiri arheologice; *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2 000 lei, pentru lucrări asupra științei Dreptului și *Premiul Profesorului Petre Antonescu dela Politehnică*, de 7.000 lei, pentru lucrări referitoare la economia forestieră românească. De asemeni nu s'a acordat *Premiul Leon Gh. Pallade*, de 80.000 lei.

« Din aceeași lipsă de concurenți, din 16 subiecte publicate pentru acest an de Academie, abia 5 au atras atenția cercetătorilor noștri. S'au prezentat, astfel: două manuscrise la *Premiul Statului Eliade Rădulescu* de 50.000 lei, cu subiectul « Pictura română în secolul al XIX-lea »; unul la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, tratând subiectul « Contribuția filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului Penal »; unul la *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, tratând despre « Sava

II Brancovici, Mitropolitul Ardealului »; unul la *Premiul Dr. L. L. Russ*, de 10.000 lei, cu subiectul « Afecțiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a plămânului »; unul la *Premiul V. Adamachi*, de 5 000 lei, tratând despre « Constituția alcalozică »

« Dintre acestea, potrivit hotărîrilor Secțiunilor, s'au acordat premiile *Eliade Rădulescu*, *At. Toncoviceanu* și *Dr. L. L. Russ*

« In sfârșit Comisiunea de 5 membri, instituită de Academie, sub președinția d-lui coleg N. Iorga, spre a hotărî cu privire la Marele Premiu C. Hamangiu de 100 000 lei, pentru opere de pictură sau sculptură a decis să se amâne acordarea acestui premiu pentru sesiunea din anul viitor. »

Apoi d-l Președinte proclamă acordate următoarele premii:

1. *Marele Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, s'a acordat d-lui *Anastase N. Hâciu* pentru scrierea « Aromânii, Comerț, industrie, arte, expansiune, civilizație » pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan:*

« D-l Prof. Anastase N. Hâciu în lucrarea sa « Aromânii, comerț, industrie, arte expansiune, civilizație », publicată în 1936, ne înfățișează un documentat studiu de sinteză asupra activității Românilor macedoneni în comerț și industrie Intr'un volum de 616 pagini, d-l Anastase N. Hâciu a concentrat în trei capitole mari toate datele referitoare la desfășurarea vieții econmoice a unei populațiuni românești, care, din stare pastorală a reușit, grație unor însușiri înăscute, să se ridice în mijlocul celorlalte populațiuni balcanice pe cea mai înaltă treaptă a comerțului și industriei, mai întâi la ei acasă după acea peste tot în Balcani și chiar în țările civilizate ca Italia, Austria, Ungaria, Germania, Polonia, etc.

« D-l Anastase Hâciu a urmărit istoric aproape pretutindeni această expansiune a negustorilor și meseriașilor macedo-români, relevând din publicațiunile care i-au fost accesibile sau din informațiunile ce și-a cules singur la fața locului tot ceea ce ar putea-o ilustra mai bine. In privința aceasta, merită o deosebită atențiune datele pe care ni le procură autorul despre comerțul și industria Aromânilor din Nordul Africei și mai ales în Egipt. Tot atât de interesante sunt și informațiile ce ni se dau despre stările actuale ale negustorilor aromâni din peninsula balcanică și țările străine. Examinând aceste date pentru centrele din Balcani pe care le cunosc mai bine, m'am putut convinge că ele se bazează pe un material documentar sigur Sub acest raport, lucrarea d-lui Anastase Hâciu se prezintă ca o contribuție reală pentru cunoașterea aptitudinelor unei populațiuni românești, cum sunt Macedoromânii, care, în domeniul industriei și al comerțului, au realizat adevărate minuni nu numai în peninsula balcanică, dar în orice țară străină s'au așezat.

« Pentru aceste merite ale autorului, sunt de părere ca lucrarea lui să fie răsplătită de Academia Română, dacă onorata comisiune se va asocia cu propunerea mea »

2 *Premiul « Cartea Românească »*, de 20 000 lei, s'a acordat d-lui *General C Manolache* pentru scrierea « Sfânta dreptate — roman », pe baza următorului raport al d-lui *M Sadoveanu :*

« C. Manolache, « Sfânta Dreptate », roman, ediția II, 1936.

« Ni se înfățișează în această foarte bună carte, vieața unui fecior dela țară, natură puternică și primitivă, care, trecut în mediul orășenesc, pune curată râvnă în căutarea adevărului și a dreptății

« In opera lui Creangă, țăranul apare în ipostaza splendidă a înfloririi lui verbale, filosof mucalit și puțintel sceptic I. Mironescu ne-a dat tot un țăran moldovean adevărat care, pe lângă humor, ne desvăluie și unele aspecte de primitiv Tot vieață rurală din Moldova nordică găsim în « Sfânta Dreptate » și tot într'o formă hâtră și plăcută; aici se adaugă, însă, pe lângă moștenirea de soare, și ceea ce am putea numi puterea întunericului. Tudose Serbu, eroul cărții, e un om onest, însă e un naiv și un impulsiv care, după formula tragică a timpului nostru, intră în conflict cu rânduielile vieții nouă Inșelare cea mare către care merge, — ideile comuniste, antinomie a structurii lui rurale și tradiționale — îl duc la descompunere totală.

« Imi place mai ales, în cartea d-lui C Manolache, viziunea surprinzătoare a vieții dela țară. Autorul găsește lucruri frumoase și cu totul nouă, pe care le prezintă cu fragezime și artă

« Recomand din toată inima romanul « Sfânta Dreptate » pentru premiul « Cărții Românești »

3. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50 000 lei, cu subiectul « Pictura română în secolul al XIX-lea » s'a acordat d-lui *George Oprescu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următoarelor rapoarte ale d-lor *Octavian Goga* și *G Petrașcu*

I

« *Pictura română în secolul al XIX-lea* » cu motto. Eliade Rădulescu, este un răspuns la apelul public, pe care Academia l-a făcut acum câtva timp

« Lucrarea de peste 100 de pagini mari, deocamdată în manuscris, este alcătuită după o riguroasă metodă științifică: Materialul judicios împărțit cehilibrat Autorul, din spirit critic format, este deprins cu problemele artistice de care se ocupă și în primul rând, relevez valoarea documentară a cărții. Studiul este scris într'un stil clar și cursiv, concis. Autorul face dovada unui apreciabil talent. Avem de a face cu un cărturar de bună calitate, care ușurează cu totul sarcina de recenzent.

« Necesitatea unui asemenea studiu, care să lămurească și să caracterizeze ce a fost la noi un veac de pictură, era de mult simțită.

« Autorul precedează lucrarea sa de o introducere. Era nevoie de această călăuză, ca o afirmație pregătitoare a expunerii sale. Trebuia să ni se arate

și să se justifice ieșirea noastră la lumină dintr'o fază lentă și lungă de elaborare, și pentru justificarea acestei întârzieri, D-sa folosește izvoare și date cu prudentă și precisă orientare.

« Exactitatea informațiilor pe care autorul se bizue, face expunerea sa obiectivă. Pe alocurea subiectivismul intervine, nu pentru a schimba fața lucrurilor, ci fiindcă în materie de interpretare artistică, fiecare este ținut să urmeze calea propriului său instinct.

« Dintr'un început, se amintesc condițiunile istorice, în care ne găsim la începutul veacului trecut; se recapitulează transformările care frământă principatele dunărene, precum și deosebirile care despart cele două lumi: lumea veche, a anteriului, somnolentă în domeniul artelor profane și pe de altă parte, elementul entuziast și tânăr, adăpat la izvorul ideilor revoluționare franceze. Vieața socială capătă o nouă îndrumare. Pe lângă literatură, care prin natura ei, este mai accesibilă, o deosebită atenție începe a se da și preocupărilor artistice propriu zise.

« Un mediu propice artelor trebuia creat.

« In tot trecutul nostru cultural, și de data aceasta, în frunte sunt boierii, aristocrația noastră intelectuală, protipendada.

« S'a pus baza școlilor de arte, mai întâi la Iași și mai pe urmă în Capitala Munteniei, la București. Aci se va da pregătirea profesională și cultura generală Misiunea era, fără nicio îndoială, de covârșitoare însemnătate. Ridicarea nivelului depindea de expoziții de crearea de pinacoteci, care aveau scopul de a forma și de a dirigui gustul public.

« Ne amintește autorul că, în prima jumătate a secolului trecut, și chiar mai târziu, ne pomenim, nu cu o invazie, ce e dreptul, ci, când și când, apar la noi elemente străine, cari își zic desenatori și pictori, și mulți dintre ei chiar și sunt. Enumerarea rapsodică pe care autorul o face, este edificatoare. Dela acești modești cuceritori, la o penetrațiune reciprocă între țara noastră agrestă și idilică, nu trebue să ne așteptăm. Vor fi având ei un rol oarecum educativ printre tineretul bogat, dar o influență hotărîtoare asupra noastră, n'au avut. Explicația nu e greu de dat: în miniaturile, în desenurile, în pictura lor cu apă și în ulei, în portrete și mai ales în litografiile cu vederi din țară și cu lume costumată, ei exprimau sentimente comune, superficiale, care nu porneau dintr'o poruncă lăuntrică. Tulburați o clipă de autor, din liniștea lor, toți acești mânuitori de penel, rămân în afară de noi, sunt, am putea zice, periferici.

« Pe acești străini, sensibilitatea artistică de mai târziu, cu o mână ușoară i-a dat la o parte din mersul normal al lucrurilor. Putem spune că firul nostru de tradiție trece peste capetele lor.

« Afară de lăudabila excepție a călătorilor străini de origină franceză, existența unei intuiții plastice la dânșii nu o putem constata. Rămân pictori etnografici. Cu o tristețe ce se degajează din câte au lucrat ei, nu ne putem împăca.

« Abea cu Grigorescu apare primul surâs în pictura românească. Maestrul dela Câmpina este întâiul care imaginează o lume artistică românească.

« Autorul înţelege cu predilecţie că, nu poţi pricepe bine un artist prin excluderea sistematică a celorlalţi Colaudarea adusă predecesorilor şi contimporanilor lui Grigorescu, comentariile asupra operii, asupra împrejurărilor şi mai ales aprecierile asupra mijloacelor tehnice cu care aceste opere au fost realizate; toate aceste prezentări minuţios cercetate şi expuse într'o justă înlănţuire, alcătuesc un material, artistic şi instructiv, indispensabil de aci înainte oricărui cercetător în acest domeniu.

« Desfăşurate ca într'o frescă, avem etapele succesive prin care a evoluat plastica română în cursul veacului al XIX-lea Din această prezentare, toţi aceşti artişti, deşi unii cu un vizibil aspect particular au între ei o afinitate individuală. Ei constituesc începutul unui patrimoniu.

« Toate pregătirile colective anterioare, legate între ele printr'o misterioasă putere indivizibilă de continuitate, la un moment dat culminează în personalitatea pictorului Grigorescu El ne-a dăruit odată cu minunata sa operă figura poetică a pământului românesc El este revelatorul nostru cel mare. Pentru calităţile lui excepţionale de viziune, Grigorescu rămâne un model unic de a cărui sugestie şi robie n'au putut scăpa niciunul din contimporanii săi. Prodigioasa lui activitate este o operă eficace de propagandă pentru popularizarea sentimentului românesc în pictură.

« Către sfârşit, ochiul lui Grigorescu slăbeşte, mâna începe să aibă ezitări In pictură noastră se face o pauză, se pregăteşte reconfortarea, care nu întârzie să se manifeste. Ca o reacţiune naturală, apare Luchian. Paleta lui strălucitoare va lumina un drum nou.

« Este cu deosebire remarcabil studiul pe care autorul îl consacră vieţii şi operei lui Andreescu. Este fără îndoială capitolul cel mai reuşit. Evenimente dureroase, vicisitudini de tot felul, înrâuresc ca figura acestui pictor să impresioneze adânc. Unica lui preocupare, ne spune autorul, este: « ca lucrurile lui să dea expresia totală a dorinţelor şi a intenţiilor sale Şi miracolul este că un trup bolnav i s'a supus şi a răspuns la chemarea disperată a sufletului ».

« Cu încheerea unui secol de pictură, s'a creat la noi o cultură de tradiţie artistică

« Din cele învederate ca o recapitulare a disciplinei de lucru, care a fost folosită în tot cursul expunerii, pictura în secolul al XIX-lea cu motto· Eliade Rădulescu, este o lucrare bună, care merită solicitudinea Academiei »

II

« Cetind cele două manuscrise cu subiectul « Pictura românească în secolul al XIX-lea » ce au fost prezentate la concursul hotărît de Academia Română, vă aduc la cunoştinţă următoarele.

« Cred că e de preferat studiul cu motto « Heliade Rădulescu » fiind mai complet şi mult mai desvoltat, deşi îmi pare fără destulă sinteză şi caracterizare. Totuşi şi studiul cu motto « Ars una » nu e lipsit de calităţi, având multe documente date in extenso.

« Trebue să mărturisesc că unele din capitolele acestor studii, fiindu-mi necunoscute, nu pot să-mi dau seama de veracitatea lor

« Afirmaţiuni ce se găsesc în manuscrisul cu motto « Ars una » ca. « Sponteitatatea picturii lui Aman » sau « Pictura lui Grigorescu păcătueşte în a fi franţuzească » îmi par riscate, pictura bună e aceeaşi pretutindeni. Tot riscată îmi pare clasarea în acest manuscris a artei noastre în romantici, impresionişti şi plein-airişti. Nu prea văd unde începe şi unde sfârşeşte această clasare, mai ales că am avut atât de puţine exemple în pictura românească

« De asemeni nu se vorbeşte aci nimic despre pictorul G D Mirea (1852—1934) fost director al Şcoalei de arte frumoase mai bine de 30 de ani şi care a adus o contribuţie apreciabilă la evoluţia picturii româneşti din secolul al XIX-lea, lăsându-ne o sumedenie de portrete şi scene din istorie şi legendă şi dovedind calităţi de colorist, o factură largă şi modelaj savant.

« Istoria picturii noastre moderne nefiind însă în deajuns cercetată lucrurile nu-s destul de clarificate.

« Poate din contopirea acestor studii, ori ajutat de ele, să răsară unul mai complet şi mai aproape de adevăr

« Aş fi de părere, dacă premiul de 50 000 lei este divizibil, să se dea 30 000 lei pentru studiul cu motto « Heliade Rădulescu », iar 20 000 lei, pentru studiul cu motto « Ars una ».

« In caz că nu-i divizibil, să se dea, cum am mai spus, manuscrisului « Heliade Rădulescu. »

4 *Premiul At Toncoviceanu*, de 1 000 lei, cu subiectul « Contribuţia filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului penal », s'a acordat d-lui *Nicolae I Tanoviceanu*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui *C. Rădulescu-Motru* .

« Manuscrisul care s'a prezentat la premiul de 1.000 lei At Toncoviceanu, cu motto · « Dacă mai curând sau mai târziu » este o lucrare destul de meritoasă. Deşi nu aprofundează *contribuţia filosofică a lui Ion Tanoviceanu la studiul dreptului penal*, prin reflexiuni critice personale, — este totuşi o recenzie obiectivă şi destul de completă a principalelor idei desvoltate de Ion Tanoviceanu în cursul său de Drept penal. Cetitorul poate găsi în această lucrare un oarecare ajutor pentru înţelegerea spiritului filosofic dela care s'a inspirat I. Tanoviceanu în cursul activităţii sale profesorale *Cum este singurul manuscris prezentat, îl recomandăm pentru premiere* ».

5 *Premiul Statului Gheorghe Asachi*, de 50 000 lei, s'a împărţit următoarelor 4 lucrări:

25 000 lei d-lui *Aurelian Sacerdoţeanu* pentru scrierea « Consideraţii asupra istoriei Românilor în Evul Mediu. Dovezile continuităţii şi drepturile Românilor asupra teritoriilor lor actuale », pe baza următorului raport al d-lui *N. Iorga :*

« Cartea d-lui Aurelian Sacerdoţeanu e rezultatul unui studiu de mai mulţi ani de zile, început la Paris — şi de aici a rezultat un frumos studiu în « Mélanges » ale Şcolii Române din Franţa —, care a tins să descopere, să explice şi să lege într'o singura expunere urmele privitoare la vieaţa, modestă, dar de o neîntreruptă civilizaţie populară, a poporului român în evul mediu

« In opera de astăzi nimic esenţial n'a fost scăpat din vedere, şi lucrarea e una din cele mai importante apărute în ultimul timp. Ea poate servi de bază pentru alte cercetări Apărarea dreptului poporului nostru asupra pământului pe care-l ocupă va găsi aici un material extrem de preţios.

« A premia această însemnată ispravă ştiinţifică mi se pare că se impune.»

10.000 lei d-lui *Barbu Theodorescu* pentru « I Bibliografia istorică şi literară a lui N. Iorga, 1890—1934 »; « II. Bibliografia politică, socială şi economică a lui N. Iorga, 1890—1934 », pe baza următorului raport al d-lui *Silviu Dragomir* ·

« D-l Barbu Theodorescu a realizat în cele două volume de bibliografie o operă pe cât de utilă, tot pe atât de meritoasă Incercând să cuprindă într'un tablou sistematic tot scrisul d-lui N. Iorga, dintre anii 1890—1934, ne prezintă în primul volum (1935)· « Bibliografia istorică şi literară », iar în al doilea (1937) « Bibliografia politică, socială şi economică », uşurând cercetătorului orientarea în produsul acestei munci de uriaş, fără de pereche până acum în istoria lumii Cele două volume de bibliografie cuprind 1003 volume, 12 755 articole şi 4963 recenzii şi sunt împărţite în capitole, care înlesnesc oricui consultarea Până când însă în primul volum, care conţine opera sa istorică în opt capitole, fiecare capitol e împărţit în diverse grupe, ţinându-se seamă şi de ordinea cronologică a evenimentelor şi a apariţiei cărţilor sau articolelor în volumul al doilea materialul înregistrat e ordonat după apariţie, împărţit totuşi în două mari capitole· *a)* politica internă şi *b)* politica internaţională, cu subdiviziii, care fac posibilă identificarea lesnicioasă a operei sau articolului, ce interesează. La aceste se adaugă un indice alfabetic al recenziilor, cu un capitol separat, cu indicaţii sumare, dar totuşi precise Cele trei indice: 1 al cărţilor, aranjate în ordinea apariţiei, 2. al revistelor la care a colaborat d-l N Iorga şi 3 un indice general al ambelor volume, — completează opera d-lui Barbu Theodorescu, ce credem că va fi indispensabilă de acum mai ales cercetătorilor istorici

« E drept că autorul a respectat în general principiile cu caracter internaţional, ce se aplică în asemenea lucrări, D-sa a izbutit însă prin contribuţia personală, ce a dat-o, să repartizeze în aşa fel vastul produs literar al d-lui N. Iorga, încât « Bibliografia » sa poate fi calificată mult superioară celor de până acum şi pe deplin corespunzătoare cerinţelor ştiinţei.

« Considerând utilitatea deosebit de mare a unor asemenea lucrări de biblgrafie, dar mai ales munca migăloasă exactă şi pricepută a auto-

rului cred că trebue încurajat, acordându-i-se cel puțin jumătate din premiul Asachi. »

8 000 lei d-lui *Constantin Noica* pentru scrierea « Concepte deschise în istoria filosofiei la Descartes, Leibniz și Kant », pe baza următorului raport al d-lui *C. Rădulescu-Motru*.

« Scrierea d-lui C. Noica reproduce cu modificări câteva din studiile sale publicate anterior și anume: un studiu despre Descartes, Conceptul de mathesis universalis la Descartes; al doilea studiu, despre Leibniz, Elemente pentru o scientia generalis, și al treilea studiu: problema lucrului în sine la Kant. Aceste trei studii sunt precedate de un cuvânt înainte, prin care se arată unitatea de spirit, în care cele trei studii adunate în volum, au fost concepute

« D-l Noica între diferitele concepții pe care istoria filosofiei le poate avea. de a rezuma, de a expune sau de a explica ideile filosofului, alege pe aceasta din urmă. In loc de a rezuma și de a expune, dânsul își propune să reconstitue spiritul în care ideile filosofului au fost produse. Bine înțeles, realizarea acestei propuneri întâmpină multe greutăți, totuși numai o asemenea realizare ne poate satisface pe deplin, și de aceea ea trebue să fie încercată

« In primul studiu, se analizează în ce ar consista știință universala a lui Descartes? Se confundă această știință cu matematica, sau cu metafizica? Răspunsul d-lui Noica este, că știința universală, se poate socoti ca o matematică universală, dar una în care matematica este o metodă, iar metoda o operație. In același timp concepția științei universale a lui Descartes se apropie și de metafizică. Prin urmare nu este ușor de precizat ideea pe care și-o facea Descartes despre știința universală.

« Al doilea studiu, cel mai profund din cuprinsul volumului, are ca titlu: Elemente pentru o scientia generalis la Leibniz.

« Ca și Descartes, Leibniz urmărește să armonizeze principiile diferitelor științe particulare pentru a ajunge la principii de valoare universală Comportarea acestor doi filosofi, în fața problemelor științifice, este caracteristică lumii moderne Antichitatea se trudea să distingă cât mai mult conceptele, în timp ce gândirea modernă unifică S'ar putea face un tablou atrăgător cu descrierea tuturor proectelor de limbi, științe și metode universale ale enciclopediștilor și universaliștilor moderni, începând cu Descartes și Leibniz In fruntea lor este în tot cazul Leibniz. După o foarte competentă expunere a asemănării dintre Descartes și Leibniz, autorul ajunge și la deosebirea dintre ei. Știința universală cartesiană, chiar dacă nu era numai știința mărimilor, ci era și știința ordinei și a măsurii, era în fond o matematică, ridicată uneori la rangul de metodă, alteori la cel de metafizică; știința universală leibniziană (scientia generalis) fără a înceta să fie o matematică (mathesis universalis) ceea ce-i dădea toate virtuțile celei cartesiane, era mai ales o logică. Intre Descartes și

Leibniz este această mare deosebire de sferă, și numai de sferă, a preocupărilor, pentru primul, nu numai logica aristotelică, dar nici logica pură și simplă nu forma obiectul unei atenții speciale, și ea era implicată în metodologie și teoria cunoașterii, pe când pentru cel de al doilea logica, în mare parte cea tradițională, alcătuia obiectul unui studiu special care determina teoria cunoașterii și metodologia, sfârșind, după unii comentatorii, prin a da socoteală de metafizică însăși Aceasta nu însemna că matematica universală, în măsura în care nu este știința universală, era socotită de Leibniz în afară de logică. Ea ținea tot de logică, dar era o parte a ei, anume știința generală a relațiilor

« Intreg studiul este de o mare valoare, fiind ținut în curent cu tot ce s'a scris mai nou despre Leibniz în zilele noastre

« Ultimul studiu tratează problema lucrului în sine la Kant.

« Această problemă este una din problemele centrale a filosofiei kantiane. Este lucrul în sine în contradicție cu sistemul idealist kantian? Iată problema, pe care s'au încercat să o rezolve toți — numeroșii — comentatori ai lui Kant.

« După un istoric amănunțit al diferitelor soluții, d-l Noica ajunge la următoarea concluzie.

« La Kant sunt două lucruri în sine: unul pe care-l pune și altul pe care îl caută Cel pe care îl caută nu-l găsește Cel pe care îl pune, e inutil să-l caute.

« Lucrul în sine pus, se împotrivește, ca existență subiectului. Lucrul în sine căutat se împotrivește, ca cunoștință fenomenului. Primul este ontologie, celalalt epistemologie. Confuzia acestor două concepții deosebite va duce la dificultățile din diferitele interpretări ale lucrului în sine Rând pe rând comentatorii vor avea în vedere, când un înțeles, când pe celalalt. Detractorii lucrului în sine vor avea în vedere înțelesul epistemologic, și vor arăta că imaginea unui Kant realist este falsă, susținătorii vor avea în vedere înțelesul ontologic și vor arăta că lucrul în sine nu se poate lua ca simplă ideea, sau ca simplu concept limitativ

« Concluzia se apropie de părerile susținute de Kuno Fischer și Adickes, fără însă să se confunde cu acestea

« Acest studiu este scris într'un stil limpede și substanțial Rareori mi-a fost dat să cetesc, deși sunt familiarizat în destul cu filosofia kantiană, un studiu atât de interesant ca dialectică filosofică

« In rezumat întregul volum este de o valoare netăgăduită.

« Raționamentul de care se servește autorul este acela al unui gânditor deplin format.

« D-l Const. Noica nu este de altminteri la primul său volum de valoare.

« Avem dela dânsul: o bună traducere a operei lui Descartes: Regulae ad directionem ingenii, însoțită de o introducere și note.

« De asemeni, o traducere și din Jem. Kant: Despre forma și principiile lumii sensibile și ale celor inteligibile, cu o introducere la studiul criticismului.

« Deosebit de aceste traduceri, a publicat volume de esseuri, precum și articole de recenzie filosofice, foarte competente.

« In tânăra noastră mișcare filosofică, d-l C. Noica reprezintă, nu numai o frumoasă promisiune pentru viitor, dar și un talent cu care ne putem mândri din atât cât a produs până acum

« Sunt de părere că are merite suficiente pentru a primi premiul la care s'a înscris. »

7.000 lei d-lor Dr. *Ion L Ciomac* și *Valeriu Popa-Necșa* pentru scrierea « Munții Apuseni Cercetări asupra stărilor economice din Munții Apuseni », pe baza următorului raport al d-lui *Simeon Mehedinți :*

« Doi ingineri agronomi, inspectori generali, cu o bogata activitate publicistică și multă experiență în latura vieții practice și-au propus să ne dea o icoană a stărilor economice din regiunea Munților Apuseni

« După o introducere geografică de 55 de pagini, ne descriu pas cu pas: agricultura, pădurile, reforma agrară în Munții Apuseni, industria, minele, colonizarea și, după o sumă de observări critice, încheie cu anume propuneri de îndreptare a situației triste de azi.

« Toată expunerea se întemeiază pe fapte precise: numeroase tabele de cifre și diagrame foarte expresive. Nu e literatura de ocazie, cum se face de multe ori, în astfel de ocaziuni, ci muncă științifică din partea unor specialiști competenți.

« Un singur lucru e de regretat. că n'am pășit mai de mult pe această cale, — mai ales că nu era vorba de știință pentru știință, ci și de o problemă cardinală pentru noi, adică ridicarea populației pe care se razemă statul nostru încercuit de atâți dușmani și minat chiar înăuntru de elemente alogene foarte primejdioase.

« De aceea, subsemnatul propune cu toată convingerea pentru premiul Statului « Gheorghe Asachi » lucrarea celor doi autori »

6. Din *Premiul C. G Vernescu*, de 50 000 lei, s'a acordat numai o parte de 25.000 lei d-lui *E. Cristoforeanu* pentru « Tratat de Drept Cambial. Legea asupra cambiei și biletului la ordin », pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu :*

« D-l E. Cristoforeanu prezintă la premiul Vernescu lucrarea sa· « Tratat de Drept cambial », în 2 volume de aproape 1000 pagini In ea este studiată legea asupra cambiei și biletului la ordin din 1 Martie 1934, care a fost înfăptuită pentru executarea unei convenții dela Geneva, în vederea unificării internaționale a cambiei, instrument așa de necesar pentru relațiile economice dintre state.

« Dela început trebue afirmat cu hotărîre că este cea mai bună lucrare asupra acestei materii și ca atare — trebue să fie premiată. I s'ar cuveni premiul în întregime dacă n'ar mai fi depusă și altă lucrare destul de valoroasă

« Materia este expusă cu foarte întinse și profunde desvoltări, cu folosirea unei bogate bibliografii și cu examinarea critică a celor mai însemnate controverse.

« Planul, metoda de cercetare și de expunere, stilul curgător, sârguința depusă pentru a lămuri textele și a da îndrumări sigure pentru aplicarea lor probează însemnătatea necontestată a acestei lucrări și valoarea ei științifică

« O analiză cât de sumară arată că este una din cele mai de seamă lucrări de drept comercial dela noi

« De altminteri autorul care a mai fost premiat de Academia Română în 1936 este unul din cei mai aleși și mai fecunzi scriitori juriști ai noștri

« Premierea lucrării sale este nu o încurajare, ci o răsplată foarte bine meritată a muncii sale și o recunoaștere a meritelor sale care nu mai pot fi contestate »

7 *Premiul Grigorie C. Angelescu*, de 4 000 lei, s'a acordat d-lui Lt -Colonel *D I Vasiliu* pentru « Studii și Documente în legătură cu fortificațiile române din secolul al XIX-lea », pe baza următorului raport al d-lui *General R Rosetti*.

« Locotenentul-colonel D. I Vasiliu adaugă încă o lucrare folositoare la cele publicate de D-sa până acum Și lucrarea D-sale este folositoare nu numai militarilor ci și istoricilor și oamenilor politici.

« In adevăr problema sistemului de întărire a țării, scoasă întâi la iveală de generalul Ion Em Florescu, a alcătuit, îndată după războiul din 1877—1878, una din problemele de căpetenie, între anii 1880 și 1895 A fost o problemă de căpetenie:

« pentru că sistemul de fortificație ce trebuia să-l clădim depindea, în prima linie, de orientarea politicii noastre externe.

« pentru că același sistem avea a ține seamă de marile schimbări ce au fost aduse în arta fortificației prin descoperirea obuzului-mină

« pentru că, țară cu mijloace reduse, România avea de cumpănit nu numai cheltuelile totale ce le putea face pentru apărarea națională dar încă să hotărască dacă mijloacele puse la dispoziția apărării naționale trebuiau să fie întrebuințate numai pentru o armată de câmp sau și pentru întărituri.

« In cele două volume ale lucrării de față, autorul reproduce în rezumat tot ceea ce a apărut tipărit (cărți, broșure, articole) în această privință și dă la iveală un mare număr de documente, unele puțin cunoscute, altele inedite, ca: procesele-verbale ale diferitelor comisiuni și comitete, corespondență oficială și particulară, memorii, etc.

« Cu ajutorul tuturor acestor izvoare, se cunoaște acum care au fost ideile și cum au fost realizate:

« problema fortificării țării,

« problema fortificării Bucureștilor,

« experiențele dela Cotroceni.

« Lucrarea Locotenentului-colonel D. I. Vasiliu este de cel mai mare folos pentru oricine se îndeletnicește cu studiul istoriei contimporane a României. De aceea propun a i se da premiul solicitat. Acesta să

slujească autorului și de îmbărbătare ca să desăvârșească studiul său prin darea la iveală a aceleiași documentări cu privire la: 1. întărirea liniei Focșani-Nămoloasa-Galați 2 Intărirea capului de pod Cosmești 3 Intărirea capului de pod Cernavoda.»

8. *Premiul V. Adamachi*, de 5 000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor 2 lucrări:

3 000 lei d-lui *Ion Breazu* pentru scrierea «Michelet și Românii». Studiu de literatură comparată», pe baza următorului raport al d-lui *N. Iorga :*

« D-l I Breazu, și el fost membru al Școlii Române în Franța, a căutat și în enormul material inedit date ce privesc legăturile lui Michelet cu poporul nostru. Multe din ele nu erau îndestul de bine cunoscute Partea despre Români o pune de altfel în mediul întreg din care ele fac parte și avem astfel unul din cele mai sigure studii despre concepțiile marelui scriitor romantic al Francei Ar fi nedrept să nu se recunoască tânărului autor o parte din premiu ».

2 000 lei Preotului *Hostiuc Erast* pentru scrierea «Schiturile și Sihăstriile Bucovinei de altă dată», pe baza următorului raport al d-lui *Șt. Meteș :*

« Lucrarea păr. Hostiuc cuprinde o mulțime de știri nouă privitoare la următoarele 17 schituri din Bucovina: Babiu, Bereznița, Broscăuți, Căbești, Coribnița, Crișceatec, Horecea, Jadova, Luca, Mamaiești (cu 3 schituri), Ostra sau Zărbești, Sf Onufrei sau Mânăstioara, Vijnița, Voloca pe Ceremuș și Zamostia, apoi la cele trei sihăstrii. Putna, Sucevița și Ursoaia. Utilizează nu numai toată informația tipărită, ci și cea inedită din Arhivele Statului din Cernăuți, din care reproduce în întregime la anexe 48 documente românești dintre anii 1648 și 1784 în legătura cu aceste modeste lăcașuri de închinare Monografiile schiturilor sunt date în ordine alfabetică. Vreo 5—6 din ele se amintesc în veacul al XVII-lea, restul din veacul al XVIII-lea, când, la 1783 prin ordin împărătesc, toate sunt desființate, iar călugării se refugiază în unele mânăstiri existente sau trec în Moldova

« Cartea, bine scrisă și documentată, e împodobită și cu zece ilustrații Propun deci, să i se acorde cel puțin jumătate din premiul V. Adamachi de 5.000 lei la care a fost prezentată »

9. *Premiul Hagi Vasile*, de 5 000 lei, s'a acordat d-lui *Mihail Pizanty* pentru scrierea «Situația României în Comerțul mondial de petrol», pe baza următorului raport al d-lui *Ludovic Mrazec :*

« E un extras din « Buletinul Institutului Economic Românesc », de 42 pagini text, cu 17 tabele statistice mari și 18 mici, 7 diagrame și o hartă.

« Lucrarea este o statistică larg documentată, însă concentrată, cu scopul de a da o icoană fidelă și mult cuprinzătoare și instructivă a participării României în comerțul mondial de petrol. O analiză amănunțăit

a exportului petrolului și derivatelor sale, pe țări importatoare și pe produse, permite de a privi acest export sub toate aspectele lui și din toate punctele de vedere.

« Făcând abstracție de vânzarea « păcurii » peste hotarele Moldovei vechi și al Munteniei, din secolul al XVIII-lea și începutul celui al XIX-lea, autorul desfășoară o imagine completă a exportului pe derivate și brut dela 1869—1935, adică pe 56 ani, în afară de cei 2 ani de ocupație inamică

« In tabele ușor de citit sunt comparate producția export și consumație internă, înfățișând astfel situația fiecărui produs pe fiecare an cu indicele respectiv pe decadă. Cum o comparație exactă pe o perioadă așa de lungă nu este convenabilă deja din cauza valorii leului, autorul împarte datele statistice în două perioade și anume: consideră totul sub aspectul său antebelic, adică până la 1916, și sub aspectul postbelic dela 1919 până în 1935 In afară de aceasta, el deosebește datele în cadrul ultimilor 10 ani dela 1926 până la 1935 inclusiv, ceea ce ușurează mult utilizarea cifrelor în studiul științific și economic al problemei petrolului la noi.

« Sunt înșirate în tabele și diagrame, succesiv: exportul produselor de petrol din țară dela 1879—1916, valorificarea produselor la export și consumație internă, dela 1901 până la 1935 De reținut este că față de o producție totală de peste 19¼ milioane de tone de țiței, dela 1857—1916 stă un export (1879—1916) de 7¼ milioane tone, iar în perioada 1919—35, producția fiind peste 70 milioane tone, exportul s'a ridicat la 44 milioane tone.

« Derivatele obținute în rafinării și repartiția lor pentru export și consumul intern în ultimii 10 ani (1926—1935) ilustrează evoluția acestor două căi, când în 1926 se exportau 58,27 %, iar în 1935 nu mai puțin de 81 %, restul scurgându-se în consumația internă Urmează rolul României privită din punct de vedere mondial, adică export pe state producătoare și import pe țări consumatoare și pe continente Urmează apoi evoluția exportului român pe vămile de mare, de Dunăre și vămile de uscat în ultima decadă, în comparație cu 1913.

« Se arată apoi consumația României dela 1901—1935 pe derivate și comercializarea lor la export și la intern pe ultimii 10 ani.

« Statistica exportului de petrol în genere pe țări de destinație grupate după situația lor geografică este una din cele mai instructive pentru dinamica comerțului român și oglindește în același timp politica navală și de înarmare a statelor consumatoare. Statistica de export a U S A adusă în cadrul lucrării, pune și mai mult în evidență importanța exportului român de petrol față de statele europene. Se arată astfel că România ocupă în exportul mondial cu 11,60 % locul al treilea, deși producția țării cu cele 3,70 % o pune în locul al patrulea.

« Studiul d-lui Pizanty se întinde și asupra consumului țărilor europene și mediterane și locul ce l-a câștigat România între țările importatoare în ultima decadă. La această statistică se asociază o tabelă foarte instructivă tot pe cei 10 ani în urmă, în care se arată producția mondială de țiței,

consumul țărilor producătoare și al țărilor neproducătoare sau cu producție insuficientă, consumul mondial oprindu-se la producția, exportul și consumul intern al României Se completează aceste date prin repartiția consumului de petrol al țărilor producatoare și consumătoare tot pe cei 10 ani din urmă.

« Nu urmărim pe autor în adâncirea acestor situațiuni nici în exportul României pe produse și țări de destinație în 1935 In tabelele ce succed de aci înainte se dau cantitățile de derivate cu valoarea lor, pe anii 1926—35, în comparație cu 1913 Cifrele vorbesc, nu e nevoie de niciun comentar pentru a dovedi pierderea de multe miliarde lei ce a suferit România prin lipsa unei politici naționale de petrol

« Se pune în o lumină vie situațiunea grea a industriei, rezultatul anilor de inflație, urmată de surparea vertiginoasă a prețurilor Extragem câteva cifre ca pildă: în 1913 un export de circa 1 milion de tone în valoare de circa 131 451 lei aur echivalenți cu 4¼ miliarde lei stabilizați, iar în ultimul an de inflație generală s'au exportat 3 867 000 tone de derivate reprezentând o valoare de 10½ miliarde lei, în schimb în 1935 au trecut prin vămile țării 6,6 milioane tone în valoare de numai aproape 8½ miliarde lei!

« In echilibrarea balanței comerciale, exportul petrolului ocupă locul de frunte dela 1932 încoace. Cât timp în 1913 raportul între valoarea cerealelor și petrol era de 73% la 19,6% în anii 1932—1935, găsim pentru petrol 8,½ miliarde lei în 1935, adică 50,5% față de 3¼ miliarde lei pentru cereale corespunzând la 19,6%

« In harta de sfârșit foarte cuprinzătoare, se exprimă prin diagrame pe anii 1926—1935, cantitățile de derivate de petrol importate din România de diferitele state europene cu excluziunea U R S S, 25 la număr, la care se adaugă deosebit Malta și Gibraltar, precum și cele exportate în cele 7 state mediterane ale Asiei și Africei. Deosebit se mai indică și exportul transatlantic al petrolului românesc și acel dinspre Extremul Orient

« Cartea d-lui Mihail Pizanty prezintă o lucrare statistică *epuizantă*, foarte interesantă, bine făcută, dar mai ales folositoare pentru studiul economiei țării. Prin o documentare serioasă ea constitue un element important prin exactitatea cifrelor pentru orientare atât în economia generală a țării, cât și în economia petrolului românesc, iar pentru Statul Român, o documentare valoroasă și un indicator prețios care ar trebui cât de mult cercetat de cercurile oficiale.

« D-l Mihail Pizanty e directorul « Monitorului de Petrol », o revistă română veche de petrol care sub direcțiunea D-sale s'a clasat în frunte printre revistele de specialitate din lume. In deosebi sunt apreciate atât la noi cât mai ales în străinătate statisticele publicate în revistă, prin seriozitatea lor și prin modul original de a le prezenta. De altfel prin o organizare superioară, d-l Pizanty a reușit să dea o imagine fidelă și completă a industriei de petrol din țară sub toate aspectele ei și chiar în orice moment.

« Statisticele publicate în « Monitorul de Petrol » sunt astfel în totul în curent și sunt consultate de toți pentru exactitatea lor, două calități pe care din nefericire statisticele oficiale nu le oferă.

« Lucrarea privește obiectul cel mai important pentru comerțul exterior al țării, ea este de actualitate și merită pe deplin să fie distinsă de Academia Română și în cazul special prin decernarea premiului Hagi Vasile. »

10. *Premiul I Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărțit următoarelor 3 lucrări:

25 000 lei d-lor *Hațieganu* și *Goia* pentru « Tratat elementar de Semiologie și Patologie Medicală », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M Ciucă :*

« In redactarea vol II a acestui tratat de medicină internă, autorii s'au folosit de toate cunoștințele noui, pe care le oferă o vastă bibliografie medicală și au reușit, printr'o alegere și o critică științifică a faptelor și metodelor, să pună la dispoziția studenților în medicină și medicilor practicieni *un tratat elementar practic și foarte didactic.*

« In perioada actuală de criză economică, care îngreuе căpătarea cărților străine, un tratat românesc, asemănător celor apărute în alte țări occidentale, reprezintă un ajutor mare pentru publicul medical și o manifestare de activitate științifică de care autorii pot fi mândri Descrierea metodelor clinice redată cu un minunat simț pedagogic; utilizarea tehnicelor de laborator în clinică și o vastă iconografie constituesc un tot armonic și pot servi de îndrumător practic tinerilor și viitorilor medici, cari doresc să-și capete o educație medicală sănătoasă

« Lipsa unei bibliografii, care să trimită pe cetitor la sursa cunoștințelor căpătate și cercetărilor care au servit de bază acestui tratat, va fi probabil completată de autori la sfârșitul lucrării, deși ar fi fost mai practic pentru lector s'o găsească la fiecare capitol.

« Volumul I a acestui tratat a fost premiat de Academia Română cu marele premiu Oroveanu, rămâne la aprecierea Comisiunii de a înscrie și al II volum la concursul pentru același premiu în anul acesta sau a aștepta terminarea lucrării anunțată pentru anul 1938

25.000 lei d-lor *Al Slătineanu*, *I. Bălteanu* și *I. Alexa* pentru scrierea « Plasa sanitară rurală de demonstrație Tomești », pe baza următorului raport al d-lui *Dim Voinov* .

« Profesorii · A Slătineanu, I Bălteanu și I Alexa oferă Academiei Române lucrarea lor, care rezumă activitatea de 5 ani a acestui important Centru de sănătate și de ocrotire și care se desfășoară în mijlocul unei populații rurale de 32.000 locuitori.

« Din cuprinsul acestei lucrări reese. *situația îngrijorătoare a igienii și sănătății satelor noastre ; valoarea unei bune organizații de sănătate publică, când se pun la dispoziție : personal calificat suficient și mijloace de*

lucru ; ameliorările importante care se pot obține și gradul de inactivare a eforturilor pur medicale, când nu li se asociază măsuri de salubritate generală: ameliorarea locuinței, aprovizionare cu apă, îndepărtarea resturilor vieții omului și animalelor, drumuri, etc, etc.

. .

«Programul de lucru al acestui centru prevede:

«organizarea unui serviciu de sănătate efectiv, de asistență medicală și de medicină preventivă bazat pe investigațiuni sociale și epidemiologice foarte complete,

«educația în materie de sănătate a populației și a copiilor în special,

«studiul problemelor patologice locale și al metodelor mai economice adaptabile condițiunilor locale;

«crearea unui centru de educație și de învățământ practic pe teren pentru viitorii medici și personalul ajutător de surori de ocrotire, moașe, agenți sanitari;

«educație printr'un bun serviciu de propagandă și mai ales prin exemplu a populației și oamenilor de bine pentru a le câștiga colaborarea.

«Cât s'a putut obține în urma unei activități de 5 ani, care n'a fost lipsită de greutăți, se poate vedea din această lucrare

«*Inainte de organizarea centrului* · un singur medic și un singur dispensar impropriu pentru 32 000 locuitori (?) Mortalitatea generală de 23—27$^0/_{00}$ cu un procent de 49% decese printre copii sub un an, desechilibra o natalitate foarte ridicată de 43—49$^0/_{00}$. Boalele contagioase, boalele medico-sociale: pelagra, tuberculoza, malaria, sifilisul, lipsa completă de pregătire a populației conlucrau la acest flagel social

«Niciun local de bae.

«*După 5 ani de activitate* · 5 medici anume antrenați și posedând cunoștințele indispensabile unui medic de sănătate publică, își desfășoară activitatea cu ajutorul a 11 dispensare generale și speciale cu zile fixe de consultații. Personal ajutător suficient de surori, agenți sanitari, moașe.

«12 instalațiuni de băi-dușe care funcționează în mod efectiv și a căror funcționare este după 5 ani asigurată de populație (lemne, săpun, etc)

«Anchetele familiale și investigațiile epidemiologice au avut de rezultat cunoașterea din punct de vedere social și sanitar a întregii populații și au permis fixarea programului activității sprijinit pe aceste informațiuni.

«Asistența medicală se face pentru afecțiunile cronice susceptibile de un tratament pe teren și în Spitalul de izolare Iași pentru afecțiunile cari cer ospitalizare.

«*Cercetări în legătură cu Patologia locală :* Problemele locale de ordin epidemiologic au fost cercetate, utilizându-se pe o scară foarte întinsă metodele de diagnostic de laborator Epidemii de rugeolă, de tifus exantematic, de scarlatină, de febră tifoidă au fost combătute și oprite în loc grație măsurilor de profilaxie bazate pe largi investigațiuni epidemiologice.

« *Boalele sociale.* Investigații epidemiologice tot așa de complete au servit de bază combaterii boalelor sociale, rezultatele sunt demne de luat în considerație chiar după trecerea unui interval numai de 5 ani.

« *Tuberculoza* · aplicare metodelor de diagnostic — ajutate d mecanismul de funcționare și de depistare al dispensarului de tuberculoză din Iași — arată întinderea acestui grav problem în zona rurală și atrage atențiunea autorităților asupra pericolului acestui flagel Autorii dau exemple de familii realmente decimate de această boală Măsurile de profilaxie: vaccinarea nouilor născuți, izolarea cazurilor și educația membrilor familiilor tuberculoșilor, sunt aplicate, în mod curent în această populație unde grație metodelor de diagnostic și de depistare, toți tuberculoșii sunt cunoscuți nominal.

« *Malaria:* In acest centru de sănătate, cunoașterea cazurilor prin diagnostic clinic și pe o scară întinsă prin diagnostic microscopic a impus aplicarea unui tratament regulat a acceselor și recăderilor, determinând o scădere importantă a formei aestivo-autumnală, cea mai susceptibilă pentru tratament. De mortalitate prin malarie nu se mai citează cazuri, grație supravegherii continui și tratamentului adequat aplicat.

« *Cercetări importante asupra eficacității comparate a medicamentelor sintetice* (atebrin, acrichin, plasmochin) prin raport cu chinina și alcaloizii totali, și încercarea metodelor de tratament au fost executate în colaborare și după un plan comun coordonat sub auspiciile Ligii Națiunilor.

« Rezultatele obținute au servit de bază discuțiunilor Comisiunii de Malarie a Societății Națiunilor și au servit de bază redactării raportului general asupra terapeuticei malariei

« *Pelagra* · Capitolul Pelagrei din această lucrare nu se mărginește numai la o înregistrare a numărului cazurilor Tablouri statistice asupra întinderii acestei boale în țara noastră sunt completate cu o foarte însemnată documentație asupra condițiunilor locale economice și sociale care determină o nutrițiune deficientă și complet greșită. Cercetările pe teren, completate cu examene chimice și statistica coeficientului de nutriție după ancheta alimentară, au avut ca urmare *fixarea unui program de activitate, care să poată modifica condițiunile de nutriție și influența incidenței pelagrei.*

« Aceste cercetări au fost făcute în colaborare cu Organizația de Igienă a Societății Națiunilor, rezultatele obținute completează datele raportului general asupra nutrițiunii redactat de acest for internațional.

« Combaterea sifilisului se face pe bază de anchetă minuțioasă și de diagnostic serologic; măsurile de tratament a acestei boale sunt primite fără rezervă de populație.

« Această lucrare, cu un sumar desvoltat în limba franceză și engleză și cu tabele statistice ușor de urmărit pentru cercetătorii străini, îmbracă un caracter experimental extrem de util *pentru o eventuală reorganizare a serviciului sanitar rural* Ea arată complexitatea problemului sanitar rural, care nu se poate rezolva — la noi — numai prin un aparat strict de medicină preventivă fără asistență medicală și fără măsuri administrative de salubritate generală.

« Pentru a ajunge la scopul urmărit, trebue să se micșoreze circumscripțiile sanitare și să se înmulțească numărul medicilor, și să se întreprindă educația în materie de sănătate a țăranului cu ajutorul surorilor de ocrotire; să se dea toată răspunderea sănătății publice medicului igienist de carieră, care trebue să colaboreze strâns cu medicul practician »

20 000 lei d-lor Dr *D Grigorescu* și Dr *A Păunescu-Podeanu* pentru scrierea « Neurologie practică Elemente de diagnostic și de tratament ale boalelor nervoase », pe baza următorului raport al d-lui Dr *G Marinescu :*

« Este prima carte românească de neurologie și reprezintă o punere la punct a chestiunilor neurologiei în stadiul lor actual Probleme, idei, fapte, sunt expuse succint, dar nimic nu e neglijat din ceea ce constitue materialul științific actual, indispensabil celui ce trebuește să aibă o orientare generală serioasă în neurologie.

« De menționat că ideile școalei neulorogice române sunt amănunțit redate, așa că lucrarea face oficiul de răspândire a acestor idei, dintre care majoritatea formează acum apanajul științei universale

« Lucrarea începe cu expunerea modului cum se întocmește foaia de observațiune neurologică. Apoi se dă, în mod succint, modul cum se face examenul unui bolnav atins de o afecțiune neurologică în așa fel că acest capitol arată esențialul de urmat pentru oricare specialist

« Capitolul acesta constitue una din realizările originale ale lucrării, căci nu se găsește în absolut nici o carte străină similară de până acum

« Urmează capitolul de semiologie cuprinzând datele esențiale clinice, necesare edificării cunoștințelor clinice și interpretării boalelor neurologice Metoda urmată de autori este aceea anatomo-clinică, metoda ce se găsește astăzi la baza oricărei lucrări științifice serioasă, autorii cred că orice cercetare, chiar de laborator, trebue să pornească dela observația clinică și să se întoarcă la ea, concepție fundamentală care trebue să dirijeze studiul neurologiei

« Intrând în patologia propriu zisă, autorii descriu boalele encefalului. Trebue să remarcăm expunerea originală și luminoasă a celui mai complex și mai important capitol din patologia creerului · afazia

« Se face apoi sinteza turburărilor vasculare cerebrale, ale sindromelor nucleilor centrali, ale creerușului, ale vestibulului, concentrând toate achizițiunile noui ale științei neurologice

« Se trece apoi la capitolul sindromelor subcorticale cu toată simptomatologia extrapiramidală, în care acestea sunt prezentate după un plan și o concepție deosebită cu o documentare iconografică bogată

« La capitolul tumorilor cerebrale se insistă asupra cercetărilor personale privind diagnosticul de sediu prin toate metodele actuale

« In o serie de capitole dinstincte bine conturate sunt înfățișate apoi boalele măduvei spinării, ale nervilor și rădăcinilor, boalele familiale și în sfârșit isteria Un capitol final, scris în colaborare cu d-rul C. Iordănescu, expune, în același spirit care domină întreagă lucrare, electro-diagnosticul și electro-terapia afecțiunilor neurologice.

« In toate acestea documentarea se imbină cu claritatea, iar concentrațiunea asociată cu forma admirabilă formează un ansamblu se impune

« Este de semnalat și aci că în majoritatea capitolelor sunt expuse rezultatul unei adevărate erudiții precum și ale experienții proprii, găsim apoi expunerea concepțiilor medicale autohtone mai ales capitolul isteriei atât de spinos, de confus în tratatele similare străine dă într'o formă impecabilă ideile originale ale medicinei românești la care se adaugă modesta dar substanțiala contribuție a autorului.

« Lucrarea are un cuprins de 480 pagini cu o risipă de material inconografic alcătuit din fotografii, scheme, planșe, în cea mai mare parte originale (236 figuri).

« Scrisă într'o formă desăvârșită ale cărei foloase principale sunt claritatea, eleganța, cu o limbă românească frumoasă, cât mai mult scuturată de neologisme (și chiar când neologismele n'au putut fi înlocuite s'a alăturat echivalentul respectiv în limba neaoșe românească).

« Tipărită în sfârșit pe o hârtie fină, într'o prezentare extrem de elegantă, îngrijită, care a impus autorilor sacrificii de tot felul, cartea aceasta se prezintă ochilor și minții ca o năzuință către un ideal științific și estetic, năzuință dusă la bun sfârșit și încununată de succes. Ea e o cinste pentru cartea medicală românească și o izbândă pentru tiparul românesc. Pentru aceste motive propunem să se acorde cărții d-lor Dr. Grigorescu și Dr Podeanu o parte însemnată din premiul Oroveanu. »

11. Din *Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu*, de 10 000 lei, s'a acordat numai o parte de 5.000 lei d-lui *I. Popescu-Zeletin* pentru scrierea « Die Kontrollmethode. Beitrage zur Auffassung ihrer rechnerischen Grundlagen », pe baza următorului raport al d-lui *Gh Ionescu-Șișești :*

« Metoda de control, pe care autorul ne-o prezintă în lucrarea de față e o parte integrantă din modul de exploatare al pădurilor numit « jardinaj », sau pădure grădinărită. Amenajamentul în acest mod de exploatare prevede tranziție lentă a pădurei spre o stare de echilibru, în care sunt reprezentanți arbori de toate vârstele și în care se taie prin extracție tot ceea ce este exploatabil, dar nu se taie niciodată ras. Metoda de control ne permite să realizăm în păduri acest echilibru și să-l menținem.

« Pentru aceasta este necesar să se execute măsurări sau inventarieri succesive ale materialului aflat în pădure. Creșterea curentă, stabilită când pădurea a ajuns în echilibru, devine unitate de măsură și servește ca bază a planului de exploatare.

« Se înregistrează numărul și volumul trunchiurilor, care sunt mai groși decât o anumită limită minimală, Se fac lucrările culturale indicate și se ajunge, printr'o conducere rațională a creșterii, la o provizie normală de lemn, care se extrage în mod constant. Masivul este atunci încheiat în mod ideal și pădurea are o durată nesfârșită.

« Această problemă e tratată de d-l Popescu-Zeletin cu multă competență în lucrarea sa.

D-sa face mai întâiu o scurtă expunere istorică, arătând modul cum e privită această metodă în Franța, Elveția și Germania, unde silvicultura ca știință și ramură tehnică este foarte desvoltată.

« Apoi se arată operațiunile care trebuesc executate când se aplică metoda de control și anume: măsurarea grosimilor, clasificarea după diferite tipuri de grosimi și calculul sporului de creștere. Aceste operațiuni sunt învederate cu câteva exemple concrete.

« Operațiunea fundamentală a metodei de control este inventarierea în amănunțime a întregei păduri. Exactitatea inventarierii este influențată de erorile sistematice ce se fac în cursul operațiunii și de erorile întâmplătoare sau greșelile ce se fac de oameni. Erorile sistematice sunt pricinuite de construcția instrumentelor cu care se face măsurătoarea, de forma trunchiurilor, etc. Erorile întâmplătoare sunt pricinuite de uitarea unor arbori, de cetiri sau înregistrări greșite, etc

« Autorul examinează din punct de vedere matematic problema erorilor, calculul și interpretarea lor, pentru a se asigura inventarierii cea mai mare exectitate posibilă.

« Pentru reducerea la minim a erorilor este necesară o raționalizare a muncii de inventariere și o bună organizare în pădure.

« Urmează apoi capitolele, în care se tratează calculul sporului de creștere, pe baza a două inventarieri succesive și a modului cum se ajunge la echilibrul de productivitate.

« Se descriu diferitele procedee care îngădue realizarea acestui țel: procedeul francez care constă în determinarea numărului de arbori, corespunzător stării de echilibru cu ajutorul « timpului de pasagiu »; procedeul german prin ajutorul reprezentării grafice, etc. Se arată bazele matematice ale acestor procedee

« Intr'un alt capitol autorul descrie diferitele tipuri de păduri tratate « grădinărit » în care starea pădurei este caracterizată prin numărul arborilor, vârsta și grosimea lor.

« In vieața unei păduri grădinărite se disting două perioade.

« 1. O perioadă de formare sau de educare, în care se fac controale succesive și se urmărește realizarea stării de echilibru Lungimea acestei perioade depinde de starea în care era pădurea atunci când s'a început aplicarea metodei « jardinajului »

« 2. Perioada de echilibru cu exploatabilitate permanentă

« Exploatarea grădinărită cu aplicarea metodei de control nu se poate aplica ori unde. Ea cere anumite condițiuni naturale, referitoare la specie, situație geografică, teren și anumite condiții economice privitoare la gradul de intensitate, mijloace de transport și preț.

« Metoda se poate aplica cu succes numai pădurilor de brad, sau amestecate, în regiunile de munte mijlocii (nu la limita vegetației) și pe terenuri prielnice. Ea cere împrejurări economice favorabile, căci exploatarea e costisitoare. Cere o rețea de drumuri bune, căci exploatarea se face pe toată pădurea deodată. Cere o piață activă, capabilă să absoarbă la prețuri rentabile lemn de diferite dimensiuni.

« In capitolul final autorul se ocupă de aplicarea acestei metode la pădurile României.

« La noi s'a aplicat până acuma « jardinajul » numai la câteva păduri de protecție, ceea ce nu permite a se trage concluzii asupra valorii economice a acestei metode.

« De abia în 1930 s'a făcut de Prof. P. Antonescu și asistentul său Nedelcovici o lucrare de inventariere, în vederea aplicării metodei de control, la ocolul silvic Sinaia. Lucrarea s'a executat cu ajutorul studenților dela Secția silvică a Școalei Politehnice.

« D-l Popescu-Zeletin dă o privire generală asupra repartiției și compoziției pădurilor României și arată că avem masive importante de brad, unde metoda s'ar putea aplica. Trecerea spre pădurea grădinărită este însă foarte grea din cauza tăierilor rase, făcute recent de Societățile capitaliste

« Condițiile naturale sunt totuși favorabile, în timp ce condițiunile economice sunt defavorabile. Noi suntem obligați să aplicăm un sistem extensiv de exploatare. Numărul inginerilor silvici și ajutoarelor lor, prin raport la suprafață, este prea mic. Rețeaua de transport este neîndestulătoare, lipsesc mai ales drumurile în pădure, ceea ce face metoda « jardinajului » aproape inaplicabilă în cele mai multe cazuri. Piața de asemenea nu este întru totul favorabilă.

« Sunt totuși semne de evoluție către o exploatație mai intensivă, ceea ce ar permite aplicarea metodei descrise

« Cât privește pădurile de protecție de diferite categorii, a căror cruțare a fost impusă prin legea din 1935, ele nu se pot exploata decât prin « jardinaj ».

« D-l I. Popescu-Zeletin dovedește în lucrarea ce prezintă că este foarte stăpân pe subiectul ce tratează. Este la curent cu literatura chestiunii, citează și analizează părerile autorilor francezi și germani, care sunt maeștrii științei silvice. Bazele matematice ale calculului erorilor și calculului creșterilor sunt foarte solide, deși pentru aplicațiunea practică poate prea complicate.

« Lucrarea e redactată sobru, concentrat și limpede E o lucrare serioasă, documentată și bine scrisă, care merită să fie distinsă cu premiul la care a fost înscrisă »

12. *Premiul Adina și Colonel Paul Strâjescu*, de 8.800 lei, s'a acordat d-lui *Ion Olteanu* pentru scrierea « Contribuție la studiul evoluției ideilor asupra isteriei », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu :*

« Lucrarea d-lui Ion Olteanu cuprinde 112 pagini și se compune din două părți. In prima parte se face istoricul chestiunii din antichitate până în timpurile de față. Se oprește în special asupra pitiatismului lui Babinski, pe care, pe dreptate, îl găsește insuficient, deoarece este numai o concepție clinică, apoi discută diferitele teorii psihologice ce s'au făcut asupra isteriei, și arată neputința lor când e vorba să explice numai pe cale psihogenă mecanismul de producere al accidentelor isterice.

« In partea a doua, d-l Ion Olteanu expune concepţiile moderne ale isteriei. Bazat pe lucrările şcoalei neurologice române, fără a lăsa de o parte rezultatele la care au ajuns autorii străini, D-sa caută să precizeze întrucât sindromele extrapiramidale sunt analoage cu manifestările histerice. Intr'un capitol special arată rolul important pe care îl au reflexele condiţionale în mecanismul fiziopatologic al isteriei.

« In adevăr, în isterie fixarea reflexelor condiţionale este rapidă şi prelungită. Reflexele condiţionale nu sunt altceva decât echivalentul fiziologic al sugestiei.

« In penultimul capitol se arată modul cum a fost rezolvată chestiunea isteriei la congresele de neurologie din Bruxelles (1935) şi Bucureşti (1936)

« In ultimul capitol, d-l Ion Olteanu dă rezultatele cercetărilor sale personale asupra a patru observaţii privind nişte femei isterice la care toate manifestările nevropatice au fost deslănţuite de un şoc emotiv. E vorba de nişte individe având un teren constituţional morbid, care este sub dependenţa turburărilor ovariene, însoţite sau nu de reacţii vegetative. Toate cazurile aveau un temperament emoţional exagerat cu sau fără tendinţa la impulsivitate; în general fenomenele isterice au dispărut prin torpilaj sau numai prin psihoterapie.

« Pentru a explica mecanismul de producere al acestor turburări, autorul admite o debilitate corticală congenitală ceea ce are drept urmare o turburare a proceselor de inducţie reciprocă şi succesivă de pe scoarţa sau dintre scoarţă şi centrii sub-corticali.

« Modificările humorale şi vegetative întâlnite la isterici sunt cauza exagerării excitabilităţii centrilor sub-corticali, care scăpând de sub influenţa scoarţei, liberează automatisme motorii şi psihice filogenetic şi ontogenetic arhaice, determinând o sugestibilitate exagerată, urmată de o serie de fenomene morbide, mai mult sau mai puţin influenţabile prin psihoterapie, după gradul modificărilor funcţionale.

« Leziunile centrilor subcorticali la parkinsonieni, alterează în acelaşi mod ca la isterici funcţia corticală care suferă procese de inhibiţie. Aşa se explică asemănarea fenomenelor isteriforme cu accidentele isterice.

« D-l Ion Olteanu conchide în valoroasa D-sale lucrare afirmând cu multă dreptate că teoriile psihologice asupra histeriei nu pot pătrunde în mecanismul intim al acestei boale. Numai teoria fiziologică care postulează un determinism şi care din ce în ce devine mai predominantă în ştiinţa, poate să arunce lumina asupra genezei nevrozei isterice

« La urmă găsim o bibliografie foarte bogată asupra chestiunii.

« Lucrarea d-lui Olteanu este o punere la punct a cunoştinţelor noastre asupra isteriei, conţine observaţii interesante personale şi ajunge la concluzii pe care nu putem decât să le aprobăm. Ea e scrisă clar şi într'un stil viu.

« Pentru aceste motive propunem să se acorde d-lui Ion Olteanu premiul Adina şi Col. Paul Străjescu. »

13. *Premiul Dr. Em. Riegler*, de 5 500 lei, s'a acordat d-lui Dr. *I. Dumitrescu-Popovici* pentru scrierea « Regimurile alimentare şi diversele maladii », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *C. I. Parhon :*

Domnule Președinte,

« Referitor la lucrările științifice de ordin medical, cu al căror examen ați binevoit a mă însărcina în vederea premiilor Academiei am onoare a raporta cele ce urmează:

« Lucrarea d-lui Dr. I. Dumitrescu-Popovici, « Regimurile alimentare în diversele maladii » (324 pagini) constitue realmente o operă de valoare care îmbogățește literatura medicală română.

« E o lucrare meticuloasă în care autorul analizează diferitele regimuri alimentare ce urmează a fi aplicate în diverse maladii. Ea merită a fi încurajată de Onor Academie acordându-i-se în total sau în parte (dacă e posibil) Premiul Dr. Em Riegler »

14. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3 000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor 3 lucrări:

1 000 lei d-lui *Const. L Histea* pentru lucrarea « Stupăritul Tratat complet de apicultură cu 400 clișee », pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Voinov:*

« Lucrarea d-lui Const L. Hristea, intitulată « Stupăritul » e un tratat complet, îngrijit, de apicultură, conținând aproape 1000 de pagini și 400 de figuri în text, dintre care unele originale.

« In întâia parte a lucrării, autorul s'a ocupat cu istoria naturală a albinelor, adică cu morfologia, anatomia și fisiologia diferitelor forme diferențiate din colonie. In partea a doua, care, se înțelege, e cea mai desvoltată, se descrie flora meliferă, construirea stupilor primitivi, orânduirea și conducerea unei prisăci primitive, diferitele tipuri de stupi sistematici și conducerea unei astfel de prisăci, boalele albinelor și preîntâmpinarea lor, recolta de miere și de ceară și, în sfârșit, creșterea reginelor.

« Trebue să mărturisim dela început că avem de a face cu o lucrare serioasă, care este nu numai rodul unei îndelungate experiențe, dar și al unui spirit critic, care și-a închinat întreaga vieață, cu pasiune, studiului obiceiurilor acestor ființe interesante.

« Din felul povestirii diferitelor clipe din vieața stupului se simte îndată omul îndrăgostit de natură și de meseria lui. Autorul întrebuințează pentru prima oară în acest domeniu, o mulțime de cuvinte românești, curate, foarte bine potrivite pentru termenii echivalenți de origină străină. Alveolele hexagonale, în care se desvoltă oul și în care își petrec larvele somnul nimfal, sunt numite « chilioare ». Parapetul de ceară pe care-l zidesc albinele în jurul dușmanilor prea mari, cari au pătruns în stup și pe cari nu-i pot scoate afară, din cauza volumului lor, și înăuntrul cărora se vor mumifia, autorul îl numește « giulgiu de ceară ». Ceata de albine tinere, care întovărășesc și hrănesc pe regină, le numește « curtence ». Albinele tinere care fac primul sbor sglodiu de recunoaștere, în fața stupului, sunt numite « jucăușele » și « nebunatecele ». « Magazionerele »

sunt albinele dinăuntrul stupului care primesc nectarul din gușa culegătoarelor, și-l așează, după calități, în diferitele chiliuțe. « Sacagițele » sunt acelea cari cară din afară, în stup, apa atât de trebuincioasă pentru hrănirea puietului, etc.

« Diferitele clipe mai importante din vieața coloniei de albine, sunt descrise cu o adevărată însuflețire de artist. Reproduc descrierea « primului sbor » al jucăușelor: « Azi e prima zi când pășesc în lumea de afară, lume despre care suratele lor le-au povestit de sigur atâtea lucruri minunate, și acum nu se mai satură privind-o și admirând-o. In ochii lor cu mii de fețișoare, se oglindește aievea lumea de basme ce presimțeau că vor găsi-o aci și par'că nu le vine să creadă că ea poate fi așa de minunată și plină de atâtea frumuseți. Stratul florilor ce mărginește prisaca le arată o gamă întreagă de colori vii și îmbietoare Din teiul de alături le vine o boare caldă și parfumată ce se împrăștie în tot văzduhul . Deodată, nerăbdarea le cuprinde. li se pare că tot ce văd din prag e prea puțin și cu orizonturi prea strâmte Lumea acea nouă nu poate fi numai atât cât se poate oglindi acolo jos. Instinctiv stigmatele pântecelui se deschid, aerul năvălește deodată în sacii de respirat, nicicând așa de umflați ca acum, și simțindu-se ușoare de tot față de cum erau cu o clipă mai înainte, simt nevoia par că să-și întindă aripile, ca să-și păstreze un echilibru Vibrațiile pornesc vijelios și sborul — primul sbor — le leagănă într'o lume și mai mare și mai încântătoare, lume pe care o privesc de sus și o admiră atât cât nu se mai satură » (pag. 147—148).

« Merită să fie reprodusă și o parte din « sborul de nuntă »: « Mirele, unicul fericit, cel mai voinic, cel cu aripele mai puternice și mai dibaciu în sbor, cel pe care natura l-a înzestrat cu calități mai alese, în sfârșit. . își ajunge chinuitoarea pradă a dorințelor sale pătimașe, și acolo, în înălțimile albastre, sus, atât cât ochiul nu mai poate vedea, în liniștea și pacea văzduhului, în sclipirea soarelui, în baia aceea de lumină și căldură, își îmbrățișează augusta mireasă, o fecundează, varsă în ea sămânța dătătoare de vieață milioanelor de ouă pentru ca apoi, după sublimul act să cadă răpus de moarte și să-și plătească cu vieața tributul nemilos al unei clipe de iubire, pentru care s'a născut, a viețuit și a dorit-o atât » (pag 53—54).

« Vom termina, în sfârșit, citațiile cu următoarea mărturisire a autorului, plină de optimism sănătos: « Scot de sub teascuri, cu acest gând, prezentul studiu, în care e tot ce în aproape douăzeci de ani de stupărit am putut aduna ca știință practică și teoretică, la care se adaugă, — ceea ce-i esențial, — o pătimașă dragoste pentru aceste micuțe sburătoare cu aripile străvezii ca lumina, a acestor « băutoare de rouă », cum le numește marele Maeterlink, și cu care îmi completez vieața de țară, în singurătatea unui colț din Moldova ».

« In ele îmi găsesc, privindu-le, un izvor nesecat de nădejdi, de îndemnuri de bine, de muncă, de curaj și voie bună, și nicio clipă în vieața mea n'am încercat în tovărășia lor, vreo decepție, ori necaz » (pag. 15—16).

« Tocmai fiindcă dorim să vedem desăvârşită complet, această importantă lucrare a d-lui Hristea, trebue să semnalăm în ea existenţa a unor lipsuri de claritate şi de precizie şi chiar a unor greşeli ştiinţifice [1]).

« Pentru unele chestiuni prea speciale autorul s'a servit cu siguranţă de izvoare de a doua mână şi ar fi de dorit ca ele să fie îndepărtate în o viitoare ediţie.

« Aceste câteva observaţii însă, nu pot întuneca valoarea lucrării d-lui Const. L. Hristea Invăţămintele dintr'însa, limba clară şi frumoasă în care a fost scrisă, povestirile entusiaste, pline de sensibilitate artistică, pe care le întâlnim în ea, dragostea de tihna şi de frumuseţile naturii, fac din această lucrare o operă care merită cu prisosinţă întreaga distincţiune pentru care a fost prezentată. »

1.000 lei d-lui *C. Budeanu* pentru studiul « Les puissances réactives et fictives », pe baza următorului raport al d-lui *N Vasilescu-Karpen :*

« In această lucrare de 360 pagini, este vorba de un fenomen destul de complex, cu consecinţe importante în tehnica producţiei, transferului şi consumaţiei energiei electrice.

« Autorul, în lucrarea sa, a fost preocupat de precizarea fenomenului în chestiune şi a consecinţelor lui practice

« In prima parte a lucrării, se tratează cazul, relativ simplu, al curenţilor electrici de formă sinusoidală, caz, de altfel, destul de bine cunoscut. In această primă parte d-l Budeanu se mărgineşte la expunerea critică a actualelor concepţii în această chestiune.

« In a doua parte a lucrării sale, autorul întreprinde studiul cazului curenţilor periodici, însă de formă diferită de sinusoidă.

« Contribuţia d-lui Budeanu în această a 2-a parte nu se mărgineşte la expunerea actualelor concepţii, ci D-sa introduce, pentru prima oară, o noţiune nouă, aceea a *puterii deformante.*

« D-sa relevă o serie de proprietăţi fizice ale acestei noţiuni, şi în special condiţiunile ei de conservare. In lucrările sale ulterioare d-l Budeanu

---

[1]) Afirmarea că fiecare cromosom are, în alcătuirea sa, două mici celule de sex contrar · una « masculă şi alta femelă » (pag 96), nu are nici un înţeles. Cromosomul este în realitate un corpuscul care face parte, el însuşi, din constituţia nucleului celular. In altă parte, se explică determinarea sexului, prin existenţa unui potenţial mai urcat al cromosomilor unei celule sexuale (pag 96); pe când, în realitate, el este explicat, la unele fiinţe, prin o deosebire a numărului cromosomilor cari sunt prezenţi în celulele sexuale; iar la alte fiinţe, prin balanţarea dintre ghenele cuprinse în cromosomi. Firişoarele subţiri, în formă de raze, care se organisează în jurul spermatozoidului, ar servi acestuia, după autor, ca să « înnoate » în ouă (pag. 100). In realitate, mecanismul mişcării spermatozoidului în ou e de ordin fizico-chimic In fig. 40 (pag 125) care reprezintă o secţiune sagitală prin capul şi toracele unei albine, glandele salivare sunt numite greşit « ganglioni » ; acest termen este rezervat pentru centrii nervoşi inferiori, iar nu pentru formaţiuni glandulare, secretoare La aceeaşi pagină se spune că intestinul subţire e format din muşchi « stricaţi şi păroşi »; perii sunt în totdeauna formaţiuni tegumentare şi nu se întâlnesc, normal, niciodată în muşchi, cari sunt altfel diferenţiaţi etc.

a arătat că toate proprietățile de conservare atât în regim sinusoidal a puterilor reale și reactive cât și în regim nesinusoidal a puterilor reale, reactive și deformante, sunt în legătură directă cu conservarea puterilor instantanee și cu aceea a cantității de electricitate (Les différentes opinions et conceptions concernant la notion de puissance réactive en régime quelconque I.R.E. 1928; Rapports présentés à la Conférence Grands Réseaux, Sessions 1929, 1931, 1933, 1936, 1937; Sur la conservation des puissances réactives I R.E. 1930; Quelques considérations sur le rôle physique des puissances instantanées. Bull. École Polytechnique Bucarest No. 1; Sulle grandeze non attive în regime non sinoidale. Elettrotecnica 1933; Sur le fonctionnement d'un appareil déformant. Comptes rendus Académie Sciences de Paris 1934; Sur le transfert des phénomènes déformants, Comptes rendus Académie Sciences de Paris 1936; Discussion of definitions of Power and related quantities, Electrical Engineering 1936; Note sur le représentation vectorielle des puissances, Bulletin Société Française des Electriciens 1937).

« Ideile exprimate atât în lucrarea « Puissances réactives et fictives » cât și în celelalte lucrări ulterioare, în legătură cu *puterea deformantă*, au fost privite cu interes în străinătate, discutate și adoptate în comunicări științifice, congrese, articole și tratate de electrotehnică (A. Blondel: Sur les puissances et hormanances mutuelles des courants alternatifs non sinusoîdaux, Comptes Rendus Academie Sciences 1929; A. Blondel: Les courants alternatifs 1933, p 245; A. Fraenkel: Blindleistung und Scheinleistung bei mehrwelligen Wechselstrômen E.T Z. 1928, A Fraenkel: Teorie der Wechselstrome 1930, p. 85, A. Maudit: Machines Electriques T. II 1931, p. 1575, 1657; Kurt E. Muller-Lubek: Der Quecksilberdampf- Gleichrichter, T. II, 1929, p. 144; A. Glasser-K Muller Lubeck: Théorie der Stromrichter, T. I, 1935, p. 41)

« Lucrarea merită cu siguranță acordarea premiului. »

1.000 lei d-lui *Const. Ioan* pentru scrierea « Contribuțiuni la clima orașului București, cu 33 planșe și un rezumat în limba franceză », pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec*.

« Cele dintâi observațiuni meteorologice asupra Bucureștiului încep în 1857. Datele acestea din trecut cu privire la clima Capitalei țării românești sunt însă necomplete și le lipsește mai ales durata și continuitatea de observațiune.

« In lucrarea de față d-l C. Ioan se reazimă înainte de toate pe o perioadă perfect omogenă condițiune ce nu o îndeplinește decât intervalul 1889—929 Observațiunile în această perioadă sunt făcute la Filaret și în condițiuni identice de 3 ori pe zi la orele 8, 14 și 20.

« Lucrarea este împărțită în 7 capitole, începând cu temperatura aerului, trecând apoi la capitolele Presiunea atmosferică, Vântul, Umezeala aerului, Nebulozitatea și Strălucirea soarelui, Precipitațiuni atmosferice și terminând cu fenomene diverse ca zilele de ceață, de furtuni și de grindină.

« Prin aşezarea sa geografică, Bucureştiul se găseşte sub dominaţiunea a doi centri de acţiune atmosferică, care sunt centrul anticiclonic azoric de origină dinamică şi centrul anticiclonic siberian, de origină siberiană.

« Autorul caută printr'o documentare largă şi epuizantă cuprinsă în cele 7 capitole să pună « în evidenţă influenţa acestor centri de acţiune precum şi particularităţile pe care le prezintă clima Bucureştiului datorită aşezării sale ».

« Pentru caracterizarea lucrării să ne oprim numai la capitolul Temperatura. După o scurtă introducere, în care se arată metodele întrebuinţate în materialul de observaţiune, se succed subcapitolele: influenţa orelor asupra mijlocilor zilnice; variaţia diurnă a temperaturii cuprinzând eliminarea influenţei variaţiunei anuale, variaţia diurnă, ora maximului şi a minimului mijlociu; amplitudinea zilnică, influenţa nebulozităţii asupra amplitudinilor de temperatură, variaţiunea dela o oră la alta, termoizopleta Bucureşti Vine apoi subcapitolul mersul anual al temperaturii în care se utilizează tot materialul începând dela 1857, el cuprinde mijloci lunare, anuale, în anotimpuri; data mijlocie a apariţiei maximului şi minimului mijlociu anual, perioade de răcire şi de încălzire din cursul anului; mai apoi subcapitolele: variaţiuni ale temperaturii cu durate mari; variaţiuni neperiodice; frecvenţa diferitelor valori ale temperaturilor mijlocii zilnice; extreme mijlocii şi absolute ale temperaturii, din care reţinem pentru România cea mai ridicată temperatură cunoscută de $42^0,9$ în 5 Iulie 1916 la Alexandria şi cea mai scoborîtă la 15 Ianuarie 1883 la Strihareţ cu —35^06, iar pentru Bucureşti cea mai ridicată temperatură s'a însemnat cu $40^0,8$ la 7 August 1896 şi cea mai scoborîtă de —$30^0,5$ la 4 Ianuarie 1888. Urmează subcapitolele: numărul zilelor cu îngheţ, de iarnă, de vară şi tropicale, câteva date asupra iernelor şi verilor la Bucureşti. Toate aceste puncte ale lucrării sunt în desvoltarea lor aşezate pe o documentare excelentă cuprinsă şi în cele 23 de tabele Modul acesta de a prezenta datele se întâlneşte la toate celelalte capitole şi subcapitolele lor, bine înţeles în raport cu importanţa fenomenului meteorologic.

« In ultima tabelă, 86, o tabelă climatologică generală sunt concentrate datele capitolelor de valorile minime; maxime şi mijlocii grupate pe zile, luni şi cu mijlocii anuale.

« C. Ioan în concluziunea finală precizează: Bucureştiul situat în antestepă, prezintă acelaşi caracter climatic ca antestepa Munteniei. Toate datele converg pentru a arăta că oraşul Bucureşti are o climă continentală, corespunzând formulei climaterice Dfax a lui Koppen, adică temperatura mijlocie a lunii cea mai rece sub —3^0; mijlocie a lunii celei mai calde peste 22^0, precipitaţiuni în toate lunile cu un maxim în Iunie. Clima regiunii de Câmpie a Olteniei şi Munteniei corespunde la aceeaş formulă. Un rezumat în limba franceză « Contributions au Climat de la Ville de Bucarest » închide lucrarea

« Clima oraşului Bucureşti » este o lucrare meteorologică de mare valoare a cărei importanţă se evidenţiază încă prin acea particularitate

că Clima Bucureștiului este de fapt clima întregii antestepe românești și caracterele lui generale cuprind tot șesul Munteniei și al Olteniei.

« Prin omogenitatea observațiunilor și prin expunerea lor largă în tabele și diagrame și intrepretarea lor științifică, lucrarea îmbracă oarecum un aspect clasic și îndrumător pentru metoda care trebue adoptată și în alte centre de observațiuni ale României O documentare bună meteorologică punând în lumină justă valoarea unei perioade lungi, servește la atâtea și atâtea aplicațiuni în vieața țării și mai ales în agricultură. Ea devine astăzi indispensabilă pentru navigația aeriană

« Determinarea caracterului climatic al Bucureștiului mai are o importanță specială și pentru planul și programul edilității Capitalei Din acest punct de vedere valoarea lucrării mai stă în stabilizarea mediilor și concluziunilor pe cei 40 de ani în urmă, ceea ce-i dă o importanță deosebită atât pentru viitorul apropiat cât chiar și pentru cel mai depărtat.

« Având în vedere aceste considerațiuni cât și în special tratarea științifică a diferitelor chestiuni cuprinse în lucrarea d-lui C Ioan, recomand ca să i se acorde în întregime premiul Demostene Constantinide. »

15. *Premiul Gh. Chițu*, de 3.000 lei, s'a împărțit următoarelor 4 lucrări:

1.000 lei d-lui Dr. *Mihail Vaida* pentru scrierea « Cum s'a îmbogățit satul Săraceni? », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« Lucrarea conține 120 pagini mari, iar 74 desemnuri împodobesc începutul și sfârșitul celor 37 de capitole în care e împărțită cartea.

« Fiecare din capitole nu este scris dogmatic dar formează un tablou al nenumăratelor fețe ale vieții de sat, sub forma unei povestiri vioae din care rees mai bine decât prin orice altă metodă adevărurile pe care autorul vrea să le scoată în evidență, pentru a arăta cum se poate înălța starea actuală înapoiată din toate punctele de vedere a satului românesc, cu ajutorul administrației, bisericii și școalei, care înțeleg să susțină în activitatea lor pe veterinarul și agronomul trimiși de camera de agricultură. Aceștia s'au nemerit să fie tocmai fii satului închipuit: Săraceni, despre evoluția căruia d-l Dr. Vaida a scris volumul său.

« La începutul cărței autorul arată că în urma parcelărilor făcute, copiii de săteni care au învățat carte nu mai găsesc plasamente la moșii, iar la oraș șomajul amenințător le închide toate drumurile.

« De aceea băieții care învață bine trebue să rămână la sat și să continue plugăria Cine vrea să fie plugar bun trebue să știe multe. Plugarul trebue să cunoască chimiea solului, a nutrețurilor, a îngrășămintelor de grajd și chimice. Plugarul mai trebue să fie și comerciant, să știe contabilitatea. Ca exemplu avem Danemarca, unde gospodăria țărănească e o minune. Fiecare țăran danez e în stare să scoată recolte mari chiar din pământ slab și puțin, are o mică bibliotecă, citește reviste, învață mereu. Străzile sunt pavate, iluminate electric.

« La noi e altfel, sgâriem nițel pământul, nu există case ca lumea, nici uneori pomi pe stradă, nici un măr sau păr pe lângă casă, nicio floare

nicăieri. Vara te' îneacă praful, toamna şi primăvara te infunzi în noroi Aşa e şi în comuna Sărăceni de care se ocupă Dr. d-l Vaida.

« Doi consăteni, veterinarul şi agronomul ajutaţi de fruntaşi şi cu concursul obţinut treptat dele oamenii satului, prin voinţa încredere, cinste, unire şi cultură izbutesc să facă din acel sat un sat bogat şi fericit, luptând cu nepăsarea, cu credinţele eronate, prejudecăţi şi superstiţii E greu de înţeles această rămânere îndărăt a satului când ne gândim că fii pricopsiţi dela ţară ascultă radio, se plimbă cu automobilul, călătoresc cu avionul, iar rudele lor dela ţară umblă cu carul cu boi şi muncesc pământul cum l-au muncit strămoşii noştri acum 1000 ani.

« Treptat agronomul şi veterinarul izbutesc să îmbunătăţească plugurile şi alte unelte agricole, învaţă pe săteni cum să conserve băligarul, cum să facă ogoarele Treptat s'au vaccinat vitele împotriva dalacului. S'a început să se hrănească mai bine vitele, s'a defrişat pădurea şi s'a înlocuit cu o pepinieră, s'au comasat pământurile, s'au instituit grajduri comunale cu reproductori (tauri, armăsari). S'au îngrădit curţile s'au făcut şanţuri şi podeţe pe uliţe Casele au devenit mai higienice, cu geamuri mai mari, camerile au fost pardosite. A dispărut lipitura cu băligar şi lut rău mirositoare, acum toată casa miroase a levănţică şi busuioc. Mlaştinele au dispărut cu seminţele de boale ce le conţineau.

« Procedând astfel orice rezistenţă a dispărut înaintea realizărilor Ogoarele demonstrative, foloasele grădinilor, veniturile importante aduse de creşterea păsărilor, cailor, vitelor cornute, ale oilor şi porcilor selecţionaţi au adus bogăţia în sat.

« Cooperativele de vânzare şi cumpărare, atelierele de ţesut covoare, apicultura, necunoscute până atunci în Sărăceni, au contribuit şi ele la buna stare a sătenilor .

« D-l Dr. Vaida ne-a dat o poveste care ar putea fi şi care sperăm că în curând va fi realizată în cea mai mare parte a ţării noastre.

« Autorul acestei lucrări de aparenţă modestă este un adânc cunoscător al problemelor atât de însemnate ale vieţii economice a ţăranului pe care ar vrea-o îmbunătăţită printr'o educaţie făcută cu dragoste şi pricepere de capetele luminate provenite din sat. De aceea el recurge la exemplele zugrăvitoare luate din vieaţa concretă. Povestirea se desfăşură atât de firesc şi e descrisă cu atâta coloare şi dragoste Ideile D-sale reprezintă o filozofie cu atât de bun mult simţ, sunt exprimate într'un limbagiu românesc

« In rezumat, d-l Dr Vaida indică în mod plastic cum ţăranul nostru ar putea să iasă din condiţiile nenorocite economice şi higienice în care se află azi O asemenea carte ar merita să fie cât mai mult răspândită şi cunoscută de toţi intelectualii Credem că Academia are datoria de a încuraja această carte bună atribuind autorului o însemnată parte din premiul Năsturel. »

1 000 lei d-lui Dr. *Petru Râmneanţu* pentru « Studiu asupra depopulării Banatului. Cauzele depopulării. Rezultatele anchetelor demografice din

comunele Vărădia (Jud. Caraș), Banloc (Jud. Timiș) și Iablanița (Jud. Severin)», și «soluțiuni în legătură cu declinul etnic al populației românești din Banat» 1936, pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu:*

«Lucrarea conține 150 pagini

«D-l Dr. P. Râmneanțu se ocupă de mai mulți ani cu problema depopulării Banatului Ca să ne dăm seama de gravitatea vremurilor de față, vom spune numai că dela 1910 și până la 1930, satele bănățene și-au scăzut numărul populației ca 50,144 locuitori, adică cu 6,1%. Această scădere e anormală deoarece populația oricărei regiuni crește cu 10%. De aceea s'a zis cu drept cuvânt că «Banatul e un cimitir bine îngrijit al neamului românesc».

«Pentru a studia cauzele depopulării Banatului, d-l Dr P. Râmneanțu a făcut în vara anului 1934, aproape numai cu mijloace proprii, o anchetă amănunțită în comunele Vărădia, Banloc și Jablanița, fiecare dintr'un alt județ al Banatului (Caraș, Timiș și Severin)

«Concluziile la care a ajuns sunt următoarele.

«In Vărădia numărul născuților vii, încă dela 1871, a fost mai mic decât numărul deceselor, natalitatea redusă s'a întâlnit mai ales în clasa înstărită și mai cultă

«Femeile își reduc fecunditatea prin metode anticoncepționale. De altfel durata fertilității este extrem de scurtă, după vârsta de 25 de ani femeile aproape nu mai nasc, avortul provocat constitue mijlocul principal prin care își reduc fertilitatea. Din femeile anchetate 59% și-au provocat avorturi. Cauzele reducerii voite a fertilității, sunt vanitatea femeei și concepția materialistă a adulților Din această cauză unitatea biologică care e familia a devenit o simplă formalitate labilă și frecvent desfăcută, contractată numai din interese materiale

«Lipsa de educație generală a mamelor și frecvența mare a copiilor nelegitimi explică proporțiile considerabile ale mortalității infantile. Afară de aceasta, femeile suferă frequent de afecțiuni cronice ale organelor genitale.

«Tuberculoza sub toate formele, e foarte răspândită

«In comuna Banloc depopularea are drept cauză mai ales emigrările și mortalitatea urcată. Intre 1920—1930 au părăsit comuna 508 locuitori. Mortalitatea a fost mai mare decât în satele din Transilvania, din cauza lipsei unei educații higienice, în special față de tuberculoză. In ceea ce privește natalitatea, prin mijloace anticoncepționale 32,8% din femei și-au redus fecunditatea, iar prin avorturi provocate 57,8% și-au diminuat fertilitatea. Cauzele reducerii fertilității nu sunt condițiile economice ci desorientarea, gustul pentru lux, etc. Familiile fără descendenți direcți se mulțumesc ca la bătrânețe să fie îngrijite de oricine, de oameni străini chiar de Nemți. In Banloc locul a două familii a fost luat de Nemți.

«In comuna Jablanița depopularea a avut loc prin lipsa de excedent natural și prin emigrațiuni. Reducerea natalității a început în familiile culte, a cuprins în scurt timp pe cele înstărite și azi are tendința să se generalizeze în toate clasele.

« Natalitatea s'a redus nu numai din cauza scăderii progresive dar și din cauza îmbătrânirii populației, prin scăderea numărului populației tinere.

« Fertilitatea femeilor din Jablanița s'a redus și aci cu ajutorul mijloacelor anticoncepționale (36,7 %) și prin avorturi (45,2 %). Mijlocul principal pentru producerea avortului este ventuza abdominală infra-ombilcală, urmată de masaj abdominal.

« Cauzele reducerii fecundității și fertilității au fost: evitarea fărămițirii averei familiei, luxul și egoismul.

« Desigur că depopularea Banatului are cauze multiple care variază dela o comună la alta De aceea studiul problemei necesită anchete amănunțite în foarte multe ramuri de activitate, conduse de specialiști având timp și mijloace suficiente. D-l Dr. P. Râmneanțu nu a avut decât în parte aceste posibilități. Totuși d-sa a adus o contribuție serioasă la cunoașterea problemei, punând în lumină vie anumite cauze ale depopulării

* * *

« Dr. Petru Râmneanțu. Soluțiuni în legătură cu problema declinului etnic al populației românești din Banat. Extras din Revista Institutului Social Banat Crișana, 1936, nr. 14.

« Lucrarea conține 40 pagini, format mare, 11 grafice și 25 tabele numerice. Autorul constată că descreșterea populației din Banat are patru aspecte principale: numeric, structural, de neam și sanghin. Din 1910 și până în prezent Banatul a scăzut cu 27 426 locuitori.

« Din cauza scăderii progresive a numărului născuților populația din Banat a îmbătrânit catastrofal, urcându-se proporția celor care au trecut de 20 de ani și reducându-se cu 16 % cei cu vârstă de 0—19 ani.

« Pe când dela 1910 până azi toate neamurile și-au redus cifra proprietății, rutenii și ucrainenii și-au mărit-o, în 20 de ani (1910—1930) s'au depopulat 24 de comune românești care în medie ar fi avut câte o mie locuitori. Această stare alarmantă s'a agravat și mai mult dela 1930 încoace.

« Intre Septemvrie 1934—August 1936 indicele vital simplu, adică raportul dintre născuți vii și născuți morți pentru Ruși și Ucraineni a fost supranormal, pentru Unguri aproape de normal, iar al Românilor și Germanilor a fost subnormal, cel mai mic indice fiind al Românilor.

« Modificările populației românești din Banat prin imigrări și colonizări de străini de neam în mijlocul ei schimbă structura ei biologică, precum și portul și graiul.

« Factorii principali ai depopulării sunt criza natalității, mortalitatea excesivă și emigrațiunile, provenind mai ales din tendința de lux, egoism și lipsa de educație.

« Soluțiile pe care le aduce d-l Dr. Petre Râmneanțu sunt: refacerea socială și economică a familiei, care e celula fundamentală a unei națiuni; reconstruirea morală a societății și ridicarea energiei naționale și regionale a bănățenilor, cu ajutorul bisericii, școalei, parlamentarilor și administrației din Banat și a asociațiilor culturale.

« Combaterea mortalității cade în sarcina statului și a administrației locale, ea s'ar face într'un interval de 5 ani cu ajutorul creerii surorilor de ocrotire, câte una la 3—4000 locuitori, adică în medie una la 2—3 sate. In urmă se vor înființa mai multe servicii de medicină preventivă, pentru ocrotirea copiilor și protecția mamei. Oficii de ocrotire se vor ocupa de problema materno-infantilă, igienii preșcolare și școlare cât și de problema asistenței sociale.

« Medicina preventivă va fi organizată pe plăși sanitare Fiecare plasă sanitară va fi condusă de un medic igienist care va avea ca auxiliari mai multe surori de ocrotire și va colabora cu specialiștii dela policlinicile dela oraș sau municipii

« Cele două lucrări ale d-lui Dr. P. Râmneanțu prezentând un interes vital pentru țara noastră merită să fie recompensate nu numai pentru munca considerabilă depusă în vederea cunoașterii și rezolvirii problemei depopulării Banatului, dar și ca o încurajare pentru viitor spre a continua cercetările sale atât de folositoare asupra unei provincii care a dat atâți oameni mari ai neamului

« De aceea suntem de părere a i se acorda, dacă nu e posibil tot premiul Chițu, dar cel puțin o mare parte din el care de altfel reprezintă o sumă destul de modestă. »

500 lei d-lui *Ernest Grințescu* pentru lucrarea « Cadastrul, Cartea funduară și Comasarea », pe baza următorului raport al d-lui *Gh. Ionescu-Sisești*.

« Instituția cadastrului și a cărților funduare, există de mult în Bucovina și Transilvania De asemenea există în aceste ținuturi legi, care arată procedura de urmat pentru comasarea proprietăților rurale. Pe baza acestor legi s'au făcut lucrări de comasare, în mai multe comune, înainte de Unire.

« Prin legea din 1933, propusă Parlamentului de d-l Voicu Nițescu, care era atunci Ministru al Agriculturii, s'a hotărît înființarea Cadastrului și Cărților funduare și în Vechiul Regat și Basarabia. Dar această lege nu a căpătat decât un început de aplicațiune, prin executarea unor lucrări cadastrale de probă în județul Ilfov.

« Se înțelege, nu se pot confunda lucrările de măsurătoare și de parcelare, făcute în vederea aplicării reformei agrare, cu adevăratele lucrări de cadastru, care pe lângă măsurătoare, cuprind lucrări de descriere, identificare, clasificare și evaluare a terenurilor și servesc apoi ca bază înregistrărilor în cartea funduară.

« Scopul lucrării d-lui E Grințescu este să explice marelui public ce este cadastrul, cartea funduară și comasarea; să demonstreze utilitatea instituției, arătând avantagiile pe care le are pentru economia generală și pentru economia particulară și să popularizeze ideia cadastrului.

« In introducere autorul arată ce este cadastrul, iar în partea întâia a lucrărei vorbește de istoricul și foloasele cadastrului. Se ia ca exemplu cadastrul din Franța, cadastrul din Elveția și sistemul Torrens Se

enumeră avantagiile cadastrului: consolidarea proprietăţii, prin cărţile funduare, înlesnirea transmiterii bunurilor şi circulaţiei dreptului de proprietate, aşezarea şi perceperea mai justă a impozitelor; uşurarea creditului; stabilitatea în drepturile de proprietate ce are o serie de urmări bune pentru progresul tehnic al agriculturii ca şi pentru starea morală şi socială a populaţiunii

« In partea a doua a lucrării, care e cea mai importantă, se descrie organizarea actuală a Cadastrului în România. Se vorbeşte despre instituţia cadastrului şi cărţilor funduare în Transilvania şi Bucovina. Aflăm cu mâhnire că această instituţie a fost foarte neglijată dela Unire încoace în aceste provincii, că lucrările nu sunt ţinute la curent, că se produc din această pricină pagube şi încurcături şi că va trebui multă muncă şi sacrificii spre a se pune din nou ordine în acest domeniu

« Cu privire la introducerea cadastrului şi cărţilor funduare în Vechiul Regat şi Basarabia, autorul expune şi analizează dispoziţiunile din legea din 1933, referitoare la fixarea hotarelor, măsurători, instituirea registrelor cadastrale, evaluări şi instituirea cărţii funduare

« Tot în partea II-a a lucrării, d-l Grinţescu expune stadiul lucrărilor de măsurătoare şi parcelare în legătură cu reforma agrară şi face o serie de propuneri pentru terminarea acestor lucrări şi desăvârşirea reformei.

« Descrie apoi lucrările care s'au executat în Dobrogea Nouă, pentru separarea dreptului de proprietate al particularilor şi Statului şi pentru comasarea parcelelor. Trece în revistă pe scurt dispoziţiunile din legea din 1930 referitoare la ieşirea din indiviziune a proprietarilor ce stăpânesc în devălmăşie proprietăţi cu diferite origini juridice, în sudul Basarabiei. Această lege nu s'a aplicat încă, fiindcă ea presupune cunoaşterea amănunţită a împrejurărilor locale şi promulgarea unui regulament, ceea ce nu s'a făcut încă până acuma.

« In partea III-a a lucrării sale d-l Ernest Grinţescu ne vorbeşte despre comasare. Pentru a demonstra necesitatea acestei operaţiuni aduce în sprijin, între altele, o petiţie-memoriu adresată de mai mulţi preoţi şi învăţători din regiunea de munte a judeţului Mehedinţi Ministerului Agriculturii. Acest document dă la iveală o stare îngrijorătoare cu privire la pulverizarea proprietăţii ţărăneşti. « Sunt sate, în care fiecare moşnean are dela 30 bucăţi de pământ, împrăştiate pe teritoriul unui sat sau comune, a căror întindere nici în total nici în parte nu e cunoscută ». « Nu-i mirare deci, că proprietăţile de dealuri au ajuns o adevărată ruşine. Ţi-e mai mare jalea să vezi sute şi mii de pogoane ajunse în paragină, nemuncite, cu câteva uscături de pruni, care dacă mai rodesc la 7—8 ani odată, încolo nimic »

« Această stare îngrijorătoare s'a constatat aproape pretutindeni în satele noastre, oriunde s'au făcut anchete informative. Nu există un instrument legal în Vechiul Regat şi Basarabia, care să remedieze această stare de lucruri; iar instrumentul legal din Transilvania este prea greoi, complicat şi costisitor Se dau câteva sugestii de cum ar trebui întocmită o lege de comasare.

« Cartea se termină cu un capital de concluziuni în care se rezumă conținutul ei și cuprinde în anexă textul legii de înființare a Cadastrului și cărților funduare din 1933.

« Lectura acestei lucrări este impresionantă. Autorul pune degetul pe una din rănile nevăzute ale agriculturii noastre, rană care e una din cauzele slabei ei productivității. Pledoaria d-lui Grințescu pentru cadastru este documentată și conștiincioasă.

« Din nefericire însă, sarcina ce și-a luat autorul este ingrată. Condițiile actuale pentru realizarea acestei reforme așa de necesare sunt neprielnice. Oamenii de stat sunt împinși să lucreze în alte domenii, în care roadele sunt imediate O operă ca a cadastrului, care cere zeci de ani de străduințe metodice și tăcute, nu se poate realiza ușor în vremea de față, când guvernele se succed prea repede și principiul continuității în guvernare nu își găsește deplină aplicare. Pe de altă parte întreprinderea unei astfel de opere cere mijloace mari materiale, cere și să se fi ajuns la o stare de stabilitate relativă în situația proprietății și în mișcarea populației. Aceste condițiuni obiective nu sunt împlinite· populația e în creștere mereu, proprietățile se împart necontenit prin moștenire, minimul de divizibilitate stabilit de lege nu este respectat.

« Acestea sunt cauzele pentru care legea din 1933 a rămas neaplicată, ca și alte legi de altfel, căci legile se fac la noi prea ușor dar aplicarea lor nu e asigurată.

« Impozitul suplimentar de 0,3—1,00 % pe venitul diferitelor proprietăți agricole, care urma să procure fondurile necesare aplicării legii, nu s'a perceput.

« Incercarea experimentală de cadastru în județul Ilfov, s'a făcut cu mijloace acordate din credite ale tezaurului Costul acestor lucrări s'a dovedit, de altfel, a fi mult mai mari decât se socotea la votarea legii și anume cu 200—300 % mai mari.

« Dar greutățile care se ridică în calea acestei reforme așa de necesare nu trebue să descurajeze pe oamenii cu răspundere. Avem putința să învingem aceste greutăți.

« Pentru măsurătoarea moșiilor supuse exproprierii și pentru lucrările de parcelare s'au cheltuit până acuma 1 200 milioane de lei. Dacă s'au putut face sacrificii pentru aceste lucrări se vor putea găsi mijloace și pentru cadastrul propriu zis. De altfel lucrările pentru reforma agrară pot servi efectuării cadastrului

« Avem un corp de ingineri cadastrali bine formați, care se poate consacra acestei misiuni

« Regularea proprietății în Dobrogea Nouă s'a făcut pe o suprafață de peste 700 000 ha. care a fost ridicată în plan și comasată. Statul a recuperat peste 300 000 ha pentru nevoi de interes general și colonizare. Populația băștinașe e mulțumită că a rămas definitiv proprietară pe restul întinderii și a dobândit proprietatea ei comasată și rațional parcelată în hotarul satului.

« Este o operă de civilizație care s'a întreprins astfel în Dobrogea Nouă și care dă Statului român prestigiu și autoritate.

« Ceea ce s'a putut întreprinde până acuma cu lucrările de măsurătoare și parcelarea pentru reforme agrară, sau cu lucrările de regularea proprietății din Dobrogea Nouă, e o dovadă că s'ar putea întreprinde lucrări sistematice de cadastru și comasare în toată țara, dacă organele de stat care au căderea, s'ar hotărî la o astfel de operă

« Chestiunea trebue ținută la ordinea zilei și utilitatea ei demonstrată mereu Cartea d-lui Grințescu reușește să facă acest lucru în modul cel mai limpede și convingător.

« Academia Română trebue să sprijine cu autoritatea ei înfăptuirea cât mai de vreme a unei opere așa de utile cum e aplicarea cadastrului, cărții funduare și comasării și să pună în evidență străduința d-lui Grințescu, întru realizarea acestui scop De aceea cred că lucrarea prezentată merită să fie distinsă cu o parte din premiul la care a fost înscrisă. »

500 lei d-lui *D G. Chițoiu* pentru « Cercetări și cronici agricole », pe baza următorului raport al d-lui *Gh. Ionescu-Sisești :*

« Intr'un volum de 155 de pagini sunt adunate, comunicări, conferințe și articole, care au mai mult decât un interes trecător.

« Astfel comunicarea făcută la congresul agricol din 1928 « Rostul agronomului în așezarea tehnicei noastre agricole » dă prilej autorului să facă un istoric al agriculturii românești și al străduințelor desfășurate timp de un veac de cărturarii acestei îndeletniciri de a o scoate din starea de înapoiere în care se găsea

« Conferința intitulată « Evoluția politicii noastre agrare » cuprinde istoricul raporturilor dintre boieri și țărani, modul de folosință al pământului, îngrădirile muncii și ale proprietății, până în vremea cea mai nouă. Nu este o prelucrare după operele istorice, care tratează această problemă, ci e o lucrare care a mers la izvoare, și în care autorul aduce informații noi și o judecată originală.

« Desvoltarea științei agricole în România » este de asemenea unul din capitolele cele mai interesante ale lucrării. Se vede că autorul a avut în mână și a cercetat cu luare aminte toate cărțile pe care le menționează și care, începând cu « Economia stupilor », tipărită de Ion Molnar la Viena la anul 1785 și până la lucrările contimporanilor, alcătuesc literatura noastră agricolă. Se arată pe scurt ideia fundamentală a fiecărei lucrări, însoțită de o caracterizare obiectivă și dreaptă

« Vechimea și desvoltarea albinăritului în România » este o pagină de istorie plină de originalitate și de vioiciune.

« Urmează o serie de articole omagiale, pentru aceia care s'au străduit în cursul vremii să desvolte știința agricolă și să ridice agricultura. Ion Ionescu dela Brad, P. S. Aurelian, Vlad Cârnu Munteanu, Dumitru I. Ștefănescu, Ion Hașeganu, Constantin Sandu Aldea, Gheorghe Maior Fotin Enescu. Cartea mai cuprinde un articol de pomenire pentru Regele Ferdinand și altul pentru Regentul G. Buzdugan, scrise cu prilejul morții acestora.

« In aceste comunicări, conferințe și articole autorul evocă cu pietate figurile dispărute, aduce lumini noi asupra trecutului agriculturii noastre și vederi juste asupra stărilor actuale.

« D-l D. G. Chițoiu are pasiunea cercetătorului istoric. El a șters pulberea uitării de pe cărțile vechi, a răscolit bibliotecile, în căutarea de documente pentru a lămuri trecutul agriculturii noastre, s'a apropiat de filele îngălbenite, cu iubire și cu o adâncă înțelegere Este, cred, unicul cărturar azi care se ocupă de istoria agriculturii noastre și este în această privință continuatorul acelui foarte învățat agronom care a fost S. P. Radian. D-l Chițoiu este omul cel mai indicat să dea în acest domeniu o operă mai întinsă și mai sistematică, pe care îndeletnicirile sale actuale l-au împiedecat de a o da până acuma.

« Lucrarea de față cuprinde modele fragmentare de ceea ce D-sa ne-ar putea da și sunt convins că va da.

« Pe lângă contribuția de cercetare și gândire originală, pe care o aduce cartea d-lui Chițoiu, ea mai are un merit care trebue accentuat în mod deosebit: stilul foarte îngrijit și limba foarte aleasă.

« Este o adevărată desfătare să cetești aceste pagini, în care fraza e curgătoare și bogată, în care limba e neaoș românească, ca în cronici și ca în graiul ales al poporului. Această frumoasă limbă este așa de bine mânuită de autor încât el poate să exprime idei abstracte cu cea mai mare ușurință și cu cea mai mare limpezime fără să fie nevoit a recurge la neologisme. Dar autorul nu cade nici în greșală stilului arhaic, căutat și artificial, care nu ar fi potrivit pentru expunerea științifică și sobră a ideilor sale.

« Academia Română, care este instituția de încurajare a cercetării și a gândirii obiective și în același timp păstrătoarea limbei, socotesc că ar trebui să aprecieze cartea d-lui Chițoiu și s'o distingă cu o parte din premiul la care a fost înscrisă. »

16. *Premiul Dr. L. L. Russ*, de 10 000 lei, cu subiectul « Afecțiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a plămânului », s'a dat d-lui Dr *M. Cănciulescu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu*:

« Lucrarea prezentată la premiul Dr Russ, cu motto: « Scleroza constitue un factor favorabil pentru un plămân tuberculos dar nu și pentru cord O afecțiune cardiacă gravă poate urma unei tuberculoze scleroase a pulmonului. Tuberculosul pulmonar vindecat de boala sa prin sclerozarea leziunilor, poate sucomba prin stabilirea unei insuficiențe progresive a cordului drept. Contribuția românească la cunoașterea afecțiunilor cardiace consecutive unei pneumonii cronice de natură tuberculoasă a adus « sindromul infundibular » și « sindromul hiposistoliei cerebrale », are 21 pagini și 9 figuri și o bibliografie conținând mai ales lucrările românești asupra chestiunii.

« Motto cuprinde, în rezumat, faptele principale care sunt la baza memoriului prezentat. In adevăr, după ce se descrie aspectul clinic

general al unui proces scleros pulmonaro-bronhic emfisematos, precedat de o tuberculoză pulmonară, se analizează anatomia patologică care ne explică turburările circulației pulmonare, de unde rezultă nu numai inconstanța și raritatea hemoptiziilor dar și diminuarea resorpției toxinelor și greutatea mecanică în circulația pulmonară care conduce la o hipertrofie și o dilatație a cordului drept

« După ce în partea întâia a menționat studiul influențelor de ordin local și general pe care tuberculoza scleroasă le poate avea asupra inimei și circulației în general, autorul descrie în partea II-a două sindrome în care cauze, lucrând energic, determină tabloul anatomo-clinice individualizate

« Primul este sindromul infundibular care reprezintă în toate cazurile de pneumopatie cronică, în special în tuberculoză, răsunetul inițial al ridicării presiunii în mica circulație, deci a dilatației cordului drept.

« Sindromul acesta descris în 1919 de Dr Cănciulescu a fost confirmat de alți autori, străini sau români; al doilea sindrom este acela al hiposistoliei cerebrale, izolat de I Hațieganu în 1929

« Ambele sindrome sunt descrise amănunțit în lucrarea de față. Autorul insistă asupra mecanismului lor fizio-patologic, care astăzi, grație autorilor români, a intrat în domeniul comun al pneumopatiilor cronice.

« Lăsând la o parte unele neologisme ca debut, puseu, cracmente, jenă etc. și stilul puțin cam greoi al autorului, putem afirma că această lucrare, având la bază constiincioase cercetări clinice, radiologice și anatomo-patologice, reprezintă o importantă contribuție la cunoașterea mai amănunțită a legăturii dintre tuberculoza cronică fibroasă și aparatul circulator.

« Suntem dar de părere să i se atribue autorului premiul Dr Russ »

D-l Președinte felicită pe autorii premiați și își exprimă speranța că sacrificiul sumelor importante, de aproximativ 700—800 000 lei anual, pe care-l face Academia, oferind scriitorilor premii, va spori numărul candidaților, dând astfel putința unei cât mai bune selecțiuni a lucrărilor meritoase

Ședință intimă.

D-l Președinte ALEX LAPEDATU împărtășește comunicarea d-lui Mareșal al Palatului că Majestatea Sa Regele va veni Sâmbătă, 5 Iunie, să prezideze solemnitățile pentru recepțiunea d-lui coleg Lucian Blaga la ora 3 d. a. și pentru inaugurarea noului local al Bibliotecii la ora 4 ½ d. a.

Se repetă pentru a treia oară votul cu bile, pentru alegerea d-lui Paul Bujor ca membru de onoare.

— Rezultatul votului: voturi exprimate 27, din cari 16 voturi contra, 11 voturi fiind pentru.

D-l Președinte ALEX LAPEDATU constată că d-l Paul Bujor n'a întrunit majoritatea cerută de a treia votare și declară căzută propunerea de alegere.

D-l E RACOVIȚĂ prezintă următorul raport al Comisiunii instituită spre a face o propunere cu privire la înființarea unui Consiliu Național de Cercetări și a unei Asociații care să vină în ajutorul Științei românești:

« Comisiunea numită în ședința din 30 Mai (d-nii Marinescu, Mrazec și Racoviță) pentru a prezenta un referat și un proiect de hotărîre asupra propunerii Secției Științifice, privitoare la înființarea unui Consiliu Național de Cercetări și unei Asociații care să vie în ajutorul Științei românești, depune următorul raport·

« 1. Dat fiind că dela 1931 s'au suprimat în mare parte fondurile bugetare de întreținere ale laboratoarelor de cercetare și cele pentru publicații

« 2. Că abia pe exercițiul 1936—1937 s'a acordat Universităților un fond extraordinar de înzestrare a laboratoarelor și seminariilor, de 17 milioane

« 3 Că sumele produse de taxele studențești sunt atât de insuficiente, mai ales la Universitățile din provincie și la Facultățile de Științe, unde sunt înscriși studenți puțini, încât nu acopăr nici măcar pe jumătate nevoile lucrărilor practice, nelăsând niciun disponibil pentru cercetări

« 4 Că rezervele de material didactic și de cercetări sunt istovite.

« 5 Că aparate și instrumente noui, sau mai perfecționate, nu s'au putut cumpăra din 1931, încât se lucrează cu sisteme și cu unelte învechite.

« 6. Că nu s'au mai putut cumpăra cărți și plăti abonamente; că, de fapt, nu mai există în biblioteci alte publicații posterioare anului 1931 decât reviste de mai mică importanță, obținute prin schimb, — deci nu se mai poate face în țară bibliografia completă a unei chestiuni.

« 7. Că excursiile de Științe naturale cu studenții, sau explorații și cercetări pe teren, au fost suprimate de șase ani.

« 8 Că din cele expuse mai sus rezultă.

« Situația laboratoarelor din ce în ce mai grea;

« Suprimarea progresivă a contactului între oamenii de știință români și știința universală,

« Imposibilitatea pentru specialiștii calificați de a lua parte la Congrese internaționale;

« Degradarea treptată a învățământului științific,

« Punerea în inferioritate a Științei și Cercetătorilor Români, față de Știința și de cercetătorii străini;

« Sleirea puterilor științifice ale generațiilor tinere, tocmai când avem mai mare nevoie de specialiști în toate ramurile Științei pure și aplicate, și de o pregătire științifică temeinică a apărării naționale.

« 9 Ținând seama de măsurile luate în alte țări pentru a pune capăt lipsei laboratoarelor, pentru a înlătura stavilele puse lucrărilor științifice și pentru a organiza cercetările astfel ca să fie mai grabnic roditoare, mai adaptate nevoilor sociale și trebuințelor apărării naționale

« Considerând minunatele rezultate obţinute de organizări susţinute de Stat sau numai de particulari, ca de pildă:

« *In Franţa :* Caisse des Recherches; Fondurile: Pasteur, Loutreuil, etc ; Société des amis de l'Université de Paris, du Louvre, du Museum, etc.

« *In Germania :* Kaiser Wilhelm-Gesellschaft zur Forderung der Wissenschaften (1911), care susţine 33 de Institute; Notgemeinschaft der deutschen Wissenschaft (1920), cu 27 de Comisiuni speciale.

« *In Belgia :* Fond national de Recherches.

« *In Danemarca :* Carlsbergfond. (1876) de 1 milion de coroane venit.

« *In Statele Unite :* Committee on Aid to Research of American council of learned Societies (1920); National Research Council (1916)—600 000 $ anual = 85 000 000 lei subscrieri private — Fondurile: Rockefeller, Mellon, Carnegie, etc., etc.

« *In Anglia :* Committee for medical Research, etc.

« care au îndrumat şi subvenţionat mai toate descoperirile importante dela războiu încoace.

« Academia Română, în şedinţa sesiunii generale din 1 Iunie 1937.

« Decide:

« I. Aprobă, în principiu, propunerile Secţiunii Ştiinţifice şi anume:

« *a)* Infiinţarea unui Consiliu Naţional de Cercetări.

« *b)* Infiinţarea unei Asociaţii ai prietenilor Ştiinţii.

« *c)* Revendicarea iniţiativei, a rolului de frunte în conducere şi a sediului acelor asociaţiuni, bazată pe consideraţia că Academia Română este instituţia culturală cea mai înaltă, cea mai veche, cea mai cu cinste privită de naţiune, aceea căreia generozitatea naţională încredinţează mai ales, şi de 70 de ani, gestiunea averilor şi împlinirea ultimelor dorinţi în folosul culturii româneşti.

« II. Numeşte o Comisie compusă din:

« *a)* Delegaţia permanentă

« Lapedatu (Al), Ţiţeica (G), Rădulescu-Motru (C), Rădulescu (Andrei), Antipa (Gr)

« *b)* Câte doi delegaţi din Secţiunile Literară şi Istorică

c) Patru delegaţi din Secţiunea Ştiinţifică.

« III Sarcina aceste Comisiuni va fi:

« *a)* Cercetarea mijloacelor practice pentru înfiinţarea Consiliului Naţional de cercetări şi a Asociaţiei prietenilor Ştiinţei româneşti.

« *b)* Pregătirea unui anteproiect de statut de organizare şi funcţionare al acestor organisme.

« *c)* Recrutarea aderărilor şi făgăduinţelor de concurs pentru aceste două întreprinderi.

« *d)* Adunarea de material bibliografic şi informativ asupra organismelor similare străine.

« IV. Dă putere Delegaţiei permanente că în lunile Octomvrie ori Noemvrie, să convoace într'o Vineri, o sesiune generală extraordinară care, după luarea la cunoştinţă a rapoartelor şi propunerilor Comisiunii Speciale, să ia definitivele hotărîri. »

După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Em. Racoviță, Dr Gr Antipa, Dr. G. Marinescu, Oct Goga, Petre Bogdan și I. Petrovici, d-l Președinte ALEX. LAPEDATU este de părere că inițiativa luată este bună și propune ca să se primească, în principiu, înființarea Consiliului Național de Cercetări și a Asociației pentru strângerea fondurilor, precum și numirea unei comisiuni, formată din. Delegațiunea Academiei, câte doui delegați din Secțiunile Literară și Istorică și patru delegați din Secțiunea Științifică, care să pregătească, până la toamna viitoare, un proiect de organizare a acestor organisme.

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 2 IUNIE 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU

D-l Dr. GR ANTIPA, Vicepreședinte, comunică următoarea cuvântare rostită de d-sa azi, la deschiderea Expoziției și Congresului Cărții:

« Academia Română, recunoscătoare pentru invitațiunea Fundațiilor Culturale Regale, mi-a făcut onoarea de a mă delega să o reprezint la solemnitatea deschiderii expoziției Cărții și să prezint Augustului Fondator și Președinte al Fundațiilor — înțeleptul Suveran pe care poporul Său L-a supranumit, cu drept cuvânt, Regele Culturii — omagiile ei de profund devotament și sinceră admirație, iar distinșilor organizatori ai acestei expoziții, să le urez mult succes în acțiunea patriotică pe care au pornit-o

« Academia Română, ca cea mai înaltă instituție de cultură a țării — ea singură fiind cea mai mare editoare de cărți literare, istorice și științifice din țară și acea veche instituție căreia îi s'a încredințat greaua misiune de a fi judecătorul imparțial cât și încurajatoarea și îndrumătoarea scrisului românesc — salută, cu o deosebită bucurie și satisfacție, inițiativa fericită ce ați luat-o de a organiza, și în acest an, o expoziție a Cărții, cât și sărbătorirea ei, ca cel mai nobil produs al civilizației omenești și ca cel mai important factor în întreținerea vieții colective și al progresului omenirii.

« Firește, că nu este rolul meu de a face aci apologia Cărții și de a arăta însemnătatea covârșitoare ce a avut și o are ea pentru progresul omenirii cât și pentru vieața de toate zilele — sufletească și materială — a fiecărui individ cât și a generațiunilor ce se succed

« Scumpul nostru Suveran — cu darul Său unic de a sintetiza și de a formula în fraze concise toate marele probleme ale evoluției poporului Său — a arătat în cuvântarea ce a ținut-o la una din serbările din anii trecuți, tot ce este esențial despre Carte și despre rolul ei în civilizația omenirii și a poporului nostru în special.

« Aceste cuvinte pline de înțelepciune trebue să rămână în inima și gândul fiecărui Român și să-i fie sfătuitorul și motorul acțiunii sale de propagandă pentru Carte și pentru scrisul și cetitul românesc.

« Scopul profund al expoziției ce se deschide acum, corespunde însă unei mari și urgente nevoi a timpului în care trăim. Căci, faptul de a sprijini pe acei cari au pregătirea de a scrie și simt că au vocațiunea de a lumina și înălța sufletește pe compatrioții lor, și faptul de a îndemna pe toată lumea și de a înlesni fiecăruia putința să citească — fie pentru a găsi în carte o mângâiere și a-și înălța sufletul prin literatură, istorie, artă, religie și filosofie, fie pentru a se lumina și a-și înmulți și rândui cunoștințele prin știință, sau fie pentru a găsi un sfat bun și o călăuză în sprijinul profesiunii pe care o exercită sau al preocupărilor sale de toate zilele — este, nu numai o binefacere, dar și un imperativ categoric al nevoii de a întreține în funcțiune mecanismul atât de complicat al vieții colective a omenirii și a statornicirii progresului ei

« Tocmai de aceea, Academia Română vă exprimă toată bucuria ei de modul cum ați organizat de astă dată această serbare a Cărții — cu o expoziție târg și cu un congres al editorilor — și vă urează deplină reușită a țelurilor ce le urmăriți.

« Căci, din nefericire, mersul fatal al evoluției omenirii a făcut ca greaua și universala criză în care a intrat lumea după războiul mondial — prin distrugerea fundamentelor ei și deci a stărilor de echilibru ce se stabiliseră în toate domeniile activității omenești ale vechei lumi și prin tendința de a se crea alte stări de echilibru în noua lume care se ridică pe ruinele acesteia — să-și întindă efectele ei periculoase și asupra Cărții, și deci, prin aceasta, și asupra întregii mișcări culturale cât și, nu mai puțin, și asupra tuturor categoriilor de interesați în producția, distribuția și consumația cărții, privită sub aspectul ei de obiect al unei mari activități intelectuale, industriale și comerciale.

« In adevăr, este un fapt cunoscut și un fenomen general că, azi, cartea nu se mai vinde în aceeași măsură ca înainte, că editorii au depozitele pline de cărțile ce li se restituesc de către librarii detailiști, că autorii de scrieri beletristice nu mai găsesc editori și sunt nevoiți sau să suporte cu resemnare consecințele grele ce decurg din această situație sau să înjosească talentul lor, apucând, tot mai mult, calea acelei literaturi pervertite, care le procură pâinea zilnică dar nu și satisfacția sufletească de a fi putut înălța inimile cetitorilor lor; că cetitorii de cărți serioase s'au împuținat iar aparițiunea unor asemenea cărți devine tot mai rară; că revistele și cărțile de știință, atât de necesare colaborării mondiale pe terenul producției științifice și tehnice, au devenit azi atât de scumpe încât laboratoarele — ajunse și ele în cea mai grea stare de sărăcie — nu le mai pot cumpăra, așa că toată activitatea lor se depreciază, ne mai putând fi ținută în curent cu progresele ce se fac în diferitele specialități științifice, că oamenii de știință nu mai găsesc nici ei editori pentru a-și putea publica rezultatele cercetărilor lor, fiind și ei nevoiți să recurgă la tot felul de

combinații, cum este acea « Notgemeinschaft der Deutschen Wissenschaft » creiată în Germania în acest scop, ș.a.m d.

« Așa dar, efectele acestei grozave crize mondiale au pătruns adânc și în pașnicul domeniu al cărții, producând o adevărată stagnațiune a scrisului și cetitului, ba chiar amenințând să doboare edificiul — clădit cu atâta îngrijire și dibăcie în lumea dinaintea războiului — și să ruineze totodată și pe toate acele interesante categorii sociale care conlucrau în această mare activitate omenească.

« Criza cărții este azi universală și se manifestă în fiecare țară sub forme deosebite, potrivite gradului de desvoltare și împrejurărilor locale. Și în România, această criză a luat forme acute, și nu se poate prevedea încă, care va fi rezultatul final la care se va ajunge Fapt este: că, și la noi, interesul pentru cartea bună și sănătoasă este în mare scădere; că depozitele editorilor — între care și ale Academiei Române, cu toată marea ieftinătate a cărților ei — sunt pline cu cărți nevândute; că vechile și marile librării nu mai țin azi comerțul cărții decât ca un accesoriu; că autorii de cărți sănătoase, fie ele literare sau științifice, nu mai au unde le imprima; că institutele și laboratoarele de cercetări nu se mai pot ținea la curent cu publicațiile și lucrările din propria lor specialitate ș a.m d. Așa dar peste tot stagnație și regres, ceea ce poate duce la consecințe fatale pentru întreaga noastră desvoltare pe bază culturală.

Doamnelor și Domnilor,

« Dacă le spun toate acestea, nu o fac pentru a contribui la o lamentare generală și la lățirea unei stări de spirit deprimante ce cuprinde lumea noastră intelectuală. O fac, pentru a constata o stare de fapt îngrijorătoare, care-și are cauzele ei profunde atât în criza generală politică, socială, economică și financiară prin care trecem, cât și în lipsa putinței de a defini acum cu precizie țelurile și căile evoluțiunii viitoare, care au ca efecte trecătoare desvoltarea unei mentalități anormale și, nu mai puțin, a unei crize morale care pare a se întinde tot mai mult și la noi în unele straturi ale societății.

« Criza cărții — ca și nenumăratele crize prin care trecem — este dar o problemă complexă, cu totul actuală. In combaterea ei, nu ajunge să ne limităm la o simplă propagandă — ori cu cât de multă dibăcie ar fi ea pusă în mișcare și ori cu cât de multă convingere ar fi ea susținută — ci trebue, ca înainte de toate, să contăm cu realitățile timpurilor în care trăim. Această criză fiind efectul unor cauze atât de variate și profunde, trebue ca tocmai aceste cauze — fiecare în parte — să fie urmărite, analizate și combătute dela originea lor și în efectele ce le produc. Intre aceste cauze trebue să contăm și faptul că ne aflăm într'o stare de tranziție — cu două lumi față în față, având fiecare mentalități, tendințe și aspirații

diferite — tranziție, al cărei mers, dacă nu e dirijat pe căile normale indicate de rațiune și de realitate, apucă drumuri greșite, ca torenții care devastează câmpia productivă în loc să o fertilizeze.

« Acum vine dar rolul oamenilor cu experiență și cu chibzuință, cari silindu-se să înțeleagă mersul fatal al evoluției și nevoile timpului care-provoacă, să țină seama de el și de ceea ce e justificat în nouăle tendințe și aspirații și să dea — și în chestiunea cărții, ca și în toate marile chestiuni ale vremii noastre — acele soluțiuni care decurg dintr'o analiză amănunțită a factorilor determinanți ai stărei actuale și a țelurilor pe care ni le indică rațiunea că trebue să le urmărim.

« Fundațiile Regale, organizând de astă dată și un congres al cărții, procură, atât celor interesați cât și celor cu grijă pentru interesele superioare ce sunt în joc în această mare și vitală problemă, ocaziunea de a putea examina — cu toate obiectivitatea și sub toate aspectele ei actuale cât și sub lumina desvoltărei ei istorice — întreaga chestiune arzătoare a crizei cărții și a-i da soluțiunile ce le comportă, spre binele Neamului nostru și al asigurărei progresului său în viitor

« Pentru aceste motive, Academia Română, prin glasul meu, aduce Fundațiilor Culturale Regale, omagiile ei, urându-le reușită în opera patriotică pe care au întreprins-o și prezintă Augustului lor Președinte, expresiunea sentimentelor ei de profund devotament și admirație »

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU face următoarea propunere.

« Delegațiunea este autorizată, în caz de necesitate, să modifice bugetul, întrebuințând sumele cum va crede mai nemerit pentru realizarea scopurilor Academiei.

« Ea va avea și dreptul să modifice și organizarea diferitelor servicii.

« De asemenea este autorizată să aplice regulamentele, care n'au fost modificate, punându-le în concordanță cu noile Statute. »

— Propunerea se aprobă.

La ordinea de zi fiind proiectul pentru modificarea regulamentului premiilor Academiei, întocmit de o Comisiune de trei membri, după o discuțiune la care iau parte d-nii Em. Racoviță, ca raportor al lucrării Comisiunii și d-nii C. Rădulescu-Motru, I. Nistor și Andrei Rădulescu, d-l Președinte ALEX. LAPEDATU propune ca să se amâne lucrarea regulamentului pentru sesiunea viitoare, în care timp Comisiunea să examineze fondurile cu venituri mici, în vederea măririi valorii premiilor; să revizuiască regulamentul de premii numai în ce privește acordarea de premii, în fine, să propue și o reglementare a subvențiilor și misiunilor științifice.

— Propunerea se aprobă

ȘEDINȚA GENERALĂ

DELA 3 IUNIE 1937

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU

D-l Secretar general G ȚIȚEICA cetește următorul *Raport asupra lucrărilor făcute de Academie în actuala sesiune :*

Domnilor Colegi,

« Incheem lucrările acestei sesiuni stăpâniți de puternica și plăcuta emoțiune pe care ne-a pricinuit-o dorința stăruitoare a Majestății Sale Regelui, Președintele nostru de Onoare și Protectorul Instituțiunii noastre, de a veni în mijlocul nostru Potrivit vechei și mișcătoarei tradiții stabilite de iubita noastră Dinastie, Majestatea Sa Regele ne-a acordat augusta favoare de a prezida recepțiunea solemnă a noului nostru Coleg d-l Lucian Blaga și inaugurarea noului local construit pentru Biblioteca publică a Academiei Române Ne-a mișcat adânc repetata afirmare a dorinței Majestății Sale de a veni la aceste solemnități îndată ce sănătatea Ii va fi restabilită. Ii vom păstra în suflete o înaltă și vie recunoștință pentru statornicul interes pe care-l arată instituțiunii și lucrărilor noastre.

« Pentru lucrările acestei sesiuni ați consacrat 19 ședințe, împreună cu ședințele de mâine și poimâine, fiind necesar pentru împlinirea lor să prelungiți durata obișnuită a sesiunii cu patru zile

« Din cele 19 ședințe, 9 ședințe au fost publice, fiind consacrate · 4 ședințelor solemne pentru recepțiunea în Academie a noilor noștri Colegi G Petrașcu, G Ionescu-Șișești și Lucian Blaga, precum și proclamării premiilor acordate de Academie în acest an, — iar celelalte 5 au fost reservate comunicărilor de caracter științific, făcute de colegii noștri d-nii N Iorga, Andrei Rădulescu, S Mehedinți, Gr T Popa și N Dănăilă

« In restul ședințelor intime ați luat cunoștință, — din diferitele dări de seamă prezentate, — despre activitatea Bibliotecii, a Cabinetului numismatic, despre mersul Fundațiunii « Ioan I Dalles », despre redactarea « Dicționarului limbii române », despre bursele care s'au dat în anul trecut, fixând cele ce se vor da în cel viitor, precum ați binevoit a hotărî și regiunile în care se vor distribui în toamna acestui an ajutoarele școlare din venitul Fondului Fătu V'a preocupat mai mult situația celor două școale de agricultură ale Academiei și pentru îmbunătățirea lor ați socotit necesar să propunem Ministerului Agriculturii să delege Academiei puterile sale cu privire la disciplinarea personalului, pentru ca scopurile fundațiunilor căiora aparțin școlile să se împlinească cât mai riguros. Ați avizat, spre același scop, și pentru modificarea organizării acestor școli, simplificându-le

« Ocupându-vă şi de alte fonduri, aţi dat întrebuinţarea veniturilor fondurilor Elena Simu şi C. G. Vernescu pe anul viitor şi aţi avizat ca Statul, prin Ministerul Apărării Naţionale, să subvenţieneze aplicarea dispoziţiilor testamentului ilustrului General Berthelot, cu privire la acordarea de burse în Franţa, până când moşia din comuna Berthelot testată Academiei, va fi în stare a produce veniturile necesare pentru întreţinerea bursicrilor

« Aţi dat apoi vot pentru primirea legatelor lăsate de generoşii defuncţi: Gheorghe Stan-Roman, Aurelia Nenovici, Ioan Mihail, Mihail Vâlsan, precum şi pentru primirea donaţiunii d-nei Margareta Jecu, din Focşani

« In câteva şedinţe v'aţi ocupat de punerea regulamentului pensiilor funcţionarilor, precum şi de regulamentul general privitor la lucrările Academiei şi de cel al premiilor, în concordanţă cu noua structură a statutelor noastre, hotărînd modificarea celui dintâiu şi amânând votarea celorlalte două pentru sesiunea generală a anului viitor, spre a se studia mai de aproape modificările ce trebuesc aduse şi acestor regulamente

« O atenţiune deosebită aţi dat propunerii Secţiunii Literare ca Academia să ia iniţiativa ridicării unui monument în Capitală lui Mihai Eminescu, cu prilejul împlinirii, în anul 1939, a 50 ani dela moartea genialului poet, publicând în acelaşi timp şi o lucrare cu reproduceri de manuscrise din opera poetului Aprobând această generoasă propunere, toată grija v'aţi proiectat-o asupra adunării fondurilor în timpul, relativ scurt, de doi ani, şi mai ales asupra reuşitei monumentului, încredinţând ducerea la bun sfârşit a acestei iniţiative unei comisiuni prezidată de d-l coleg N Iorga

« Preocuparea d-voastre s'a îndreptat, tot atât de atentă, şi spre alte două probleme, care se cereau să fie hotărîte anume de către Instituţiunea noastră şi în cercul misiunii sale de îndrumătoare a ştiinţei şi a culturii româneşti Prima problemă, pornită dela Secţiunea noastră Ştiinţifică din grija de a se găsi mijlocul potrivit pentru sprijinirea creaţiei ştiinţifice naţionale, v'a determinat să hotărîţi, în principiu, înfiinţarea unui Consiliu Naţional de Cercetări şi a unei Asociaţii pentru strângerea fondurilor, lăsând unei Comisiuni sarcina să pregătească până la toamnă proiectul pentru organizarea acestor organisme Cu privire la a doua problemă, în legătură cu Şcoala Română dela Roma, aţi decis reorganizarea acestei şcoli, în urma constatării acestei necesităţi, dând de asemenea în grija unei Comisiuni facerea proiectului de reorganizare şi dând delegaţie d-lui coleg N. Iorga să conducă interimar Şcoala după 15 Octomvrie viitor, dacă până atunci nu s'ar face reorganizarea şi nu s'ar numi un director.

« In ordinea financiară, aţi dat descărcare gestiunilor şi aţi aprobat proiectele de bugete ale Academiei şi ale Fundaţiunii Elias, desemnând delegaţii Instituţiunii noastre în Consiliul de coducere al acestei Fundaţiunii.

« Cu privire la alegerile de membri, aţi socotit în unanimitate că este oportun ca alegerile pentru ocuparea celor patru locuri vacante de membri

activi să fie amânate pentru anul viitor 1938 modificând, spre acest scop pentru cele 3 locuri noi Statutele și nealegând în locul 4-lea. Ați ales însă membri corespondenți, — la Secțiunea Literară pe d-nii Tiberiu Brediceanu, care și-a câștigat merite mari pentru muzica noastră populară și pe d-l Fl. Ștefănescu-Goangă, Profesor la Universitatea din Cluj. La Secțiunea Științifică ați ales pe d-nii C. Motaș, Profesor de Zoologie la Universitatea din Iași, Horia Hulubei, Conferențiar la Universitatea din Iași, M Gușuleac, Profesor de Botanică la Universitatea din Cernăuți și Petre Sergescu Profesor la Universitatea din Cluj

«Printre membrii de onoare români ați chemat pe d-l Arhitect N. Ghica-Budești, iar printre cei străini pe d-l Jos Scrijneň, Profesor de linguistică greco-latină la Universitatea din Nijmegen (Olanda), pe d-nii Paul Niggli și Francisc Slavik, amândoi profesori de Mineralogie, primul la Universitatea din Zurich, al doilea la Universitatea din Praga.

«In sfârșit, ca membri corespondenți străini ați ales, la Secțiunea Literară pe marele romanist german W v Wartburg, deținătorul catedrei de limbi romanice dela Universitatea din Leipzig, iar Secțiunea Istorică pe profesorul olandez Grondijs și pe bizantinologul italian Silvio Mercati.

«Aceste alegeri le-ați întregit cu realegerea d-lui Coleg Alexandru Lapedatu ca Președinte al Academiei pentru anul 1937—1938 și cu realegerea d-lor Colegi C Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa, ca Vicepreședinți, ca să formeze, împreună cu subscriitorul acestei dări de seamă, Delegațiunea Academiei pentru anul academic 1937—38 care începe la sfârșitul sesiunii generale

«Nu mă pot împiedeca la încheierea acestui raport de a aduce, în numele d-voastre, mulțumirile cele mai călduroase d-lui Președinte Alex Lapedatu, pentru silința ce și-a dat ca în discuțiile noastre, în chestiunile cele mai grele și mai delicate, să se păstreze — pe cât s'a putut — acel ton înalt academic, care e și el o podoabă a unei instituțiuni »

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 4 IUNIE 1937

D-l ANDREI RĂDULESCU Vicepreședinte face o comunicare despre *Constituția Republicei Polone*

Se ia act că Comisiunea pentru întocmirea proiectului de organizare a *Consiliului Național de Cercetări* și a *Asociației prietenilor Științei* s'a constituit din d-nii *Oct Goga* și *C Rădulescu-Motru* din partea Secțiunii Literare, *Andrei Rădulescu* și *S Mehedinți* din partea Secțiunii Istorice, Dr. *E Racoviță*, *N Vasilescu Karpen*, Dr *G Marinescu* și *L Mrazec* din partea Secțiunii Științifice, împreună cu Delegațiunea

Se ia act că Comisiunea pentru reorganizarea Școalei Române din Roma s'a constituit din d-nii *Oct. Goga* și *I. Petrovici* din partea Secțiunii Literare,

N. Iorga, *Alex Lapedatu* și *I Nistor* din partea Secțiunii Istorice și Dr. *Gr. Antipa* și *G. Țițeica* din partea Secțiunii Științifice sub președinția d-lui *Alexandru Lapedatu*

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ

DELA 5 IUNIE 1937

D-l Președinte ALEX LAPEDATU, salutând pe Majestatea Sa Regele Carol II zice

Sire,

« Ne-ați făcut, Sire, din nou, negrăita cinste și bucurie de a veni să ne prezidați. Este aceasta, la înalții Patroni și auguștii Prezidenți de onoare ai Academiei Române, o datină tot atât de veche, cât însăși ființa instituțiunii noastre Căci n'a fost an, cu excepția bineînțeles a cazurilor de forță majoră, în cei 71 de existență a ei, în care fericiții și glorioșii înaintați ai Majestății Voastre ca și Majestatea Voastră Insuși, să nu fi înălțat, cu prezența și cuvântul Lor — totdeauna cald și încurajator — vaza și strălucirea întâiului așezământ de cultură națională a neamului.

« Această strânsă legătură între Suveranii țării și Academia Română a creat — fie-mi îngăduit să o constat și să o spun cu legitim orgoliu — o comunitate de gândire și de simțire manifestată, adesea, prin fericite coincidențe, cum, bunăoară, este prezența de astăzi a Majestății Voastre la ședința de primire a celui mai nou și mai tânăr coleg al nostru — a d-lui Lucian Blaga. Ea a venit, desigur, dela aceleași simțiminte de prețuire și dela aceleași tendințe de încurajare, care, pe de o parte ne-a îndemnat pe noi să-l chemăm în sânul Academiei, iar pe de altă parte pe Majestatea Voastră să prezidați această solemnitate.

« Căci precum noi n'am ezitat să ne îndreptăm, în alegerea noastră din anul trecut, spre acela, care, în lumea spirituală și intelectuală a generațiunii post-belice, este privit și considerat ca personalitatea reprezentativă a unui nou curent de gândire filosofică, simțire artistică și expresie literară, — la fel Majestatea Voastră ați ținut să acordați augusta recunoaștere năzuințelor spre progres, izvorîte din resursele însăși ale geniului nostru național, a acelora ce poartă, în intelectul și sufletul lor, o scânteie din acest geniu

« De aceea, înclinându-ne cu adânc respect în fața Majestății Voastre, îngăduiți-ne a Vă aduce, odată cu profundele noastre simțiminte de gratitudine, omagiul celui mai statornic devotament pe care-l avem pentru măritul Stăpânitor al pământului românesc și pentru luminatul Domnitor al culturii naționale.

« Fiți binevenit în mijlocul nostru și să trăiți, Sire! »

MAJESTATEA SA REGELE binevoește a arăta că va rupe cu tradiția și va da răspunsul la sfârșitul ședinței Apoi dă cuvântul d-lui Lucian Blaga spre a-și rosti discursul de recepție.

D-l LUCIAN BLAGA își rostește Discursul de recepție, tratând despre « *Elogiul satului românesc* »

D-l I PETROVICI rostește Răspunsul la discursul d-lui Lucian Blaga.

MAJESTATEA SA REGELE binevoiește a zice:

Domnule Președinte,

Domnilor Colegi,

« Aceste câteva cuvinte ce am plăcerea să le rostesc anual colegilor din sânul Academiei Române, nu pot astăzi să le încep decât prin a mulțumi d-lui Președinte, pentru cuvântarea sa de bun venit și pentru caldele vorbe ce Mi le-a adresat în numele Domniilor-Voastre.

Domnule Președinte,

Domnilor Colegi,

« Am ales într'adins această ședință din sesiunea anului în curs, ședință solemnă în care Academia primește în sânul ei pe autorul « Poemelor Luminei »

« Am voit să asist la această ședință, fiindcă am ținut să ascult acel frumos gând ce-l are poetul și filosoful Lucian Blaga, când face elogiul nu al unui predecesor, ci al predecesorului subconștient, acela care stă la origina formației sale spirituale și la temelia talentului său.

« Am mai ținut să asist la această recepție pentrucă ea are o mare însemnătate · Academia primește în sânul ei pe primul reprezentant al unei noui școli literare românești; pe primul reprezentant al talentelor literare românești de după războiu

« Recepția lui Lucian Blaga la Academia Română este consacrarea oficială și definitivă, a literaturii actuale românești.

« Elogiul acesta al satului, pe care l-a făcut noul academician, este chiar simbolul vădit al căilor noui pe care trebue să-l calce cultura românească de mâine și nu pot decât să Mă unesc în totul că din satul nostru va ieși, — probabil printr'o forță de neînfrânt a subconștientului nostru atavic — Cultura Majoră Românească, așa cum o definește noul nostru Coleg.

« Țăranul și satul au dominat fără îndoială literatura noastră

« Au început s'o domine prin poeziile populare ale lui Vasile Alecsandri, au continuat s'o domine până la covârşire chiar, prin poporanism, prin « Semănătorul » şi prin « Viaţa Românească ».

« Dar azi, când literatura se sbate să-şi găsească o nouă cale, descătuşată de acel calapod sentimentalo-rural — necesar poate la începutul veacului, dar o adevărată piedică pentru marile creaţii, — vine Lucian Blaga şi ne arată cum trebue priceput satul.

« E o adâncă lecţie de etică culturală; este, pentru cine vrea să înveţe, şi una de superioară etică politică.

Onorate Coleg,

« Trec, poate, peste tradiţia acestor şedinţe, căci Mă adresez mai mult decât prin câteva cuvinte banale de bun sosit D-tale personal, şi o fac fiindcă consider problema ce ai pus — aşa de covârşitoare astăzi tocmai, când sufletul şi gândul scriitorilor români caută drumul ce-l au de ales.

« Ce frumos ai pus acea problemă a satului copilăriei, a satului « idee » — dă-Mi voie să adaug a satului « suflet » — satul ca matca culturii româneşti

« Aceasta nu vrea să zică însă, ruralizarea operei intelectuale româneşti, cum nici d-ta filosoful nu eşti rural, dar vrea să zică dela sat, dela matcă, dela crysalidă izvorăşte tot ce e adevărat românesc, — chiar când este transpus în oraş, sau chiar într'o mare metropolă a lumilor străine.

« Deci, te felicit pentrucă ai fost ales.

« Dar felicit mai cu seamă Academia, că te-a ales; căci şi-a făcut ea însăşi un bine, introducând sub cupolă literatura modernă şi vie a României de azi.

« Şi, salutându-te pe tine, Lucian Blaga, salut literaţii de astăzi ai Ţării Mele, cari, chiar dacă îşi permit uneori licenţe în arta lor, sunt o generaţie de scriitori plini de avânt şi talent.

Domnule Preşedinte,

Domnilor Colegi,

« Salutând cu atâta bucurie pe colegul Lucian Blaga, nu vreau să trec cu vederea pe ceilalţi doi Colegi cari au fost primiţi în aceste zile d-l Ionescu-Şişeşti şi d-l Petraşcu, reprezentanţi ai agriculturii şi ai picturii — două ramuri noui de cultură — cu cari Academia se poate făli Şi lor le aduc cordialul Meu salut.

« Incă odată, mulţumind d-lui Preşedinte pentru bunele sale cuvinte, asigur Academia Română de toată grijă Mea şi de toată solicitudinea Mea, atât ca om, cât şi ca Suveran » (Ovaţii)

După ridicarea şedinţei la ora 17, Majestatea Sa Regele a binevoit a prezida inaugurarea noului pavilion al Bibliotecii Academiei Române, fiind

condus dela sala de şedinţe la noul local de Delegaţiunea Academiei. La noul local Majestatea Sa a fost întâmpinat de d-nii Membri ai Academiei, activi, de onoare şi corespondenţi şi de celelalte persoane invitate la această solemnitate.

Solemnitatea s'a făcut în sala mare de lectură a Bibliotecii

După oficierea serviciului divin, d-l Preşedinte ALEX LAPEDATU a rostit următoarea cuvântare:

Sire,

« Trecând, din vechiul local al Academiei Române, în care mai bine de patru decenii s'a scurs vieaţa instituţiunii noastre şi în care s'au adăpostit, orânduit şi folosit — în condiţiuni pe care, desigur, pentru timpu acela, le puteam socoti ca optime — colecţiunile ce constituiesc azi nepreţuitul tezaur, istoric şi cultural, al naţiunii române, în acest nou şi încăpător, modern şi, aş putea zice, somptuos local, construit anume pentru acest tezaur, — gândul ni se duce, involuntar, spre cele trei camere din palatul Universităţii, în care, timp de un sfert de veac, a fost sălăşluit aşezământul nostru

« Se duce — cu închipuirea numai. Căci, nu mai este azi, nimeni, printre noi, din cei ce au lucrat la începuturile Academiei Române în acest întâiu locaş al său şi a cărui amintire o mai păstrează doar numele bulevardului ce trece prin faţa frumoasei şi armonioasei clădiri de odinioară a Universităţii. Câtă deosebire între stările de atunci şi cele de azi — dela camerile în care Ioan Bianu, găsise, ca nou funcţionar, la 1879, abia o ladă de documente şi manuscrise şi câteva dulapuri de cărţi, la clădirile acestea nouă, anume construite pentru cele 650 mii volume ale bibliotecii şi cele câteva alte sute de mii de documente şi manuscrise, foi volante, hărţi, portrete şi fotografii, monete, medalii şi obiecte de muzeu, ce alcătuesc de prezent bogatele şi preţioasele noastre colecţii!

* * *

« Nu este în ţara aceasta — cum mi-am îngăduit să observ altădată tot în faţa Majestăţii Voastre — instituţiune, care să fie concrescută în acelaşi timp şi în chip mai simbolic cu România modernă şi cu Dinastia ei ca Academia Română. Căci, după cum, ţara, dela începuturile sale mici şi neînsemnate, a ajuns la mărimea şi importanţa actuală şi după cum Dinastia, dela începuturile sale fluctuante şi nesigure, a ajuns la vaza şi strălucirea ei de azi, — la fel Academia Română, dela începuturile sale modeste şi nepretenţioase a ajuns la starea morală şi materială pe care nu o mai are altă instituţiune publică, născută, crescută şi desvoltată în condiţiuni analoage.

« Ascensiunea aceasta a aşezământului nostru nu poate fi de altfel mai bine ilustrată, decât prin datele pe care cer voie a Vi le prezenta si care.

de bună seamă, pentru mulți, vor constitui un element nou dar prețios în aprecierea și judecata acestei ascensiuni. la 1866, când Academia Română s'a înființat, ca Societate academică română, subvenția dela Stat (23,700 lei) și veniturile proprii (24.500 lei), care au constituit averea inițială, din primul an de existență al societății, au fost de 48.200 lei.

« Azi, după 70 de ani, averea Academiei Române reprezintă o valoare de 800 milioane lei, dintre care 200 milioane numai locul ce posedă actualmente în centrul Capitalei, în întindere de circa 25 mii metri patrați și cu mai multe imobile pe dânsul; iar restul de 600 milioane lei valoarea celor 93 fonduri și fondațiuni, testate sau donate Academiei de generoșii ei donatori și sprijinitori. Venitul acestei averi — exceptând locul și clădirile fără rentabilitate și exceptând bilbioteca și colecțiile inevaluabile materialmente — se cifrează, după bugetul votat în sesiunea noastră generală ultimă, la suma de circa 27 milioane lei, la venituri și cheltueli.

« Prin legea dela 1879, prin care s'a reorganizat Societatea academică ca institut național, sub numele de Academia Română, subvenția dela Stat a fost fixată la suma de 30 mii lei anual, cu destinația a înlesni lucrările prevăzute în statute și a se acorda două premii: « Gheorghe Lazăr » pentru lucrări științifice și « Ion Eliade Rădulescu » pentru scrieri literare. După Unire, urmând devalorizarea leului, prin legea din 1934, această subvenție a fost majorată la 1 milion lei, iar premiile au fost mărite și ele la câte 50 mii lei, creindu-se, pe lângă cele două existente anterior, un al treilea « Gheorghe Asachi ».

« Mai târziu, pentru întreținerea bilbliotecii Academiei, care face și funcțiunea de bibliotecă a Statului, i s'a mai acordat o subvenție anuală de 4 milioane lei. Restul bugetului său, până la suma de 27 milioane lei, Academia îl împlinește din propriile sale venituri.

* * *

« Cum am spus, Academia are astăzi 93 fonduri și fondațiuni, donate sau legate de generoșii ei donatori și sprijinitori — unele la libera dispoziție a noastră, altele — cele mai multe — cu sarcini și obligațiuni în scopul promovării culturii naționale, prin premieri de publicații, prin burse pentru studii superioare sau de specializare în țară sau în străinătate, prin înființări de școli sau așezăminte speciale etc.

« Astfel Academia Română are fonduri pentru 98 premii pe care le acordă periodic, în afară de premiile provenite din donațiuni făcute adhoc, odată pentru totdeauna. In mediu, instituțiunea noastră a publicat, în timpul din urmă, concurs pentru acordarea de premii în valoare de circa 700 mii lei anual, din care se premiază cam 30—40 opere literare, istorice și științifice de mai reală valoare. Dela înființarea ei până azi, s'au distribuit, în acest mod, premii în valoare de peste 6 milioane lei, din cari 1 milion 300 mii lei aur antebelici și 5 milioane lei hârtie postbelici pentru un număr de peste 500 publicații.

« Ce privește bursele pentru învățământul superior pe care Academia le-a acordat din diferitele sale fonduri și fondațiuni, ele se ridică la suma

de circa 5 milioane lei din cari 1 milion 400 mii lei aur și 3 milioane 700 mii lei hârtie. *Una mie o sută optzeci de tineri studioși* au fost astfel ajutați de Academie să-și continue studiile lor superioare sau de specializare în țară sau străinătate, cei mai mulți din ei devenind floarea intelectualității române.

« Tot ca obligații ale donatorilor săi, Academia Română a înființat și întreținut școli de agricultură, într'o vreme când nu exista în țară decât numai vechea școală de agricultură dela Herăstrău și când deci astfel de așezăminte erau necesități de primul ordin pentru promovarea unei culturi agricole mai raționale și sistematice a solului nostru Asemenea a înființat și susținut o școală pentru creșterea și educația fetelor ca bune gospodine și mame de familie — institutul Oteteleșeanu, — tot într'o vreme când nu exista nicio altă asemenea școală în România.

« In sfârșit, pentru promovarea istoriei naționale, a literaturii române și a științelor pozitive, prin comunicări și publicații speciale în toate aceste domenii ale vieții noastre culturale, cheltuelile pe care a trebuit să le facă Academia Română pentru astfel de lucrări se ridică de-a-dreptul la sume impresionante. Dacă ar fi să enumărăm numai seriile mari de publicațiuni care constituiesc azi tot atâtea monumente ale culturii naționale — Documentele Hurmuzachi, Bibliografia veche româneacsă, colecțiile de folklor, dicționarele de limbă, publicațiile de studii și cercetări (études et recherches), discursurile de recepție cum și diferitele opere fundamentale tipărite de Academie sau sub auspiciile ei (Actele renașterii României, Anul 1848 în Principatele Române, Patruzeci de ani de domnie a Regelui Carol I etc) ar fi suficient să constitue un netăgăduit merit la contribuția instituției noastre pentru progresul culturii naționale.

« Dar, afară de acestea, sunt memoriile prezentate sau cetite în ședințele publice și tipărite în Analele noastre, mai toate lucrări originale sau contribuții importante în diferitele domenii de cercetări științifice Aproape două mii de asemenea memorii sunt publicate în Analele și în Buletinele Secțiunilor noastre și anume: 177 literare, 746 istorice și 1 033 științifice.

« Iar dacă la toate acestea vom adăuga jertfa mare de ordin material, pe lângă râvna de ordin moral, pe care conducătorii de pe vremuri ai instituțiunii noastre au depus-o pentru îmbogățirea și completarea bibliotecii și a diferitelor colecții, atunci oricine își va putea da seama ce a însemnat instituțiunea noastră în epoca de organizare și desvoltare a României moderne, sub raportul promovării culturii naționale.

*

« Evident, toate aceste lucrări și toate aceste chletueli pentru premii și burse, pentru întreținerea de școli și tipărirea de publicațiuni, Academia Română le-a putut îndeplini destul de ușor înainte de expropriere, când avea, în patrimoniul său, 21 mii hectare numai teren arabil. Necesitățile de ordin social și economic care au determinat împroprietărirea

sătenilor prin exproprierea chiar și a bunurilor funciare ale așezămintelor culturale și filantropice ale țării, ne-au adus în situațiunea cea mai grea și precară. Căci din 21 mii hectare ni s'au expropriat 20 mii In loc deci de cel puțin 30 milioane lei venit al acestui întins domeniu agricol, nu mai avem astăzi decât 1 milion 400 mii lei, echivalentul cuponului rentei de expropriere ce ni s'a acordat în schimb.

« Totuși Academia Română a suportat cu resignare, cu încredere, dar și cu nădejde efectele marei reforme agrare de acum douăzeci de ani, căutând tot felul de căi și mijloace spre a-și putea îndeplini și mai departe în nouile condițiuni date, obligațiile pe care le-a primit dela mărinimoșii și generoșii ei donatori și sprijinitori. Pentru noi era o chestiune de ordin moral să facem tot ce ne stătea în putință, să nu abandonăm aceste obligațiuni și să nu pierdem încrederea pe care națiunea română a arătat-o până atunci în Academia Română, pentru buna chivernisire și fructificare a donațiunilor ce i s'au făcut, cum și pentru stricta și corecta îndeplinire a îndatoririlor ce i s'au pus odată cu aceste donațiuni.

« Căci ele veneau din toate straturile sociale, ca și din toate categoriile profesionale ale societății românești. De sus de tot, dela Suveranii țării, până jos, la modeștii preoți și învățători, se înșiruesc, pe o întreagă scară, donatorii și sprijinitorii Academiei Române. Numele lor sunt și vor rămâne legate de-a-pururea de instituțiunea noastră și de misiunea ei culturală, pe care au înțeles să o susțină și să o promoveze prin agoniseala lor, — dela cele mai mari până la cele mai mici averi pe care ni le-au lăsat cu aceeași desăvârșită încredere în facla de lumină pe care Academia Română e menită a o purta și răspândi de-a-lungul veacurilor în vieața națiunii române.

« Fiecare premiu, fiecare bursă, fiecare instituțiune — școlară sau culturală — fiecare publicațiune și fiecare cercetare științifică legate de rostul și activitatea Academiei Române amintește de unul din acești fericiți și în veci pomeniți donatori, mari și mici, ai instituțiunii noastre

* * *

« Nu este locul a arăta aci, cum și ce fel am învins greutățile de care vorbesc, după expropriere. Important este că le-am putut totuși învinge Și important este că n'am pierdut încrederea pe care națiunea română a arătat-o Academiei. Căci noui legate și donațiuni s'au îndreptat spre instituțiunea noastră, astfel că patrimoniul pierdut nu numai prin expropriere ci și prin depresiunea totală sau în cea mai mare parte a valorilor mobiliare este pe cale să se refacă. Deja, în locul celor una mie hectare teren agricol și una mie hectare pădure, ce ne mai rămăsese după reforma exproprierii, posedăm astăzi aproape 9 mii hectare domeniu agricol și silvic.

« Aceasta, negreșit în noui și mai puțin avantajoase condițiuni de exploatare și fructificare și cu noui și nu mai puțin ușoare sarcini și obligații. Prin buna îngrijire și chivernisire a lor, care a devenit, la instituțiunea noastră, cea mai de seamă preocupare de ordin moral și tradițional,

suntem încredințați însă că le vom învinge pe toate și că vom crea, cu timpul, instituțiunii noastre, iarăși situațiunea materială care să o pună la adăpost de orice grijă, spre a nu mai fi nevoită a reclama ajutorul Statului, decât ca o legătură simbolică față de puterea suverană ce i-a acordat titlul de institut național

« Ar fi prezumțios și ar dovedi o lipsă de modestie din partea noastră, dacă ne-am atribui numai nouă meritul operei realizate în vieața de 70 de ani ai Academiei Române. Căci la munca devotată și la grija statornică a marilor înaintași și a noastră în această instituțiune s'a adaus, de-a-lungul acestor 70 de ani, sprijinul prețios și râvna înțelegătoare a bărbaților, cari, în situațiunile ce le-au avut în Stat, au ținut să manifesteze, concret, cea mai înaltă și deplină comprehensiune pentru misiunea culturală a Academiei Române și față de mijloacele prin care ea era chemată a-și îndeplini această misiune și pe care, după putință și împrejurări, i le-au pus la dispoziție cu o lărgime de vederi și cu o înălțime de inimă pe care nici noi nici următorii nu le vom putea îndeajuns accentua și preamări.

« Dela Ștefan Golescu și C. A Rosetti la Toderiță Rosetti și Dimitrie A. Sturdza, dela Petre Poni și Spiru Haret la Vintilă Brătianu și Dr. Constantin Angelescu, iar mai recent la d-l Mircea Cancicov, cu toții au găsit, în situațiile în care au ajuns, mijloacele necesare pentru a împlini trebuințele Academiei Române, în ceea ce privește, în special, așezarea, locașul ei, dela 1866 și până astăzi. Acestor mari români și buni patrioți este a se mulțumi că instituțiunea noastră posedă, cum am arătat la început în plin Centrul Capitalei, un teren de circa 25 mii metri pătrați, cu imobile provenite din mai multe cumpărături sau clădite din nou, în valoare de circa 200 milioane lei

« In aceste din urmă imobile, care fac parte integrantă din complexul de construcții al viitorului palat al Academiei Române, am putut pune în deplină siguranță, în condițiunile tehnice cele mai nouă și mai speciale, atât biblioteca — cea mai mare din întreg sud-estul european — cât și colecțiile ce constituesc neprețuitul tezaur, istoric și național, al națiunii române și anume: 500 mii volume imprimate (cărți și broșuri), 150 mii periodice imprimate (reviste și ziare), 200 mii foi volante, 300 mii documente istorice, 8 mii manuscrise (românești, slavonești, grecești și în alte limbi), 6 mii note muzicale, 12 mii stampe și portete, 2 mii hărți, 1 mie atlase, 1 mie albume, 20 mii monete, 2 mii medalii, 400 ponduri și 500 obiecte pentru muzeul în formațiune.

* * *

« In clădirea pe care o inaugurăm astăzi, destinată adăpostirii, orânduirii și folosirii acestor bogate și neprețuite colecțiuni, am întocmit o spațioasă, luminoasă și confortabilă sală de lectură pentru bibliotecă, cum și săli speciale de lectură pentru manuscrise și documente, pentru

stampe, hărți, portrete, etc. pentru cabinetul numismatic și pentru sefurile pe care le ținem la dispoziția celor ce vor să-și depoziteze actele și documentele lor de însemnătate istorică la Academia Română, păstrându-și bineînțeles proprietatea lor juridică.

« Este o instalație, care, pentru cel puțin cincisprezece ani de aci înainte ne scutește de ori și ce grijă, în ce privește adăpostirea viitoarelor creșteri ale bibliotecii și ale colecțiilor, ce sporesc, an de an, într'o măsură așa de însemnată că, după acești cincisprezece ani, va trebui, cu necesitate, să se construiască noui depozite pentru ele, timp de altfel suficient pentru realizarea lor, în cadrul programului general de clădiri al Academiei Române

« Noi sau, foarte probabil, alții vor trebui să purtăm grija lucrărilor începute Ce ne privește, deocamdată, suntem fericiți, că în împrejurările grele în care s'a găsit Academia după exproprierea marilor sale domenii și în situațiunea precară a finanțelor Statului, am putut totuși să îndeplinim, în mijlocul anilor de criză generală, ceea ce vedeți că s'a realizat. Am mers deci pe urmele predecesorilor noștri Aceasta ne era de altfel datoria Cei ce vor veni după noi, vor merge mai departe, pentru că așa e firesc și așa trebue să fie.

* * *

« Națiunile trăiesc mai mult prin instituțiunile lor tradiționale, decât prin oamenii lor trecători. De aci jertfa și devotamentul acestora pentru ele. Suntem și rămânem, în această privință, plini de încredere și de optimism, Infăptuirile și rolul de până acum al Academiei Române în vieața culturală a neamului sunt garanția operei de mâine a urmașilor noștri. Aceasta cu atât mai mult, cu cât, în fruntea noastră, avem un Patron și un Președinte de onoare, care, din frageda Sa tinerețe, a crezut tare în biruința neamului, prin vieața sa spirituală și care, tocmai pentru aceasta, și-a închinat toate puterile sale sufletești propășirii și înălțării culturii române

« E Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, augustul și slăvitul nostru Suveran Credem într'Insul, precum și El crede în noi. Știm că ne va ajuta pe toate căile și prin toate mijloacele și suntem încredințați că sub domnia Majestății Sale se va ridica, în întregul său, noul și grandiosul palat al Academiei Române, care va încheia, în chip așa de măreț și strălucitor, ceea ce regele Carol I a început atât de modest, dar și atât de temeinic.

« Căci destinul istoric al domniei Regelui Carol al II-lea este să desăvârșească, sub toate raporturile și în toate privințele, opera întemeietorului, ctitorului noului Stat român modern, regele Carol I. Pentru aceasta Ii suntem și Ii vom rămâne de a pururi și deplin mulțumitori și recunoscători. Iar pentru grația pe care a binevoit să ne o facă prezidând inaugurarea

acestui local, prosternem Majestății Sale, ca totdeauna, simțimintele noastre de neclintită credință și de nesdruncinat devotament.

« Să trăiți, Sire!

« Să trăiască înaltul Patron și augustul Președinte de Onoare al Academiei! »

Solemnitatea a luat sfârșit sub promisiunea Majestății Sale Regelui că va veni, într'o altă împrejurare, să viziteze cu de-amănuntul localul inaugurat, acum fiind lipsit de timpul trebuitor pentru aceasta.

ANEXĂ:

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

ȘEDINȚA DELA 22 IUNIE 1937

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU ia cuvântul spre a arăta că la câteva zile după închiderea recentei sesiuni generale s'a produs un fapt de o însemnătate deosebită pentru Academia Română, fapt pentru care Delegațiunea s'a simțit datoare să convoace Academia în actuala sesiune generală extraordinară. Anume, în ziua de 8 Iunie curent, s'a dat Decretul-Lege cu Nr. 2.514, prin care Ministerul Finanțelor a fost autorizat ca, pentru mărirea veniturilor și în deosebi pentru înzestrarea instituțiilor spitalicești și culturale din țară, să emită rentă perpetuă și netransmisibilă, în valoare nominală de lei 1 300.000.000 cu denumirea « *Fondul Cultural Regele Carol al II-lea* », rentă producătoare de o dobândă de 4% anual, care se va plăti în două rate semestriale, la 1 Iulie și 1 Ianuarie ale fiecărui an. Dobânzile sunt scutite de impozitele elementare și supra-cotă.

Din acest fond Academia Română a fost împărtășită cu un fond de lei 200 000 000, în condițiuni cu totul excepționale față de celelalte instituțiuni, cărora li s'au rezervat sume din acest fond. Căci, pe când cotele fixate pentru instituțiile spitalicești sunt supuse revizuirii din 5 în 5 ani, revizuire care se face de un « Comitet național de îndrumare », cota de lei 200 000 000 este definitiv atribuită Academiei Române, iar Comitetul Național de îndrumare va putea, cel mult, s'o sporească, în niciun caz însă ea nu va putea fi redusă. Așa dar Academia Română va dispune în mod liber de veniturile acestui fond și în perpetuitate D-l Mircea Cancicov, ministrul finanțelor, cu adresa Nr. 87 099 din 15 Iunie curent, ne-a înștiințat despre acordarea acestui fond în condițiile de mai sus, arătându-ne că prima plată de dobânzi va fi la 1 Ianuarie 1938 și va reprezenta dobânda pe o jumătate de an, adică pentru intervalul 1 Ianuarie—1 Iulie 1938

D-l Președinte pune Academia în curent cu antecedentele acestui celui mai însemnat dar făcut de vreun guvern Academiei, dela 1867 până astăzi. D-sa arată deci că în întrevederile sale cu membrii guvernului în timpul și în legătură cu ridicarea noului pavilion al Bibliotecii, a pus în curent pe d-l G. Tătărăscu, Președintele Consiliului de Miniștri și pe d-l M. Can-

cicov, ministrul finanțelor, cu situația precară care i s'a creiat Academiei Române prin exproprierea, aproape totală, a bunurilor ei agricole. Le-a arătat anume că, înainte de expropriere, Academia avea domenii agricole care azi ar fi dat un venit anual de aproximativ 25 milioane, venit care ne-ar fi pus în măsură să îndeplinim în cele mai bune condițiuni diferitele dispozițiii testamentare, de caracter cultural, ale donatorilor noștri de moșii. Exproprierea ne-a redus așa de mult aceste posibilități, încât numai cu greu și recurgând la expediente, situația acestor fonduri a mai putut rămâne în picioare și s'a mai putut face față, într'o oarecare măsură, necesității de a împlini voințele testatorilor. Actualul ministru de finanțe, nutrea, de mai multă vreme, ideea ajutorării, prin venituri sigure, a instituțiilor spitalicești, necesitate mult discutată și în Parlament și în presă. D-sa s'a gândit, în urma unei convorbiri cu d-l Președinte Lapedatu, că în acest fond de ajutorare va putea să intre și Academia Română. De aceea și în legătură cu această preocupare, d-l Președinte i-a adresat, la 19 Mai o scrisoare confidențială.

Suggestiunile noastre din această scrisoare am avut mulțumirea să constatăm că au găsit ecou atât la d-l Președinte de Consiliu, cât și la d-l ministru de finanțe, căci de unde mai înainte se vorbea de un fond pentru Academie de circa 50 milioane lei, s'a ajuns, prin Decretul-Lege pomenit, la un fond de lei 200 000 000

Acest fond este, fără îndoială, cel mai însemnat ce s'a pus vreodată la libera dispoziție a Academiei din partea țării. El va da putință Academiei de a satisface îndatoririle pe care Instituțiunea noastră le are de îndeplinit, atât în ordinea spirituală, cât și administrativă.

După Statutele noastre, orice donațiune, spre a intra în patrimoniul Instituțiunii noastre, are nevoie să fie primită printr'un vot al Academiei întrunită în sesiunea generală Pentru cazul de față, deși numai o formalitate, această formalitate este absolut necesar să fie împlinită De aceea, la primul punct al ordinei noastre de zi s'a înscris votul Domniilor Voastre asupra acceptării donației de lei 200 000 000 Aceasta în primul rând

In al doilea rând, și în legătură cu folosirea veniturilor, pe un anumit timp, ale acestei donații, am socotit că e timpul să reluăm chestiunea părăsită a construcției palatului Academiei. Se știe că, de 50 de ani, chestiunea unui local demn de instituțiunea noastră a preocupat pe conducătorii ei. S'au făcut și planuri pentru o construcție grandioasă, care, firește, nu s'au putut realiza din cauza crizei care a urmat, cu consecința ei firească, lipsa de mijloace. Grija conducătorilor noștri a fost să asigure cel puțin colecțiilor Bibliotecii noastre un local propriu și pentru buna lor păstrare și pentru folosirea lor în bune condițiuni de ordin tehnic bibliotecăresc. In 1928 s'au putut pune în siguranță colecțiile noastre într'un depozit modern, construit anume, cu fonduri dela Stat, iai în acest an ele au putut căpăta și localul în care sunt puse în condiții și tehnice și artistice superioare, la dispoziția cercetătorilor, mulțumită fondurilor ce ni s'au dat de Guvern pentru construcția localului.

Marea danie pe care Statul vine să ne-o facă acum, ne dă putința să redeschidem chestia construcției celei mari a Palatului Academiei. Mijloacele

materiale le avem în însuşi venitul de 8 milioane anual al daniei, care ar putea amortiza într'un anumit număr de ani un împrumut pe care l-am putea face la o instituţie bancară în vederea construcţiei. De aceea, la al II-lea punct din ordinea de zi s'a pus autorizarea Delegaţiunii pentru contractarea unui împrumut pentru construirea Palatului Academiei.

In aceeaşi ordine de idei, s'a constatat că planurile aprobate în trecut de Academie, fiind făcute pentru o clădire grandioasă, nu corespund cu situaţia de astăzi, întrucât pe de o parte noi n'avem nevoie de o construcţie aşa de mare, iar pe de altă parte nici mijloace materiale n'avem pentru o asemenea construcţie. De aceea, la al III-lea punct al ordinei de zi s'a prevăzut întocmirea unor planuri corespunzătoare cu vederile noastre actuale. In strânsă legătură cu această chestiune este, apoi, numirea unei Comisiuni dintre membrii din Capitală, pentru conducerea şi supravegherea lucrărilor pregătitoare ale nouei construcţii Incă din timpul trecutei sesiuni generale se pusese chestiunea revizuirii Comisiunii localului. Ea s'a amânat, pentru eventualitatea sesiunii generale extraordinare, în care ne aflăm astăzi.

In sfârşit, în ordinea de zi s'au mai pus, după referinţele ce se vor da cu privire la cheltuelile făcute cu construcţia noului pavilion al Bibliotecii, alegerea de membrii de onoare Potrivit Statutelor noastre noi putem alege printre membri de onoare persoane cari întâlnesc desvoltarea activităţii ştiinţifice şi literare a Academiei, prin donaţiuni de o valoare însemnată. Cea mai de seamă datorie a Academiei este, fără îndoială, de a mulţumi d-lor G. Tătărăscu, Preşedintele Consiliului de Miniştri şi M Cancicov, ministrul finanţelor, pentru marea danie pe care ne-au făcut-o, aplicând acea dispoziţiune din Statutele noastre şi alegându-i, aşa dar, ca Membri de Onoare ai Instituţiunii noastre In acest scop s'au şi făcut propuneri de alegerea domnilor lor, semnate de câte 18 domni colegi.

Ni s'a atras apoi, atenţiunea ca să ne asociem, alegându-l printre membrii noştri de onoare, pe Excelenţa Sa D-l Ignacy Moscicki, Preşedintele Republicii Poloneze, nu numai pentru marile sale merite ca bărbat de Stat, dar şi pentru meritele sale ca om de ştiinţă S'a făcut deci propunerea de alegere ca Membru de Onoare şi pentru D-sa

D-l Preşedinte, încheind această expunere a programului sesiunii generale extraordinare de astăzi, pune în discuţie primul punct din program, — acceptarea donaţiunii de lei 200 000 000.

D-l Vicepreşedinte ANDREI RĂDULESCU zice că la o danie aşa de mare şi în condiţii aşa de favorabile nu se mai poate pune, fireşte, chestiunea acceptării Este vorba numai de modul de formulare a acceptării, mai ales că în Decretul-lege se vorbeşte de controlul pe care Comitetul anume instituit îl exercită asupra diferitelor fonduri repartizate din « Fondul Cultural Regele Carol II » Academia Română este o instituţie complet independentă prin însăşi prevederile legii, Legii ei de constituire şi Statutelor sale, având dreptul să se organizeze singură, să-şi facă regulamentele şi să-şi administreze averea şi prezentă şi viitoare. Academia primeşte această danie ca şi pe celelalte, adică în calitatea sa de persoană juridică independentă şi cu patrimoniul ei independent, aşa dar nesupus niciunui control din afară. D-sa

socotește că la facerea Regulamentului pentru administrarea acestui fond cultural se va ține seamă de situația specială a Academiei, care are dreptul să-și administreze singură și fără vreun control toată averea ei prezentă și viitoare, fără nicio distincțiune. De aceea d-sa propune ca formula de acceptare să fie următoarea: « Academia Română, în conformitate cu legea și Statutele sale, acceptă donațiunea făcută prin Decretul-Lege Nr 2 514/937 »

D-l Președinte ALEX LAPEDATU se unește la propunerea d-lui coleg Andrei Rădulescu, dând lămurirea că d-sa a atras atenția domnului ministru al finanțelor că Academia Română este o instituțiune complet autonomă și că ea este oprită de Statutele ei de a accepta o danie condiționată fie de o măsură de control, fie de o schimbare a câtimei fondului. Ținând seama de această arătare, d-l ministru de finanțe a înscris în Decretul-Lege că cota Academiei de 200 milioane lei fiind definitiv atribuită, Comitetul național de îndrumare o va putea spori dar în niciun caz ea nu va putea fi redusă D-sa pune apoi la vot acceptarea donațiunii de lei 200 000 000, astfel cum a fost formulată de d-l coleg Andrei Rădulescu

— Se votează în unanimitate acceptarea donațiunii, astfel cum a fost formulată de d-l vicepreședinte Andrei Rădulescu.

Se pune în discuțiune punctul II din ordinea de zi, privind autorizarea pentru contractarea unui împrumut, în vederea construirii palatului Academiei.

— După o discuție la care iau parte domnii I. Simionescu, O. Goga, P. P. Negulescu, Andrei Rădulescu, G. Țițeica, Dr Gr Antipa, I. Petrovici și Dr. G. Marinescu, d-l Președinte Alex Lapedatu, rezumând cele discutate, face următoarele propuneri:

1. Să se dea Delegațiunii autorizarea de a face noui planuri de construcție, potrivit nevoilor actuale și mijloacelor bănești;

2. Să se dea vot spre a se afecta venitul fondului donat de Stat de lei 200 000 000 pe 10 (zece) ani, pentru construcția palatului Academiei;

3 Să se numească o Comisiune, compusă din domnii: Oct. Goga, Gh Ionescu-Sisești, I Nistor, General R Rosetti, Dr. Gr. Antipa, N. Vasilescu Karpen, Gh Petrașcu și Alex. Lapedatu, care, împreună cu Delegațiunea să se ocupe cu conducerea și supravegherea lucrărilor pregătitoare ale noului palat, lucrări care vor fi supuse la timp plenului.

— Puse la vot, aceste propuneri se votează cu unanimitate.

In altă ordine de idei d-l președinte propune a se da descărcare Delegațiunii pentru cheltuelile făcute cu construcția noului pavilion al Bibliotecii, recent inaugurat, și a i se da autorizare pentru angajarea lucrărilor viitoare necesare pentru localul Bibliotecii.

— Propunerea se aprobă.

Trecându-se la alegerea membrilor de onoare propuși a fi aleși în această sesiune extraordinară, d-l secretar general G. ȚIȚEICA citește următoarea propunere pentru alegerea Excelenței Sale Domnului Ignacy Moscicky, Președintele Republicei Polone:

« Pe temeiul legăturilor de prietenie strânsă, care au existat în trecut și care s'au reînnoit acum, mai ales sub formă culturală, între România și Polonia, subsemnații propunem alegerea ca membru de onoare a domnului IGNACY MOSCICKY, Președintele Republicei polone.

« D-l Moscicky nu este numai capul Statului polon, care stă cu deplină demnitate la conducerea supremă a destinelor neamului polonez, ci este, în același timp, un mare om de știință.

« Mișcarea socială și mișcarea științifică a nației sale l-au preocupat deopotrivă Și pentru una și pentru cealaltă a fost fruntaș încă din tinerețe.

« A fost asistent și conducător de lucrări științifice la Universitatea din Friburg, în Elveția, între anii 1897 și 1912. In urmă, a obținut catedra de electrochimie și chimie fizică dela Școala Politehnică din Lwow. De aci radiază și astăzi studiile și cercetările teoretice și practice pentru industria chimică a Poloniei.

« Și ca om de Stat și ca om de Știință, d-l Moscicky va fi, între membrii de onoare ai Academiei Române, una din figurile cele mai strălucite ».

Al Lapedatu, G Țițeica, Vasilescu Karpen, D Pompeiu, I. Simionescu, Brătescu-Voinești, Dr G Marinescu C R Motru, Andrei Rădulescu G Murnu, R Rosetti, G I Sisești, D Voinov, I Inculeț, Tr Săvulescu, Dr Gr Antipa, Preotul Niculae M Popescu G Petrașcu

— Procedându-se la votul cu bile, drept rezultat al votului se constată că Excelența Sa d-l Ignacy Moscicky a întrunit unanimitatea de 27 voturi.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe D-l Ignacy Moscicky, cu unanimitate de voturi.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, citește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Statutul nostru prevede că alegerea membrilor de onoare se face și dintre acele « persoane care vor fi înlesnit desvoltarea activității științifice și literare a Academiei prin donațiuni de o valoare însemnată ».

« Nu este caz mai nimerit de a aplica această dispozițiune a statutului nostru cu acel pe care ni-l oferă donațiunea de două sute milioane lei, făcută în ziua de 8 Iunie a. c., din « Fondul Cultural Regele Carol al II-lea » de Guvernul țării prin domnii Gh. Tătărăscu, Președintele Consiliului de Miniștri și M. Cancicov, ministrul finanțelor.

« In adevăr, în condițiunile în care ni s'a acordat donațiunea ce ni s'a făcut, ea este cea mai însemnată dela fondarea Academiei Române până astăzi, — atât prin valoarea materială, cât și prin importanța morală.

« Cea dintâiu vine ca un ajutor generos și deplin înțelegător față de cea mai însemnată instituțiune culturală a neamului, care a sacrificat, pentru mari interese naționale, averi cu un venit de circa 25—30 milioane lei anual, afectat în întregime scopurilor sale.

« Cea de a doua — însemnătatea morală — ca să dovedească, — în vremurile acestea de mari și surprinzătoare schimbări și abandonări — că Statul român consideră Academia noastră tot așa cum el a decretat-o în 1879: cel mai înalt institut național de cultură al neamului

« De aceea donațiunea de care vorbesc s'a îndreptat, alăturea de marile instituțiuni spitalicești ale țării, asupra Academiei Române. Ea vine să confirme, în împrejurări încă dificile din punct de vedere financiar și economic, că Statul Român, prin reprezentanții săi cei mai înalți, ține să păstreze și să continue raporturile pe care, dela început, le-a avut și le-a păstrat cu Academia Română, după cum aceasta, la rândul ei, a ținut să aibă în sânul său, ca membri activi sau de onoare, pe cei mai vrednici conducători și slujitori ai Statului. E destul să amintesc pe Ion C. Brătianu, Ion Ghica, Mihail Kogălniceanu și Dimitrie A Sturdza din generațiunea fondatorilor Regatului Român, pe Titu Maiorescu, Ion I. C. Brătianu și Vintilă I C. Brătianu din generațiunea unității noastre naționale

« Se cuvine deci, — pentru continuarea acestei strânse legături dintre Stat și Academie, să ne facem un titlu de onoare acordând aceleași demnități celor ce, pe urma marilor predecesori, înțeleg să fie, asemenea lor, binevoitori și sprijinitori față de instituțiunea noastră — domnului Președinte al Consiliului de Miniștri și domnului Ministru de finanțe

« Aceasta nu numai pentru donațiunea ce ne-a făcut-o în ziua de 8 Iunie, ci și pentrucă, cu deosebită înțelegere și purtare de grijă pentru cultura românească, a înlesnit Academiei Române mijloacele materiale de a-și putea ridica, pe lângă localul construit acum zece ani pentru bibliotecă, noul local, construit în anul trecut și inaugurat în anul acesta, pentru adăpostirea bogatelor și prețioaselor colecții istorice și culturale pe care le-a adunat în cursul timpului și pe care le posedă astăzi Academia Română. Suma de 23 milioane lei acordată în acest scop de guvernul d-lui Gh. Tătărăscu, în vremuri de acută criză financiară și economică, dovedește, mai bine ca orice, solicitudinea și grija sa pentru Academia Română

« Dar domnii Gh. Tătărăscu și M. Cancicov nu merită această distincțiune numai pentru ajutoarele și fondurile dăruite Academiei Române spre îndeplinirea misiunii sale, ci și pentru valoarea lor socială și morală pe care, personal, o reprezintă în mijlocul societății românești, prin cultura înaltă, prin talentul strălucit și prin patriotismul luminat cu care și-au îndeplinit și-și îndeplinesc rolurile în vieața publică Prin aceste mari și rare însușiri, dânșii și-au câștigat situațiile de frunte pe care le ocupă în vieața Statului, cum și autoritatea și prestigiul de care se bucură în fața contimporanilor noștri.

« Dacă la toate acestea adăugăm faptul că prin darul lor oratoric, prin conduita lor morală și prin ținuta lor totdeauna patriotică, au dat cuvântări și scrieri, ce vor rămâne, nu numai în istoria vieții noastre publice,

ci și a celei culturale, tot atâtea pagini de elocință și de talent literar, alegerea lor ca membri de onoare ai Academiei noastre se impune atât ca o recunoștință, cât și ca o datorie a noastră.»

Al. Lapedatu, I. Simionescu, Andrei Rădulescu, Preotul Niculae M Popescu, Vasilescu Karpen, Dr G. Marinescu, G Țițeica, R. Rosetti, C. R. Motru, G. Murnu, G Petrașcu, Ioan I. Nistor, Brătescu Voinești, Dr. Gr. Antipa, G. I Sisești, Tr. Săvulescu, D. Voinov, D Pompeiu

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, în afară de acest omagiu adus d-lui Președinte al Consiliului și d-lui ministru de Finanțe, ca exponenți ai întregului guvern, socotește să se impune să se exprime mulțumiri întregului Guvern pentru solicitudinea arătată Academiei.

Se procede la votul cu bile pentru alegerea ca membru de onoare a d-lui G. Tătărăscu, Președintele Consiliului de Miniștri.

— Drept rezultat al votului, se constată că d-l G. Tătărăscu a întrunit unanimitatea de 26 voturi.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe d-l G. Tătărăscu, cu unanimitate de voturi

Se procede la votul cu bile pentru alegerea ca membru de onoare a d-lui Mircea Cancicov, ministru de finanțe

— Drept rezultat al votului se constată că D-l Mircea Cancicov a întrunit unanimitatea de 26 voturi.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe d-l Mircea Cancicov, cu unanimitate de voturi.

Decretul-lege cu Nr. 2 514/937 pentru înființarea «Fondului Cultural Regele Carol II», publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 131 din 10 Iunie 1937.

CAROL AL II-LEA,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului Președintelui Consiliului Nostru de Miniștri și ministru al internelor și al miniștrilor Noștri, secretari de Stat la Departamentele. Finanțelor, Educațiunii Naționale, Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale și Justiției cu Nr 79 952 din 1937,

Văzând jurnalul Consiliului de Miniștri cu Nr. 1 409 din 1937;

Având în vedere dispozițiunile art. 14 din legea pentru unificarea și simplificarea măsurilor financiare excepționale din 1 Aprilie 1937;

Având în vedere dispozițiunile art 77 din legea asupra contabilității publice,

Am decretat și decretăm.

Art. I Jurnalul Consiliului de Miniștri cu Nr. 1 409 din 1937, se aprobă de Noi.

Art. II. Pentru mărirea veniturilor Eforiei Spitalelor Civile din București, Epitropiei Generale a Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, Clinicelor Facultății de Medicină din Cluj și Academiei Române, Ministerul Finanțelor este autorizat să emită rentă perpetuă și netransmisibilă, în valoare nominală de lei 1.300.000.000.

Art. III. Dobânda va fi de 4% anual, plata ei făcându-se în două rate semestriale, la 1 Iulie și 1 Ianuarie ale fiecărui an

Prima plată de dobânzi va fi la 1 Ianuarie 1938 și va reprezenta dobânda pe o jumătate de an, adică pentru rata 1 Ianuarie—1 Iulie 1938.

Dobânzile vor fi scutite de impozitele elementare și supra-cotă.

Art. IV. Aceste rente, în sumă totală de lei 1.300 000.000, constitue un fond special, cu denumirea « Fondul Cultural Regele Carol al II-lea » și se repartizează astfel:

a) Academiei Române lei 200.000 000;

b) Eforiei Spitalelor Civile din București pentru clinicile de pe lângă Facultatea de Medicină din București, lei 700.000.000;

c) Epitropiei Generale a Spitalelor Sf Spiridon din Iași, pentru clinicele de pe lângă Facultatea de Medicină Iași, lei 200.000.000;

d) Clinicelor Facultății de Medicină Cluj, lei 200 000 000.

Pentru clinicile spitalicești repartiția aceasta se face pentru un prim period de cinci ani, urmându-se în viitor conform dispozițiilor dela art. 6.

Art. V. Coordonarea activității financiare și controlul Statului asupra acestor instituții, astfel înzestrate de Stat din « Fondul Cultural Regele Carol al II-lea », se exercită în București, prin d-l director general al Bugetului și Contabilității generale a Statului; iar la Iași și Cluj prin d-nii inspectori generali financiari ai circumscripțiilor respective.

Controlul, administrarea și folosirea acestor fonduri se va determina prin regulamentul ce se va întocmi de Ministerul de Finanțe.

Art. VI Indrumarea activității Eforiilor spitalicești, susținătoare ale clinicilor de pe lângă Facultățile de Medicină din București, Iași și Cluj, înzestrate din « Fondul Cultural Regele Carol al II-lea », se încredințează unui « Comitet Național de îndrumare », compus din d-l prim-ministru, I P. S S. Patriarhul României, d-nii miniștri de finanțe, educație națională, și sănătate publică, cum și d-nii decani ai facultăților respective, sub Președinția de onoare a Maiestății Sale Regelui.

Acest « Comitet Național de îndrumare » constitue o instituție cu personalitate juridică proprie, în baza prezentului decret-lege, cu dreptul de a primi donațiuni și alte subvenții destinate a fi atribuite, după necesitățile apreciate de Comitet, clinicelor Universitare, prin Eforiile spitalicești respective, sau Academiei Române.

« Comitetul Național de îndrumare » deține și atribuțiunea, ca din cinci în cinci ani, după necesitățile ce se vor constata și aprecia, să revizuiască cotele de înzestrare atribuite prin prezentul decret-lege, din « Fondul Cultural Regele Carol al II-lea », clinicelor de pe lângă Facultățile de Medicină din București, Cluj și Iași.

Comitetul, cu dreptul său de suverană apreciere, la începutul fiecărui nou period de câte cinci ani, poate menține, reduce sau majora cotele fixate acum — pentru clinicele spitalicești, prin decretul-lege de înzestrare — numai pe o primă perioadă de cinci ani

Cota de 200 000 000 lei, rentă 4% perpetuă și netransmisibilă, fixată Academiei Române fiind definitiv atribuită, va putea fi sporită de « Comitetul Național de îndrumare », dar nici într'un caz nu va putea fi redusă.

Art. VII Se deschide un credit extraordinar special în sumă totală de lei 1 300 000 000 pe seama Ministerului Finanțelor pentru înzestrarea instituțiilor menționate la art 4 de mai sus

Art. VIII. Acest credit se va acoperi cu titluri de rentă 4%, ce se vor emite de Direcția Datoriei Publice pentru o valoare nominală de lei 1 300 000 000.

Art IX. Președintele Consiliului Nostru de Miniștri și Ministru al Internelor și Miniștrii Noștri secretari de Stat la Departamentele. Finanțelor, Educațiunii naționale, Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale și Justiției, sunt însărcinați cu executarea prezentului decret-lege.

Dat în București la 8 Iunie 1937.

CAROL

Președintele consiliului de miniștri și ministru al Internelor, *Gh. Tătărăscu.*

Ministrul finanțelor, *Mircea Cancicov*

Ministrul educației naționale, *Dr C. Angelescu*

Ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, *Dr. I Costinescu*

Ministrul justiției, *V. P. Sassu*

Nr 2.514.

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

ȘEDINȚA DE LA 23 IUNIE 1937

La ședință asistă d-l Alfred Poninski, însărcinat de afaceri la Legația poloneză, împreună cu personalul Legației

D-l Președinte ALEX LAPEDATU, deschizând ședința, amintește că Academia Română, în ședința de eri, a ales cu unanimitate de voturi pe Excelența Sa Domnul Ignacy Moscicki, Președintele Republicei Poloneze, ca membru de onoare al Academiei Române Noul membru de onoare al Instituțiunii noastre nu este numai un mare savant cu reputație în domeniul chimiei, dar este în același timp Șeful Statului polonez, aliat și amic nouă Am socotit și ați hotărît ca proclamarea solemnă a acestei alegeri, care constitue o mândrie pentru Instituțiunea noastră, să se facă printr'o festivitate în ședința de astăzi, în fața autorității Legațiunii poloneze, spre a ruga pe d-l ministru al Poloniei să facă cunoscută Excelenței Sale d-lui Ignacy Moscicki proclamarea de membru de onoare al Academiei Române. Spre acest

scop D-l Preşedinte Alex. Lapedatu comunică D-lui Conte Poninski următoarea scrisoare:

Monsieur le Comte,

« Hier, dans sa séance extraordinaire, l'Académie Roumaine a élu comme membre d'honneur Son Excellence Mr. le Président de la République polonaise, Ignacy Moscicky C'était la plus haute manière de montrer, à l'occasion de Sa visite faite récemment à Bucarest, l'importance des relations historiques que nous avons eues, au cours des siècles, avec la grande nation amie et alliée. D'ailleurs, des savants roumains et polonais ont exposé, souvent, dans notre Académie, la valeur de ces relations et l'intérêt de leur développement pour l'avenir de la Roumanie et de la Pologne

« Le rapport qui a motivé l'élection met en évidence le fait bien connu que le vénérable Chef d'Ftat, est en même temps l'homme politique que ses éminentes qualités et son fervent patriotisme ont désigné pour la haute situation de Président de la République polonaise, de même que l'homme de science, qui, par dessus les vicissitudes auxquelles il a été exposé, est resté constamment le savant passionné, qui s'est imposé, tant dans sa patrie qu'à l'étranger, comme un chimiste du premier ordre

« Aussi, l'Académie Roumaine qui a toujours eu parmi ses membres d'honneur les plus grands et les plus illustres savants et qui a élu spécialement ceux qui se sont dévoués en même temps à la Science et à leur Patrie, a eu ainsi des motifs profonds pour l'élection comme membre d'honneur de Mr le Président de la République polonaise

« L'Académie tient à Lui exprimer en ces moments solennels les hommages d'admiration et de vénération. Elle prie Mr. le Ministre de Pologne en Roumanie, à l'occasion de la prochaine visite que notre Président d'honneur, Sa Majesté le Roi Carol II, fera à Varsovie, de bien vouloir être notre interprète, auprès de Son Excellence Ignacy Moscicky, de ses sentiments chaleureux et respecteux ».

Président, (ss) *Alex Lapedatu*

Secrétaire Général, (ss) *G. Tzitzeica.*

D-l **Conte Poininski** a răspuns d-lui Preşedinte prin următoarele cuvinte

Monsieur le Président,
Excellences,
Messieurs,

« C'est avec des sentiments d'une reconnaissance émue que j'ai l'honneur de prendre la parole devant cette Assemblée illustre, dans un sanctuaire vénérable de la science roumaine

« En associant Monsieur le Président de la République de Pologne à l'Académie Roumaine en qualité de Membre d'honneur, vous avez rendu, Messieurs, non seulement un hommage d'amitié au vénéré Chef d'un Etat allié, mais aussi à toute la science polonaise, liée à la science roumaine par une collaboration étroite, devenue déjà traditionnelle.

« C'est dans le domaine de l'esprit, de la pensée, de la culture, de tout ce qui forme les éléments de notre grande civilisation nationale— roumaine et polonaise — que nos deux peuples ont trouvé l'heureuse inspiration pour leur rapprochement politique, magnifiquement souligné par l'échange des visites entre le Président de la République de Pologne et Sa Majesté le Roi Carol II

« J'aurai l'insigne honneur d'être l'interprète auprès de M. le Président Moscicki des sentiments chaleureux que vous avez bien voulu, Messieurs, témoigner à Son égard. Du fond de mon coeur je vous adresse, Messieurs, en ma qualité de représentant de la Pologne dans ce beau Pays Roumain, si étroitement uni au nôtre, mes vifs remerciements pour cette belle manifestation de sympathie et de solidarité.

« Je m'incline respecteusement devant les plus illustres savants roumains, et j'adresse l'expression d'un hommage enthousiaste à Sa Majesté le Roi Carol II, Président d'honneur de l'Académie, qui patronne avec tant de bienveillance et de sollicitude au resserrement de l'amitié polono-roumaine ».

D-l Președinte declară apoi închisă sesiunea generală extraordinară.

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1937

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 unei cărți scrise în limba română, *cu conținut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

NOTĂ. — In privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială,

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 [1]) Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1932—1937

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări*

---

[1]) Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200 000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100 000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

juridice, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferinţă cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public şi privat.
Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938.
Se permite să se depună la concurs şi lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs şi într'un exemplar a manuscriselor, este până la *31 DECEMVRIE 1938*

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* şi pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenţilor următoarele recomandaţiuni, în conformitate cu dorinţa întemeietorului premiilor:

1 Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee şi concepţie, de preferinţă inspirată de specificul sufletului românesc şi să fi fost executată într'un concert public

5. *PREMIUL ASOCIAŢIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învăţământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

6 *PREMIUL GENERAL GEORGESCU TEODOR*, de 10 000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări *cu conţinut de Drept sau ştiinţe*, apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

7. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2 000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerţului, publicate în limba română, în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

8. *PREMIUL «EUFIMIA şi IOAN ANDREI PROFESORI»*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei

mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

9. *PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BÂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei *publicațiuni didactice de curs primar*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*

10. *PREMIUL ANASTASIE STOLOJANU*, de 3 000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare *cu cuprins de orice natură* apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1939, sau pentru o descoperire sau invențiune efectuată sau în curs de efectuare, de un vădit interes general, făcută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1939

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

12. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poesii*, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

13. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1936—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman, lucrări dramatice* sau *volum de poesii* şi lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenţilor următoarele recomandaţiuni, în conformitate cu dorinţa întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferinţă subiectul lor luat din vieaţa românească; să fie de o superioară înălţime morală şi să fie scris în cea mai curată şi frumoasă limbă românească.

2. Lucrările dramatice, în afară de recomandaţiunile de mai sus, să fie şi de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.

3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea şi însănătoşirea creaţiunilor literare româneşti.

14. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

15. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune publicaţiuni asupra *Educaţiei*, printre cele apărute în cursul anilor 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

16. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilo propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

17. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

18. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

19. *PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

20 *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 3000 lei, se va da în sesiunea generală din 1940, unei cărți de *literatură* sau de *filologie* care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1937, până la 31 Decemvrie 1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*

21 *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1937—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

22 *PREMIUL LEON GH. PALLADE*, de 80.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări *cu caracter economic* apărută dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

23 *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30 000 de Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

24. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru *publicațiuni juridice* apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

25. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru *publicațiuni juridice* apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

26. *PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂȚEANU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

27. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4 000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

28. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

29. *PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂȚEANU*, de 5 000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

30. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1937 și 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

31. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări asupra *științei Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1937—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

32. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

33. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

34. *PREMIUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE Circ. I Turnu-Măgurele*, de 15.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru o lucrare în legătură fie cu economia și productivitatea agricolă a Județului Teleorman, fie cu istoria și starea lui socială.

Pot concura lucrări publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

35. *PREMIUL HAGI VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

36. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în știința medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

37. *PREMIUL ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere de *natură*

silvică, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

38. *PREMIUL ADINA şi COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuţiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecţiuni din domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenii depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

39. *PREMIUL PROFESORULUI PETRE ANTONESCU dela POLITEHNICĂ*, de 7.000 Lei, pentru promovarea economiei forestiere române, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puţin cinci ani.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

NOTĂ. — Concurenţilor la acest premiu se pun în vedere următoarele dispoziţiuni din regulamentul fondului:

> « Tratamentul aplicat pădurii respective va fi codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe, iar masivele de răşinoase pure în amestec de foioase şi chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu reţea complicată de drumuri sau care se vor crea; se va întrebuinţa metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a ţării şi anume acolo unde anii de sământă bogaţi sunt foarte rari, fie din cauza îngheţurilor târzii de primăvară, fie a atacului insectelor etc., solul fiind în acelaşi timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza şi anii parţiali de sământă, se va aplica metoda codrului etajat, cum o numeşte Puton, care a întrebuinţat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaie claire », cum o defineşte Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franţei aflătoare în condiţiile de mai sus, din care cauză îi poartă şi numele ».

40. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 5.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai meritoase lucrări din *clinica*

terapeutică sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

41. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

42. *PREMIUL PROFESOR LUDOVIC MRAZEC*, de 5 000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări de *Mineralogie*, *Geologie* sau *Petrol* apărută în cursul anilor 1933—1937.

Termenul prezentării la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

43 *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1935—1937

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

44. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH N. FINȚESCU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

45. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei, *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

46. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific* care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

47. *PREMIUL DR VICTOR BABEŞ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, unei lucrări tipărite în limbile română, franceză sau germană, de către un român. Lucrarea se va referi la acele subiecte din domeniul medicinei, care vor fi în legătură directă cu lucrările defunctului Dr Victor Babeş, fie că aduc date noui la acele constatate de el, fie că confirmă constatările sale contestate de alţii.
Se pot prezenta la concurs lucrări apărute în decursul anilor 1935—1940

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, la 27 Mai 1930 şi 16 Mai 1933:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă şi semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socoteşte că merită să fie luată în considerare. Propunerea făcută cu adeziunea autorului, însoţită de un raport motivat scris şi de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoştinţa tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secţiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

« Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

« O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3.

Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

« *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiași sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în vieață.

« *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

« *Art 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă

« *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

« *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe operele clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

« *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primii premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor »

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

2. *PREMIUL G-RAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

3. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri românești în Basarabia dela 1812 până la 1913. — (Deciz. 29 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMVRIE 1938.*

4. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris tratând subiectul:

Vieața și operele lui Vasile Alecsandri (Deciz. 19 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

5. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20 000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1 Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2 Teoriile vechi și noui despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3 Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrâuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5 Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

6. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris, cu subiectul·

Istoria unei biserici din comunele suburbane ale Municipiului București (Deciz 28 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*

7. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

8. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 4.004 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

9. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

10. Un premiu de 2.000 Lei, oferit de d-l Mihail Pizanty, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare, care va trata subiectul:

Problema exportului cerealelor românești în debușeurile naturale în raport cu concurența cerealelor străine. — (Deciz. 28 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

11. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul.

Istoria Episcopiei Argeșului. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

12. *PREMIUL COMITETULUI NAȚIONAL COOPERATIST*, de 30.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris despre:

Cooperație. — (Deciz. 16 Aprilie 1937).

Manuscrisul va cuprinde trei părți:

1. Scurt istoric al Cooperației în România întregită.
2. Scurtă privire asupra stării actuale a cooperativelor la noi, cu arătarea celor cari au o firească desvoltare.
3. Sistemul de cooperative care ar fi mai folositor și mai natural în România, bizuit pe particularitățile economice și etnice ale țării.

Manuscrisul va corespunde unei cărți format obișnuit, cu cel mult 300 pagini de tipar.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

13. *PREMIUL SAN MARIN*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cultura inului și a cânepei. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

14. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI*, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria mănăstirii Snagov. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*

15. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

16. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Așezările românești în Ungaria și Transilvania în sec. XIV și XV — studiu istorico-geografic. — (Deciz. 26 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

17. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:
Date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime. — (Deciz 28 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

18. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

O problemă fundamentală de reprezentare conformă. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

19. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEŞ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări experimentale şi anatomo-clinice asupra ultravirusurilor neurotrope. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

20. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări despre:

Sinteza flişului carpatic în România. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

21 *PREMIUL STATULUI GH LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru cea mai bună lucrare tratând subiectul:

Distrugerea solului într'o regiune din România. — (Deciz. 22 Mai 1937)

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*

22. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1000 lei, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru o lucrare cu subiectul:

Cercetări asupra imunităţii la plante. — (Deciz. 22 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*

23. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în 1940 celei mai bune lucrări cu subiectul:

Studiul biocenozelor care locuesc pe plaur şi raporturile biologice dintre speciile animale şi vegetale care le compun. — (Deciz. 22 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

IV. PREMII SPECIALE

24. *PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și tehnic ce trebuesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale.— (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

25. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940, celei mai bune lucrări despre:

Arhitectura ctitoriilor brâncovenești din Ardeal. — (Deciz. 29 Mai 1937).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul Premiilor Academiei*:

« *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor. »

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 23 IUNIE 1937

MEMBRII ACTIVI ȘI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAȚIUNEA

Președinte . . . . LAPEDATU Alexandru.
Vice-președinți: din Secțiunea Literară . . RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică . . RĂDULESCU Andrei.
din Secțiunea Științifică . ANTIPA Grigorie.
Secretar general (pe 7 ani, 1936—1943) . . . ȚIȚEICA George.

SECȚIUNILE

I SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte: SADOVEANU M. (București) — Ales la 1 Iunie 1921.
Vice-președinte · MURNU Gh. (București) — Ales la 4 Iunie 1923.
Secretar: CAPIDAN Th. (București). — Ales la 23 Mai 1935
BLAGA Lucian (Cluj). — Ales la 28 Mai 1936
BRĂTEȘTI-VOINEȘTI I. Al. (București). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (București). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
PETRAȘCU Gheorghe (București). — Ales la 27 Mai 1936.
PETROVICI I. (București). — Ales la 24 Mai 1934.
PUȘCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914.
RĂDULESCU-MOTRU C. (București) — Ales la 4 Iunie 1923

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte: GUSTI Dimitrie (București). — Ales la 4 Iunie 1919
Vice-președinte: RĂDULESCU Andrei (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
Secretar (pe 7 ani 1936—1943): POPESCU Preot Nicolae (București). — Ales la 5 Iunie 1923.

BĂNESCU Nicolae (Cluj). — Ales la 23 Mai 1936.
CUZA A. C. (Iaşi). — Ales la 25 Mai 1936.
DRAGOMIR Silviu (Cluj). — Ales la 25 Mai 1928.
IORGA Nicolae (Bucureşti). — Ales la 26 Mai 1910.
LAPEDATU Alexandru (Cluj). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAŞ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Mai 1916.
MEHEDINŢI Simeon (Bucureşti). — Ales la 19 Mai 1915.
NEGULESCU P. P. (Bucureşti) — Ales la 23 Mai 1936.
NISTOR Ioan (Cernăuţi). — Ales la 19 Mai 1915.
ROSETTI General Radu (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
TITULESCU Nicolae (Bucureşti). — Ales la 28 Mai 1935.

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte: VOINOV Dimitrie (Bucureşti). — Ales la 1 Iunie 1927.
Vice-preşedinte: POMPEIU Dimitrie (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar (pe 7 ani 1933—1940): ANTIPA Grigorie (Bucureşti). — Ales la 14 Mai 1910.
BOGDAN Petre (Iaşi) — Ales la 4 Iunie 1926
INCULEŢ Ion (Iaşi). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
IONESCU-SISEŞTI Gh. (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1936.
MARINESCU Dr. G (Bucureşti) — Ales la 9 Aprilie 1905.
MRAZEC L. (Bucureşti) — Ales la 11 Aprilie 1905.
RACOVIŢĂ Emil (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.
SĂVULESCU Tr. *(Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1936.*
SIMIONESCU *Ioan (Bucureşti). — Ales la 18 Mai 1911.*
SPACU Gh. *(Cluj). — Ales la 25 Mai 1936.*
VASILESCU KARPEN N. *(Bucureşti). — Ales la 6 Iunie 1923.*
ŢIŢEICA Gheorghe (Bucureşti). — Ales la 15 Mai 1913

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEŞ Vicenţiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEŞ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BALŞ GH.— Ales la 4 Iunie 1923 — † 22 Septemvrie 1934.
BARIŢIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU ION.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Fevruarie 1935.
BOGDAN-DUICĂ GH.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909 — † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934.
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIŢU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892
COŞBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
CRAINICIANU Grigorie. — Ales la 18 Mai 1911. — † 1 Oct. 1935.
DELAVRANCEA B. Şt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin — Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ştefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914 — † 28 Octomvrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.

HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912. 35
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HEPITES Ştefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874. 40
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900. 45
LAURIAN August Treb — Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907.
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914. 50
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVEANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917. 55
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
NEGRUZZI C. Iacob.— Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932.
NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908. 60
ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Octomvrie 1878.
PÂRVAN Vasile.— Ales la 15 Mai 1913.— † 26 Iunie 1927.
PHILIPPIDE Alexandru. — Ales la 1 Aprilie 1900. — † 11 August 1933. 65
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875.
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUŞCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913. 70
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892. 75
STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Mai 1876
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Mai 1910.— † 23 Iulie 1921.

ŞTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20 Fevruarie 1911.
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
SUTZU C. Mihail.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iulie 1933. 80
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 23 Noemvrie 1901.
VÂLSAN Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.— † 6 August 1935.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881. 85
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.— † 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Fevruarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922. 89

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Preşedinte onorar şi Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, Regele Italiei,
6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareșal (Bucureşti) — Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (Bucureşti) — Ales la 24 Mai 1934.
ANTONESCU Petre (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENEŞ Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BRUNSCHVICG Léon (Paris).— Ales la 31 Mai 1935. 15
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
BIDLO Iaroslav (Praga).— Ales la 31 Mai 1935.
BOMPIANI Enrico (Roma).— Ales la 26 Mai 1936.
CAGNAT Réné (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CANCICOV Mircea (Bucureşti).— Ales la 22 Iunie 1937. 20
CAPITANT H. (Paris) — Ales la 27 Mai 1933.
CARADJA Aristide (Grumăzeşti).— Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris) — Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie (Paris) — Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris) — Ales la 28 Mai 1928. 25
CAYEUX Lucien (Paris).— Ales 26 Mai 1936.

CHARLÉTY Sebastian (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
CIOTORI D. N. (Londra).— Ales 26 Mai 1936.
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26 Mai 1923.
COLLINET Paul (Paris).— Ales la 26 Mai 1933.
COSTĂCHESCU N. (Iaşi).— Ales la 30 Mai 1936.
COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).— Ales la 30 Mai 1934.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924.
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933.
DE MARTONNE Emmanuel (Paris) — Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris) — Ales la 11 Iunie 1919.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922.
DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).— Ales la 23 Mai 1933.
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
DAVID Emanuel (Bucureşti).— Ales la 25 Mai 1936.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926
GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Mai 1929.
GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
GHICA-BUDEŞTI N. (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1937.
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GUILLET Léon (Paris) — Ales la 27 Mai 1931.
HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KISCH Gustav (Cluj).— Ales la 25 Mai 1933.
LACROIX Albert (Paris) — Ales la 28 Mai 1931.
LANCIANI Rudolfo (Roma) — Ales la 10 Iunie 1920.
LAPEDATU Ioan (Cluj).— Ales la 25 Mai 1936.
LAPICQUE Louis (Paris).— Ales la 30 Mai 1936.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916.
LONGINESCU G. G. (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934.
MANIU Iuliu (Bădăcin).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
MARŢIAN Iuliu (Năsăud).— Ales la 27 Mai 1933.
MASARYK Th. Garigue (Praga).— Ales la 28 Mai 1934.

MAZURKIEVICZ Ştefan (Varşovia).— Ales la 24 Mai 1934.
MEISNER C. (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1934.
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 70
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar la 27 Mai 1932.
MOROZEWICZ Iosef (Varşovia).— Ales la 28 Mai 1928.
MOSCICKI Jgnacy (Warszawa).— Ales la 22 Iunie 1937. 75
NEGULESCU Paul (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
NICODIM Mitropolit (Iaşi).— Ales la 15 Oct. 1918.
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
NIGGLI Paul (Zurich).— Ales la 28 Mai 1937.
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar la 24 Mai 1934. 80
PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PANTAZI Emanuel (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 85
PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
PÉREZ Charles (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911. 90
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914.
PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
POPESCU Ştefan (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
PRESAN Const. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923. 95
PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales la 22 Mai 1924.
RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
ROULE Louis (Paris).— Ales la 26 Mai 1936. 100
ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
SCRIJNEN Jos. (Nijniegen). — Ales la 28 Mai 1937.
SERGENT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930. 105
SETON-WATSON R W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.
SIERPINSKI W. (Varşovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932, Onorar la 28 Mai 1934.

SLAVIK Francisc (Praga).— Ales la 28 Mai 1937.
SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.
ŞTIRBEY Barbu (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929. 110
TĂTĂRĂSCU G. I. (Bucureşti).— Ales la 22 Iunie 1937.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VOLTERRA Vito (Roma).— Ales la 29 Mai 1913.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 *Iunie 1919*. 114

MEMBRII ONORARI DECEDAŢI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte onorar.

Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Fevruarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Şaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912 — † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914 — † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H — Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C — Ales la 9 Aprilie 1905 — † 15 Aprilie 1921.
BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fevruarie 1924.

BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.

BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.

BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.

BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923.

BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Fevruarie 1919.

BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Fevruarie 1918.

BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.

BONAPARTE Principele Roland — Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.

BORMANN Eugen.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 4 Martie 1917.

BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.

BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.

BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928.

BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.

BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.

BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930.

BURY I. B — Ales la 25 Mai 1913 — † 1 Iunie 1928.

BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.

CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.

CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922.

CECCHETTI Bartolomeo — Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.

CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.

CICHORIUS Conrad.— Ales la 24 Mai 1914.— † 1932.

CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.

CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.

COMŞA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Fevruarie 1931.

CREŢIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.

CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.

CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886.

DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.

DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Fevr. 1917.

DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919 — † 30 Iulie 1927.

DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.

DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.

DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876.

DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.

DOMASZEWSKI Alfred von. — Ales la 9 Aprilie 1897. — † 2 Iulie 1927

DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932.

EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.

EHRLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Mai 1911.— † 20 August 1915.

FISCHER Emil.— Ales la 27 Mai 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Mai 1913.— † 18 Ianuarie 1921.
FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927.
FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 22 Mai 1925.
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908. 65
GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926.
GRIGORIE COMŞA Episcop. — Ales la 28 Mai 1934.— † 25 Mai 1935.
GOLDIŞ VASILE.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 10 Fevruarie 1934.
GONATA Ştefan — Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1927. 70
GRĂDIŞTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Fevr. 1892.
GRĂDIŞTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883 — † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept 1875 — † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ştefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899 — † 21 Iulie 1907. 75
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895 — † 14 Fevr. 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 22 Aprilie 1918.
GUYE Philippe — Ales la 29 Mai 1913 — † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909 — † 29 Aprilie 1925.
HAMANGIU Const — Ales la 29 Mai 1930 — † 7 Ianuarie 1932. 80
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 2 Noemvrie 1872.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914 — † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis — Ales la 28 Mai 1909.— † 23 Fevruarie 1913. 85
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894 — † 27 Martie 1922.
HOMOLLE Théophile — Ales la 12 Iunie 1924 — † 14 Iunie 1925.
HURMUZAKI Const.— Ales la 7 Iunie 1919. -- † 23 Fevr. 1937.
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919 — † 31 Dec. 1931
ILARION Puşcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.— † 8 Septemvrie 1922. 90
IOANID Gheorghe — Ales la 10 Sept. 1871 — † 27 Noemvrie 1888.
IONESCU Ioan — Ales la 1 Aprilie 1884 — † 17 Decemvrie 1891.
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.— † 24 Ianuarie 1909.
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888 — 95 † 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JANET Paul.— Ales la 11 Iunie 1919 — † Martie 1937.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.— † 28 Decemvrie 1917.

JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934. † ... Mai 1935. 100
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.— † 22 Iunie 1925.
KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Fevr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884. 105
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909.
LACOUR-GAYET Georges.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1935.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915.
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Mai 1879. 110
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923
LEPSIUS Richard — Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871 — † 14 Ianuarie 1882. 115
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913.— † 4 Fevr. 1928.
LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894 — † 16 Mai 1900.
MEILLET A.— Ales la 6 Iunie 1923.— † ... Aug. 1936. 120
METCHNIKOFF I — Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916
MEYER-LUEBKE W.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Oct 1936.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891.
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880. 125
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Fevruarie 1871.
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929.
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1900.
MUREŞIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887. 130
NICOLAE Ivan Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 3 Fevr. 1936.
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1933.
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Septemvrie 1913.
PICOT Emil.— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918. 135
PICTET Amé.— Ales la 26 Mai 1933.— † 11 Martie 1937.

PIMEN Georgescu, Mitropolit.— Ales la 15 Octomvrie 1918.— † 12 Noemvrie 1934.
PIRENNE Henri.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 1 36
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920. 140
POINCARÉ Raymond.— Ales la 27 Mai 1932.— † 15 Octomvrie 1934.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.— † . . Septemvrie 1934.
PURKINE Cyril.— Ales la 1 Iunie 1928.— † 5 Aprilie 1937. 145
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMON Y CAJAL Santiago.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 17 Oct. 1934.
RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916. 150
RICHET Ch.— Ales la 12 Iunie 1926.— † 3 Decemvrie 1935.
ROMAN Ciorogariu Episcop.— Ales la 12 Iunie 1921. — 25 Ianuarie 1936.
ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 29 Noemvrie 1933
ROTH Victor.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 7 Aprilie 1936.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923. 155
ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.— † 3 Noemvrie 1933.
SCHLUMBERGER G. L. (Paris) — Ales la 28 Martie 1906.— † . . . . Mai 1929.
SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.— † 19 Noemvrie 1933.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927.
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
SILAȘI Dr Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897. 160
SIMU Anastase.— Ales la 29 Mai 1933.— † 28 Fevruarie 1935.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897
STRĂJESCU Ioan — Numit membru activ la 22 Aprilie 1866 — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873. 165
STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.— † 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Fevruarie 1920.
SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvrie 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.
TERMIER Pierre — Ales la 28 Mai 1928.— † . . . Octomvrie 1930. 170
TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 11 Fevruarie 1933.
TIKTIN H.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 13 Martie 1936.
TOBLER Adolf — Ales la 30 August 1875 — † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882 — † 17 Fevruarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884. 175

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureștı).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂRBULESCU Ilie (Iași) — Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploeștı).— Ales la 25 Mai 1909.
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923. 5
BREDICEANU Tiberiu (Bucureștı). — Ales la 26 Mai 1937.
CARACOSTEA Dim. (București).— Ales la 26 Mai 1936.
CARTOJAN Nicolae (Bucureștı).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919. 10
GIUGLEA Gh. (Cluj).— Ales la 28 Mai 1936.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Mai 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904
IORDAN Iorgu (Iași).— Ales la 30 Mai 1934. 15
MANIU Adrian (București).— Ales la 31 Mai 1933.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916.
PILLAT Ion (Bucureștı).— Ales la 26 Mai 1936.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți) — Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (Bucureștı) — Ales la 4 Iunie 1919 20
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
ȘTEFĂNESCU-GOANGĂ Florin (Cluj) — Ales la 28 Mai 1937.
TAFRALI O. (Iași).— Ales la 26 Mai 1936.
TOROUȚIU Ilie (București.— Ales la 26 Mai 1936.
VIANU Tudor (București).— Ales la 28 Mai 1935. 25

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin) — Ales la 29 Mai 1914.
BRÖNDAL Viggo (Copenhaga).— Ales la 30 Mai 1936.

FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933. 5
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.
SKOK Petar (Zagreb). — Ales la 30 Mai 1929.
TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928. 10
WARTBURG W. v. (Leipzig).— Ales la 28 Mai 1937.
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914 13

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEȘESCU I (București) — Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuți) — Ales la 5 Iunie 1919.
BRĂTIANU Gh. I (Iași) — Ales la 2 Iunie 1928.
CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929
DJUVARA Mircea (București).— Ales la 23 Mai 1936. 5
DRĂGHICEANU Virgil (București) — Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (București) — Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915.
GRECU Vasile (Cernăuți).— Ales la 23 Mai 1936.
IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928. 10
LAMBRINO Scarlat (București) — Ales la 28 Mai 1934
MARINESCU Const. (Cluj) — Ales la 2 Iunie 1928.
METEȘ Preotul Ștefan (Cluj) — Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (București) — Ales la 7 Iunie 1919.
PÂCLIȘANU Zenovie (București) — Ales la 5 Iunie 1919 15
PANAITESCU P P. (București) — Ales la 28 Mai 1934.
POPA-LISSEANU Gheorghe (București) — Ales la 7 Iunie 1919.
RĂDUCANU Ion (București).— Ales la 23 Mai 1936.
RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919
SLĂVESCU VICTOR (București).— Ales la 23 Mai 1936. 20
STOICESCU Const. (București).— Ales la 23 Mai 1936.
TAȘCĂ Gheorghe (București) — Ales la 4 Iunie 1926
ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 23

Străini:

ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
CATZAROW G. (Sofia).— Ales la 26 Mai 1936.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.

GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
GÓRKA Olgierd (Lwów) — Ales la 27 Mai 1932
GRONDIJS L. H.— Ales la 28 Mai 1937.
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
LUGLI Giuseppe (Roma) — Ales la 8 Iunie 1926
MERCATI Silvio (Roma). Ales la 28 Mai 1937.
ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona) — Ales la 27 Mai 1931.
RADONIĆ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.
RIKER T. W. (Texas U.S.A.) — Ales la 31 Mai 1933.
SISIČ Ferdo v. (Zagreb) — Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena) — Ales la 31 Mai 1930
STANOJEVIĆ Stanoje (Belgrad) — Ales la 25 Mai 1933
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914
TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891.
TANNER Voino (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
VULIĆ N (Belgrad) — Ales la 31 Mai 1930.

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți) — Ales la 25 Mai 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1920
CIUCĂ Mihail (București) — Ales la 25 Mai 1936.
CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
DĂNĂILĂ N. (București).— Ales la 25 Mai 1936.
FILIPESCU Gh. (București).— Ales la 25 Mai 1936.
GEROTA Dr D (București).— Ales la 21 Mai 1916.
GUȘULEAC M. (Cernăuți). Ales la 26 Mai 1937.
HULUBEI Horia (Iași) — Ales la 26 Mai 1937.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Mai 1916
IONESCU Ioan (București) — Ales la 5 Iunie 1919
MACOVEI Gheorghe (București) — Ales la 28 Mai 1931.
MIHAIL David (Iași).— Ales la 31 Mai 1935.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
MOTAȘ Const. (Iași) Ales la 26 Mai 1937.
PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919
PARHON Dr C. (București) — Ales la 26 Mai 1928.

POPA Grigore (Iaşi).— Ales la 25 Mai 1936. 20
SERGESCU Petru (Cluj).— Ales la 26 Mai 1937.
STOILOV S. (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1936.
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Mai 1909
VÂLCOVICI V. (București).— Ales la 25 Mai 1936. 24

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921
KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928. 5
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PETCOVIČ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 9

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI

ANDREADES A. M.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix — Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893. 5
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia — Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
BORCEA Ioan (Iaşi) — Ales la 5 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1936. 10
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922.— † 12 Mai 1933.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROŞTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Fevruarie 1923.
CLIMESCU C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926. 15
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921.
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903. 20
DENSUŞIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUŞIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912.— † 24 Mai 1914. 25
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
FRĂŢIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927.
GLOTZ Gustave.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GHIBĂNESCU Gh. (Iaşi).— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 6 Iulie 1936. 30
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903 — † 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.— † 24 Mai 1928.
HERZOG Eugen.— Ales la 29 Mai 1914.— † 17 Decemvrie 1928.

IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902.
JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890. 35
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877 — † 1910.
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914.
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896. 40
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Septemvrie 1883.
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Octomvrie 1906.
LECOMTE DU NOUY A.— Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1902.
LONGINESCU Ştefan.— Ales la 24 Mai 1910.— † 2 August 1931. 45
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MINOVICI Ştefan.— Ales la 8 Iunie 1925.— † 30 Decemvrie 1935.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922. 50
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923.
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Fevruarie 1901.
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 4 Septemvrie 1920. 55
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iunie 1904.
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
PAPACOSTEA Cezar (Iaşi).— Ales la 29 Mai 1935.— † Iulie 1936.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901. 60
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Mai 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.— † 27 Decemvrie 1927. 65
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904.— † 31 August 1929.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920.
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Mai 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915. 70
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Mai 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.— † 21 Martie 1927.

SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
SPERANŢIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.
ŞTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.— † 16 August 1931.
SUŢU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917.
TOPÎRCEANU Gh. (Iaşi).— Ales la 28 Mai 1936.— † 8 Mai 1937.
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925.
VÂRGOLICI Ştefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Decemvrie 1902.
WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.— † 9 Iulie 1930.

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE ÎN ANUL 1937—1938

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: CAPIDAN Th., Preot POPESCU N. M., ANTIPA Gr, Secretarii Secțiunilor.

II. Comisiunea pentru premiul *Năsturel*, de 4 000 lei, din 1938:
   din Secțiunea Literară: GOGA Oct, MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU C., SADOVEANU M.
   din Secțiunea Istorică: BĂNESCU N., CUZA A. C., LUPAȘ I. NEGULESCU P. P.
   din Secțiunea Științifică: IONESCU-ȘIȘEȘTI Gh., MRAZEC L., SĂVULESCU Tr., SPACU Gh.

III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1938:
   a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20 000 lei, despre « Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor »:
      IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.
   b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10 000 lei despre « Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său »:
      IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.
   c) Premiul *General R. Rosetti*, de 5 000 lei despre « Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78 »:
      IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al.
   d) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte de nominal lei 6.500 și 2.243 lei în numerar, despre « Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă »:
      CIOBANU Șt., INCULEȚ I., NISTOR I.
   e) Marele Premiu *C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru opere de « pictură sau sculptură »:
      ANTONESCU P., BRĂTESCU-VOINEȘTI I. Al., GOGA Oct., IORGA N., PETRAȘCU Gh.
   f) Marele Premiu *C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru « lucrări muzicale »:
      BREDICEANU T., ENESCU G., GOGA Oct., POPESCU Pr. N. M., ȚIȚEICA Gh.

g) Premınl *General Georgescu Teodor*, de 10.000 lei:
CUZA A. C, RĂDULESCU Andrei, SĂVULESCU Tr., SIMIONESCU I.

h) Premiul *N. Chrissoveloni*, de 2 000 lei:
GUSTI D, INCULEŢ I., MEHEDINŢI S., POMPEIU D., RĂDULESCU Andrei, RĂDULESCU-MOTRU C., SADOVEANU M.

i) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul: « Elementul sârbesc în limba română »:
CAPIDAN Th., CIOBANU Şt., PUŞCARIU S.

j) Premiul *General Constantin şi Maria Burghele*, de 4.000 lei, pentru compuneri « literare, istorice sau didactice »:
BLAGA L., GOGA Oct, SADOVEANU M.

k) Premiul *Comitetului Naţional Cooperatist*, de 30.000 lei, cu subiect despre « Cooperaţie »:
CUZA A. C., NISTOR I.

l) Premiul *San Marin*, de 2 000 lei, despre « Cultura inului şi a cânepei »:
DRAGOMIR S., IONESCU-ŞIŞEŞTI Gh., SĂVULESCU Tr.

m) Premiul *Principesa Alina Ştirbei*, de 8.500 lei, cu subiectul: « Istoria mânăstirii Snagov »:
BĂNESCU N, LUPAŞ I., POPESCU Pr. N. M.

n) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre « O problemă fundamentală de reprezentare conformă »:
POMPEIU D., VASILESCU KARPEN N., ŢIŢEICA G.

IV. Comisiunea pentru modificarea Regulamentului Premiilor Academiei: CAPIDAN Th, DRAGOMIR S, RACOVIŢĂ Em.

V. Comisiunea pentru ridicarea unui monument în Capitală lui Mihail Eminescu: IORGA N., preşedinte; CUZA A. C., GOGA Oct., MURNU Gh, PUŞCARIU S.

VI. Comisiunea financiară: NISTOR I., POMPEIU D., POPESCU Pr. N. M, VASILESCU KARPEN N.

VII. Comisiunea Fundaţiei *Adamachi*: BOGDAN P., SIMIONESCU I., ŢIŢEICA G.

VIII. Comisiunea Şcolară: IONESCU-ŞIŞEŞTI Gh., NISTOR I., ROSETTI G-ral R.

IX. Comisiunea Fondului *I. Fătu*: BOGDAN P. CIOBANU Şt., DRAGOMIR S, POPESCU Pr. N. M, SIMIONESCU I.

X. Comisiunea Dicţionarului: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al, RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

XI. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., GOGA Oct., IONESCU-ŞIŞEŞTI Gh, LAPEDATU Alex., NISTOR I., PETRAŞCU Gh, ROSETTI G-ral R., VASILESCU KARPEN N.

XII. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BRĂTESCU-VOINEŞTI I. Al., SIMIONESCU I.

XIII. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ŢIŢEICA G

XIV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA Oct., MURNU G., SADOVEANU M.

XV. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias:*
Titulari: ANTIPA Gr, MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanți: MURNU G., MEHEDINŢI S, VASILESCU KARPEN N., PUŞCARIU S.

XVI. Comisiunea pentru *Premiul de Virtute Mavroyeni în București:*
Președinte: LAPEDATU Alex., Președintele Academiei Române
Membri din Secțiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU MOTRU C.
Membri din Secțiunea Istorică: LUPAŞ I, (Loc vacant).
» » » Științifică: ANTIPA Gr., INCULEŢ I.

XVII. Comisiunea pentru întocmirea proiectului de organizare a *Consiliului Național de Cercetări* și a *Asociației prietenilor Științei:*
Din Secțiunea Literară: GOGA Oct, RĂDULESCU-MOTRU C
» » Istorică: MEHEDINŢI S., RĂDULESCU Andrei.
» » Științifică: MARINESCU Dr. G., MRAZEC L., RACOVIŢĂ Em., VASILESCU KARPEN N.

XVIII. Comisiunea pentru reorganizarea *Școalei Române din Roma:*
Din Secțiunea Literară: GOGA Oct., PETROVICI I.
» » Istorică: IORGA N., LAPEDATU Alex., NISTOR Ion.
Din Secțiunea Științifică: ANTIPA Dr. Gr., ŢIŢEICA G.
Președintele Comisiunii: LAPEDATU Alex.

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

5 IUNIE 1936—14 MAI 1937

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI—5 IUNIE 1937
